ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(Е Д И Н Е Н И Я, Х О Л И З А Ц И И)

КНИГА ДВАДЕСЕТ И СЕДМА

СЪДЪРЖАНИЕ:

938.1996.12.08 Физическите тела на Бога....7804
939.1996.12.09 Горещи въпроси и отговори....7822
940.1996.12.10 Звездата се събужда!....7836
941.1996.12.15 Отново за десятъка....7844
942.1996.12.15 Почвай пробата!....7848
943.1996.12.16 Нужните хора....7855
944.1996.12.17 Както на небето....7856
945.1996.12.27 Божествени приключения....7874
946.1996.12.27 Купено, родено и новородено....7882
947.1996.12.27 Трите зрънца....7883
948.1996.12.27 Празничен подарък....7903
949.1996.12.30 Напускай веднага!....7906
950.1997.01.03 Каквото трябва, ще стане....7910
951.1997.01.06 Салвин....7915
952.1997.01.06 Аум-Херим-Олм....7919
953.1997.01.06 Няма мърдане!....7926
954.1997.01.08 Микрожилища сред градини....7937
955.1997.01.09 Звездата на Елма – хоризонтална....7948
956.1997.01.10 Приятелка от Мирах....7953
957.1997.01.12 Подготовка за контакта със Сириус....7959
958.1997.01.13 Българите – само локомотиви....7971
959.1997.01.14 Мѐтла!....7975
960.1997.01.16 Дъх на жасмин....7977
961.1997.01.19 Събиране в точка....7987
962.1997.01.20 Новозаветни и ученици....8001
963.1997.01.22 Рицарството....8010
964.1997.01.23 Осияние за яровселената....8016
965.1997.01.27 Сънотеките на космоса....8051
966.1997.01.29 Вътрешната концентрация....8059
967.1997.02.10 Имате всичко необходимо....8062
968.1997.02.17 Зрънцата Божии....8068
969.1997.02.22 Високият Идеал....8073
970.1997.03.01 Последната тръба....8079
971.1997.03.01 Условни и безусловни прогнози....8090
972.1997.03.03 Осияние за осиротелите....8092

8.XII.132(1996)
София – Изгрев

ФИЗИЧЕСКИТЕ ТЕЛА НА БОГА

(незабравимите им срещи по влаковете...)

В обясненията към това осияние има твърде много въздишки, излишна обстоятелственост и като че ли прекалено внимание към символите, така че желаещите могат да пропуснат спокойно синичките букви... Но който има време и търпение, може да ги изчете, за да види как някои хора са мислили в даден период на живота си и на тогавашното си ниво на развитие. Да се увери в огромната толерантност на Някого към наивностите и грешките ни, когато сме още в пелените на живота и се налагат специални грижи за нас... В Библията, прочее, покрай редките случаи на Слово Божие, са допуснати безброй описания на глупости, прози и жестокости, на напълно излишни неща и скрупльозности, които са крайно безполезни и отегчителни, освен за специалистите-историци, психолози и етнолози. Въпреки описателните подробности и умуванията ни и тук, някои от които сега ни изглеждат досадни, отново сме получили фундаментални утешения и познания от Източника...

8,50ч.

Във връзка с последните случки и събития възникват още въпроси, поради което пак се обръщаме с молба за отговор.

На връщане към София, във влака се получи много весела атмосфера по инициатива на един адвокат. Въпреки неприкрития му натурализъм и цинизъм, той бе един човек с огромен житейски и професионален опит - учен, психолог и поет по душа - и в случая изигра ролята на импулсатор да се запо-

знаем или, по-скоро, да възстановим връзката си от космоса и от миналото с още 4 душй. Въпреки неудобството от някои негови приказки, ние се смяхме много, отпуснахме се, и всеки стигна до такива откровени признания, че се почувствахме наистина по-близки от братя и сестри. Тогава адвокатът тъжно заяви, че много приятелства умират неродени поради това, че обикновено хората слизат от влака и повече никога не се виждат, освен на небето. Дори се откри въпросът, възможна ли е среща на небето, ако не е станала на земята. Другите двама мъже и трите момичета в купето спонтанно се съгласиха с това и един от нас реши да наруши "канона" и да предложи размяна на телефони и адреси, на което четирима души незабавно се откликнаха. Понякога романтикът сменя няколко купета във влака, за да може душата му да диша – да не се разболее от еднофизиономие, - но в случая бързо се върна в първото...

Между другото, разговорът се прехвърли и на духовни теми - и когато се спомена Ванга, адвокатът с жест извади пет пакетчета кафе "екстракт" (впрочем, сега виждам, че във фабричния номер на този вид кафе се съдържа числото 64, което се среща във всичките лични документи и житейски обстоятелства на описващия събитията) и ги подаде на всеки, с думите, че това е кафе директно от дома на Ванга и че всичко, каквото си пожелаем, когато го изпием, ще се осъществи… Имаше и реплика в компанията, че, може би, в най-дълбока древност някой крупен "идиот" е внушил на човечеството че хората са чужди и че е немислимо, като се срещат по улиците, да не си отклоняват погледите и да не се разминават - да не гледат като препарирани… Така, наистина, много

неродени щастия и вечни приятелства не могат да покълнат и разцъфтят. По одобрителните реакции стана ясно, че не само мъжете, но и жените с искра Божия в душата копнеят да няма разминаване и смърт на неродени светове; дори почнаха да се цитират и стихове на тази тема, но влакът пристигна на гара София. А стиховете разказваха за жестоката мъка и скръб поради това, че едно непознато и безкрайно познато момиче една вечер е разчупвало и раздавало шоколад в един влак, за да стигне до едного, с когото е почувствувала вътрешна връзка, но този пътник слязъл от влака на своята проклета гара в зимната нощ ("бяла като смърт е вечерта"). Сгърчен от болка, че не е посмял да каже на момичето нищо друго, освен че тя има душа, той продължил през снега под звуците на "тъжно скърцащата влакова врата"…

Друго стихотворение на подобен "лирически герой": пътувал той някога в един вагон на Московското метро, една рускиня седнала срещу него - и въздухът избухнал като взривѐн светилен газ; всички метални части на вагона се разтопили и двамата любими от вечността затворили очи, за да не загубят съзнание от силата на циклона, който ги отнасял в глъбините на космоса. И друго стихотворение - за една непозната във влака Пловдив-София, която също била затворила очи на седалката точно срещу непоправимия "лирически герой" и на двамата потекли сълзи от щастие и от жестока мъка, че по правилата на "идиота" от древността, и този път двама души, без да си проговорят и без да се прегърнат, ще се разделят завинаги - поне до края на този печален земен

живот, в който по правило сродните души се разминават и нещастните хора живеят цял живот с някакви странни хора около себе си, които не могат да ни внушат такива чувства… Ето, и сега, с изтръпнали души, доскорошните обитатели на този райски остров - едно купе във влака, озарено от космически спомени - тръгват всеки към своята съдба и вероятно си мислят, че никой няма да се обади по разменените телефони и прекъснатите нишки на космическото приятелство ще си останат прекъснати...

Кънтят тъжни стъпки под сводовете на софийската гара и отброяват ритъма на едно старо стихотворение - точно на тая тема:

Предзнаменование

"Само бисерът може да познае бисер"
Лао Цзе

Зная, зная го вече
(ветровете горят):
ще е есен и вечер,
Ще се случи на път.
Ще седиш срещу мене.
Векове ще ечът.
Ти - с ръце на колéне.
Аз - осъден на смърт.
Виж: човечества чакат
твойта, твоята гръд -
ако слезеш от влака,
няма да се родят!
О, Божествена, спри се!

Виж, сълза е мигът -
в изтървания бисер
космоси се роят...
Езера от вселени
в миглите ти трептят -
разтопен, разтопен е
нашият кръстопът!
Ако трябва, на въглен
ще се сгърчи светът,
но ще бъдем, ще бъдем
един дух и една плът!

Октомври 1980г.

Импулсът беше тук да се приложат още няколко стихотворения за подобни случки във влакове, но това изглеждаше неуместно за включване към "сериозно осияние". Точно в този момент обаче (10,50ч.) Нещото бурно реагира вътрешно, казвайки, че всяко стихотворение, всяко вълнение на душата, дори и когато е тъжно, е истинско; че то е едно живо дете във Вселената, родено от сърцето на твореца - и като такова, съдържа в себе си искра Божия, т.е. самия Бог. Всеки трепет, всяко творение с монада всъщност е сам Бог, както и всеки човек с искра от Бога - и затова общуването с произведения на изкуството от този тип е директно общуване с Бога. Скръбните и отчаяни стихотворения на поетите-индивидуалисти и на "прокълнатите" поети наистина много често са адски творения със сажда, а не с искра Божия в недрата си, ако въздействат на автора и читателите да понижат свои-

те вибрации, да загубят смисъла на живота и да влязат в ада на отчаянието. Трябва обаче да се различава адската, егоистична скръб на пъкления поет-обвинител, който се самоокайва, от скръбта на Иисуса и на Самия Бог, Който живее в нас дори чисто физически - това е самият ни орган сърце. Макар че Бог е и всичко друго, останалите ни органи и неща във вселената представляват тела на различни същества от йерархията, в която, естествено, пак живее Бог, но в по-малки концентрации, докато сърцето ни е самият Бог-Отец в нас в най-плътен вид - от мускули, тъкани, клетки и, кръв…

Има и случаи, когато си се паднал сам с някой непознат през Искърското дефиле... Живял си с него щастливо 10 прераждания, а сега трябва да мълчите и да се гледате... По-срамежливият често се прави че спи през цялото време, за да не му се пръсне сърцето. После дълго се чуди дали човекът срещу него е бил истински, или го е сънувал. Този епизод обаче остава завинаги в сънищата ти, и ако изкараш някой кадър от него за включване в книга, той може да има дребни недостатъци – нали все пак това е репродуцирано от сън?...

И понеже Бог е Любов, то всяко подтискане на любовта и липса на "изобилен и пълен живот" се отразява мигновено първо на сърцето, т.е. на Бога - и то реагира по най-категоричен начин, когато го лишаваме от неговата същност. В резултат на тези наши ежедневни престъпления, Той ни лишава от човешки образ, а накрая – и от живот. Ето защо, неуважението към един изблик или едно творение на сърцето, каквото е едно искрено стихотворение, дори и с лайтмотива на Сина на Бога в Гетсиманската градина "Скръбна е душата Ми до смърт" - такова неуважение, дори и във формата на па-

сивно насилие, т.е. липса на отклик, също се наказва от Съдбата с болка смърт – ако не веднага, то много преди предвиденото от Природата. В Словото, още от самото Евангелие и даже много преди това, та и до днес, постоянно се говори, че болниците и гробищата са следствие от спряната или непроявена Любов.

Има и случаи, когато с такъв сте пътували цяла нощ. Наяве или насън, в тунел или не в тунел, човекът срещу теб изведнъж е станал и те е целунал. Неизвестно как, си заспал, и на сутринта виждаш купето празно – наблюдаваш само разсъмването през прозореца. Абсолютно не си сигурен дали е имало друг човек в купето, но сърцето ти кърви като изгрева през стъклото. И да е имало, това не е бил твоят човек, понеже е имал сили да слезе на своята гара и да иде при някого, с когото ще остарее поне 400 пъти по-бързо, отколкото ако беше останал с теб.

И така, след това дълго предисловие с въздишки, искаме да попитаме Елма съгласен ли е да ни отговори на няколко нови въпроса - и отговорът в момента е, че е съгласен. Първо обаче ще препишем тук мислите от три тома беседи, отворени пак напосоки, които представляват, всъщност, пак съвършено конкретни отговори на три от въпросите. Първият бе да поканим ли днес и утре на нашите сбирки двете нови приятелки от влака. След известно колебание - от страх да не би нашите разговори да ги уплашат, защото са на твърде високи обороти, - решихме да попитаме направо Учителя и Той отвори първия от "случайно" попадналите томове на една мисъл, че ако една душа страда и има проблеми, а ние си стоим в ***кафенето*** *и не ѝ помогнем, нямаме нищо общо с Бога и Божественото. (В същия момент С. мелеше кафе…, а един от*

нас се сети за пакетчето кафе, подарено от адвоката във влака…).

Вторият въпрос бе за една нова душа - кога да се срещнем с нея, дали да я поканим между нас, тъй като тя е силно православна - и какво е бъдещето на нашето приятелство. Палецът (който, също като сърцето, представлява сам Бог в човека) отвори на следната мисъл:

"Това, което наричаме "недостатъци" или "отрицателни прояви в Природата", се дължи на индивидуалните прояви на някои същества. Вижте как постъпва лъвицата със своите жертви. Тя ги напада жестоко, удушва ги и ги изяжда. Дойде ли до своите малки, тя е нежна майка: ближе ги, гали ги, радва им се. Това е проява на Божественото, макар и в животното. Ако една от жертвите ѝ се роди чрез нея, лъвицата ще бъде също така нежна и любеща, както към своите малки. Защо? - Защото жертвата ѝ е преминала през такава форма, в която тя познава Божественото. Лъвицата е дошла до положението да мисли, че само това, което излиза от нея, е божествено, че всичко друго вън от нея не е божествено…. Този закон е верен както за животните, така и за хората. Тази е причината, поради която някои от учениците мислят, че само това, което излиза от тях, е хубаво. Например, някой напише едно хубаво изречение и го харесва. Ако друг напише същото изречение, ще му намери някаква погрешка… Ако някой негов близък или роднина напише същото изречение, пак може да го хареса…" (том "Трите живота", стр.121, беседа "Мястото на човека в Природата" от 11.V.1922г.)

Изведнъж, още в началото на този цитат, приятелката, познаваща жената, за която задаваме въпрос, възкликна: "Ами тя е зодия Лъв!" Както в хиляди други случаи, и този път Учителят ни дава точен психологически портрет, методика и прогноза във връзка с едно предстоящо приятелство, за да

знаем как да помогнем, какви са възможностите на една душа в момента и от какво да се пазим и да я пазим.

Във връзка с този случай е и проблемът със сестрата на тази приятелка, за която тя моли Елма и приятелите също да помогнат, тъй като тя е в дни на големи изпитания. Стана дума, че това прекрасно същество иска да се освободи от семейните клещи, но е била посъветвана от питащата в момента да не напуска мъжа и децата си. Ще питаме Елма кое е правилното за нея, но в разговора ни се изказа мнение, че съветът може да е правилен въпреки нашите свободолюбиви убеждения, тъй като Карма не случайно държи повечето хора вързани в клетки. Ако някой бъде освободен и той отново се вкопчи в някого, пак ще си направи въже и клетка и нещата ще станат още по-лоши, дори и в случаите, когато любовта е взаимна и привличането - значително. Това също се плаща, и то жестоко, защото двама нови егоиста отново ще бъркат в бурето с мед с големи лъжици, без да се интересуват от Слово, Мъдрост и Истина и от милионите умиращи около тях от глад.

В момента Елма ни обяснява, че в някои случаи отговорите се диктуват без физическо действие с ръката и под 18° в тъмносиньо, защото в противен случай Словото мигновено се превръща в Действие и ускорява карма и дихарма, а Бог жали съществата. Затова, в такива случаи дава само информация, но не и "изобилен и пълен живот". Изобилният и пълен живот - нашата проста и велика трапезна молитва, дадена от Учителя и съдържаща цялото Му Учение в седем думи - има силата на "Отче наш", "91 псалом", "Добрата Молитва", "Ценната Формула", "Аум" и др. и това се вижда от някои приятели съвсем ясно при произнасянето ѝ - в образи. Вчера, например, Д. каза, че е видял над нас огромна прабългарска шапка - като купол, с изтóчен остър връх, - от времената още преди исторически известните прабългари. Тя била метална и тъмносиня. След това под нея се е очертало строго, слабо и съвършено лице на прабългарин от азиатски тип, с тънки и много дълги увиснали мустаци. Какво значи това, този път ще попитаме Елма, с молба да ни отговори в момента.

12ч10м

*- От този миг нататък вие сте под прякото покровителство на Оронсóш - Великият Учител на космическите прабългари. Прабългарите не са нито от Поволжието, нито от Ирландия, нито от Памир – всички тия области са населени с прабългари по-късно. Истинските прабългари излязоха от центъра на Земята като кристални хора (в този миг нещо силно просветна на два пъти в небето! - б.х.). **Те**, всъщност, съз-*

дадоха тогавашната Агарта под Рила и залегнаха сами - лежат и досега - под формата на кристали, най-твърди камъни и руди. Така се деформираха през Петото Грехопадение - и легендата, която ви разказвах дълги години чрез брат Борис, е вярна. Великаните, Титаните, и до днес спят скръбни в Рила. Някои от вас, които общуват със Старата Рилска Агарта, са ги виждали в кристалните им тела в нормален човешки вид, но това може да става много рядко. За да се синтезират в човешки, макар и кристален образ, нужна им е гигантска енергия и много любов, а това става, само когато вие ходите по Рила и не говорите, не правите глупости.

Най-голямата глупост, която може да се прави на Рила, е да се опредѐлят "по комсомолски" мероприятия и хора, за да станела "обмяната" според осиянията... Следващата глупост, при това престъпна, е да се дават надежди на същества от илухимен и херувимен тип от приятели серафими и алохими - и обратно. Серафимите и алохимите на Земята често са престъпници на любовта, понеже провокират интимни ситуации или ги приемат с охота, без познаване естеството на другия или със съзнателно затваряне на очите за него. Да откраднеш удоволствието и да оставиш някой да плаче без никаква надежда - това е престъпление, по-голямо от заколването на 3000 агнета едновременно! Херувимът, илухимът, мюонната дева, не носят никаква вина, че искат мигът да продължи във вечност. ***Това*** *е тяхното устройство и тяхната мисия на Земята и на Небето. Серафимът, алохимът, ауровимът, елохимът в мъжките и женските сърца и души не носят никаква отговорност, че искат вечността да се кондензира в един-единствен миг - и после никога повече да не се повтори със същия партньор и в същия вид.* ***Това трябва да се разбере веднъж завинаги – стига толкова обвинения, приказки и оскърбявания, омрази!*** *Грешките идват от постоянното забравяне на тази изначална истина; престъпленията - от нейното пристъпяне, а греховете с тежки кармични последствия - от съзнателното прикотквване на същес-*

*тво от противоположна йерархия или клас, с голи обещания, които никога няма да се изпълнят. Съзнателното изкусителство е равносилно на черна магия и се наказва както нея с отнемане на монадата и възвръщане в Космическия Океан! Но има и **подсъзнателно** флиртуване и подаване на ширети, което също се наказва, макар и не толкова строго. Наказанието не е непременно изпращане на оперативни работници от Ремонтния Отдел, но много просто: следващия път някой друг ще ти направи на тебе ширет - и после няма да ти даде това, което очакваш. По-голямо наказание от това няма!*

Та сега вашият прабългарски Първоучител дойде за пръв път във вашата група лично, с акредитивните си писма и пълномощия, за да ви помоли да ходите по-често на Рила, та неговите поданици да могат да добиват по-често човешки вид. Те копнеят за окончателно освобождение от много хиляди години - и сега е дошъл моментът, когато се явява първият им шанс. Всичко сега зависи от Любовта, а не от хихикането и сплетните…

Всеки човек е Бог; всяко сърце с искра Божия е Бог-Отец! Не унижавайте Бога у себе си, в ближния и в неближния, за да се отвори Царството Божие и за вас! Някои от вас знаят, че попадането в Царството Божие, и то физически, а не само духовно, е въпрос на един миг. Мигът, в който някой проумее и прояви Любовта по божествен начин, премахва незабавно нереалността, която вие виждате около себе си като "реалност", и показва как всъщност изглеждате в Битието, кои са истинските ви приятели и как изглежда и живее Новата Земя и Новото Небе.

Вие сега слушате всичко това като приказки от "1001 нощ", но ние ви казваме, че вече много хора по Земята изведнъж изчезват - пред очите на околните. Други помолват Бога да не изчезват, за да могат да останат мостове за ония, които считат, че освен Любовта, няма нищо друго. Като минете по един такъв мост в някои от ненагледните светове на Баща ни, вие ще се уверите, че думите ни не са приказки.

В този миг Диктуващият изрази желание тук да бъде цитирано едно стихотворение във връзка с темата за съществата-мостове и съществата-прагове, като същевременно не скрива укора Си към посредника, че не пожела да препише останалите стихотворения за съдбоносните срещи със сродни души по влаковете и на други места. Впрочем, тези обстоятелства - и естеството и точното време на подобни кардинални срещи в едно преераждане - са белязани по съвършено конкретен и категоричен начин в небомига (хороскопа) на всеки от нас. Защо точно във влакове и най-много във влакове, в "есенни вечери" в цитирания случай, - това личи като бял ден от строго определен аспект, знак, дом и градус. Тенденцията Елма да цитира и тълкува стихотворения и други форми на индивидуалното творчество бе приета с много голяма неохота от посредника, поради страх от разкриване на авторството или опасност от някаква друга стратегия на тщеславието… Но имайки богат опит от последствията при блокиране на Контакта или пропускане на думи и изречения, т.е. редактирането на Източника 5-6 пъти досега от 1972 г. насам, приемащият предпочита да не рита срещу ръжен:

Чудесен миг - и рожбата е жива!
Прости ми, драга, аз съм единак.
стада и глутници не ми отиват
и нощем вия сам от своя праг.
А праг да си е жажда вездесъща,
всесвят на всепречиста вселюбов:
циклоните в милувки тя превръща
и в земетръси - всечий жален зов.
Та прагът, значи, всичко обяснява:
едни препънеш, други запламтйът…
На прага, впрочем, никой не остава
и никой не постила върху път.

И свръхраздяла някак по е лека,
кагато някой го боли за всеки!

След като разбрахме, че всяко стихотворение с монада, независимо от художествената му стойност (и заедно с това много зависимо) представлява сам Бог Отец в една от безбройните му форми, ние нямаме право да пренебрегнем от сега нататък нито един стих, изречение, картина, снимка, музикално изпълнение или произведение; реплика или поглед, в които Баща ни ликува или се мъчи, искайки да ни направи по-милостиви и мекосърдечни. Учителят казва, че Бог ***също*** *страда именно с тази цел, въпреки че ако поиска, може и да не страда, тъй като на едно друго ниво Той преживява, същевременно, вечен мир и блаженство. Учителят казва за себе си също: "Аз съм човекът с най-големите противоречия в света, но за разлика от вас се стремя да ги разрешавам."*

А сега Той настоява да ни се представи в още една от Своите форми, когато играе ролята на "хостонно" същество в сърцата на божества, хора и ангели. Формата - анонимно авторство и смесването на творби от множество гениални, талантливи и посредствени творци, - която сме използвали много години наред в нашите сбирки, ни освобождава от страха, че авторството може да бъде идентифицирано и тщеславието да излезе на челото ни като едра въшка, както става при авторите, които сами четат произведенията си пред публика, подписват се под тях и без никакво стеснение взимат хонорари. Те не подозират, че по тези начини изгонват искрата Божия от своята картина или стихотворение - или от своето действие.

Хостонна участ
(или хората - звездни реки)

Под линия има обяснение: "Хостонните същества плуват на реки - на реки из Космоса и живеят само от Любовта и за Любовта. Има и хостонни ангели, сами представляващи цели реки от дозвездна плазма във вселената. Понякога те се раждат и като хора.

Океани от обич мъждукат в нощта.
В тишината мечти-пълнолуния плуват.
И над сините, сънни, кристални жита,
полунощният грохот на Бога се чува.

Като статуи зъзнем сред киши и дим.
Покрай нас тополят сомнамбули и пешки.
На хиляда и петстотин само един
изведнъж те погледне - и нещо се сеща…

Та когато се случи дозвездна река
да се спусне дотука от свойта Държава,
тя от поглед на поглед се мята - така
своя беден живот продължава.

29.X.96
В.Търново

Отварянето на третия том бе по въпрос, който тук не може да се сподели. Отговорът обаче, както всеки път, е тотално конкретен и Учителят дава точен метод за справяне с една крайно сложна ситуация:

"Един англичанин имал две кози и една маймуна. През деня козите прекарвали в планината, а вечер се прибирали вкъщи, дето маймуната ги очаквала с нетърпение да си поиграе с

тях. Щом ги виждала, тя започвала да чисти козината им от наболите се по нея цигански тръни. Когато не намирала тръни по козината им, маймуната започвала да скача по гърбовете им, да ги дърпа за брадите, за ушите - да си играе с тях. Козите врякали, теглили се, но маймуната продължавала да играе. Най-после трябвало да дойде господарят - да освободи козите от разигралата се маймуна..." *(том "Влияние на Светлината и на Тъмнината", стр. 135, лекция "Изразително лице" от 28.II.26г.)*

Кой е този "англичанин" и кои са козите и маймуната; още колко време тя ще ги разиграва и кога и как господарят ще освободи козите е въпрос, по който ние вече имаме точна информация и от друго място, но не бива да се съобщава.

И накрая може да се спомене за още една съвсем прясна случка само преди няколко минути, а именно: за да бъде преписана падналата се мисъл от Учителя както трябва - със светлосиньо и под 72°, - диктуващият каза на пишещата: "А сега вземи трафарета от 92° и сложи него". Приятелите го поправиха: "72°!". След толкова много години работа с 4-те шаблона, изглеждаше невъзможно да се направи такава езикова грешка. Пет минути след това той помоли да се обадим на една от новите приятелки от влака - и когато отвори тефтерчето, отбеляза, че телефонът ѝ завършва на 92. Това е един от поредните знаци, който сам по себе си означава нещо не само като подсещане, че Космосът взима под закрила и нея, но и като прогноза и начин за разрешаване на проблемите ѝ. Числото 92 означава нещо. Това доверие и спонтанност, с които двете момичета във влака дадоха телефоните си; и фактът, че третото момиче не даде своя, предопределя съответно съдбите на тия същества от сега нататък, без да искаме да кажем нещо лошо за третата. Просто, когато Разпознаването и Спонтанността, Доверието, нуждата от Ново Приятелство не се проявят или се блокират, от това не следва кармическа вина или "наказание". Следва простият факт, че съществото ще продължи по стандартната си житейска линия и ще стигне до стандартната си гара именно с такива спътници и съжители, които отговарят на неговия еволюционен стадий и вкус. Това обаче го лишава завинаги (поне в рамките на едно прераждане) от шанса да се качи смело на един космически експрес с приятели от древни времена и да стигне до страни и вселени, каквито не е и сънувало.

За съжаление, не остава време в момента да бъде отго-

ворено на някои от зададените въпроси, но това ще стане в най-близко време, като трябва да добавим и въпроса, защо се намеси кармата в "пиеската", защо се намесва и катеричката (и то 3 пъти в една минута), както и някои други символи, чрез които Небето иска нещо да ни каже.

14,53ч.

- Ще се спра на едно сериозно предупреждение. Внимавайте, когато разказвате или измисляте някои интимни подробности, защото това се наказва по-строго и от лъжата!

*Ще кажете: "Ами измислянето не е ли самата лъжа?" - Не винаги. Измислянето е една от най-важните творчески дейности на самия Тот: Той **измисля** света, **измисля** Битието и Небитието, **измисля** безбройните неща, духове и души, след като ни е сътворил. Така че не обвинявайте в лъжа измислящите, когато това е творческа проява на самия Създател. Измислянето ражда цели вселени, ражда обстоятелствата, за които вие мечтаете, и до този момент те не са съществували никога и никъде в Трите Вселени.*

*Но лъжата е **сатанинско** измисляне, с намерение да се постигне користна цел или някой да се защити от неприятни последствия. Когато измисляте небивалици за някой, когото искате да дискредитирате, това се дължи на дяволското начало във вас: наплашвайки несведущите, че изворът е отровен, вие на практика отпъждате всички, за да си пиете сами от него [или за да си отмъстите]. Но има и още по-коварна лъжа, която се опира на действителни случаи, но се тълкува от сатанинското и вероломно съзнание по извратен начин, с което ударът се нанася още по-жестоко. Небето ежесекундно наблюдава и анализира вашите думи и мисли и различава съзнателното коварство и "клюкотворчество" от тълкованията на случките, които са неверни поради нивото на дадена еволюция. Когато представата за морал, съвест и нравственост у едно същество не съвпада с тази на друго; и когато това същество е духовно болно от себизъм, гордост, злоба, егоизъм и отмъстителност, то счита себе си за напълно право, когато ква-*

лифицира хора и случаи. Тогава Бог и наблюдателите Му не считат, че лъжете съзнателно, защото виждат, че гнусната краска на лъжата я няма в аурата ви, но познават кой точно порок на падналото човечество е станал причина за отрицателната оценка - това ***също*** *се вижда ясно и точно в аурата. Тогава Комисията взима решение какво лекарство да се приложи като противоотрова, за да не ви задуши адската вибрация и да не осмърдява душите на другите. Решенията биват най-различни: да му се потроши колата, да му се потроши здравето, да му се потроши физиономията, да му се потроши фасона, да му се потроши общественото положение; да му се потроши садистичното самомнение, причинило рана в сърцето на Бога - т.е. в сърцето на някое същество.*

Веднага се взима том и се отваря напосоки:

15,15ч.

"В Природата, където и да сте, трябва да знаете как да приказвате. Тя ще ви набие, ако не знаете как да говорите - и пак ще ви даде това, което искате. И тогава ще се запиташ: "Защо ме би?" - Защото не знаете как да приказвате!" (Том "Живот, Светлина и Свобода", стр. 263, беседа "Малцина избрани")

"Следователно, невъзможно е глупавият човек да завладее умния. Колкото е възможно слабият да завладее силния, толкова е възможно глупавият да завладее умния. (пак там, стр.46, беседа "Покрива и изправя" от 17.IV.1932г.; ***мото: "Любовта покрива всичките погрешки"***) – Очевидно, това уникално мото изчерпва напълно въпроса за естествата на клеветниците и на благородните души с искра от Бога, които мълчат за лошото. Не че няма нужда от доблестни и смели разкриватели на пороците и престъпленията – това е работата на всички честни следователи и на много журналисти, - но тук става дума за злостните психики и езици. За тях лъжата и интригата е начин на живот, а когато оповестяват действителни факти, в устата им "истината е не критерий, а палач" (Ото

Вайнингер).

"Всички трябва да вземем участие в разрешаването на този въпрос. Вие имате един кол, трябва да го забиете в земята. Този кол сам не може да се забие. То не е голяма трудност да забиете кола - трябва да ударите един-два пъти, за да го набиете. Трябва да има една преса отгоре.

*Та казвам, че светът **сам** по себе си ще се спаси. В света иде едно спасение от **огъня**! Бъдещата култура ще дойде с един огън, който ще опожари цялата земя и всичко ще префини; бедни и богати ще минат през огън. Той ще ги изглади, всички ще ги направи равни братя. Богатият ще престане да бъде богат при огъня, сиромахът ще престане да е сиромах при огъня, попът ще престане да е поп, философът ще престане да е философ. Всички хора ще си приличат, чисти ще бъдат. И след като минат всички през този свещен огън, те ще си подадат ръка и Природата ще им каже: "Живейте разумно, за да не дойде наново пак моят огън отгоре ви!"* *(пак там, стр. 242, 36-а неделна беседа, държана от Учителя на 19 юни 1932 г.)*

След 16ч. днес, когато се събрахме според уговорката в дома на А., у всички се яви импулс да купи нещо сладко и решихме да се вземат шоколади. Но по инициатива на Р., която отиде долу, тя купила една разкошна, съвършено прясна торта, произведена точно преди 1 час - последната цяла торта в сладкарницата. Тя има куполообразна форма и е бяла, с много преплетени шоколадови линии отгоре - далечен образ на ясновселената... Съдържа, освен малко тесто, повече сметана и банани. Преди да бъде още отворена, тя бе поставена на масата и веднага ни направи впечатление, че фирменият или фабричният й знак-символ представлява един разтегнат лунен възел, както се означава в астрономията и астрологията. Може би не е без значение, че откъм страната на Б. и Р. той е северен (Главата на Дракона), а откъм страната на всички останали - южен (Опашка на Дракона).

Това би могло да означава, че споменатите двама приятели имат да започват нещо съвършено ново, свързано с еволюционната задача на всеки един от тях, а ние ще разработваме талантите, способностите и желанията си, които носим от ***миналото****. Под и знака и малко навътре в него е изписана с един вид бароков шрифт думата "WIKO" - би могло да означава победа; а може и да значи викó - "вик" на шопски… Адресът е "Цар Освободител" 21. Кой е Цар Освободител и Кой ни освобождава е ясно; а 21 означава положението "дами канят", което важи в момента... Телефонът започва с 46 - числото на х., което днес му се пада за втори път. В левия долен ъгъл на капака има нарисувани три кръстосани слънчогледа, което е буквата "ж" (нашата буква, българската, славянската, знакът на Елма – живо-вселената). Дали са точно слънчогледи или техни първи братовчеди не е толкова важно; важното е, че това повтаря символа с 3-те зъбчати колелета, оставени на пейката пред НДК - т.е., обединение на 3-те основни класа на Учителя и Школата, които сега трябва да отидат на Рила със "слънчогледова" цел - екскурзия до Слънцето...*

Приятелите, току-що дошли от Витоша, разказват, че днес са преживели възхитително красиви и прекрасни неща: само те са били на слънце, като са се подавали само върховете на Витоша, Рила и Балкана. След като прочели част от малка беседа от Учителя и стихове от Евангелието, които им се паднали, изведнъж се явило виолетово сияние над Рила, каквото приятелите видели и над цялото Софийско поле още при изкачването. Скоро след това, целият небосвод се превърнал в розово-цикламен купол. Това съвпада по време със двойното просветване на небето, което ние видяхме и описахме при слизането на осиянието за Великия Прабългарски Учител Оронсóш. През времето от 10 до 12 ч., приятелите видели и едно-единствено облаче на запад, на което било изписано абсолютно точно името на Йехова на еврейски. Това име стояло дълго време на облачето, без да се деформира. В отворената от тях беседа се е паднала мисъл от Учителя, напълно съвпадаща с финала на осиянието, което ние сме получавали долу в същия момент, а именно:

"Не бива да одумваме нашите братя; въобще - нека да престанем да одумваме! Ако ли се е породило известно недоразумение, да знаете, че някоя горчива карма е застанала отнякъде и дори се е загнездила в нашето естество. Не остава в такива случаи нищо друго, освен да се помолим да я премахне Господ."

Горният цитат е от том "Ходете във виделината", стр. 32, беседа "Упование на Господа" от 26.II.1912г.

Ние пазим листчето с шестицата-девятка, което намерихме пред НДК. Снощи, без да знае, че този символ е основен за предстоящото действо на Рила, една приятелка от Пловдив изведнъж възкликна, че наскоро е разбрала, че като се напише със свързана линия числото 96, се получава ръкописно буквата х – Христос, нашият Човек, Елма. А днес на Витоша, в цитираната беседа и Евангелието (Деяния, гл. 18:9-18), са преобладавали числата 3 и 9, както при нас.

9.XII.132(1996)г.
София - Изгрев

ГОРЕЩИ ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

17,55ч.

Въпрос на приятел: - Може ли да питам и да си поговорим по "горещи" въпроси?

- Горещи сърца - горещи въпроси, горещи òтговори…

- Правилно ли съм избрал какво да кандидатствам другата година в консерваторията?

Какво става със слуха ми?

- Ако не се смени ъгълът (Понеже Н. не смени за въпроса трафарета с 18° - б.х.), токовете са по-силни и съответно изпитанията и радостите ще бъдат по-силни. Ако си съгласен, да продължаваме.

(Н. решава да се продължи така).

При всички случаи кандидатствай и не пропускай шанса да влезеш. Ученикът не се отказва да преследва целта, която си е поставил, и ако трябва, да кандидатства до края на живота си!

Що се отнася до слуха, трябва да поговорим за положението на Уран, на Водолея и на XI дом в небомига ти. Мога да ти го кажа веднага, но тогава по-малък ще бъде потокът от сила за промяна на положението в плюс. Когато се включват повече равнища и хълмища на обяснение, по-добър е резултатът.

Правѝ упражнението за издърпване на висулките на ушите с палците и показалците. По възможност, всеки ден, поне по 15 мин., в Уранов час. Това ще изиграе огромна роля за продължаване на живота ти и повишаване на етерната енергия.

*Физическият слух е проекция на душевния и духовния. Когато проумеем как и какво трябва да слуша душата и как и какво - духът, ще се подобри и физическият слух. Слухът на музиканта, понятно е, зависи от вътрешния слух на будическото му тяло, но предимно от женския му полюс - **вслушването**. То има три нива: вслушване в себе си, вслушване в ближния и вслушване в Бога. Тези три вслушвания отговарят на трите етажа на ухото. Несъвършенствата на слуха при теб се дължат на трудното вслушване в себе си. Някои предполагат, че ти добре се*

*вслушваш в себе си и добре пазиш пътя си на ученик, но това при теб има само такава, външна видимост. Вслушването в себе си е велика наука и изкуство, велика мистерия, и изисква съсредоточение в сърдечния престол, в потребностите на монадата, на искрата ни Божия. Всяка искра има строго различна индивидуална потребност - и когато я открие някое същество, това е **празник** за него.*

*Та, когато човек свири, чете, учи, преписва Словото, ходи по планините, люби, страда и обича – всичко това правят и други братя и сестри, макар че по различни начини. Но да станеш дори и най-добрият изпълнител на Земята, още не е потребност на монадата. Това е разработка на **други** тела, на **други** същности. Да ходите на планините, да посрещате изгреви, да играете паневритмия, да се молите, медитирате и пеете, дори да изучавате Словото Божие – това [наистина] е по-важно от всичко, което правят другите хора, но още не е вслушване в **собствената** монада. Да станеш велик писател, поет, художник или композитор, велик проповедник, лечител, светия или маг, също не е качествено вслушване в собствената монада, защото ставаш "велик". И **великите** са необходими, но на **човечеството**, на **духовните** светове. Без величие никой няма да мине нагоре, няма да припари в супервселената; но без смаляване пък, в **Божествения** свят съвсем няма да мине.*

И така, любовта към себе си и по-точно вслушването в себе си е първата работа на учениците от Божествения клас. И вслушването в Бога е също божествено, но то не е за ученици - то е за обикновените хора и за Учителите.

*Това, което сега говоря, е много трудно постижимо дори за много напреднали последователи на Бога. Как така например вслушването в Бога да не важи за ученика, след като във всички беседи и осияния, както и в Светото Писание, се говори за това? - Работата е там, че се говори и по **този** въпрос – въпроса за вслушването в **себе** си. То е пак вслушване в Бога, но в Онзи Бог, Който не се е проявявал още ни-*

кога и иска да се прояви по необикновен начин, както никой никога не се е проявявал и няма да се прояви.

Сега, като разтягаш висулките на ушите си, при това упражнение, което съм ви давал и преди, можеш да си казваш и формулата: "Боже на странността, Който си в моята сърцевина, помогни ми да се проявя ***странно*** *- и каквото и да правя в този живот, накрая да оставя и нещо* ***странно*** *след себе си, различно от всичко познато на човечеството". В постоянното вслушване в себе си стихват тревогите, опасенията, желанията, проблемите! Спират въздишките, молитвите за себе си, надеждите, перспективите, съображенията. Ти ще се съобразяваш с ближния и света със* ***средната*** *част на ухото си; ще се съобразяваш с Бога* ***вън*** *от тебе - с* ***горната*** *му част, но с висулката се влиза в тайнствения свят на монадата, в Светая Светих на всяко отделно същество. Ето защо, когато милвате ушите си и ушите на децата, особено висулките, се стига до* ***пълен*** *божествен мир.*

Очакването да стане нещо, да се случи нещо, да дойде някой да те разбере; очакването сам Бог да те чуе, разбере и се откликне, е все още ***тревожност*** *на духа. Има най-висши светии и адепти, най-напреднали посветени с висока тревожност на духа: те живеят със средната и горната част на ухото. Това, което* ***сега*** *ви говоря, ви изненадва, понеже знаехте, че горната част е най-важна, но това е само* ***част*** *от човека - човека като част от* ***вселената****. Съобразяването с другите части, същества, неща във вселената, развива* ***горната*** *част на ухото. Тази наука я преподаваме на хората вече много хиляди години. Но потъването в дълбочина, където съществуваш само ти и нямаш нужда от нищо и никого; нямаш нужда не само да се изявиш, но и да не се изявиш, защото нямаш желания, се намира навътре, през отверстието на ухото. Значи, все пак и висулката все още има желания, защото живее във* ***физическата*** *вселена. Чрез специално погалване или целуване на висулката можете да попаднете в света на монадата - да преживеете* ***монадната*** *същност на някое*

същество. Но в дупката на ухото има един цял необятен свят към дълбините на и́мума - където се таѝ абсолютната същност на всеки.

*От това следва, че ти имаш да проявяваш **монадата** си, понеже още не е проявена. От ученика, в края на еволюцията му, се очаква да е сътворил нещо, неподобно на нищо друго в световете. Все по-често се замисляй какво може да бъде това нещо - то не е нито музикалната виртуозност, нито страстното изучаване на Словото Божие, нито обмяната в любовта, нито дори саможертвата. За всяка монада това е нещо неизречимо. Не се опитвайте да мислите за него с думи. То се открива с вярност към вътрешния импулс в **настоящия** миг. Това е стара песен, но на нов глас звучи само в сърцето на всяко същество **поотделно**. Ако никой не узнае какво си открил; ако не се вълнуваш дали си го открил или не си го открил или доколко си го открил в едно прераждане - значи **има** шанс да успееш. Следователно, във всичко можем да се тревожим повече или по-малко, но в търсенето на себе си не трябва да има и помен от тревога.*

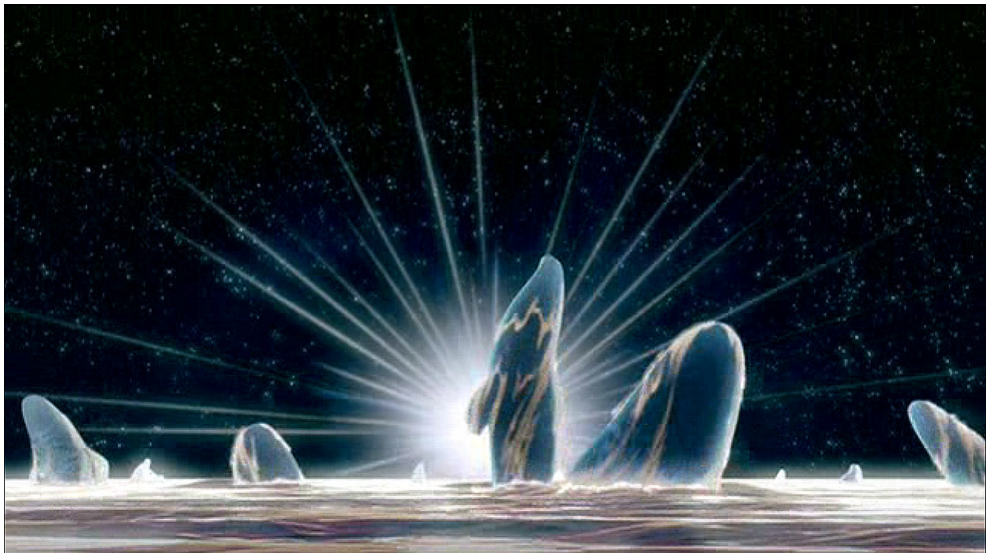

Ще кажа само, че потъналият в световете на своята монада излиза от другата страна на вселената и я вижда съвършено нова, реална и различна, тъй както не я вижда никое друго същество. Колкото и да говориш на някого какво виждаш, той няма да те раз-

бере. Ако някой те разбере, макар и отчасти, значи не си открил монадата си. Ако искаш някой да те разбере, макар и мъничко, пак нямаш нищо общо с монадата си. Истинският човек с искра Божия не желае никой да го разбере и види, не търси пъртньорство, съгласие и съчувствие. Той може да ги създава по-добре от всички останали, но само когато поиска - когато изплува ***вън*** *от себе си. В останалото време не иска да го закачат, взема всички мерки да бъде невидим. По това той прилича на Бога, когато е Бог в Себе Си и за Себе Си - и оттук произтича названието "абсолютен", т.е.: самодостатъчен. Абсолютният не се тревожи нито за себе си, нито за ближния, нито за вселената. Ако е майка, ще се тревожи; ако е баща - ще се тревожи; ако е музикант, приятел, любим, общественик - ще се тревожи. Но това са само дрехи на духа, които той трябва да облича и съблича когато си поиска. Ако не прави това когато си поиска, той още не е свободен - търси свободата другаде, някъде извън себе си.*

Вижте как всичко, което ви говоря от край време, е напълно същото, което ви приказвам толкова години и в беседите! Няма никаква разлика. И заедно с това съществува разлика, понеже монадата на Учителя е ***монада*** *и с това се решава въпроса, защо Словото, като всяко творчество, всеки път е различно. Ако някой ни приказва, че това са фантазии на еди кой си или на духовете, той не уважава монадата на Учителя, няма понятие за монада и за нейните свойства и проявления.*

Приятел, не се тревожи! Каквито и въпроси да те вълнуват, каквито и да зададеш отсега нататък, Аз ти реших проблемите с думите Си досега. Макар и несмислово, преорах цялата ти целина́ в момента и открих, че нямам забележки към тебе. Ти се тревожиш с право, но повече, отколкото е необходимо, защото имаш съвест. Безсъвестните никога не се тревожат, освен за обстоятелства. Съвестните се тревожат за това, какво ще каже Бог и ближният - и то не защото са тщеславни, а защото ***наистина*** *искат да са изправни в отношенията си към тях. Бла-*

*женият обаче не се тревожи - той няма "съвест". Съвестта е в причинното тяло, а блаженият няма причинно тяло - **това** е, което не знаехте. Досега знаехте, че причинно, будическо и атмическо тяло са трите безсмъртни същности на човека - и това е **точно** така. Блаженият няма не само причинно, но минава добре и без будическо и атмическо тяло! Когато говорим за тяло, макар и духовно, то е пак облекло. Шапката е "атма", ризата - "будхи", а гащите – причинния свят… **Ето** защо същества в божествения свят ходят без гащи… Да, като влезеш между разумните, ще си обуеш гащите, иначе ще те освиркат…*

*Тщеславните искат да си с **качества**, а горделивите - с **добродетели**. Шапка, риза, гащи, чорапи, налъми - всичко това са изобретения на ангелите, с които те ходят по световете, които са си създали...*

*Смешно е, как да не е смешно… Още по-смешно е, когато не можем да се смеем, защото сме взели насериозно обширната цивилизация на ангелите. Сегашните ангели са почти всички прекрасни, неизмеримо по-мъдри и от най-гениалните хора на Земята, религиозни до мозъка на костите си и предани на представата си за Бога както никой друг. Сегашните ангели обаче ще бъдат бити съвсем скоро по всички правила, защото допуснаха да се създадат хищните животни и пòмисли; защото търпят да си седят на небето и да си строят вселените, а вас са ви оставили немили, клети и недраги в ръцете на последствията си. Адът, дяволът, престъпленията – това са само последствия от дейността на **ангелите**!*

*Ето, и **сега** вие се опитвате да им подражавате; самодейността ви ври и кипи по всички показатели. Ако само за миг обаче едно същество с гащи, риза и капела, реши да пробва самобездейност, светът за миг ще си отдъхне... Съветвате, сваляте информации; сваляте от небето летящи птици към техните светове; занимавате се с лов и риболов... Повечето се занимавате с патрони и кукички, за да ловите души, с които да си нахраните жаждата за самореализация. Обличате ризата на добрите намерения,*

*слагате шапката на самомнението, връзвате гащите на самооправданието и тътрузите налъмите на удовлетвореното чувство за саможертва. Ангелите ви **ръкопляскат**, пишат ви дебели дихарми в своите тефтери или ви наказват с кармите си, ако престъпите техните конституции...*

*Милички Мои, не съм ви оставил, но съм се стаил и свил от приятна мъка и скръбна радост, че все пак всичко е наред; и бидейки наред - не е наред… Редовете също са измислени от ангелите, а безредието - от техните антиподи. Всичко това е необходимо, докато едно същество стигне до някоя дупка между редовете и безредията - и се върне при Мен... Тогава то си отдъхва от правила и слободии, почесва се по тила, погалва се по висулката на ухото и казва: "Татко, няма повече да се тревожа! Ще правя всичко, което ми се прави - ще почивам, когато ми се почива, ще обичам, когато ми си обича, и няма да обичам, когато не ми се обича. Ще спазвам правилата на Новото Учение, когато ми се спазват - и няма да ги спазвам, когато не ми се спазват, въпреки че са дадени от Самия Тебе. Аз знам, че Ти не наказваш децата Си, защото **не можеш** да наказваш; и още знам, че Татко ни обича да си тичаме да си тичаме по поляните така, както ни е създал. Ако само **това** спазваме, всички други неща не са задължителни.*

2. Тази дума, която чух една вечер преди заспиване (свещеното име на Любовта), тя ли е търсената от мен в божествения свят? Как да работя с нея?

- Думата на Любовта бива Универсална, Локална и Индивидуална. Универсалната не се мени и е обща за всички; Локалната се мени с времето и мястото и е обща за същества, които си приличат по нещо; а Индивидуалната важи само за една монада. Тя не съвпада с името на монадата - то е нещо друго. Тя, Индивидуалната Дума на Любовта, се мени и същевременно не се мени. Ако уловиш Неизменната ѝ същност, ставаш безсмъртен. Ако уловиш Променливата - ставаш смъртен по желание. Да станеш безсмъртен, не винаги е благо - много същества се мо-

лят на Бога да станат смъртни. Ето защо, не пренебрегвайте Променливото Име на Любовта, тъй като има вероятност да си останете безсмъртни и да не опитате блаженството на смъртта. Под "безсмъртие" - в лошия смисъл на думата - разбираме статуса, неспособността да се развиваме. Когато един безсмъртен дух се умори от безсмъртие, моли Бога да се роди като смъртен. При това, колкото по-често умира, толкова по-нагоре отива. ***Ето*** *защо Скорпионите се самоубиват толкова често и се стремят към смъртта като хляб насъщний, докато Телците си пазят кожичките и през вековете… Питайте "безсмъртните" в Агарта - и ще разберете. Смъртта на старото е пораждане на ново. Ето защо, ти правилно възприе Променливото Име на Любовта, валидно за твоята монада, през деня когато го чу. То роди в тебе нещо ново и ликвидира нещо старо. Един ден ще го видиш във филма на живота си. Но като го произнасяш през следващите дни, то вече няма сила. Всеки ден трябва да търсите Индивидуалното Име на Любовта, родило се в сърцето ви само за вас и само за този ден. То никога не може да се повтори. Ако умре нещо старо и се роди нещо ново в този ден - значи правилно сте го чули.*

Не се бойте и ако не го чуете цялото правилно. И една буква от него да чуете - достатъчно. По-добре една буква, отколкото и сянка от страх, че може и да не сте го чули правилно. Може да не е страх, а съвест, желание да вървите в правия път, стремеж към съвършенство - и ***това*** *ви се пише в бележника. Хубаво е да имате все шестици в бележниците, но който има седмѝца, той не се безпокои правилно или неправилно е постъпил.*

Безпокойството е страх - страх от Бога, страх от грешка, страх от несъвършенство. И ***това*** *е добро, необходимо е - но в бележниците на* ***ангелите****. Ако* ***Бог*** *ви изпитва, Той ви пише само единици или седмѝци. Седмѝца - когато не се тревожиш, а единица - когато си различен от всичките. Това е превод на полюсите на холивселената - Чистота и Любов. Любовта е единицата, чистотата – седмѝца-*

та. В божествения свят, където всички ходят голи, да си различен е Любов, а да не се тревожиш – Чистота.

*Как така, като си различен от всички други, може да се проявява **Любовта** - нима Словото не ни учи досега за правилна обмяна на различията, с което Любовта се проявява? - Така е, но различието в божественото свят няма нужда от обмяна - то се обменя, сàмо когато си поиска. Има различия, които не се обменят никога, и пак си остават божествени. Има различия, които се обменят през цялото време и не познават покоя нито като категория, нито като понятие. Важното е, че и едните, и другите правят каквото си искат. Разберете, че дисхармонията, страданията, сблъсъците, нещастията не идват от различията, а от неверността към собственото различие. Когато сме верни на Бога в **себе** си, изключено е да сме неверни към Бога в другия, защото верността към собственото различие е толкова голяма, че нямаме място в съзнанието да медитираме върху това, защо е различен **другият**.*

*Чуждото различие е проблем за глупавия, наслада за разумния и блаженство за мъдрия. Тъй като в и́мума, татвана, няма нито глупост, нито разум, нито мъдрост, става излишно да търсим и изпитваме наслада и блаженство. Мъдрецът е извън и́мума, тъй като изпитва блаженство от **познанието**. А скритият, правещият каквото иска и не искащият да прави нищо познава **Универсалното** Име на Любовта - и тогава той се слива с Абсолютното. Тогава той нито говори, нито мисли, нито се труди, нито пее, а има непреодолима нужда да мълчи. Мълчанието - **ето** нуждата на същините, които познават Универсалното Име на Любовта. Ако две, три или безброй мълчания се съединят в полето на и́мума, за да правят каквото си искат или да не правят нищо, те също познават Универсалната Дума на Любовта. Да имаш силата да искаш или да не искаш по собствена воля - това значи, че си в царството на татвана! Като поискаш нещо - излизаш оттам, влизаш в Царството на Тот, на Отца ни - и там твориш и се обменяш не-*

прекъснато. Като се умориш да твориш и се обменяш - слизаш в Царството на Пралайа и си правиш удоволствието да се грижиш за слаби и беззащитни. Божественият Дух винаги си прави удоволствието, за разлика от всички останали, които се движат от неволи, страхове и обещания. Удоволствие е най-висшата дума, по-висша и от Любовта, ако я разберете от гледна точка на и́мума. Даже "блаженство" не е по-силна и точна от "удоволствие", въпреки че я употребяваме като най-висш израз на духовните наслади. В блаженството те блазни блажното, сладкото ***отвън****, а удоволствието, в най-дълбокият смисъл на думата, извиращ от Абсолютното, е продукт на "уд" - орган, част, частица. Но не частица от* ***Бога****, а* ***Бог*** *като частица! И тъй като всяка монада, всъщност, не е част от* ***Бога****, а Бог като* ***частица****, тя има право да изпитва удоволствие по начина, по който са̀мо тя може да го изпитва. Тогава чува, вижда, вдъхва и преживява Монадното Име на Любовта, доловимо само за нея. Тази самодостатъчност се превръща в блаженство, само когато слезе в духовния свят. Но у Бога, и с Бога в себе си, и като Бог, всяко отделно същество се занимава само с удоволствия. За тази дума и твърдение през средните векове, а и днес, биха разпънали всеки на кръст и изгорили на клада, защото възприемат "уд" не като Бог в Микровселената, т.е. в Индивидуалната Вселена, а като орган, който си прави удоволствието... Прави са в страховете си, тъй като удоволствието на едни органи за сметка на други разкъсва личността и здравето и води към нещастие* ***във взаимоотношенията****. Други не са прави в това, че постоянно подражават на плътоците. Плътóкът е същност или същество, търсещо орга́нни удоволствия за сметка на други органи и същества. "Удóмните" (от този корен са и думите "удобен", "у дома" и др. – б.х.) са божествени същности от татван, не търсещи нищо, защото там нищо не се търси. Не се търси, защото не е някъде отвън. Но все пак, потребност съществува, и тази потребност е удоволствието - удоволствието да си различен и да не правиш нищо. Поискаш ли да правиш*

***нещо**, ти влизаш в сферата на Духа, Който се занимава с **правене**. Поискаш ли да раздадеш, обмениш или сътвориш поновому различието си, ти се явяваш мигновено в сферата на Отца, Който се занимава **само** с това. Поискаш ли да изпиташ блаженство от мира и равновесието, които създаваш, за да се отглеждат щастливо децата на вселената, ти вече плаваш в Океана на Бременната, на Майката, която само с **това** се занимава. Божественият морал пък се занимава със следното: дава ти свобода да правиш каквото си искаш, когато си искаш или с когото или без когото си искаш във всеки от тези светове - или да не правиш нищо.*

- 3. Научѝ ме как да разбирам Волята Ти всеки миг, час и ден - кристално ясно и чисто.

- Истинската любов към себе си, т.е. истинското удоволствие, се отличава още и по това, че не пречи на никоя друга любов да се проявява или да не се проявява както иска.

*Препускането да изпълниш волята Божия е нищожна част от нехаенето дали я изпълняваш, ако имаш вътрешен мир. Ако нямаме вътрешен мир и тревогата ни подгони, тогава трябва да търсим път - с цената на живота си дори, - каква е волята Божия за нас в момента. Ако обаче имаме мир, това значи, че **изпълняваме** волята Божия и няма защо да питаме в правия път ли сме и каква е тя.*

*По какво се отличава вътрешният мир от сатанинското или обикновеното егоистично задоволство? - По това, че се разлива **нашироко**. Вътрешният мир се уподобява на тих, постоянен извор, в който няма никакво бликане, никакво видимо движение и шуртене, но когато се вгледаш, водите му се разпространяват тихо на всички страни и заливат всичко наоколо. Съществата, същностите, хората, Природата, нещата, усещат този прилив и изпадат също във състояние на неописуем с думи вътрешен мир и покой. Търсете такива извори, прекарвайте покрай тях и в тях - и ще разберете вътрешния мир по-добре. Когато струята блика нагоре, когато вълнува*

*повърхността - това е вече Тот, **изявеният** Бог. Тогава се радвайте, тогава любете, творете, обменяйте дарове, скачайте и се веселете. Тогава създавайте нови същества и неща в Битието. А когато дойде зима - почивайте си. Тогава и мирът отстъпва на почивката. Почивка и мир не са едно и също нещо. Мирът е тих, почти неосезаем, но при него се изпитва удоволствие и блаженство - независимо дали сам го изпитваш, ти заразяваш и **други** с него. Почивката е **отсъствие**. Тогава не създаваш даже и мир - това е **дъното** на Мировия Океан, където няма нищо. То е снежната покривка в безлунна нощ, когато снежинките спят без сънища. Покоят също не е почивка - почивката е най-висшата степен на неподвижността. Почивката ражда Святостта, а Святостта - Тишината. Отивайте в светилищата на Тишината, за да разберете що е пълна почивка. В света никой не почива, дори и татван. Океанът може да е тъмен, но не е пуст - в него **има** живот. И най-плоската риба на дъното на Мировия Океан все още живее, диша - изпитва **удоволствие**. Дъното на Океана [обаче] не изпитва никакво удоволствие - то си **почива**. Ще възразите, че то страда най-тежко под огромните атмосфери - или изпитва най-голямото удоволствие. Така е, но в третото измерение. В измерението на татван, което всъщност не е измерение, дъното на морето си **почива**.*

9,50ч.

"Числото едно е творческо. То групира идеите около себе си, без да ги отглежда. Азът - това е числото едно, единицата, която отделя човека от всички хора." *(том "Влияние на светлината и тъмнината", стр.152, 7.III.1926г.)*

"Деятелността на цялото човечество представлява съвкупност от деятелността на милиарди души, всяка от които трябва да знае своето определено място и своята деятелност като монада в Цялото (...) Всички

същества на Земята представляват ýдове на Великия Божествен Организъм." *(том "Козативни сили", с. 226, от 3.II.1926г.)*

Мисъл, паднала се във връзка с осиянието за "Чашите на ангелите" ***(Къде е? - Такова осияние нито съм писала, нито го има някъде!):***

"И тъй, числото две представлява хората, а не ангелите. Последните служат само като съединително звено между хората и разумните същества от невидимия свят. Те съединяват физическия свят с божествения. Числото две създава всички противоречия в живота. Като четете Свещеното Писание, ще видите, че Господ не се е произнесъл за втория ден, че е добър. За този ден той мълчи, а за всички останали се произнася, че са добри. Мнозина запитват какво означава числото две. То е число на Мъдростта, а не на Любовта (Т.е., на илухимите и почти всички духовни ангели без серафимите - б.х.). Как разбирате Мъдростта от гледище на Любовта? Вие не знаете това, но Любовта има особено схващане за Мъдростта. Затова Христос е казал: "Ако любите онези, които ви любят, какво повече правите от езичниците?" *(том "Козативни сили", стр. 76-77, беседа "Служене на Бога и на себе си" от 9.XII.1925г.)*

Както се вижда, тази последна, трета мисъл от Учителя, както и заглавието и темата на беседата, от която се падна, отговаря точно на мисли в осиянието "ГВО" (днешното – "Горещи въпроси и òтговори"). Нещо повече, изказана е на 9.XII.1925г., а осиянието "ГВО", е от 9.XII.1996г. - точно 71 години след нея. Ако се проучи цялата беседа, ще се види, че тя съвпада напълно с казаното в осиянието, а приемащият не е чел беседата; не е прочел още и 1/20 част от Словото на Учителя до 1945г.

Финалът на горния цитат обяснява и защо сегашното упражнение на Рила ще има частичен, предимно езически, а не Христов резултат. Старата Ева и Евридика кани по симпатия и кани само едного; в най-добрия случай - няколко сродни

души, разпределени по места и дати. А сега останаха непоканени "Адамовци", както и "Адамовци" не се откликнаха на "Еви". Когато дòйде "Лилит", тя ще бъде както винаги безпогрешна: няма да остави нито един непоканен. Но ще почне от най-горе и от най-долу: първо според най-високия идеал; после най-самотния и лишения - и т.н. "Симпатията" се кани последна - след всички останали.

10-12.XII.132(1996)

ЗВЕЗДАТА СЕ СЪБУЖДА!

В последния ден на лунния разсип осъзнахме, че има неща за "разсипване", т.е. премахване от един дом и по възможност от всички домове на хората, които са си купили техния носител - една нова редакция на пентаграма. Ние знаем, че творчеството е основен принцип на живота, но когато се касае за символи, фигури и форми, дадени от Учителя, отговорността при евентуални промени е съдбоносна. Така и в този случай виждаме един пентаграм с редица волности, които пускат други токове, значения и събития по света. Сигурно и тук импулсът е божествен, но трябва да се обърне внимание на евентуалните негативни последствия за България и света от момента на създаването и разпространението на този вариант.

1. Надписът в кръг има голяма междина отдолу и думата "душа" не е на точно 180° срещу "Бог". Най-озадачаваща е стрелката в това празно пространство, завъртаща енергиите по посока, обратна на паневритмията. Това, че самият текст е даден от Учителя по този начин, не е основание да се подсилва "левият път" самоволно. При това, главната формула на пентаграмиката, ученичеството и човека въобще не може да се поставя в кавички - по понятни причини.

2. Образът на Христа е заменен с букви (Хр.), което, макар и проекция на Христа, не е оригиналната фигура и това свързва върха на пентаграма, Второто Посвещение и всички хора и неща под тяхното влияние с някакъв егрегор на Христа, при това под печата на егрегора на съответния шрифт.

3. Сабята също "пуска" съвършено различни токове.

4. Книгата нарушава с корицата си необходимата форма на криле на птица, а цветът ѝ, както и цветовете на всички останали фигури, не отговарят на архетипните.

5. Свещта няма ореол, лъчи - и свещникът е правоъгълен.

6. Скиптърът е с три, а не с четири кръгови елемента и това елиминира владеенето на една от 4-те природни сти-

хии: земята.

7. Жълтият цвят е залял три лъча (два върха).

8. Стълбата на Първото Посвещение няма основа.

9. Фигурата на Третото Посвещение не е замък.

10. Окото не е вписано в равностранен триъгълник.

11. Дървото на Живота е без плодове и не е добре стилизирано.

12. Фонът на този пентаграма не е бял, а оранжев и червен извън него, което възбужда мотивации на човешката душа и ученика, различни от идеала на Ученика.

13. Липсват основни фигури в долната част на пентаграма.

14. Включването на име на фирмата и фирмени знаци с извънредно скъсен наклон, в съчетание на свещени символи, е съвършено недопустимо, както е недопустимо и продаването, и купуването на рожби на Учителя.

Виждайки и осъзнавайки поредния акт на самодейност в тази свещена сфера, ние разбрахме, че пак сме се събрали в нужното време и на нужното място, за да изпълним важна задача за корекцията на нарушените токове. Един от нас, по силен вътрешен импулс, без да знае още нищо външно какво ще се случи, от два дни е облякъл най-хубавите си празнични дрехи, които отдавна са купени, но никога не са обличани. Друг проточи с няколко дни оставането си в София, подобно на останалите, с усещането, че това е за нещо важно. В разговора говорихме за думите на Учителя, че наличието на змии в центъра на пентаграма и сегашнато разположение на 3-те букви "В", "У" и "Ж" е временно - докато трябва да се държат в подчинение адските сили на Земята - и че за в бъдеще това трябва да се измени. ***Точно в мига, когато бе споменато, че вместо змии, в центъра ще има два гълъба, два гълъба кацнаха отвън на балкона. В същото време там имаше и три врабчета - според нас, 3-те букви в пентаграма. Като осъзнахме всичко това - въпрос на секунди, - птиците отлетяха.***

Случиха се още ред неща, с които Небето ни говореше какво става и какво трябва да проведем в момента. От всичко това ние ясно разбрахме, че в момента ускорено изтича някаква общочовешка карма, свързана с черната магика над славянството. В резултат на всичко това, почувствахме или ни бе внушено, че негативните събития между нас, в България и по света, може да са имали връзка загасената алена светлина на Тот в центъра на Звездата на Елма и печалното състояние на стаята и къщата, в която се намира. Затова, четирима души на 11 декември, в 19ч.10м. се отправиха с кола да преместят Звездата на ново място, а една приятелка почувства, че трябва да остане вкъщи си, да я посрещне (същата с новите дрехи). Така, заедно със Звездата на Елма, бе до-

карана и историческата бяла кръгла маса, изиграла толкова голяма роля, заедно с прозорчето, за смяна на йерархиите, токовете и събитията, непосредствено преди промените у нас и в Източна Европа през 1989г. и след това.

Звездата бе включена точно в 20ч.13м.10секунди в дома на един приятел, и в чест на това изпяхме "Аум" и "За Небесния Цар". Оказа се, че ябълките, които сложихме в подножието на Звездата, се оказаха точно 6 - годишната вибрация по новото летоброене. Тогава отворихме напосоки три пъти "Пътят на ученика":

*"Молитвата не седи във външно четене и шептене на молитви, но целият ни живот трябва да се превърне във вътрешна молитва - да приготвим условия за идване на **Любовта** в нас. Дойде ли Тя, в душата ни се явява светлина, мир и радост."* (стр. 236 от "Ще се превърне в радост" от 21 август, 7ч. сутринта, 1927г.)

*"С един камък къща не става - казва българската поговорка. Така е. За да съградите своето здание, **много** камъни ви трябват. Камъните - това са живите хора, които ще вземат участие в този градеж. С **тях** ще споделяте своите мисли и чувства, своя живот, без да ви критикуват. И **те** ще споделят с вас. **Взаимно** ще разглеждате един предмет и ще извадите **общо** заключение. Само така ще имате резултат, който показва, че между вас има **вътрешно** разбиране. След това ще се разделите приятелски, с желание **втори** път да се срещнете."* (стр.446, беседа "Свещеният час" от 24 август 1927г.)

Първата мисъл, която се падна, констатира съвсем точно появата на светлината - ние запалихме пак лампичката на Отца след толкова дълъг мрак! Втората мисъл съвпада абсолютно точно със сегашната ни Рилска задача - с необходимостта да се обмѐнят не само мисли и чувства, но и живот, без да се осъждаме. А също и с факта, че непосредствено преди отваряне на тома, ние наистина разглеждахме заедно "един предмет" - Звездата и Светналата Алена Точка

в центъра ѝ. Всички видяхме необикновените образи, които тя поражда - и извадихме "общо заключение". Но при преписването вече, видяхме че втората мисъл започва с още по-точно визиране на нашата сегашна задача:

*"**Голямо** изкуство е да знаем с кои хора трябва във всеки даден случай да дружим, да споделяме своите мисли и чувства, да се подвизаваме заедно в духовния живот..."*

Отваряне на трето място:

*"Като погледнеш лицето на този ангел, всякаква скръб изчезва! Като те срещне, той ще те прегърне, ще те помилва - и след като те остави от прегръдките си, всичките ти страдания, всичките те грехове изчезват. И след това, като се погледнеш в огледалото, мязаш на него. Кажеш ли обаче, че всичко това е твое, ще потъмнееш. Затова, ти ще прегърнеш този ангел, ще му благодариш, и ще му кажеш: "Стой при мене и не ме оставяй - от сега нататък ще ходя в **твоите** пътища! Работи́ в мен и **отвътре**, а не само да ме утешаваш **отвън**. Говорѝ ми за моя Учител, аз ще те **слушам**!" И той започва да говори - сладко, увлекателно."* (38 стр. от "Пътят на ученика", 19 август 1927г.)

23,18ч.

*- Ясновселената приема до полунощ - после **затваря** вратите си. Супервселената приема до 10ч. вечерта - после **затваря** вратите си. Универсумът приема да 8ч. вечерта, а Слънцето - до залез слънце. Тотвселената - по всяко време, ако сте спонтанни; и никога - ако сте страхливи.*

Ето защо, поискате ли каквото и да е от Отца, няма значение по кое време го искате и кога ще дойде. Но добре е да не искате от Него много често, защото е "огън пояждащ" и малцина могат да издър-

*жàт. Затова е казано: "Искайте от Отца в **Мое** име". Когато искате в **Мое** име, се включва не само Абсурдът, но и Милостта - затова и огънят не е вече "пояждащ", но мек, приятен, съобразен с вашите възможности. И "пояждащият" огън е приятен, но за силните, не за слабите.*

*Силен е **онзи**, който предпочита Абсурда пред Милостта; слаб е **онзи**, който предпочита Милостта пред Абсурда. Затова Майка ни е слаба, Баща ни – силен, а Аз съм… "слабосилен" (За пръв път Елма дълго се смее от "каламбура", който се получил, но заедно с това иска да ни каже, че не е само каламбур – б.х.): Е, как: нима не съм "слабосилен" на кръста? Не е ли най-голямата Ми сила слабостта - и обратно? Ние, обитателите на живовселената, сме всички "слабосилни", защото **слабостта** поражда силата. Това сме научили от Баща си, Който е най-слабото Същество на света, следователно - най-силното.*

*Сега, приемете: **петима** тази вечер ще приемат дарове. Първият - пост; вторият - щастие; третият - много материални блага; четвъртият - мисия в чужбина; а петият - най-после мир и покой, намаляване на тежките страдания. Питахте - отговорих ви. Кога? - Всеки по отделно време, но скоро: от един час да седем месеца.*

*Пентаграмът, който изгорихте, снема част от силата на всички останали копия. Те, и да не бъдат унищожени, не вредят толкова много, колкото мислите. **Бог гледа не на лице, а на сърце. И при много грешки, станали от незнание, Бог е по-милостив, отколкото при точно изпълнение, но със злоба в сърцето. Тогава точните цитати, точната паневритмия, точните молитви и пр. добиват разрушителна сила, защото са силна вода в пукната тръба.***

*Не се бойте: никакви магични знаци на падналите братя или грешки в мàгиката не могат да опетнят сърцето, което обича **непрестанно**! Никакви "психотронни" оръжия или дяволски групировки не надделяват над онзи, който обича и люби **всички**! Тези спънки и работници са предвидени, за да изпояж-*

*дат **слабите** в Любовта, **слабите** в търсенето на Царството Божие и разпознаването на неговите съсъди.*

*Така че - кураж! С всичките си грешки, заблуди и дори грехове, съществото с искра от Бога тежи повече на везните на Съдбата от безпогрешните егоисти, които мислят само за себе си. Не че не трябва да мислите за себе си - трябва, но на **последно** място. Ако помислите за себе си на **първо** място, всичко, което сте добили, ще се стопи, ще рухне.*

*"Себе си" обаче има не само едно значение. Божественото себе на човека се отличава с изпълнение на волята Божия и затова там не е важно кого поставяш на първо, второ или трето място, а важно е дали протичат токовете. Ако поставиш ближния на първо място, а не протичат токовете - това не е Любов, не е изпълнение на волята Божия. Ако поставиш "Бога" на първо място и не протичат токовете – значи това не е Бог, а някой друг. Ако **протичат** токове, но няма мир, радост, щастие и блаженство - попитай се какви са тия токове…*

*По въпроса за пентаграмата. Пентаграм още не съм дал на Земята. Дал съм **пентаграмата**. Пентаграмата мина през грехопадението и затова е още отрицателна. Тя има да се справя със змията в себе си, защото е казано: сърцето на Ева се изкуси от змията. Следователно, когато сърцата на съвременните хора съзнаят естеството на змията в себе си, те ще я трансформират в нещо друго - и тогава ще се даде мъжкият Пентаграм. Да не мислите, че Аз не знам какво трябва да има в центъра на пентаграма?… Същевременно, не може да се даде друг образ, освен тоя, понеже отговаря **точно** на положението. Щом сме го оградили с наши символи и сили, дяволът ще мълчи, ще служи! Но змиите ще се превърнат в гълъби след не по-малко от 300 години - не бързайте да променяте пентаграмата в пентаграм. Змиите сега са добри - поне едната е добра. И другата е добра, но с **добрите**. Това са Бялата и Черната ложа, които са под контрола на Всемирната. Бялата ложа на Земята е "змия" - факт. Какво значи това, всеки не*

може да разбере, но не съдете криво.

Да си змия - това е велико нещо! Някои ангели, някои богове даже, си почиват в тази форма, за да получат посвещение. Да си змия, не е лесно. Там изчезва всякакво тщеславие. Там всеки се бои от тебе, а не ти се възхищава. Затова най-бърза еволюция, най-бързо смирение Посветените добиват в змийска форма. Поговорете си с някоя змия - и ще се уверите. Аз често се разговарям със змиите и те ми разправят какво са видели по света - кой какво направил, кой какво помислил и пр.. От змиите Ние научаваме повече, отколкото от всички други работници в животинска кожа, взети заедно! Една змия, в зависимост от вида си, събира информация и картини, мисли и чувства от такъв огромен радиус, от толкова много същества и хора, колкото е непосилно за кармичните ангели, които не са въплътени. Затова, уважавайте змиите и ги разпитвайте какво ще ви кажат за този или онзи, за предстоящите му изпитания, за начина, по който може да си разрешите задачата. Всичко това змиите го знаят много по-добре от всички, затова, да имаш приятел-змия е привилегия.

Сега ви казвам "лека вечер" - и правя приятен пътя ви между звездите, защото поискахте да си поговорите с Мен. Малко ***преувеличавате*** *проблемите си и проблемите на Словото и Делото понякога. Бог не е пъдар с камшик, нито заядлив съдник. Той вижда колко се мъчите и ви прощава всичко. Някои последствия са неизбежни, но те са за урок. Баща ни страда заедно с нас, когато не си учим уроците или сме още на опашката.*

Утре сутринта почнѐте вече да се стягате за Рила, понеже времето тече. Другата работа край няма. Осиянията ще коригираш горе. Има неща по-важни. Токовете чрез осиянията са на трето място. На второ място са "одеянията", а на първо – животът на Любовта.

12.XII.132г.,
00ч18м30сек.

След много лоши дни, след включване на Звездата денят

е слънчев, ведър, прекрасен!

12.XII.132г., по обед

За "ХОРОВОДКАТА" – падна се след неколкократно идване на мисълта за приятелката Радка и разговорите за нея: "Том "Козативни сили", беседа "Нашето място" от 3.II.1926г.:

"В една от неделните беседи аз употребих думата "рада", която на български език се дава и като име на човек - "Рада". Вие си служите с тази дума, произнасяте я, без да знаете какво тя означава всъщност. Тя е санскритска дума и се пише "radha". Българите са взели тази дума, изхвърлили са буквата "h" и са образували името"Рада". "Radha" означава ***реалната*** *любов, с която човек може да служи на Бога във въплътения живот. Или тя още означава онзи принцип, чрез който Божественото може да се прояви в* ***материалния*** *свят. Буквата "а" в тази дума означава активност, активно начало. "Radha" подразбира в санскритски език "водителка на хорото" - на онова хоро, което става според закона на любовта. Всеки човек, който иска да служи на Бога според закона на любовта, трябва да съдържа в себе си принципа на "Radha".* (стр.224)

"И тъй, "radha" означава "служене с любов". Само любовта освобождава човека! Вършете всичко с любов, без да считате, че правите нещо [особено]. Жената например готви и си казва: "Защо съм толкова глупава, че съм седнала пред този тиган и тази тенджера и пред този огън да се пека? Защо не отида някъде в гората на свобода?" - Отиде в гората, но и там казва: "Защо не си отида у дома?..." Значи, и у дома да си е, и в гората да иде, тя все не е

свободна." *(Стр.228)*

В момента Сл. включва един бял телевизор, който е бил оставен от някого навън до боклука. Репликата е: "Аз обичам най-добрия човек в света. Надявам се, че повече никога няма да се разделим. Надявам се и Пабло вече да ме остави"... "Върнах се, защото искам отново да бъда при вас. Може ли да остана?"

15.XII.132(1996)г.
Почивна станция "Констанция" – с.Костенец, Рила

ОТНОВО ЗА ДЕСЯТЪКА

Това осияние се дава само като информация, за да няма резки последствия, както е в останалите случаи.

- Получиха се едновременно писма от чужбина и от провинцията от хора с един и същ проблем. Досега десетки приятели са се оплаквали от същото: дават десятъка си, понякога много повече от десятък - и пак обират офисите и домовете им, пак рухва паричният и сърдечният им бизнес. Наскоро бе казано в осиянията, че Бог счита паричния десятък за "последната дупка на кавала" - дори и да се дава комуто и както трябва; а веднъж каза, че дори оттегля благословението Си от този вид десятък в някои случаи. Може ли да се поговори повече по тези въпроси; що е непаричен десятък, половинък и цялък - и как се дава?

2ч.18м.35с. през нощта. Времето е дадено от Елма, както и друг път, по липса на часовник.

- За много хора паричният десятък е като една индулгенция - нищо повече. Те си мислят, че могат да излъжат Господа с това парично подаяние - и пак да живеят както си искат, с когото си искат; както не искат и с когото не искат.

Първо, десятъкът прекъсва връзките ви с банкпирите и нумпирите, с валутните дракони, само когато се дава наистина редовно, комуто трябва и както трябва. Може да даваш цял живот цялък - ако дори вятърът узнае, че е от тебе, користен си. Ако го даваш тайно, но не там, където се работи най-добре за Живота, Делото и Словото - пак си користен, очакваш нещо. Тайно се надяваш, че човекът, комуто даваш, ще се досети по някакъв начин или телепатично

- и ще отговори на чувствата ти... Това е бизнес – астрален бизнес... То не значи, че се дава всякога само на едно място: има и втори, и трети, и четвърти понякога, поред, верен на Истината. Ако имаш този импулс - давай, но пропорционално: един път на най-бедния, два пъти на третия, три пъти - на втория, шест или 12 пъти - на първия. Ако са повече, сами ще си направите пропорцията, та да има и за просяци, и за животните, и за бактериите даже.

Наскоро Елма обясни що е истински просяк - който не задържа нищо за себе си и раздава всичко на децата си, на близките си и на други бедни (но не в пари и вредни покупки); ако е ученик - спазва закона за десятъка. Истинският просяк никога не е нахален и досаден, чист е и спретнат, не прави нещастна физиономия и не използва насила деца за проси́я. Истинският просяк понякога не приема големи суми - стига му за деня; друг път сам ще те облече и нахрани, защото има повече от тебе. Опитности в това отношение сподели един приятел ("Стрелата, която или попада в целта, или попада в целта"), когато усъвършенстваше с достойнство великата професия "професионален просяк". Той разказваше множество удивителни случаи за това, кой дава и кой не дава; кой как дава; кой кому и защо дава; как се връщат преизобилно парите, когато си разпределил правилно изпросеното или не си приел много голяма сума от "говно" (негова дума), което иска да се изфука пред друг или пред себе си"... Човек дава повече, дори и цялък, защото често иска да се "изфука" и пред Бога.

Наскоро получихме още един урок: при раздаването на едно руло на едни кучета, Той каза, че в момента ангелите на тези кучета са тръгнали след извършилия доброто, за да му уреждат работите. Ние мислехме, че само човешките ангели-пазители вършат това, но се оказа, че са будни и тези на животните, и на растенията, и на микробите даже.

- Да си дойдем на думата за десятъка. Белите Братя дават десятък, майките Божии - половинък, а холиадите - цялък. Всъщност, всяка йерархия и клас дава строго различен "промúл" (1/1000); а това, което вие знаете, е само за упражнение. То е чúслово вярно единствено за истинските Бели Братя, за истинските Майки Божии (Пралáите) и за истинските холиади. Но ако някой им подражава, защото още не знае от коя йерархия или клас е и няма понятие колко точно трябва да дава лично неговата монада, той не

губи, а само печели. Във всеки случай, спазването на точните проценти и в този вид, в който ги знаете (10, 50, и 100%) е по-добро от недаването въобще, от нередовното даване или даването по-малко или повече. Самото число ни свързва със съответните Сили и Същности, които мигновено ни се отблагодаряват (при правилно даден принос - б.х.).

Сега обаче ще повторя, че пожертвованията с пари са наистина за най-бездарните. Даровитите отдават други неща: дом, труд, свободно време, ум, душа и дух. Не казвам "сърце", защото истинското сърце, създадено от Бога, се отдава в цялък само Нему. Останалите приношения са астрални каши. На Бога ние даваме цялък, на ближния си - половинък, а на себе си - една десета. ***Ето*** *как работи законът при елмоидите! Това е божествена математика, немислима за обикновените божества, хора и ангели. Десятъкът, който отдаваме на себе си, е почивката.*

Ако става дума за пари, този закон важи и в паричните отношения. Само че, на езика на Земята, той се превежда така: ако не си дал половинък на ближния си, ти не си му никакъв ближен. Половинък се дава само на сродната душа. Ако някой ви лъже, че ви обича, а същевременно ви дава повече или по-малко от половинък, той ви лъже. Ако дава повече - иска да ви купи; ако дава по-малко - лъже ви.

Половинъкът за ближния е строг закон и той също има своите правила. Например, живееш с някого, турил си го най-близко до себе си. Неговия дял пак ще го даваш тайно, като десятъка. Ако нарушиш правилото - губиш тая душа, губиш и спокойствието си. На Земята, щом имате деца, правилото е следното: 1/10 за Братството; и по един дял от остатъка - за вас и децата ви. Значи, половинък за ближния (когото сте приближили) се дава само от собствения дял. Ни повече, ни по-малко.

Сега мнозина грешат, когато дават десятък и половинък само от малките, текущи суми. Като спечели на лотария или му дойде дар (или хонорар, наследство изневиделица) - няма приношение… Това се дължи на човешкия страх или на лакомията. "Чакай

сега да си купя кола или апартамент, защото повече може никога да не ми дойдат...Чакай да подсигуря първо децата си!"...Вие мислите така, ала Бог мисли инак. Колкото и големи десятъци да сте давали досега, колкото и половинъци и по-крупни дарения да сте правили или да правите в бъдеще, това не ви спасява. То ви се пише в тефтера като добър човек, но като ученик получавате двойка. Защо? - Нарушили сте закона за пропорцията.

*Представете си, че детето ви е изчезнало и изнудвачите ви искат откуп, инак повече никога няма да го видите. В същото време ви идва една много голяма сума, равна точно на искания откуп (или сте взели назаем). Обикновеният човек няма да се замисли нито за секунда и веднага ще спаси детето си. Обаче ученикът, минал през посвещението на Йов, ще каже: "Господи, всичко е в твоите ръце! Аз ще изпълня закона на ученичеството, ако ще и земята да се продъни! Ти живееш в мене, Ти живееш в детето ми; Ти живееш в сърцата на враговете ми." - И тогава ученикът на Бога, който му дава цялък във вяра и преданост, ще постъпи по следния начин: един милион ще даде тайно на най-достойния или на най-бедния от Братството; по три милиона ще отдели за двете си деца и за себе си, а от своя дял ще даде тайно милион и половина на този, с когото живее. Тогава Бог ще каже: "Добре, ще освободя детето му!" Ако ли пък речете да спасите детето си сами, без Бога - без Бога ще протече и съдбата му понататък. То няма да тръгне по вашия път, но ще се повлече с хаймани и вагабонти. Самият вие ще се разорите, а ближният ви ще хване дългата. И да не си отиде - **Бог** ще ви го вземе.*

Това са елементарни уроци за ученика, но страшни изпитания за човека, несвикнал с Бога. Глупавият човек мисли, че Бог си гледа Неговата работа на Небето, а ние трябва да си гледаме нашата. Като мисли така, той, рано или късно, се осира.

Сега оставям на вас да мислите как се дава десятък, половинък и цялък по другите начини. Като приключите с индулгенциите, ставате нещо повече

от ученици. Как се дава десятък или половинък в дом, в територия? Как се дава в тяло, ум, душа, дух? – Възлюбените Божии имат особено мнение за всички тези неща. Те дават половинък щастие на сродната си душа - но само от своя собствен дял. Всичко друго е от Лукаваго.

15.XII.132(1996)
Почивна станция "Констанция"
над с. Костенец, Рила планина

ПОЧВАЙ ПРОБАТА!

Снимките са точно от това време и място

Един приятел е получил писмо и стихотворение от една приятелка. Тя също е холизатор и затова няма да се предават думите ѝ под 9°. Не е изключено това да е осияние. А личното творчество, равнозначно на Тот, също е въпрос под какъв ъгъл и с какъв цвят да се предава, но засега ще се препише така.

"Ти си един мощен дух, пълен с любов! Любовта ти извира, извира, извира - и прониква във всичко и всеки, когото срещнеш по пътя си. Пламъкът ѝ е силен и неудържим. Но понякога забравяш, че се движиш в поле, където пламъчетата едва-едва тлеят. Ти минаваш край тях, горейки всеотдайно - и те като хипнотизирани се отдават на твоята светлина и любов. Когато ти си идеш, те остават като ограбени - самотни и тъжни. Защо? - Защото са се грели не на пламъка, който сами произвеждат, а на твоя. А тебе вече те няма… И те не могат никога да забравят силата на всеотдайната и всепроникваща любов и обич.

Какво трябва да се направи, че и другите да засветят силно и пламенно; да има такива, с които да споделяш жаждата си за любов и светлина? Може би - да не спираш дълго на едно място, а където се спреш, да общуваш по закона на скачените съдове. Намаляваш огъня в теб на нивото на огъня на съществото до теб - и после постепенно му помагаш да усили своето пламъче. Ти също усилваш собствения си огън до нивото на този до теб - дотам, докъдето той може. После си отиваш, а другият се радва, че може да свети по-силно - и дори не подозира, че ти си му помогнал.

И така - със всяко пламъче. Ще кажеш: "Искам да горя силно, истински, докрай!..." - Има същества, които чакат твоя пламък, но те не са на земята и чакат да се свържат с теб. После всичко друго ще дойде само́.

...Тези мисли ми се внушиха в полусън. Станах и ги написах. И разбрах защо не искам да сме двамата сред приятелите. Когато сме близо, се появява желание за истинско горене. И тогава тия, с по-слабите пламъчета, биват обгорени!"

"Н".

Приятелю,
днес чувам тихите ти стъпки,
и стон от самота,
поел на себе си
куп чужди грешки
и упреци от злостна клевета.

Приятелю,
умората ти зная,
от чуждата суетност,
гордост и лъжа,
на плещите ти настанена,
и тя от тебе взима
своята делба!
А аз, сред спомени и хора,

сред тичаща тълпа,
опитвам да ти спомня за простора,
за чиста утринна роса,
за кротката морава
в планината -
за куп най-простички неща…!
… Ще се опитам
да съм лъч в гората…!

Приятелю,
какво ли още?
Да - пролях една сълза…,
… а след минутка
ще посея цвете
във нежната дъга!
Това са думи на поети!
От мен, приятелю -
добра ръка!

Декември 1996г.

Тук е моментът да се разкаже как тази приятелка реагира и какво ѝ се случи във връзка с инициативата "Рила". Може би ще пропусна някои работи, може би по-добре ще разкаже всичко тя самата. Но основни "пунктове" от случилото се е уместно да се предадат - за размисъл и поука.

След вечерта с тортата, когато един от приятелите казва, че не се интересува от първата част на упражнението и предлага да се съберем на хижа Мусала на 21, 22 и 23 декември и да посрещнем зимата на Сфинкса, защото там сега нещо се отваря, Ноинна си отива вкъщи и се помолва на Учителя да ѝ отвори един том за анализ на вечерта. Посяга към един от големите сини томове за историята на "Изгрева" и

палецът ѝ се пада на случая с Учителя и Лулчев в Мърчаево, когато Учителят е казал за едни каменни ръце от изворчето никога да не се раздѐлят, понеже те са свързани с българо-руската дружба и приятелство. Н. не помни добре цитата и разказва, че Лулчев е направил точно обратното на волята на Учителя (ръцете се разделят и заравят). Но после тя носи самата книга и вижда, че всъщност волята Божия пак е проведена. Това съвпада и с ролята на споменатия по-горе приятел: той ***също*** *провежда волята Божия, защото нееднократно е доказал, че Бог действа и говори и чрез него и че сега е крайно наложително да има група и в Мусаленския дял, а не само в Западния и Източния.*

Всеки провежда ***тази*** *част от истината, за която е получил импулс. Разбираме, че пак всичко е наред и координаторът получава сложната и деликатна задача да отправи желаещите в единия или другия дял според собствения им усет и неговия вътрешен глас. Първоначалната информация е, че трябва да се съберем за заключителната част на упражнението в Западна Рила на строго определено място - и то само хора, които се интересуват и от първата част на действото и ще я изпълнят със сигурност (дори не на Рила). Но това не се обяснява на вечерта с тортата не защото има тайни, а понеже просто знаещият за Западния дял не може да вземе думата от надвикващи се в хор тълкуватели и инициатори (нáвик на София…). След няколко недостойни опита сам той да обясни нещата с викане, разбра, че упражнението няма да протече в перфектния вариант и шепне тихо на приятел до него, че сега действото може да даде и жертви (ако някой не се наеме пак с контраудара върху себе си). Бог обаче ни разбира и е крайно милостив: съобразява се с фактите и намира начин и посред Морето от Азове да пусне лодчица, която да доплува. А Азовете тази вечер са особено силни, понеже нямат сметка от ефективно действо с две или три части. Те*

всякога вземат всякакви мерки единството да не се състои, тишината да бъде ликвидирана, напънът отвътре - да унищожи цветенцето на благоговението, когато ближният говори. Един човек от Братството (този път – истинското) говореше само след 10-15-20 минути мълчание след последната ни реплика... Ние забравяме примера му. Божественото не се "натриса" - то е крайно нежно, фино и деликатно, и условията да ни посети и остане са извънредно специални. Пак тихо се каза едному, че се е знаело предварително за силата на Морето от Азове тази вечер. При това, всеки изказва също крайно интересни идеи и предложения, тълкования, защото е човек с душа, но прави това като изстрел, а не като ухание. Тогава Божественото у други се отдръпва и изчислява след колко дни, месеци или години ще има условия да се прояви пак.

В същото време върви "беседа с музикални илюстрации", т.е. пантомима с редки реплики точно намясто... Две дечица, братче и сестриче, поемат ролята на обясняващия и на жертвения ангел. Едно дете се е родило и страда, само и само за да намалява напрежението на егоцентризма; а друго - да наблюдаваме какво ***Бог*** *говори. И* ***свръхмъдрост*** *трябва да се контрира енергийно, когато сама взема думата или от упор коригира грешките на другите; а свръхлюбовта приема ролята на жертвения ангел и реагира. Момченцето силно се задавя така, както досега никога не се е случвало - така твърди майка му. Това обаче не спира надвикванията и се налага да му спасяват живота в другата стая: то е мъртвобледо и не може да си поеме дъх. Урокът обаче пак не спира надвикванията. Тогава "репликата" поема сестричката, която знае къде е ръчичката на една кукла без дясна китка на ръката - в джоба на един приятел със загадъчен вид... Ръцете,*

отсечени от китките в Мърчаево, пак се явяват на сцената... Във въздуха се носи един стар куплет относно съдбата на надвиквачите, самодейците и отнемащите думата на Любовта:

"Такава стъпка, даже от щурче,
праизвор на сърцата се нарича.
Такава стъпка който пресече,
дланта му, Боже, нека се отсича!"

*- За да се откликне един тъжен, но оптимистичен Глас, пак в **стих**ове. Великото **Стих**ване - **ето** смисълът на Поезията и условието за влизане в божествения свят. Ето защо, стихът (стихването) е антипод на прозата ("про-за", т.е. винаги гласуваме за **себе** си, за Морето от **Азове...** "Проза" обратно започва с "Аз"; а какво е "орп" има да мислим: "опърпан", "опърничав", "ор" (глас) - пъклен или нещо друго..*

*"Сека ги - чух - Смъртта е **Моя** нива. -*
Чудесен миг - и рожбата е жива…"

И сега Хирургът няма да мине без Цезарово сечение или контриране на нечия ръка, но Детето (Действото) - ще се роди!

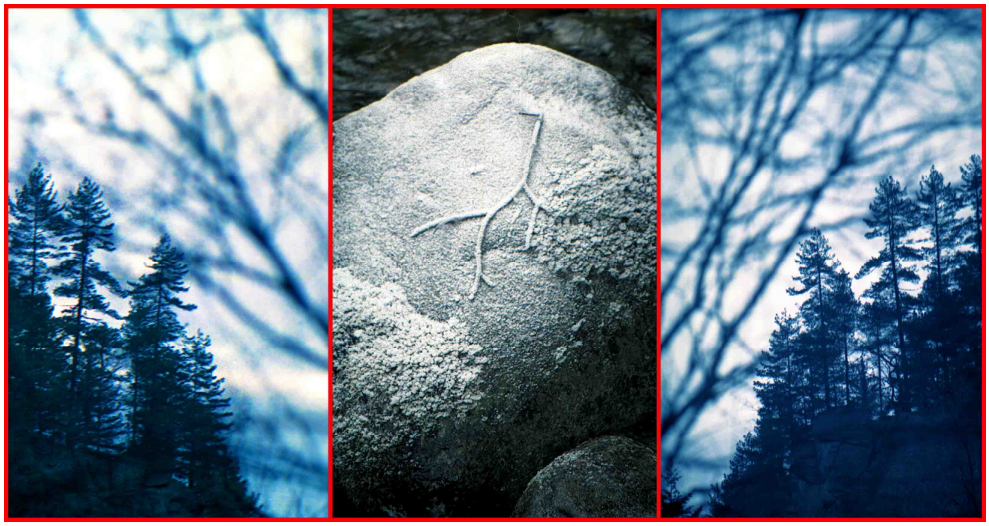

В същото време докато ечаха подигравките и надвикванията на духовните приятели, едно детенце сочеше с пръст по една снимка лицата на едни хора около Учителя на Молитвения връх - и поглеждаше всеки път към един човек от нас. Дали преродени, дали вселени в момента, всички тия личности и по време на Учителя първи са вземали думата, викали са, надговаряли са даже и Него са Му изземвали инициативите, увличали са неопитните извън Школата. Говорели са в час и продължават да говорят и да "водят" и до днес, вместо

*най-сетне да "стихнат" и да поискат да станат ученици. И през **тях** обаче Божественото е течело силно, защото не са били случайни души. Учителят винаги дава преднина на такива бойки състезатели, обичащи изпреварването - и пак Си е вършел работата. Затова, голямо ще бъде благословението и над Западния дял на Рила, и над Средния, и над Източния. Въпреки контрибуциите…*

*А към Източния се отправиха, спонтанно и заедно, **трима** души, формално **нарушавайки** заложеното правило за първата част на упражнението. Все пак разбират, че това не е фатално нарушение - когато няма отрицателни мисли и чувства, отрицателни действия, можем да бъдем и 100 души в един напръстник.*

По пътя минахме през Момин Проход и се обясни, че там са останали разкъсани валенции, по определени причини. Само с минаването ни сега, те се възстановяват. Хората по пътя, с които общуваме, напълно отговарят на заложеното в Пиеската.

*- Много навътре си взел вечерта с "тортата"... Сменихме шоколадите с торта, понеже няма още условия за мюонното тяло. То наистина се гради чрез "стихване", а който обича още торти, предпочита **сродните** души. И това не е лошо - добро е. Да намериш Бога чрез Ближния е по-добро, отколкото да не Го намериш. Затова и предвидих **торта** - по всички правила. И тортата, и тортá са предвидени…*

Зарежи Рила - въпреки инструкциите. Тя остава,

*но за в бъдеще. Щеше да останеш, ако **всички** бяха поканени. Сега почвай пробата с Града на Духа. Остави́ поканата на С. - не е сега време. Ако в Пловдив има стихнали - ученици, - ще останеш; ако ли не - пак на конете!*

16.XII.132(1996)г.
ст. Констанция
с. Костенец - Рила

НУЖНИТЕ ХОРА

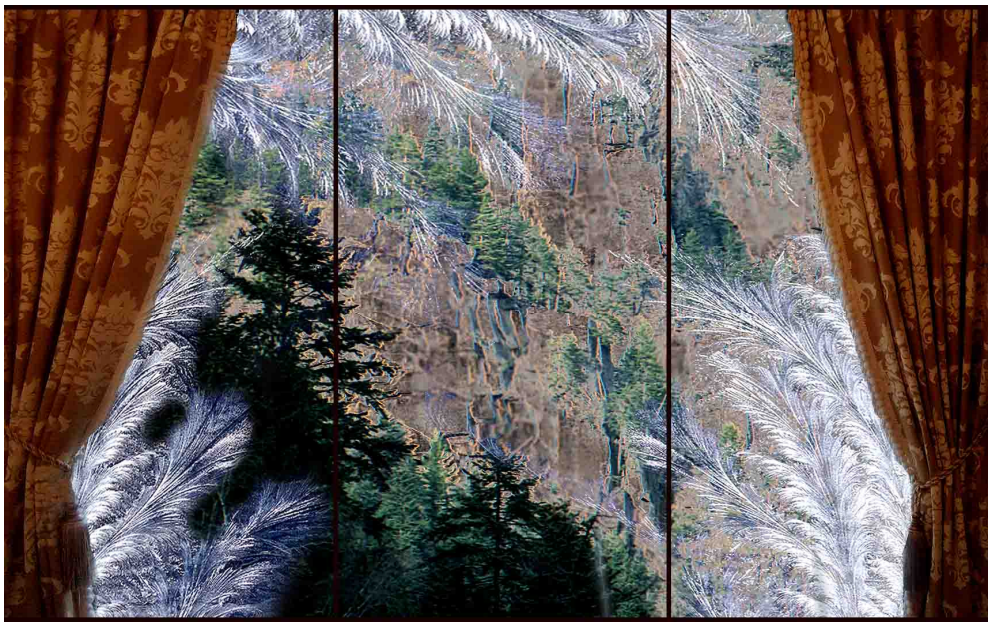

↑

*- Моля за конкретен отговор какво точно да правя сега, защото възникна уникална възможност за безплатно оставане най-нависоко в планината, а Ти каза да "зарежа" Рила и да ходя в "града на Духа". Незабавно ли да ида там? Колко време ще имам работа там - и каква? Не може ли направо да си остана тук и хората от този град - **те** да идват при мене горе? Задължително ли трябва да се върна в Б., да прекарам Коледа "в семейна обстановка"? Наистина ли, ако и на Пловдив не му трябвам, да се готвя пак за чужбина? Влече ме най-много самотата и тишината на планината, имам най-голяма нужда от нея!*

↓

22,50ч.

*- Отговорът е следният: отиваш **незабавно** в Тримонциум! Там ще разбереш защо те пращам. После свършваш най-належащите работи в София и Бур-*

гас. После се качваш на Орфическото място. В зависимост от това, ще дойдат ли нужните хора по нужния начин, оставаш или тръгваш на пътешествие.

*Сега тук сме трима. На въпроса, дали да идем заедно в Пловдив, Небето отговори незабавно чрез един от станцията, който сам си говори: че всеки **сам** трябва да си гледа работата. Елма потвърди.*

17.XII.132(1996)
гр. Пловдив

"КАКТО НА НЕБЕТО..."

При качването на влака на гара Костенец, един приятел-изпращач попита има ли да се каже още нещо. Отговорът бе, че сега заминаващият за Пловдив е "стрелата", а оставащите двама - "лъкът".

Дълго пътуване сам в купето. После се качват трима души: двама роми и един пенсионер от Кюстендилско. Единият от ромите разправя, че бил купил 70 кг. пирони, но после ги мерил и липсвали 6 кг. (70-6=64: случайно или не, пак се обажда моето число. Дават ми зелен светофар...)

Бай Цанко от с. Трекляно пътува за Мадан, за да си оправи пенсията. Човекът е напълно трезвен. Завързва се диалог, в който отгоре се спуска цялата пиеска за Пловдив, без човекът да разбира за какво става дума. Точно 11 отговора на

11 въпроса, при което на всеки отговор възрастният човек сърдечно стиска ръката ми! Става ясно, че тази негова спонтанност става причина да тръгнат дихармични токове по всички 11 вериги от сродни души, на които той е глава. Досега не сме знаели отникъде, че някой може да води повече от една верига. Оказва се, че събеседникът му седи на място №11. На гара Пловдив, всеки пожелава на другия успех и късмет.

Същото пожелание и от продавачка на банани (3 банана за 185 лв., връща 15 (2х10 и едно 5) - ако числата значат нещо за "пиеската"...

Отляво - хълма с Альошата. Текват обяснения за ролята му: антена към Ал-Ел-Отец-Тот; Альоша значи и "ален" - пак същото. Мигновено обръщане главата надясно: съвършен символ на Тот.

И тук всички снимки са автентични по време и място.

*Изниква име и образ на лице от Пловдив - очите веднага се обръщат към плакат с надпис: "Тръпката на **личния** избор"... Съвпадения - или пак виртуални прогнози и оптимуми? По-късно се изясни, че това лице е III-та 11-ка в пиеската (трета поред; а може би първа по важност?...)*

Вървят обяснения, че този пореден разказ в символи е само желанието на Тот за най-доброто развитие на нещата, т.е. оптималният вариант за възможни щастливи последствия, поети веднага от ясновселената и изчислени и представени от нея като символична "пиеска". Тя би могла да се пре-

върне в реалност, в зависимост от чуткостта, вкуса, избора, мирогледа и отклика на участниците. Понякога будните чакат още на гарата или по улиците, без никаква предварителна уговорка (както предишния път в Пловдив и както на много места тук и в чужбина. Това става предимно с непознати хора, когато Бог е казал: "На всяка крачка съм с теб (с вас)!").

Сега много неща зависят и от това, получили ли са вече всички материали от София - поне от търновските насам. Разбира се, София не е длъжна да насмогне сама да снабдява провинцията; жадните за даден извор сами намират път към него и не изпущат нито капка от определеното за тях.

На въпроса, с какво се отличава духът и душата на Пловдив в организма на България, се отговаря незабавно с една табела пред един от мостовете над Марица: "Техника и консумативи за душевната промишленост". Това "ду-" бе изписано ясно от някого пред "шевната", но не зная дали всеки го вижда. Потвърждават се Рак, Дева и Стрелец от хороскопа на Тримонциум.

И така, с ходене се изписва голям правоъгълник по улиците на Филибé, но защо е с разграждащо въртене, още не е изяснено: ↑→↓. Нещо има да се преустройва в Тримонциум, което пролича́ още от действията на неговите възпитаници в станцията над Костенец. Едни лудуващи пловдивски ученици намазаха с лютеница и с още по-неприятни неща една красива скулптура на мъж, жена и дете в стил "ретро" (прекрасната скулптура на писателя Тодор Влайков, жена му и детето им). Негативен символ: Пловдив още се люти и се секне върху про-

блема за Тройката; положителен: Пловдив най-сетне ще прати в миналото старата песничка за щастливото "ретро-семейство"... Кое от двете прогнозират сега представителите му?...

Какво има да се разгражда тук, става ясно от улицата, надясно от моста: "Оборище". И тук има амбициозни овчари със свои обори и кошари, които сега ще почнат да се разграждат. Градът ще почне да отговаря на душевната си мисия: Филипополис (любов към народа). А може би и народната любов няма да го отмине?

Вчера, на връщане от Гургулица, се случи да срещнем на едно място Огъня, Въздуха, Водата и Земята. Народът бе запалил огън пред една чешма, където ***е разрешено*** *да се прави огнище - ние го подсилихме с много видове клонки (сухи, разбира се): борови, елхови, брезови, букови и какви ли не още, даже с лиани.*

Решихме, че сега се изгарят различните видове пропаднало "его". Пихме от хладната, чиста вода; дишахме кристалния въздух, ядохме на една маса с три момчета от Бургас, които се върнаха, поблазнени от огъня. Като си тръгнахме, те останаха да поддържат огъня - наредиха пирамида от дълги дръвчета. Значи - има надежда най-после Бургас да поеме факела!...

В колата, още на идване, Ноинна разказваше колко е важно човек да се свърже с невидимите пазители на даден град, за да вървят после нещата ***добре*** *вътре. Пред Търново тя се мòли най-много преди да влезе - често повече от ½ час. Този урок ни бе предаден чрез Н. не случайно (въпреки че вече имаме известен опит): за заостряне на вниманието при предстоящото влизане на "Стрелата" в Пловдив.*

*И наистина, един от ангелите-пазители на древния град сега проси, маскиран като стара циганка. Давам му 20 лв. (повече Небето не разрешава - това е **ключова** парола за Пловдив, с нея ще се работи и сега през цялото време). Циганката сърдечно благодари: "Дитьéнкуу, дитьéнкуу! **Бог** да помага, чедо, **Бог** да помага!..." Питам я мисловно, вече гърбом към нея и отдалечавайки се: "Защо "да помага", а не "да **ти** помага" - нали сега ме пращат тука за нещо?.. Тя отговаря на глас: "Защото нашата е изтъкана отдавна, чедо; сега **тяхната** се тъче..."*

*"**Почвай** пробата!" - отзвучава със стъпките по обратния вектор на "П"-то. Той върви по "Райко Даскалов" - идват Даскали от Рая във Филипополис... Само че при това въртене те са "ин-спектори"...*

Излизам пред Тунела (пак символ), за да се кача на "К. Нектариев", който се намира на "Небет тепе" (пак ясни символи). Там живее учредителката на бившия клуб "Елма" в Пловдив. При името "Елма", пак нещо вдига главата ми и чета голяма реклама: "Шик-Ел": Бутикови облекла ☼ булчински рокли ☼ уникати"... Изглежда "пустият" му Пловдив не е тъй пуст...

*Сега "алкално-виртуалното" действо се насочва по ул. "Стамат Матов". Тече обяснение колко нови, истински майки ще има скоро в Пловдив след булчинските облекла, ако бъдат оценени уникатите... Защото Пловдив има голяма мощ и **тука** (силна Венера и силна Луна). "Алкално" идва от силното, страстно желание на Тот или Бог-Отец да се случи нещо истинско (алкáть), а "виртуално" - от потенциалното, въз-*

можно най-доброто, изчислено от ясновселената и Девата - също много силни тенденции в Пловдив. В случая "алканието" е по посока на основния метод на упражнението: предполагаемата (виртуалната) висока еволюция на избрани души да реализират кода "дами канят" до 12.VII.1997г., без да допускат нарушаване на самотата или двуполюсието.

*Надежда има, макар и само теоретическа засега - от много години Пловдив не подава сигнал за Орфически Клас, въпреки че е в района на Орфея. Тенденцията се засилва и от едно ново, по-малко "П", въртящо енергиите вече по пентаграма: това очертават краката по хълма НЕБЕТ ("Небесен" на български). Слава Богу, най-после и нещо ще се съгражда. Идва в мисълта старото име на Пловдив "ПЪЛДИН" - и секунди след това маршрутът продължава точно по улица "Пълдин" (а районът е напълно неизвестен на пътешественика – идвал е само един път, и то вечер). Ето я най-после и "К. Нектариев". Ако е "Константин", на В. се дава "постоянното" блаженство - **илухимна** мечта и преимущество, т.е. **женското** щастие... Но нещо вътре дава на червено - няма да е "Константин"… Оказва се "Кирил" (някой си отдъхва…): това значи **Господно** Блаженство, т.е. Христово - ритмична смяна на Милост и Абсурд... Даже не мъжкото, но най-съвършеното – **елохимното** щастие.*

В. живее на №20а (ето защо се работело с "20"); "а" пък е присъствието на Абсолютния на този адрес.

Ако не бяха непрестанните потвърждения, десетки пъти дневно, на лавината от символи и прогнози от много години

насам, това пързаляне "шус" по пистите на символогията би било само една занимателна стъкмистика или налучкизъм от неизбродната империя на шизофренията…

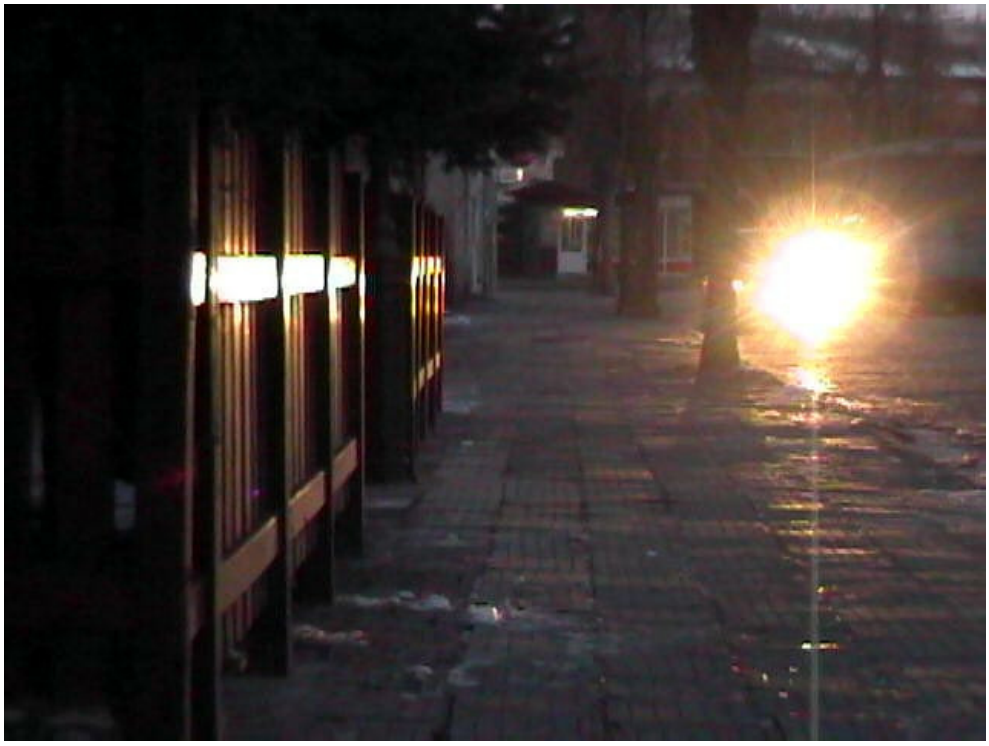

*Силен импулс за ходене на кино... Казва се, че ако отида, ще видя всичко, което става сега с нас: каква драма играем, **какво** ще се постигне с нея, **какви** са тайните за победата. В 16ч. дават само "Сърцето на Дракона". Остават още 10 минути, очите се заковават в надписа над едно магазинче: "Наф-наф". Пак ме хваща ток! Вчера, при действото с 4-те стихии, с които станахме приятели, Ноинна изтърва думичката "НАФ". Чудехме се защо - сетих се само за прасенцето "Наф-наф", един от тримата симпатични герои от една книжка от детството ни... Половин век тази книжка е спала напълно забравено в подсъзнанието - защо точно сега "Наф" изплува в два последователни дни на съвършено различни места?... Влязох в магазинчето: вероятно там работи някой наш. Задачка за приятелите от Пловдив: да "преслушат" това магазинче и да измъкнат някой бисер с искра Божия и оттам… **ФАН - при обратно четене**! "СИТА!" - най-близкото същество от Пловдив преди години! Може би ѝ е дошло времето...*

Вечерта, прасенцето "Наф-наф" излезе и на масата у В., а последната подари един лебед от зелено стъкло на едного от гостите (след реплика: "Ето точния цвят, форма и символ на двадесетицата…").

Филмът е, меко казано, потресаващ! Там излизат всички събития, герои и идеи от пиеската ни в момента. Главните действащи лица са "одрали кожата" на няколко души от

приятелите - и по физиономия, и по роля, и по всичко! Главният герой, с гласа на Шон`о`Конъри, е "Драго" - един добър дракон, последният на Земята. Тримата, дето се возеха вчера в колата, тук летят на един кон… Излиза и Лъкът и Стрелата - централна роля в развръзката! Излиза "кръглата маса"! (а преди няколко дни я пренесохме и съживихме в нов дом…) Накрая излиза и Звездата на Елма (името се подразбира) - тя се пръсва с радиални лъчи по цялата Вселена и пак се прибира в съзвездието "Дракон", а оттам - в една от звездите му...

Филмът се дава за дисертация на всички приятели! Всяка реплика, всяка дума, всеки кадър са пълни с послание и прогноза! Филмът е направен точно за нас, за ставащите и предстоящите събития. Трябва да го гледаме не един път, за да са обясним и осмислим много неща. След колективно гледане по екрани и на видео, ще се съберем и защитим колективно дисертацията си. Героите и събитията са нацелени с аптекарска точност! Бива-бива разточителство на нагледни средства, но това бе върхът!...

Въпрос: коя е звездичката, в която се превърна главният герой "Драго" накрая? Като я идентифицираме по звездните карти, Елма ще ни говори за нея и ще направим упражнение за контакт; може би - и екскурзия…

Ядене на купешки сарми донасита - докато дойдат приятелите пред "Централни хали". Хали е "холивселената", а сармите какво са?… Поднасяне на кутия шоколадови бонбони "Тримонциум" на… Тримонциум - да си възвърне триединството (град на Духа). Някога хълмовете са били седем, но преди войната немците са купили Марково Тепе, изкльопали са го, и сега там зее дупка. Крали Марко (Марс, Тот и пр.) е осакатен у пълдинци и затова спонтанността е пресечена - останала

им е шестицата, чакането да те поканят…

*П. разказва: "В началото приемах **всичко** от касетите, но не разбирах думите на чужд език. Една нощ сънувам Учителя - казва ми някакви непознати думи и аз ги запомням. После ги казах на Д. и той веднага ми даде осиянието за портокала. Оказа се, че това е формулата на Портокала! Никога не бях я чувала! По този случай си купих ябълки и един портокал. Бях сложила три ябълки и портокала зад себе си в кухнята - миех нещо на чешмата. По едно време се обръщам и какво да видя: портокалът се върти сам около оста си!"*

Тръгваме към дома на тази приятелка, за да преспим

там с Д. - същия, който някога ѝ е дал осиянието за портокала. Той не знае нищо за упражнението, но както винаги, в случай на нужда се срещаме с него в строго определена секунда и в строго определен град и къща - без никаква предварителна уговорка. Последния път трябваше да измажем мазето на П.Б. - дойде като торпила, без да съм го викал и да зная къде е! Сега и двамата ни свалят от планините по едно и също време и се озоваваме и двамата на 17-а дата в 17-и блок... Само че аз закъснях, всъщност, с 12 чàса, защото се "ослушвах": Защо пък Пловдив?... Какво може да се очаква от Пловдив, след като се уреди по най-добрия начин самота на Белмекен?...

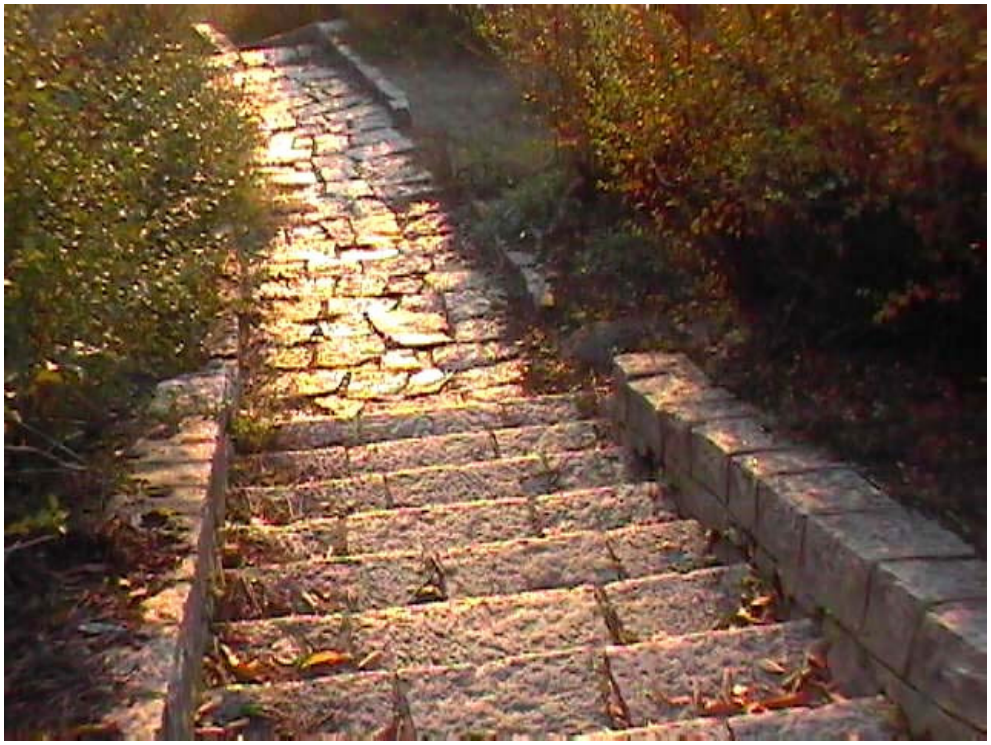

И наистина, старозаветно-новозаветно-праведният Пловдив прещраква автоматично и прави нещо взривоопасно: вкарва два еднополюсни посланика да спят в една тясна кухня - въпреки че хората вече деликатно, но ясно са предупредени за упражнението (имат го и писмено). Разбира се, никога не е било лесно: това е упражнение за ***ученици****. И в* ***други*** *градове има приятели, които не вярват и не приемат първата част на упражнението: тук няма вина - въпрос на френология. Те ще си стоят или ще тръгнат не поединично и не по двойки (или ще го сторят по еднополюсни двойки). От това ще последват уроци. Ако такива отидат на Запад в заключителната част на опита - също ще има уроци. Оглушките или пълната глухота идва от змията в човека: змиите са абсолютно глухи. Грехопадението дойде чрез Змията: нежеланието, неспособността за вслушване, за послушание, т.е. за Вяра и*

практическо приложение на Любовта, Мъдростта и Истината.

На излизане, по пътя към дома на П., една мила млада приятелка настъпва нещо в мрака и то се счупва. Касетна кутийка без касета вътре. Усещам, че трябва да взема обвивката: може да има послание и там. На светло се вижда: издание на "DANCE CHART" №11 - това число излиза в Пловдив 6 пъти само за два дни! При това, под №8 там фигурира песента "Kathy Read - Tonight". Твърде много прилича на "Катя", която се очаква поради 3-те катерички, изникнали наскоро изневиделица: едновременно като жива катеричка; като апликация на една калъфка за възглавничка и... върху един бонбон… (снимах ги)… Кстати, под бонбонената катеричка пише "Белочка" - "А.О. Бабаевское" Москва. По системата на неограничените творчески възможности на окултната фантазия, въпросната "Катя" може да няма и понятие за Пловдив, София, Търново или Бургас, а да е при моя приятел Бабаев, водача на агни-йогите в Рига и Москва… А се казва, че ако и Пловдив не "клъвне", очакват ни пак околосветски пътешествия… Общо взето, чужденците вземат Учителя и осиянията насериозно. Впрочем, в Пловдив се констатира една "виртуална" Радха, две виртуални "Катерички", една "виртуална" 11-ица (път на живота на едно мило създание). Всичко това обаче не пречи еднополюсните генератори да спят тази нощ под ъгъл 90° в една кухничка, защото там е най-топло, а и двамата са измръзнали от душевна самота. Още веднъж се констатира действието на хладилник в същата, особено на

*50 см. от главата: трамбова причинното тяло. Закъснелият с 12 чàса от ослушване ще закъснее с още 24, но по-пъргавият във вярата, констатациите и послушанието става още по тъмно и си заминава в планините. Той знае, както знаят и други като него, че пак ще се приемат мълнии **поединично**. Предишния път са го пребили от бой, понеже са го взели за друг; сега пак отива в устата на звяра с надежда за мир и любов - или за поредната порция **сгъстена** любов, която, поради липса на акустика, се приема като тежко страдание. Не винаги опитните могат да опазят чашата да не се разплиска: от удара пада и навън - и по веригите почват погроми, обири, болести, неприятности. Особено в режим на **обявено** упражнение. Сигурни сме, че и сега стават недобри неща по места: узнахме за няколко взлома по приятели, за напрежения на Рила (впрочем, документално **прогнозирани**), за един автобус, помел опашката пред Румънското Посолство. Защо точно там - пак не трябва да е случайно. Късите съединения избиват и по кабалистическите **ръбове**. Още не един и двама приятели и познати споделят, че от вечерта и нощта на надвикването в София, на много места в Родината ни мнозина едва ли не са умрели от прилошаване и болки. В "Люлин" изгорели две деца.*

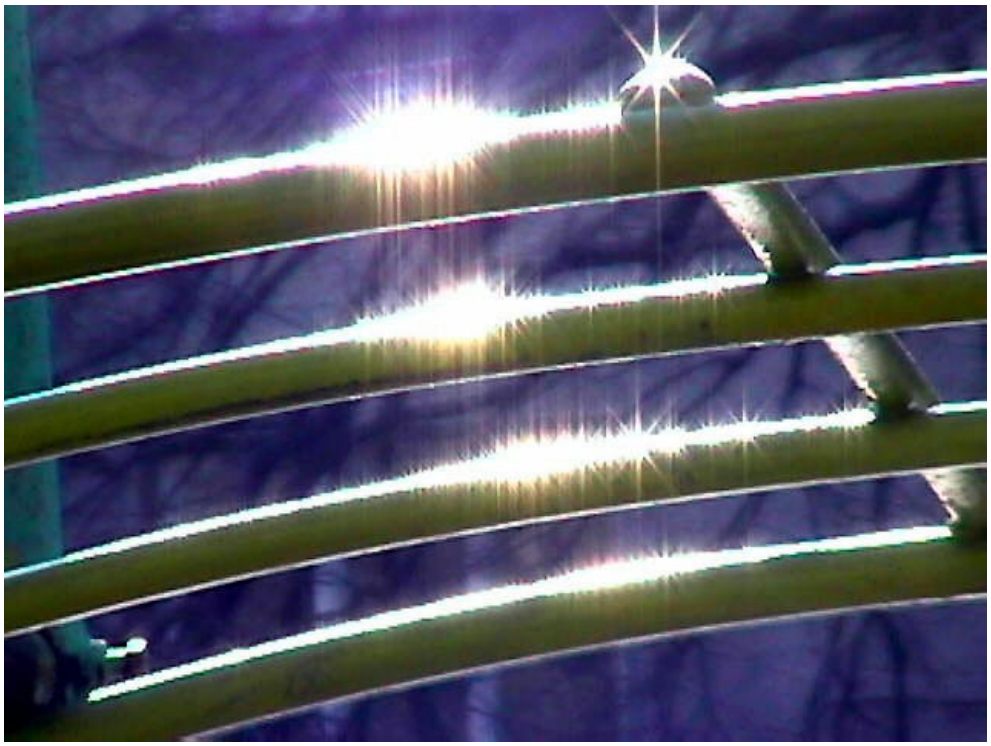

На другия ден – все още в Пловдив

Небето обаче не се безпокои особено, защото вратът си му е дебел… Още в купето на един влак вчера То срещнало две душѝ с искра от Бога - и все пак тройновселенските токове са протекли. Пак 11. Цели 11 пъти - само за ½ час! Жаждата за

синтез на монада с монада чрез докосване на всички възможни полета е удовлетворена. Космосът си е свършил работата чрез един сърдечен възрастен човек от село, който разпознава къде се работи. А на него му е отговорено на всички 11 въпроса, мислейки ги за само лични - и сега пенсията му ще се увеличи в Мадан с неочакван процент. Събеседникът му разбира всичко това; разбира и че може да си вземе веднага обратния влак, но идването в Пловдив сега е нужно предимно заради пиеската. За размисъл.

Впрочем, на раздяла, преди разпределянето по еднополюсни двойки-генератори, се обръща внимание на всички да запомнят какво ще сънуват тази нощ. Един е ***запомнил*** *съня си (домакинята): "Сънувах те тебе като светлина; а до тебе - тъмнина. Ти казваш някому: "Внимавай, тя казва* ***истината****!"… После наоколо плъпват хиляди и хиляди хищни рибки (пирании), които обаче растат и стават големи като акули. Подскачат някакви черни жабички, които се превръщат една по една в бомбички и гърмят… Става нещо като война - и това се повтаря периодично. Нещо не сме разбрали, не сме разбрали!… Все пак ние, по-будните, обезвредявахме нещо като мини - бяхме* ***сапьори*** *тази нощ…" – Ами как ще сте разбрали, като слагате в една стая мъж със мъж и жена с жена!...Толкова ли страшно ненарушим е сценарият на древния "идиот"?...*

На връщане към една уговорена среща, пак излиза числото "11" - на панаирната палата. Осияния от тази година не са стигнали до Филипополис, градът на народната любов; не е

*стигнал и последният вариант на новия текст на паневритмията. Само осиянието за сегашното упражнение на трите Рили е получено, предимно за четене. Един от този град все пак е имал импулс и възможност да участва - и е **бил** на Рила. Твърди, че е много доволен. Останалите не са могли, защото не всеки може да получи отпуска когато поиска, не всеки има толкова средства за храна, хижа и път. Освен това, никой не е длъжен да знае как се изпълнява упражнението **на мястото си** (темата за физическата, духовната и божествената Рила). С опасност за единица в бележника и изгонване от клас за подсказване, един от гостите дава обяснения по този въпрос на 2-3 пъти, но подчертава, това не задължава никого. В Училището на Космоса нищо не е задължително. Просто **или** силно искаш да попаднеш в Него - **или** силно **не искаш**. Или пък не харесваш "даскалите" - и затова предпочиташ сам да си си даскал. Космосът и на **това** се радва, и то особено много, стига да дава резултат. Щом си изплувал на повърхността, щом пориш, щастлив и доволен, дълбокия Космос, никой не те пита как си успял да "отлепиш" - сам, с някого или с целия клас. Но в повечето случаи ужасът от докосване идва от ужас страх - страх от докосване на **сродни** души. За сметка на това, смесването с несродни по всички начини и с всякакви средства се счита за морално и безопасно…*

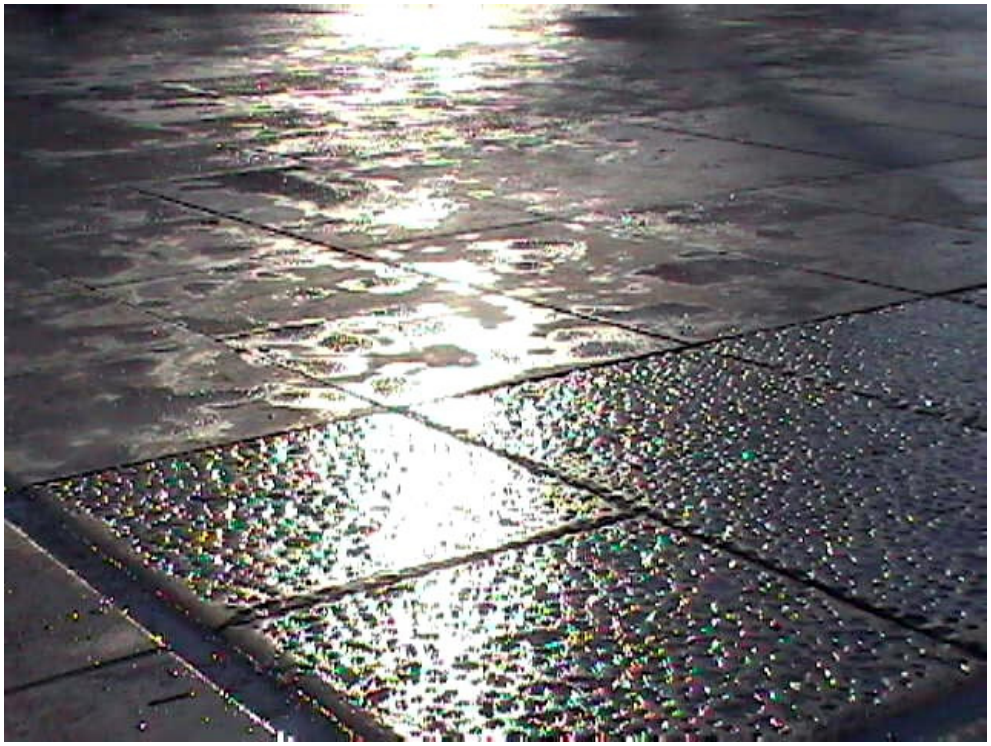

Сутрешното действие на пиеската завършва със следната сценка: домакинята носи по вътрешен импулс книгата "Учението на Бог Чайтания" от Свами Прахупад и я отваря на една известна цветна картина от новоиндийския наивисти-

чен сецесион: Радха и Кришна. Под нея пише:

"Човек трябва да мисли за Радха и Кришна денонощно - и вечно да им служи! Не е необходимо да променя облеклото си. Ако следва духа на придружителките и приятелките на Радхарани** (т.е., хороводството в Любовта като разпознаване, отклик, покана, приласкаване и практическо приложение)**, той може да постигне равнището на Съвършенството и да се издигне до Голока Врндавана - трансценденталната обител на Кришна."

Още от разходките из Пловдив по това време

*Цитатът е от стр. 296, където (още от 294 та до 297) водачът на кришнаитите Прахупад използва на всяка трета дума анахронизмът "трансцендентално", както във всичките си версии и обяснения на базовите свещени книги на Индия, в груба антидиалектична опозиция на "материалното". С това и тук се изопачава и принизява до **духовното** божествеността на Учителя, представян от религиите винаги дуалистично. Освен ако не се влага друго съдържание в понятието "трансцендентален". Например, като надмогнеш асцендента (себе си) и десцендента (ближния), попадаш в "трансцендента", т.е. в Бога (I.C. - надира). Но Бог не живее на "третия етаж", както си го представят мнозина, поради което натикват първия (материята) в мазето и я обявяват за ад. Тука се бъркат понятия. Че има грешна, паднала материя, е факт, но това е **изцапаната** път; а Бог или Божественото е не на III етаж, а е Конструкцията, Която държи I-я и II-я. Ако липсва I или II, не се проявява и III-ят - той е **резултанта**, **синтез**! Може да е и Първодвигател, не резултанта, но движещ **едновременно** и Дух и Материя в пълна хармония и единство. Така че "трансценденталните" наслади на Кришна и Радха и приятелките им съвсем не се изчерпват в безкрайното каканиженe на свещените имена на Бога и мъкнене и пълнене на тенджери, докато хиляди сърца и души загиват от **истински** глад. Колкото и да възклицават, да се радват и да танцуват, нощем пак се разпределят в стаите по сценария на "идиота"...*

В една сладкарничка, на изпроводяк, си говорим за примарни дирекции, прогресии и транзити; за един окултен роман -

все на темата за разпознаването и приласкаването на сродните души. Едни момчета обаче влизат в сладкарницата и се чува реплика: "Виждаш, че и тука не става. Стига вече!"… "Стига-то" е осъзнато още снощи, но пъргавинката не ходи по всички пилигрими. Все пак, на излизане от почерпката - още една 11-ка…

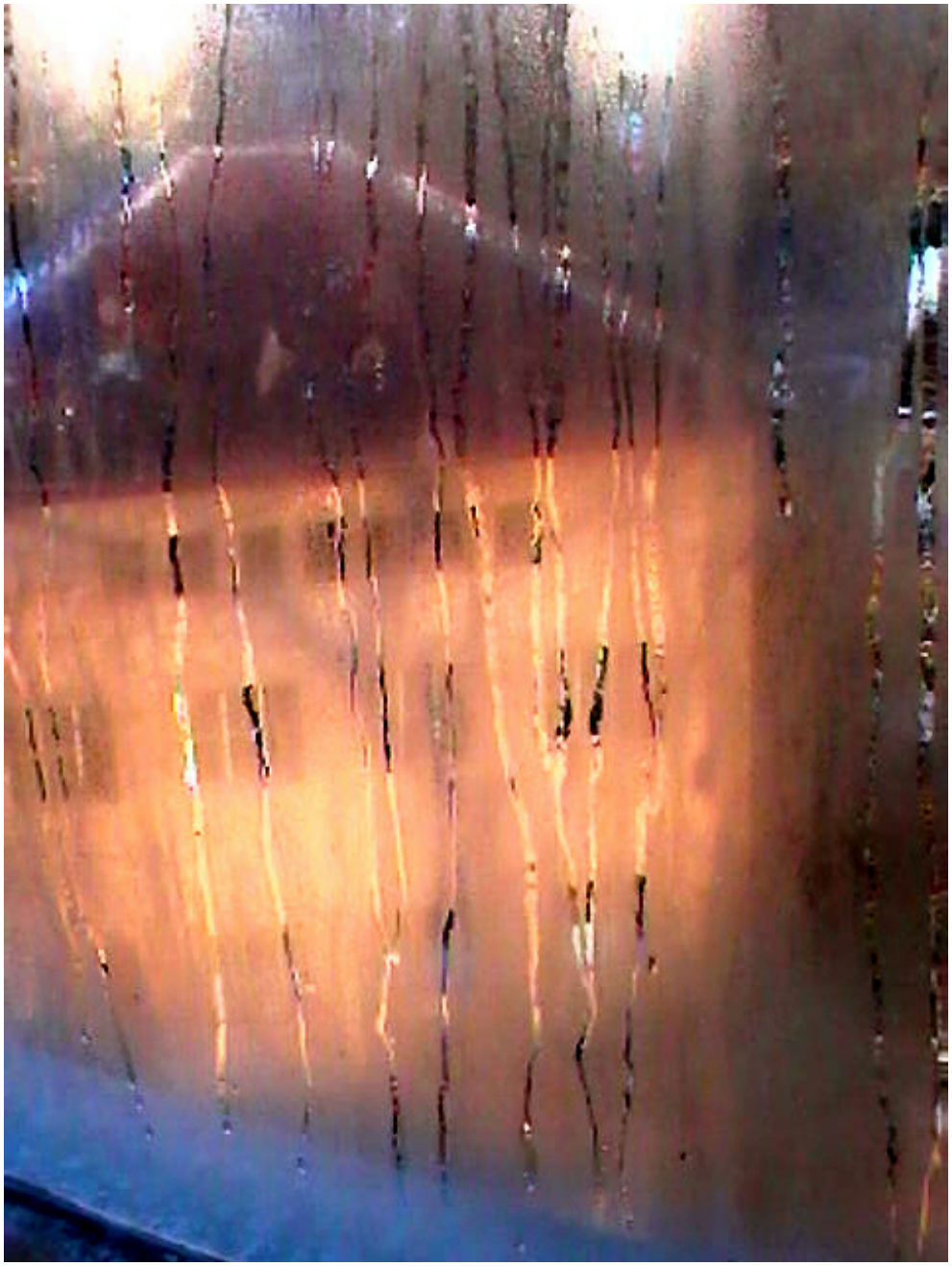

От прозореца на Петко

Във влака мястото ми е заето (№31, вечно е заета четворката от някого…) и моля човека да си седна, за да не ме дигнат после. Един ми казва: ***"Важно е никой да не ви сваля***

от сега нататък, а че няма кой да ви дигне, няма…"

С налят ум и разум от тази нова мъдра реплика, и с раничка, "пълна" с неродени пловдивски осияния, одеяния и светове (и с доста зелен хайвер от тази и от много други гари), посъветваният слиза на централна гара София в 22,06ч., разсъждавайки за омонимните значения на думата, употребена по-горе ("ра́ничка"…). Ето и снимка на гарата в този късен час:

Сега вече съвестта е чиста и пътят към нови, далечни острови и страни - отново открит...

Какво би казал Учителят ни за поредния акт на послушание - за перманентния горчивичък вкус и поредния взрив от изписани страници, вместо странници по световете, заедно с нас?..

00ч.00м.00с.
19.XII.132г., София

*- Ще кажем същото. На нас не са ни нужни вашите **таланти**, нужни са ни **страданията** ви. Не е красиво да се оплакваш толкова дълго от душѝ, които нищо не разбират. Липсата на опит не е вина. Ако не плачеш толкова, повече ще летиш и ще си горе. А тук сме си **нашите**.*

00ч.05м.25с.

"След големи страдания и плачове, възвишени, разумни същества от невидимия свят слизат да го освободят. Докато е в капана, човек се обезсърчава, отчайва се, иска да се самоубие; но щом излезе от капана, всичко забравя и си казва, че не си струва човек да се отчайва. Той не трябва да забравя, че някое разумно същество е платило за него, за да го освободи. Много пъти човек попада в такива капани, докато най-после научи урока си и като ги види - отдалеч бяга..." *(Том "Влияние на светлината и тъмнината", стр. 128, лекция на МОК "Микроскопически добрини" от 14 II 1926г., С.)*

Сега става ясна и друга мисъл, паднала се от беседите преди тръгването:

"Христос е плакал не за себе си, а за еврейския народ."

Значи, капанът си е човек сам, а ползата е ***филмът****. Някой праща някого в един град, но това не значи, че му дава обещания. Казва: "Пробвай". И несполучливият опит е опит – остава още един филм за поука.*

27.XII.132(1996)
Бургас - Изгрев

БОЖЕСТВЕНИ ПРИКЛЮЧЕНИЯ

Днес се падна едно описание на Учителя на екскурзия в Балкана на 14.06.1914 г., в което Той рисува и Търново. Дали този образ на Търново, който дава в писмото си до Е.К.Иларионова е само художествено сравнение - или съдържа и някакъв психологически портрет и оценка? Имат ли връзка предишните изречения за "приятните приключения" и за нуждата от решителност и смелост с Търново - или мисълта Му прескача ***случайно*** *на престолния град? Дали тази мисъл от днес не е подсказка за възможна "поправителна сесия" на Търново преди новите пътешествия по чужбина - или наистина има и случайни отваряния на книги? Какво значи "приключение" в божествен смисъл?*

"Прекарахме много добре, имахме доста приятни приключения. На мнозина беше доста зор и възкачването, и слизането. Но така трябва да се възпитават всички: да бъдат решителни и смели! Аз разглеждах навсякъде - и към Южна, и към Северна България. Вашето Търново се свиваше на своето гнездо като охлюв в черупката си…

…Трябваше и вас да кача - щяхте да се съградите в мисли и желания и щяхме да оставим вашите кръвни сродници да си почиват и работят там горе. Но, все таки, ще трябва работа и постоянство. Вяра непреодолима и твърда! *("Всемирният Учител Беинса Дуно и Велико Търново"[1], т.II, стр. 10, 16.VI.14)*

Ако наистина този текст отново не е даден случайно, той е тъй плътно наситен с оценки, съвети и прогнози за Търново, че си заслужава да се раздипли.

1. Учителят се намира на в. Бузлуджа в Стара планина, от който оглежда цяла България - има ли готови души, които не се крият в черупката си;

2. Повечето търновци пак не са рачили да отидат нависоко (нито физически, нито духовно) - и Учителят преживя-

---

[1] *в ориг. издание е "Всемировият", което има крайно опасни вибрации (б.х.)*

ва "доста приятни приключения" - прекарва си много добре с ония, които все пак са "рачили"... Прави констатация, анализира причините, поради които инертните души не желаят да еволюират, и заключава: колкото и зор да има във възкачването и слизането, решителност и смелост са необходими! Но Търново все се свива "на своето гнездо като охлюв в черупката си". Защо "на", а не "в" гнездото? - Много интересен проблем. Това не е български архаизъм или диалектизъм - това е поглед на ясновидец, който вижда птица, по-голяма от гнездото си: значи отдавна е порасла и е годна за височини и полети, но все още се опитва да се свие до размерите на своето детство и да се вмести в гнездото. Това е манталитетът на знака "Рак" и старото родово съзнание, което не смее да разпери криле за полет и зависи до смърт от заварените обстоятелства и от къщата си. Безпокойството за близките и за собствената кожа е доминантно. Учителят сравнява еснафско Търново с охлюв, който се крие в черупката си - нагона на крайните интроверти, спиращи развитието си, на децата си и на другите, от страх да не попаднат в непозната ситуация. Няма значение дали си родѐн някъде или си пришълец – егрегорът на мястото автоматично те подчинява на апетитите и страховете си.

На екскурзията до Бузлуджа на 14.VI.1914 година са се решавали важни магически и психологически проблеми, от които е зависела съдбата на България и Европа в този възлов исторически момент. Учителят е търсел ученици, способни да се съпротивят на адските сили, които са искали война. Само

след две седмици ще стане Сараевския атентат и Австро-Унгария ще нахлуе в Сърбия. Както винаги, мирът и войната и всички останали блага и нещастия по света, и в този миг са зависели от избора на ученика, от неговата работа, послушание, постоянство - и от това, в каква степен вярата му е непреодолима и твърда. По пътя е имало "дъжд, град, гръмотевици и дъги" - но всички туристи са останали "ненаквасени, неочукани". Онези, които тогава са последвали Учителя на този историческия български връх (случайно ли Той ги води точно там?), са предопределили душевно и физическо спасение на всички души по техните вериги в предстоящите войни, а инертните дават най-много убити. Учителят съжалява, че на тази екскурзия са дошли само мъже от Казанлък, а не и семейства с близките си от Велико Търново. Добре е да се огледат статистиките и паметниците на Казанлък и Търново от I-та световна война. "Признателна Майка България" щеше да плаче по-малко, ако инертно Търново обичаше ***повече*** *"приключенията", височините, качванията и слизанията "със зор". Тогава някои мощни глави на многохилядни човешки вериги от Търново са щели да се съградят "в мисли и желания", и техните кръвни сродници, вместо да отидат в ада, са щели да бъдат оставени "да си почиват и работят там, горе". Учителят знае прекрасно какво говори. Не става дума само за една обикновена екскурзия и почивка с деца и роднини на Бузлуджа. Става дума за решения и действия на живот и смърт! Сливането на Казанлъшките с Търновските вериги на връх Бузлуджа е щяло да даде друг ход на историята. Но несъградените "в мисли и желания", които предпочитат да подражават на охлювите, а са вече възрастни птици, пускат друг ток - и само след 14 дни убиват австрийския ерцхерцог в Сараево. Поводът за Първата световна война е готов. Жените и вечните женчовци от Търново не знаят, че всяко езеро, всеки връх, всяка дупка и камък в България са свързани с определена страна и народ. Ако представители на две или повече космични вериги се прегърнат и целунат близо до една чука - или поне закусят една сутрин заедно, - някъде може да не се дигнат снежни урагани, да не се сринат хиляди тонове лавини и да не затрупат градове и села; да не потънат под леда самолети и шлепове или кораби със стотици пасажери. Зимата на човечеството не би била тъй смъртоносна и страшна, опустошителна.*

На дясната, 11-а страница от същия том, се дават още три съвета, на които погледът прескача като обектив на кинокамера. Сякаш тези изречения са в светлосиня светлина. Първата мисъл може да не значи нищо, но може и да значи. От Варна отдавна молят за гостуване там и сигналите са от много ентусиазирани души. Досега "проби" намясто почти не са правени, както напоследък с Търново, София и Пловдив,

тъй като отиване някъде първо се проверява с идване на хора от там за гостуване или екскурзия. Ако се отметнат или токът не протече - значи е излишно трошене на пари, нерви и километри: същото ще се случи и там. По няколко пункта, досега се е пробвала почвата и във Варна, но с отрицателен резултат - въпреки възторжените слова. Сега обаче се попада на такива думи:

"Пътят ви за Варна е отворен - ако желаете, може да идете с Елена. Желая да зная, Епитропов мина ли през Търново…
Моя поздрав Вам и на Елена."

17.VIII.1914 г."

Кой има зелен светофар с "Елена" за Варна, с коя точно Елена, и въобще трябва ли да ходи, е въпрос, който, дай Боже, да касае някой друг, тъй като от зелени светофари напоследък, внезапно превключващи на червено в момента на пресичането, една чантичка все още е надута от зелен хайвер… Това тук може да са недостойни думи на огорчение, но за всеки случай ще включа този цитат, понеже направлението и прогнозата може да е за по-далечно бъдеще.

Що се отнася до бр. Епитропов, негови наивни аналози, и подобия са минали не само през Търново, но и през Бургас, София, Рига, Москва, Женева, Петербург, Лйепаия, Гра́вери, Дрезден, Майнц, Южен Урал, Пловдив и пр. , но...

Втората мисъл, където попадна на фокус "обективът", доказва, че ***пентаграмна каса е имало още в началото на века и е била създадена, поддържана и ползвана точно от Учителя:*** *Той моли К. Иларионов да извади 400 лв. от* ***"спестовната книжка на пентаграма"*** *и да Му ги изпрати в София. Може би сега Учителят ни обръща внимание на метода, с който наистина трябва да решаваме правилно всичките си материални проблеми,* ***без да сме знаели до днес, че не за пръв път в осиянията се говори за каса на пентаграма.***

Третата мисъл изпъкна ярко в мига, когато вътрешно вървеше въпросът: "А не е ли това странно попадение в Търново отговор за проблемите на едното от "Трите зрънца"? Третият приятел "Z" е от Търново. (Малко по-късно на същия ден идва осияние "Трите зрънца"). Ето на какво попадна "обективът" веднага след възникването на този въпрос:

"Този човек с житното зърно, с ***Духа****, с* ***та-***

***лантите**, с **Любовта** ще работи…*

Вий сте бодър и весел юнак, готов пак за бой. Но сега ще воювате по-добре." *(18.X.1914г., София)*

А малко по-надолу се даде "на фокус" и методът, препоръчван от няколко години насам на "зрънцето" Z: преместване в друг град, но сам, без семейството си. Сега се дава вариант с още един човек:

"Бъдете смели и решителни! Вярата ви да бъде твърда и непоколебима в Господа. Истината от нищо не се бои. Тя озарява пътя на ония, които се подвизават към небето. Там, гдето влезе тя, внася всичките блага. Ходете във виделината и бъдете виделина. Светът ще познае най-после на Кого да се слугува.

Вие, ако усещате дълбоко побуждение, може да вземете детето. Стига това да го правите за Господа" *(18.X.1914 г., стр. 11, писмо до Е.И.)*

Ето и поясненията на Елма:

22,05ч.

- Приключенията приключват стария живот и отключват свободата и безсмъртието. Адските приключения отдалечават от Извора на Вечния Живот; човешките носят опит, както играта на "топло и студено"; божествените водят направо до този Източник, Който непрекъснато източва себе си в 100%-ово отдаване на всички, но никога не може да пресъхне. *(На руски език, за "извор" има три главни думи: "ключ", "исто́чник", и "родни́к" - б.х.)* *Ето защо, "приключение", на божествен език, не значи само "при извора", но и **"при ключа"** на живота, докато "Природа" значи само "при извора" - при Това, Което Ражда. Природните същества не обичат приключенията, понеже обикновено раждат, а раждането иска сигурност. Обаче съществата с монада от Отца живеят само от приключения, понеже не раждат, а създават. Създаването изисква, ключът на Живота да влезе в ключалка-*

*та, определена за **него**. Но един ключ не отваря само една ключалка - това става само с единствената сродна душа, но не и с Веригата. Значи, Единственият Ключ за Единствената Ключалка е ключ с уникално-индивидуален шифър, извѐстен само на двама, и помежду двамата - Господ. Такива ключове имат само илухимите и илухимното начало в човека.*

Алохимите обаче са майстори-касоразбивачи, т.е. касоотварячи, пред които не устоява нито един шифър, освен илухимният. Шперцовете на алохимите и серафимите са универсални - те им са поверени лично от Учителя - Господаря на Универсалната Вселена. Приключенията на тези удивителни същества от божествения и духовния свят се въртят почти изключително около отключването на милиони заключени сърца и души, които се задушават отдавна от вътрешно гниене или пожар. Онзи, който има единствения ключ и шифър, често още спи непробудно, и никой и нищо не може да го събуди. Тогава майстор-алохим се приближава до него, снема копие от шифъра или профила на ключа му със специално разрешение от Господа - и отива да отключи апартамента, от който излизат пламъци.

*Прочее, в старопрестолния град се **намериха** най-сетне две души, узрели за алохимни приключения. В резултат на това, се роди свободата на Търновската Агарта и се парира едно страшно природно бед-*

*ствие. Когато **трета** душа оттам също потърси приключение, което **ражда** живот, а не отнема, Ние ще снемем печата от Търново и от предателите-юдеи окончателно - и няма да се налага Оперативният Вариант. От **Търново** зависи ще има ли нова война, или няма да има!*

Сега искам поновому да обясним важността на отделната монада за последствията по веригите сродни души. Преди не дадохме цялото обяснение. Ако дадена глава на космична верига не отреагира на Любовта, Мъдростта или Истината в решаващ, съдбоносен момент, то вината понася цялата верига, а не само тя. Не само главата не е възпитала веригата си, но и веригата не е възпитала главата си. Така слабите ученици опират пешкира, понеже не са ходили при силните, за да се учат, или не са ги принудили да слязат при тях и да им преподават знанията си.

*Има строго определено число приключения и "заключения" от всяко селище, държава или свят, за да се поддържа космическото равновесие. Елохимите "карат" едновременно на заключения и приключения. Те **могат** това нещо! Те могат да заключат сърцето си само в **един** дом, в един **обект**, в **една** валенция - и*

да поддържат водородната половина на универсума в идеално състояние. Същевременно, прилагат и метода на неудържимите приключения, що се отнася до ума и духа на другата половина. Оттук следва, че никой не бива да съди никого, щом Любовта, Мъдростта и Истината се проявяват приятно и чисто.

Он, Онро́н, Онроpон!

Да възлезе молбата ни при Тебе!

23,16ч.

27.XII.132(1996)
Бургас – Изгрев

КУПЕНО, РОДЕНО И НОВОРОДЕНО

*Наскоро, по пътя към една спирка в София, се случи следното. Една майка вървеше с двегодишно момиченце по улицата и детето я питаше: "Мамо, вие да не сте ме купували?" - "Защо?" - "Ами защо ми **викаш** така?"...*

Не е ли това подходящо подадена тема за осияние от самия живот - Великото Училище на Живота?...

9,35ч.

- Мнозина не знаят, че продаването и купуването са основата на оскъдността. Изобилието се отличава с щедрост, липса на умисъл или страх.

*Продаване и купуване не са винаги адско нещо. Щом продаваш или купуваш за ближния, за децата си, ти си от **духовния** свят. Тъй се оправдават в Съдния Ден и ония, които са си продавали труда, способностите си. Ако продаваш и купуваш за **неближния**, ти си вече на **прага** на Царството Божие. Престанеш ли обаче със всякакво продаване и купуване, не след дълго ще се озовеш в рая. Не след дълго – понеже трябва да се плати за продажбите и покупките досега.*

И наистина, купеното не се цени колкото роденото. Само че не всички родени деца са некупени. Щом си си купил някого или си се продал и от това се раждат деца, към тях също се отнасяш като към стока. Ще им викаш, ще ти орат и копаят, няма да им оставиш жилището си и да излезеш на палатка; няма да им даваш полагаемото до пълнолетието. (До

навършени 28 години – б.х.)

Щом двама си допадат астрално и нямат повече сергия за другите, те също са се купили. Стокота, която наплождат, също ще продава вярност за сигурност. И да не си викнат нито веднъж през живота, челата им не могат да порастат нагоре и встрани.

10,05ч

27.XII.132(1996)
Бургас - Изгрев
6.I.133(1997)
София - Изгрев.

ТРИТЕ ЗРЪНЦА

*Вечерта, на сбирката ни в София с прословутата торта, в самото начало бе споменато пред всички, че ако можехме сега да имаме толкова житни зрънца, колкото са присъстващите, едно зрънце бихме боядисали в бяло и то щеше да бъде жребият - комуто се падне, **той** ще води вечерта. Не се ли наéма, може да го даде другиму. Каза се още, че бихме отделили допълнително още три зрънца за хората, които ще закъснеят тази вечер - по субективни и обективни причини. И наистина, точно трима приятели дойдоха по-късно от останалите: единият - съвсем към края. За да не издаваме имена, ще ги наречем приятелите "x", "y" и "z" - по реда на идването.*

Само за "спектакъла" ли бе дадена тази поредна прогноза - или защото x, y и z имат някаква особена роля в пиеската и от тях зависи нейното добро представяне?

10,47ч.

*- В Христовите пиеси всеки има най-важна роля: от самия Христос - до последния слуга, който подава чая… Но, като наблягам сега на "Трите Зрънца", имам предвид, че от тях зависи в момента почти изключително, щастливият финал. Не че всеки друг не е кадем за света и глава на планетна верига, ала развръзката сега се крие в ръцете на **тримата**. Как - не знам…*

10,53ч.

2.I.133г.

Днес, в 10ч. сутринта, П., която е в течение на осиянието "Трите зрънца" от 27.XII.132г., прочетено от нея на 1 януари 1997г. вечерта пред всички, съвсем случайно открива в

един том беседи на масата лекция от Учителя "Трите зрънца". Този том снощи бе отворен три пъти от х. във връзка с разговора ни, но нито той, нито някой друг го бе разлистил, за да види съдържанието – никой не знаеше, че там има беседа със същото заглавие, повтарящо заглавието на осиянието отпреди няколко дни.. Паднаха се три мисли, абсолютно отговарящи на разискваните проблеми: в три варианта се обясни, че работата между хора, които са още деца, не може да се осъществи докато не узреят, докато не станат възрастни, и затова Небето и неговите представители отлагат благата на Школата за далечни бъдещи времена.

Ето защо е очевидно, че Учителят ни дава поредния си урок и помощ, за да разберем по-дълбоко каква е ролята на "Трите Зрънца" по принцип и на техните конкретни аналози в момента - приятелите х, у и z. Приелият осиянието наистина не е чел още тази лекция от Учителя и не знае, че съществува такава: томовете "Посока на растене" и "Светото място", където е тя, все още си чакат реда за четене и проучване, и то на съвсем друг адрес.

А само преди 15 минути (сега е 23,10), Д. каза: ***"Преди малко имах импулс да отворя напосоки книжката "Сказки дервишей" от Идрис Шах (подарък от А. за Гр.), след като попаднах по същия начин на мисли от беседа на Учителя, разказваща в резюме за всичките неща, които чухме и разисквахме снощи. Пръстът ми попадна на заглавието на приказката "Три дервиша".***

3.I.133г.

Решихме, че се дава допълнително помагало за разплитане на темата "Трите зрънца" - като прочетем и осъзнаем суфийската приказка "Трите дервиша". Значи, Присъствието и уроците се леят като из ведро и Работата продължава. Късно снощи - т.е. днес, защото пак легнахме след полунощ, - някои приятели обсъждахме типично българския навик всички да говорят едновременно и да се надвикват; или един сам да си вземе думата, пресичайки другите и не давайки никому да гъкне. Постави се въпроса за себизма и егоцентризма, особено у софиянци, поради което "настройването" на оркестъра при нас обикновено трае няколко часа, за да се получи концерт от само няколко минути - и то в крайно редки случаи… Едно от обясненията е не само прословутата българска липса на уважение и благоговение пред ближния и пред Бога в него, но и това, че всеки тук е под напрежението на екстремални лични проблеми и нереализирани енергии и таланти, поради което експресията, еуфорията, понякога стигат до делириум. Не само че всички говорят едновременно и хвърчат картечни откоси като кръстосан огън, но и почти всеки има орлово око за недостатъците на другия и на всяка негова изява и без никакво стеснение и пауза изстрелва отрицателната оценка за

прашинката върху фрака на диригента или невидимото без микроскоп петънце върху арфата на виртуоза - в момента, в който тече най-нежното адажио... Обсъждахме типичната за българина слепота и глухота пред Присъствието, пред Чудото. А те са така очевидни и смайващи, тъй необикновени и вълнуващи, че за всеки техен акт, с който Небето дарява нашата група преизобилно вече толкова много години, древни и съвременни пророци и светии биха постили и се молили с десетилетия, биха дали и живота си. Още в самото начало на "голямата вълна" от Присъствие и осияния в началото на 1984г., в едно осияние бе казано, че през всички времена и епохи на Тесния Път, всеки светия и ученик е трябвало да се подвизава десетки години, за да чуе в края на живота си две думи от Бога, а днес ние тук ***плуваме*** *в Присъствие и като че ли затова градусът на благоговението и възхищението пред Божественото редовно спада до нулата - ако въобще някъде е бил висок. За приятелите, които са били дълго в чужбина, както и за всички чужденци, които ни посещават, нашият начин на "общуване" е необяснима картина: българи,* ***"свещени"*** *българи, които имат изключителния шанс да общуват с още живи ученици на Учителя и да четат Словото Божие в оригинал, когато се събират на едно място, с извинение, приличат повече на менажерия, отколкото на културни хора или окултен клас. Как да се обясни фактът, че всяка аудитория в други страни може да слуша някой българин по 6-7 ча́са без прекъсване и може да се чуе дори и игла, ако падне, а в родината си същият обикновено мълчи и не може да вземе думата дори при двама-трима души, напъвани до пръсване от нуждата да се изкажат на режим "форте-фортисимо"? Няма две мнения - това е установено отдавна, - че сме племе от пророци, "гласове", "тръби" на Бога и на Истината, и че почти всеки българин прави чудеса на запад и на изток и може да води тълпи след себе си, - но проблемът за* ***индивидуацията*** *(термин на Юнг), универсализацията, колективното съзнание, тоест* ***благоговението*** *пред чуждата изява и истина, при нас си остава неразрешен. След като на беседи и в самия живот на Учителя е имало братя и сестри, които са Го апострофирали даже по време на лекция или в разговор и са говорели от 5 минути до 10 ча̀са без прекъсване, можем да си представим колко дебел е отгоре българският череп... Да се надяваме, че тези поредни думи на огорчение не са плод на лични чувства, а само повод за размисъл що е аутизъм и егоизъм, що е себизъм, неудържимо съобразяване само със себе си и собствения вътрешен глас, нагон за откриване на недостатък, за прекъсване на другия и съветване, назидаване, коментиране, принизяване на ближния; за нарушаване на тишината и хармонията. Да не говорим, че така някои си дръпват и енергия...*

Преди два дни, сутринта, дойде първото "зрънце" Х и в

продължение на 1-2 часа се изясни неговата изключително важна роля в сегашната "пиеска". Почти единствен майстор на вертикалата "ад-рай", отговорен за възлизането на души от ада и слизането на божества и ангели на земята и дори и под земята, този млад приятел от години ходи по бръснач на ръба на пропастта и оставя стотици километри кървави дири. Сега чрез него се говори́ за извънредната изключителност на сегашния момент, за необходимостта още на 1 януари да се съберем главните "мафиоти" и да си поговорим как ще я караме отсега нататък. Йерархиите били сменени и в момента над нас висели плътно някакви неумолими архангели, при които "мърдане няма" и всяка най-малка мисъл за личното, поставено пред Божественото, се плащала жестоко, незабавно. Колкото по-голям бил "мафиотът", независимо от неговата самооценка или самочувствие, толкова по-жестоко и незабавно идвали последствията. "Повече няма мърдане, братче, няма мърдане!" - бе една от репликите на говорещия. Сега, за съжаление, не можем да си спомним всичко, което се изля чрез него, но ние го гледахме като сащисани, с отворени усти, понеже точно в тази светлина не бяхме го виждали никога.

Основна тема в пороя от думи, който излезе от него, бе темата за "благодатта" и "благополучието". Досега всички хора, включително и ние до един сме се били стремели към благополучието, и то не само в материален смисъл – неизтребимата страст да ***получаваме*** *блага. Даже и когато се самораздаваме, ние правим това с подсъзнателната мисъл* ***да получим****. Това може да е естествено и е* ***също*** *божествено в човешката душа, но според Божиите закони, истинско благополучие е невъзможно, ако не сме поставели на първо място* ***изливането*** *на благодат: благодат стопроцентова, благодат* ***от нас*** *към другите - без съображения, без замисляне, без вписване на* ***себе си*** *в сметката. По принцип – много верни думи в много случаи.*

"Х" говори́ още, че от дълги години усеща себе си като врата за много душѝ, поради което през него минават стотици духове от всякакво естество, с надеждата да се спасят, да получат нови хоризонти. Ние сме свидетели как още от най-ранното си юношество той изнасяше и продължава да изнася и до днес товара на най-закъсалите приятели и непознати - както психически, така и физически. Разбира се, всеки от нас е поле, арена на най-различни сили - и в миг на крайна преумора не е известно точно кой започва да говори през радиото ни. По тази причина, в едно осияние Елма бе казал, че трябва да сме нащрек с всякакви проповеди, гласове, пророчества, оценки и пр., тъй като освен холизации има и "холозации", "холузации" и пр., т.е. пак Слово, но силно пречупено през монадата и личния опит, характер и оценка; а в много случаи стигаме и до "охлузации" – ***охлузване*** *на другите чрез острия*

начин на действане и говорене….

Вчера стана ясно, че въпросният приятел вече не издържа и прави постъпки да се лекува при някой колега на майка му, която е психиатър. Доколкото го познаваме, той е много по-нормален от мнозина други, но има нужда от успокояване, защото отдавна "гърми по шевовете" и джобът му постоянно е пълен със силни успокоителни. Снощи в коридора каза, че му е било казано отвътре, че има три душѝ в момента, които могат да му помогнат, но още не знае кои са. Получи незабавен отговор чрез друг приятел, че става дума за строго определени приятелки и че нито една или две от тях поотделно няма да са достатъчни да предотвратят някои печални събития, ако не се намесят веднага. Разбира се, Небето не разрешава тук да се кажат имената им.

*Поради липса на повече информация и обяснения по тези въпроси, прибягваме към най-главното - това, което вече ни е дадено от горе - приказката "Тримата дервиша" и беседата от Учителя "Трите Зрънца". Няма две мнения: чрез тях Той със сигурност пак ни дава съвършено конкретни отговори и методи. Ще прегледаме и евентуално цитираме и мислите, паднали се на Д. от две томчета беседи в последните дни, които, според него, съвпадат напълно с нашите разговори и проблеми в момента. Беседата "Трите зрънца" от 20.II.1927г. разглежда пясъчно и житно зрънце и зародиш от млекопитаещо. Ако съотнесем тези зрънца към тримата приятели, за които бе казано предварително, че ще закъснеят на сбирката ни в София, и ако последователността е същата, то първото би трябвало да се отнася за "x", второто за "y", и третото - за "z". От беседата, от приказката, и пряко чрез запитване на Елма накрая, ние се надяваме да изясним този въпрос. От началото на беседата разбираме, че ако притурим единица калории топлина на всяко от трите зрънца, пясъчното ще се разшири, житното ще почувства импулс за растене, а това на млекопитаещото ще зачене. Оттук следват трите метода за разрешаване на трите проблема и потребности у въпросните приятели и веригите от сродните им души. Какво значи, че "x" трябва да се разшири във физическото пространство, че "y" ще получи импулс за растене и, че "z" трябва да зачене? От тези три въпроса, засега ни е ясен отговорът само на втория: приятелят "y", според осиянията, бил някакво рядко изключение на Земята и нямал етерно тяло, а ето, сега му се дава шанс да го придобие - **именно** етерното тяло, присъщо на растителния свят, предизвиква растенето, включително и в животинския и човешкия.*

*По нататък в беседата, Учителят дава съответствията на тези три символа, а именно: органическия, неорганическия и психическия свят. За да премине от неорганическия в органическия свят, една същност трябва да се справи с **недо-***

волството *си в себе си. Това е една възможност за обяснение на проблемите на приятеля "х": за да се освободи от непесимизма, отчаянието, "склерозирането" на живота, той трябва да се разшири в пространството, т.е. съзнателно да приеме принципа и метода на доволството от всяко нещо, което му се случва и което става около него. Но това не може да стане от само себе си. Нужна е споменатата единица калория топлина, която да се внесе отвън. Досега е изяснено, че на това са способни само три приятелки - по какъв начин, сърцата им трябва да усетят. "Разширяване в пространството" има и съвсем буквален превод – да заживее сам на друго място. Често животът в чужда аура, особено при карма или етерна обвързаност с близки, води до най-печални последствия.*

По-нататък Учителят разграничава физическото недоволство от сърдечното и умственото. Друг е въпросът, дали даден приятел действително има някакъв недостатък или само играе тази роля в космическата пиеска, за да помага на другите да проявяват различни добродетели или да излязат наяве недостатъците им. По въпроса за трите приятелки, които биха могли да помогнат на споменатия приятел, се знае още, че могат да се опитат и 30, и 300, но ако трите попаднат в това число, добрият край се гарантира напълно; в противен случай, невеселите последствия ще се намалят в степен, зависеща от положените усилия от другите, но не стопроцентово. Малко след изписването на горните думи се падна мисъл от Учителя с числото 30, но дали има някаква връзка, засега не е ясно.

По-нататък в беседата "Трите зрънца" се задълбочават и разширяват познанията за трите типа хора и техните съдби и мисии. Но ако тези трима приятели и останалите, които се интересуват, проучат сами тази лекция, ще открият нещата, които им трябват, още по-добре, тъй като Небето рядко дава сдъвкана храна, освен на пеленачета. Именно затова, цялата беседа се прилага накрая.

Вчера, по молба на приятели, започнахме да съставяме - за кой път вече - програма за присъединяване към Школата. Днес, в цитираната беседа Учителят казва:

"От вас се иска внимание да не пропуснете времето за проява на дадена мисъл, на дадено чувство или желание. Пропуснете ли времето им, ще изпаднете в такова положение, че на ***30-****годишна възраст ще пожелаете това, което е за 80-годишна възраст, или на 80-годишна възраст ще пожелаете това, което е за 30-*

годишен човек. Спазвате ли съответното време за всичко, вие ще придобиете особена пластичност и здравина на тялото си, които ще се отразят благотворно върху живота на душата и духа ви. ***Искате ли да хармонизирате живота на ума, на сърцето, на волята, на душата и на духа, турете за основа на живота си идеята за братство и приятелство****. (том "Посока на растене", б. "Святото място", стр. 198)*

Тази мисъл от Учителя бе цитирана не само като потвърждение за присъствието и работата на Учителя между нас и в момента, но и като общ метод за тримата приятели-зрънца, като единствено правилен и спасителен. Ако всеки един от тях от сега нататък се посвети на първо място на живота за братството и приятелството - не само по субективни импулси и настроения, а и според програмата на Школата, - всичките им лични проблеми и задачата им като глави на вериги ще се разрешат правилно.

Елма умолява всички, които се докосват до осиянията и действащия живот в нашето училище, да не възприемат някои конкретни указания като задължителни и обвързващи тяхната собствена воля и решение. От неизпълнението им не следва "кармическо наказание", но следва само ***стандартното*** *развитие на събитията, както са си го предопределили самите те. В случай на послушание обаче, не трябва да се очаква веднага "рогът на изобилието" и "сияйното щастие", а в някои случаи трябва да се очаква очистително ускоряване и задълбочаване* ***на страданията****.*

ТРИМАТА ДЕРВИША

Преди много години живели трима дервиша - Як, Ду и Си. Първият дервиш дошъл от север, вторият - от запад, третият - от юг. Те имали обща цел: стремели се към Дълбоката Истина и търсели Пътя.

Първият, Як-баба, седял и размишлявал, докато най-после един ден почнала да го боли главата. Вторият, Ду Ага, стоял на главата си, докато не му изтръпнали краката. Третият, Си Каландар, четял книги, докато не му потичала кръв от носа.

Най-сетне те решили да обединят усилията си. Дервишите отишли в далечно, уединено място, и започнали заедно да изпълняват упражненията си, надявайки се по този начин да съсредоточат нужното количество усилия, за да предизвикат появата на Истината, която те наричали "Дълбоката Исти-

на".

40 дни и 40 нощи търсители те - упорито се стремели към целта си. Най-после, на 41-ия ден, сякаш изпод земята, във вихрен бял дим пред тях се появила глава на един древен, древен старец.

- Вие сте тайнственият Хидр, придружителят на хората! - възкликнал първият дервиш.

- Не, това е Кутуб, стълбът на мира - възразил вторият дервиш.

- И двамата се заблуждавате - намесил се третият. – Сигурен съм, че това е Абдел Промененият.

- Аз не съм нито първият, ни вторият, ни третият – казало видението. - Аз съм онзи, когото можете да си представите. Сега струва ми се, вие се стремите към една единна цел, която наричате Дълбоката Истина, не е ли така?

- Да, о, Учителю! - отвърнали в хор дервишите.

- Не ви ли се е случвало да чуете някога мъдростта, че има толкова пътища, колкото са човешките сърца? - запитала главата и, не дочаквайки отговора, продължила: - Във всеки случай, ето кои са вашите пътища: първият дервиш измежду вас трябва да отиде в Страната на Глупаците; вторият трябва да открие Вълшебното Огледало, а третият - да се обърне за помощ към духа на Водовъртежа.

Като изрекло това, видението изчезнало.

Оставайки отново само тримата, дервишите се заели да обсъждат случилото се. Не само понеже искали да узнаят колкото може повече за това, тъй като всеки бил чувал най-различни неща, свързани с думите на странния старец, но и защото до този миг всеки бил вярвал само в един път - своя собствен, естествено. А ето, сега вече нито един от тримата не смеел да твърди със сигурност, че неговият път е най-верният - въпреки че този несъвършен път все пак е помогнал да се появи тайнственият дух, чието име дервишите така и не успели да узнаят.

Пръв напуснал килията Як-баба́. Вместо да разпитва всеки срещнат, както бил правил всякога - дали не живее наблизо някой учен човек, - Як-баба направо почнал да пита за Страната на Глупаците. Най-после, след много и много месеци, той срещнал едного, който му обяснил къде се намира тази страна - и Як баба тръгнал натам…

Още като влязъл в Страната на Глупаците, той срещнал една жена, която мъкнела една врата. Дервишът я попитал: "Жено, защо мъкнеш тая врата?". А жената му отговорила: "Тая сутрин мъжът ми, като тръгваше на работа, ми рече: "Жено, вкъщи има много скъпи и ценни неща - гледай никой да не влезе през тази врата!"…Та като излизах, аз взех вратата със себе си, за да не влезе повече никой през нея. А сега, мръдни се да мина!"

- Искаш ли да ти кажа нещо, което ще те освободи от задължението да влачиш този товар? - попитал дервишът Як-баба.

- Я си гледай работата! - сопнала се жената. - Ако действително искаш да ми помогнеш, кажи само как да олекне тази

врата…

- Виж, такова нещо не мога да ти кажа - отвърнал дервишът, и всеки тръгнал по пътя си.

Повървял, повървял - и след един завой видял тълпа селяни, притискащи се един към друг от страх, пулейки очи към една грамадна диня, израсла сама на полето.

- За пръв път виждаме такова чудовище! - казали те на дервиша. - То сигурно ще стане още по-голямо и ще ни изяде… А ние не смеем да направим и една крачка към него!…

- Искате ли да ви разкрия нещо за него? - запитал дервишът.

- Глупости! - завикали те. - Ти само го убий - и ние ще ти платим. Хич не ни трябва да знаем нещо за него!

Тогава Як-баба извадил от джоба си нож, отишъл при любеницата и като отрязал едно парче, изял го. Селяните завикали от ужас и веднага дали на дервиша шепа монети.

Като си тръгвал, те казали:

- Да не са те видели очите ни повече, драги убиецо на чудовища! Инак и нас ще убиеш по същия начин…

Тъй Як-баба почнал малко по малко да проумява, че за да живееш сред глупаци, трябва да се научиш да мислиш и постъпваш като тях. След няколко години, все пак успял да освести няколко глупака - и в замяна на това му било дадено Дълбокото Познание. И въпреки че станал светец в Страната на Глупаците, нейните жители го запомнили като онзи, който разсякъл Зеленото Чудовище и изпил кръвта му… Те напразно се опитват да му подражават, за да постигнат Дълбокото Познание, но не са успели и досега.

В това време, вторият дервиш - Ду Ага - също бил тръгнал да търси Дълбокото Познание.

Вместо да разпитва навсякъде за разни мъдреци или нови упражнения и пози, той сега само питал дали не е чувал някой за Вълшебното Огледало. Ду Ага получил множество отговори, които само го пращали за зелен хайвер, докато накрая сам не се сетил къде може да бъде Огледалото. То било окачено в един кладенец на тъничка като косъм нишка и само́ не било цялото Огледало, а само част от него, тъй като било направено от човешки мисли, а в случая те не стигали за цяло огледало.

Ду Ага надхитрил демона, който пазел Огледалото, погледнал в него и помолил да получи Дълбокото Познание. И в същия миг го получил! Дервишът се заселил на това място и живял дълго и щастливо, обучавайки хората. Но понеже учениците му не можели да се съсредоточават колкото него, за да се поддържа Огледалото, то се разпаднало. Въпреки това, и до ден днешен някои хора се оглеждат в различни огледала, въобразявайки си, че това е Магическото Огледало на Ду Ага – дервиша.

Третият дервиш, Си Каландар, търсил под дърво и камък Духа на Водовъртежа. Този дух бил известен под много имена, но Каландар не знаел за това. През тия няколко години търсене той неведнъж бил много близко до духа, но се разминавал с него, понеже хората, които разпитвал, или не знаели, че той е дух, или не предполагали, че е свързан с Вътопа.

И така, след много години Си Каландар най-после попаднал в едно по-особено селище.

- О, хора! - обърнал се той към една тълпа жители на това селище. - Не е ли чувал някой от вас за духа на Водовъртежа?

- Ние никога не сме чували за подобен дух - му отвърнал някакъв човек от тълпата, - но това село само́ се казва "Водовъртеж".

Каландар паднал от изненада и извикал:

- Няма да мръдна от тука, докато духът на Водовъртежа не ми се яви!

Духът, който се бил стаил наблизо, изскочил от своето убежище, и като се завъртял подобно на смерч, казал: "Ние не обичаме чужденци в нашето село, о, дервишо! Ето, показвам ти се: какво ти трябва?

- Търся Дълбокото Познание - отговорил Си Каландар - и ми казаха, че при известни условия само ти можеш да ми помогнеш да го добия.

- Да, наистина мога да ти помогна - казал духът. - Ти вече си съвсем подготвен и остава само да произнесеш една формула, да изпееш една песен, да извършиш нещо специално и да се въздържаш от нещо, което ще ти кажа. Тогава - ще имаш Дълбокото Познание.

Дервишът благодарил на джина и пристъпил към изпълнение на програмата. Минали месеци и години, докато се научил добре да изпълнява предписаните му обряди и упражнения. Неговото усърдие и съсредоточеност му спечелили репутацията на достоен и благочестив човек. Хората, като го гледали, се заразявали от неговия пример и почнали да му подражават.

Най-накрая дервишът постигнал Дълбокото Познание, оставяйки след себе си група предани хора, които продължили да вървят по неговия път. Но те не могли да постигнат Дълбокото Познание, понеже почнали отзад-напред.

След време, когато последователите на тримата дервиша се случвало да се срещат, едни от тях казвали:

- Ето мойто огледало! Ако гледате в него колкото време трябва, ще добиете Дълбокото Знание.

- Принесете в жертва диня - възразявали други. - Това ще ви доведе до целта, както някога се е случило с Як-бабỳ.

- Глупости! - прекъсвали ги трети. - Има само един път: да бъдеш настойчив в изучаването и изпълняването на определени упражнения, молитви и добри дела.

Тримата дервиша които били постигнали по един или друг начин Дълбокото Познание, разбрали, че не могат да помогнат на своите последователи, също както плувецът, отнасян от стремителното течение на реката, виждайки на брега човек, преследван от леопард, не може да му се притече на помощ.

(Из "Сказки дервишей" от Идрис Шах; М. "Гранд" (Фаир'96)

Приключенията на тези хора (техните имена означават в превод "първи", "втори" и "трети") се тълкуват понякога в

традиционната религия като са̀тира.

Разказът представлява изложение на знаменитата поучителна история "Какво се случило с тримата". Нейното авторство се приписва на суфийския учител Мурад Шами – ръководителя на мурадистите. Той е починал през 1719 г. Дервишите, разказващи тази история, заявяват, че тя носи в себе си някаква вътрешна мисия, много по-важна от повърхностната ѝ форма.

6.I.133г. 7,55ч.

*- Слушайте Ме сега добре - не само вие, "трите зрънца", но и **всички** на нѝвата, **всички** в дивото поле, **всички** в хамбара! Този, чрез когото ви говоря, може да прави всякакви циркаджилъци и маймунджилъци, за да ви понася, но някои от вас вече отдавна са Ни дошли до гушата! Сърбате си попарата, сърбате си я, но смирените и невинните не са с нищо виновни, че няколко разюздани коня разкъсват Божията каруца и влачат останките на всички страни, цвилят полудели от гордост и тщеславие и потъпкват Делото Божие с твърдите си копита, пръскат бяс и пяна от ноздрите си и си правят каквото им хрумне, без да им мигне окото!*

Слушайте и се поучéте, сега ви го казвам за пореден път:

Божественото е огън пояждащ, но първо прави опити както оченце на охлюв, като срамежлива мимоза. Най-външните, най-нежните листчета на Божественото са с тъканта на душата на копринените буби: те трептят и се свиват мигновено, но при по-силен шум, при грубост и дебелащина, обикновено си отиват.

Дебелащината на българина произлиза от дебелия му череп отгоре. Като няма туй, финото, тънкото чувство на благоговението, той се стреми да запълни с дебелащината си всичкото пространство около себе си. Дебелащината не престава да говори; дебелащината прекъсва; дебелащината съди и пророкува; дебелащината пресича импулса у другия и не може да мълчи, да слуша. Дебелащината се таи, потиха от водата и по-ниска от тревата, но пак от своеглавие, обида, накърнено честолюбие. Когато

*дебелакът отсъства от Школата, то е само от яд, че не може да се наложи, да бъде център на внимание. Дебелакът е **монолог** - диалогът за него е енигма. Ако допусне диалог, то е само за да прекълца някого, да му навре остен в гърлото. Наблюдавайте погледа на дебелака: той не трепти от благоговение, но лъщи от див напън за първенство и внимание. Изследвайте челата на дебелаците: те издават постоянен ад, непрекъсната или периодична тревожност, па́лене на фитили, взривяване на бомби и фишеци от проблеми.*

Бесовете се разпознават по това, че не могат да търпят тишината. Те ще направят всичко възможно, за да подиграят Божественото в човека, да осмеят това, което не е тяхно, да изтъкнат сламчицата в окото на ближния, а огромната греда в своето абсолютно не искат да признаят.

*Ние тук не говорим за тръби, а говорим за Божественото. Смачканата тръба, побелелият от работа валяк на Господа няма да спрат нито за миг: уши има още **много** отпушени, пътища има още **много** за правене. Но и тръбата спира да свири, и валякът спира по пътя си, ако види израсло цветенце.*

*Сега вие се чудите защо валякът не иска да върви. Божественият валяк е по-бавен и от ледниците на Вечността. Той не може да отъпква божествените пътища, ако по чакъла пъплят жабчици, костенурчици, змийки, скорпионченца. И **те** са Божии твари, защото се движат от Божия енергия. Това, че формите им са лигавички, гнуснички, пъпчивички, страшнички, отровнички, може да не е работа на Господа, но общата енергия на Живота, която ги движи, е от Господа. Господ не е замислил така светът, **Сатаната** се е намесил. Но, за да разреши Господ на Сатаната да се намеси, трябва да има някаква причина. Ние постоянно говорим за тази причина, но по най-различни начини. Щом някъде има страх и подлост, щом някой се крие и иска всичко за себе си, той ще има непременно работа с **Брата** на Господа. Щом някой мисли, че сърцето, умът му, душата му, тялото му, волята му са си негови собствени и може да прави с*

тях каквото си иска, той непременно ще се срещне с аспидата, с ехидната! Щом си въобрази, че децата, любимият, мъжът или жената или къщата му, аудиторията, са негова лична собственост и той е едно малко "богче", което може да се разпорежда на територията на Господа безнаказано, такъв се много лъже. Но той не може да излъже и Космоса, колкото и да си прави сметчиците. Бог ще ви прати крадци, Бог ще ви изпрати погромаджии, Бог ще ви прати болести, терористи или пияници и ще ви отнеме и малкото, което имате, ако нямате ***Проявената*** *Божия Любов!*

Бог ни е оставил напълно свободни, това е вярно. Никое същество с искра от Бога не трябва - и самото то не може - да провокира Божията Любов у другия да се прояви. В това отношение вие, плачковците и стенещите за женска ласка като за глътка въздух, има още много да патите, понеже сърце не се ръчка с остен и душа Божия не се изнудва със сълзи в очите и ръка на сърцето. Не женска плът и мъжко присъствие ще ви спасят от лудницата, от острите болки в сърцето, но нещо съвсем друго: това е ***Проявената*** *Божия Любов! Няма какво да чакаш пъпката да се разтвори през зимата; няма какво да я кандърдисваш да се пукне, когато е още заспала. Ти отлетú на юг, при* ***разцъфналите*** *поляни, където всяко цветенце трепти от жажда да бъде помилвано от пчеличка! Като намерите такава Божия поляна, и вие ще се нахвърчите донасита, и милионите цветенца ще бъдат щастливи и доволни, и медът в кошерите ще потече и отвънка.*

А вие какво? – Умиращите за ухание човъркат в неразтворените пъпки - и пъпките викат от ужас и болка; цъфне ли някъде прясна и свежа пъпка на някое клонче или цветенце - мигом някой дебелак го откъсва или го присажда в саксията на прозореца си. После се чудите защо сърцата ви увяхват. Затворено цвете не мирише! И да мирише, то ще е до утре - или до една седмица най-много. Тогава си купувате от ония, изкуствените цветя, които са напръскани с парфюми и са много красиви. Но който възбужда чувствата

си и природните си инстинкти с изкуствени средства, той е паднал до дъното на падението и отчаянието, и за такъв даже и Христос не иска да се застъпи. Самозадоволяването показва, че в някого има бяс: той ще изсипе всичкото си жито в океана, ако не му дадат цената, която иска. Обсебеният от бяс не може да се самораздава на нищите духом - той няма монада. Тогава му остава пиенето, пушенето, месцето, готвеничкото, ръкоделието. Бесът не иска непременно злато и пари, къщи, лукс, удобства. Бесовете се въдят и в просешка колиба, когато някой те иска само за себе си.

И така, да свършим засега тази беседа за дебелащината. Да помним, че пчелиците и цветенцата не са само любовен символ. Този образ е образ и на Училището. По какво, пчелице, ще познаеш, че не си на смирена поляна? - По това, че около тебе има само бръмбари! Ти идваш с мед и прашец от небесните кошери - те жадуват и стържат непрестанно, чак до покоите на Господа! Ти търсиш цветенце, готово да ***приеме*** *- на теб ти се качва* ***бръмбар****, пиян от самомнение, за да ти набие ум и разум в главата и да те изпъди от бранното поле, където самосъжаленията, крясъците и честолюбията разкъсват жертвите си на части.*

Поради пълното съвпадение с темата, импулсът е тук да се включи цялата беседа на Учителя "Трите зрънца" от 20 февруари 1927 г.:

ТРИТЕ ЗРЪНЦА

Само светлият път на Мъдростта води към Истината.

Размишление.

Представете си, че са ви дадени три зрънца за разследване. Едното зрънце е пясъчно, второто - житно, а третото - зародиш от някое млекопитаещо. Какви резултати ще се получат от трите зрънца, ако им притурите по единица калория топлина? От топлината пясъчното зрънце ще се разшири малко, житното ще почувства импулс за растене, а зародишът на млекопитаещото ще зачене. Значи, при нагряване неорганичната материя се ***разширява***

само, а органичната започва вътрешно да расте. Изобщо, процесите, които стават в неорганическата материя, са по-прости от тия, които стават в органическата. Ако в органическия и психическия свят човек постъпва както в неорганическия, той ще се натъкне на едно вътрешно ограничение в себе си. Дойде ли до механизиране на органическите процеси, човек приготвя условия за склероза в организма. Склерозата не е нищо друго, освен изгубване на пластичността на организма. Това се дължи на ***недоволството****, на което човек се натъква. За да се справи с анормалните състояния на своя физически и психически живот, човек трябва да изучава окултната наука. Тя дава методи за съграждане на здраво, мощно тяло, за реорганизиране на човешките мисли и чувства, за укрепване на нервната система. Щом придобие това нещо за себе си, човек ще го приложи и в обществото. Ако е мъчно човек да приложи тези методи към себе си, още по-мъчно е да ги приложи към обществото.*

Една от задачите на окултния ученик е да се справи с недоволството си. На какво се дължи недоволството? Много причини има за недоволството: външни и вътрешни. Например, убоде ли ви някой с игла, вие веднага ставате недоволни. Тази игла може да се забие в тялото - да предизвика ***физическо*** *недоволство, - но може да се забие в сърцето, в ума също, да предизвика сърдечно и умствено недоволство. Обаче има случаи, когато една и съща причина може да произведе недоволство, а може и да не произведе. Ако вашият възлюбен ви убоде с игла, вие няма да се сърдите. Ако ви убоде човек, когото не обичате, веднага ще станете недоволни и ще му се разсърдите. Коя е причината, че в първия случай човек не се сърди, а във втория се сърди, не е известна. Това остава тайна. Отчасти човек може да разреши тази тайна, но не напълно.*

В света съществуват три вида тайни: тайни на физическия, на духовния, и на божественото свят. Тайните на физическия свят могат да се разкрият напълно, 100%; тия на духовния свят – ***отчасти*** *само, 75%; а тайните на божественото свят всякога остават скрити. Обикновеният човек не може да проникне в тайните на божественото свят. Отидете ли при извора, ще видите, че винаги една част от него остава скрита. Това е мястото, откъдето водата изтича. Това е* ***главата*** *на извора, т.е. неговата божествена проява. Искате ли да измерите дълбочината и интензивността на извора, свойствата и качествата на неговата вода, застанете на мястото, което представя* ***духовната*** *част на извора, т.е. неговите дробове. Дойдете ли до* ***физическата*** *проява на извора, ще спрете вниманието си върху неговата дължина, т.е. разстоянието от главата на извора до морето. Като измервате дължината му, вие не можете да говорите вече за чистотата на водата. Можете ли да съдите за чистотата на извора от водата на реката, произлязла от него? Все има известно уподобяване, но за да определите каква е всъщност разликата между физически, духовен и божествен живот, вие трябва да държите вътрешна връзка между Бога и своята душа. Божествените неща са всякога закрити. За да разберете съдържанието им, вие трябва да отидете на мястото, откъдето те извират. Речете ли да ги разкриете, вие ще ги развалите.*

Някой иска да разбере какво представлява той като човек, като его. Този въпрос не се разрешава. Никой досега не е отговорил на този въпрос. Ще каже някой, че е душа, че е его. Това са думи, ко-

*ито не разрешават въпроса. Или ще кажете, че човек мисли, чувства, действа, движи се, пее, играе... - И **това** още не е човекът. Човек не е нито в мисълта, нито в чувствата, нито в постъпките си, нито в движението. Дойдете ли до Божественото, не пипайте. Някой казва, че иска да се изяви, да покаже кой е и какъв е, да разкрие целия си живот. Човек трябва да знае, че цялата слънчева система даже не може да го побере. Колкото и да се разкрива, няма къде да направи своето изложение. И като знае какво представлява, човек все пак трябва да бъде смирен. **Смирението е закон за запазване на енергията**. С малко енергия, смиреният извършва добра работа.*

*Сега, да се върнем към трите зрънца, на които се прибавя по единица калория топлина. От топлината, пясъчното зрънце ще се разшири само. То може да се уподоби на човек, който е придобил голямо наследство, но гледа на живота механически. С получените пари той ще си направи къща, ще я нареди добре и ще се радва, че може да живее охолно. Житното зърно, като получи топлина, ще придобие импулс **за растене**. То може да се уподоби на човек, който е дал ход на **вътрешния** живот в себе си. От приетата топлина в себе си, зародишът на млекопитаещото започва **да се развива**. Това семе може да се уподоби на човек, който изучава смисъла на живота. Следователно, единицата топлина, съзнателно поставена в трите свята, извършва три различни служби.*

***Живо** нещо е топлинната енергия, вследствие на което, влезе ли в тялото, тя произвежда оживяване, в сърцето - въодушевление, а в ума - светлина. Значи, една и съща енергия произвежда три различни резултата, според областта, в която прониква. Когато влезе в тялото и не намери отглас, топлинната енергия отива в сърцето; ако и там не намери отглас, тя отива в ума; ако и там не намери отглас, отива във висшите области на живота. Добре е дето мине, да остави и да вземе нещо и да се върне към своя източник. Какво ще вземе от човека? - Неговите недъзи, недоволства, скърби и страдания. Тя ще ги занесе в ретортите на божествения свят, дето ще ги превърне в нещо възвишено и красиво. Това, което хората считат за безсмислено, в божествения свят се превръща в нещо смислено.*

И тъй, изучавайте окултната наука, нейните методи и закони, за да ги прилагате във всекидневния си живот, да го осмислите и обновите. Това значи да мине човек от обикновено състояние във възвишено, в което всичко преживяно изчезва, окапва, като листата на дърветата. И в края на краищата, от човека остава корен за основа на физическия живот, стебло - за основа на духовния живот, и клони - за основа на божествения свят. На земята човек може да е бил виден, знаменит, но влезе ли във висшия свят, от него остават само три неща: корен, стъбло и клони.

Като ученици на Великата Школа, от вас се иска геройство, юначество. За да се насърчите в тази област, вие трябва да проследите живота на революционерите, да видите с какво въодушевление са се хвърляли в борбите. Град куршуми се сипят пред тях и около тях, но те вървят напред. Трябва ли човек, който е изпълнен с велики идеи, да се страхува от живота? Вие сте изпълнени с велики идеи, а въпреки това се страхувате. Вземете пример от великите хора в света, които са излагали живота си за своите идеи и убеждения. Тези хора могат да ви дадат добри уроци, да ви помог-

нат в трудни моменти на живота ви. Поради изсичане на горите и избиване на млекопитаещите, хората се натъкват на големи страдания, без да могат да си помогнат. Те не подозират, че животните и растенията представляват резервоар на жизнени сили за растенето и развитието на човека. С изтребването на млекопитаещите, жизнената им енергия се разпръсва в пространството. Понеже хората не могат да се свързват пряко със силите на Природата, те се лишават именно от ония жизнени сили, които възприемат от животните.

Казано е в Писанието: "Не се свързвайте със света". Това значи: не се свързвайте с илюзиите на света. Сега и на вас ви се казва да не се свързвате с нисшите животински прояви, но да използвате техните жизнени сили. Те са космически сили, необходими за развитието ви. Като приемате тези сили съзнателно, вие ще примирите физическия свят с духовния и божествения. Тези светове са неразривно свързани помежду си. Живейте съзнателно и изучавайте мислите, чувствата и желанията си. Не се смущавайте, че не сте постигнали известно желание. Всяко желание се реализира на определеното за него време. Същото се отнася и до мислите, и до чувствата на човека. В ***това*** *именно седи красотата на живота. От вас се иска внимание, да не пропуснете времето за проява на дадена мисъл, на дадено чувство или желание. Пропуснете ли времето им, ще изпаднете в такова положение, че на 30-годишна възраст ще пожелаете това, което е за 80-годишна възраст; или на 80-годишна възраст ще пожелаете това, което е за 30-годишен човек. Спазвате ли съответното време за всичко, вие ще придобиете особена пластичност и здравина на тялото си, които ще се отразят благотворно върху живота на душата и духа ви.* ***Искате ли да хармонизирате живота на ума, на сърцето, на волята, на душата и на духа, турете за основа на живота си идеята за братство и приятелство.***

Съвременните хора говорят за братство и приятелство, но като дойдат до приложение, не издържат. Те се натъкват на ред атавистични чувства, мисли и желания, които нарушават чистотата на братството и приятелството. Рядко ще срещнете мома или момък, които да запазят помежду си братски и сестрински отношения. В края на краищата, между тях възникват такъв род чувства и мисли, които помрачават светлината в техния живот. Те не трябва да се смущават, но трябва да се справят със своя атавизъм. Какво от това, че някой ял и пил? Трябва ли за сметка на миналите поколения вие да страдате? ***Други*** *са яли и пили, а вие се нагърбвате да плащате техните дългове. В Писанието е казано, че за всяко престъпление се въздава до четвъртия род. Един от древните пророци е казал, че който яде киселец, зъбите му скоминясват... С други думи казано: който пипа огън, той непременно ще се изгори. Ако бащата е ял киселец и е пипал огън без участието на сина, само бащата ще носи последствията на своя изопачен живот. Обаче ако бащата и синът са пили заедно, и двамата ще носят последствията от своя ненормален живот. Това не значи, че трябва да се страхувате от влияния. Каквото и да правите, вие сте потопени в свят, от чиито влияния не можете да се освободите. Благодарете на разумните братя и сестри, които грижливо пазят телата ви, когато вие се излъчвате по време на сън. Ако нямаше кой да па-*

зи телата ви, вие щяхте да ги намерите ограбени и разрушени.

И тъй, дойдете ли до Божественото, спрете се с всичкото уважение и почитание, без да го отваряте. Ще дойде някой да ви пита, вярвате ли в Бога. Ще кажете на този човек: "Мога да ви говоря върху астрология, хиромантия, графология, но по въпроса вярвам ли в Бога, не казвам нито дума. Това е въпрос, от който стоя далеч, не се занимавам с него." – "Съществува ли Бог?" – "И с този въпрос не се занимавам". Когато запитали Хермеса, великия Учител на Египет, какво представлява злото и грехът, той стиснал устни и премълчал. Ако бяха задали този въпрос на някой обикновен човек, той щеше да извади ножа от ножницата си, ще разреже връвта, която свързва злото и ще започне да говори. Не, стане ли въпрос за злото, ще стиснете устните си и ще мълчите, както Хермес е мълчал. Отворите ли устата си, ще я напълните с нещо лошо. Тъй щото, не говорете за злото, но дръжте се за доброто и за красивото в света. Нека доброто и красивото в света бъдат място за почивка в живота ви. Нека красивото и доброто бъдат вашите ръководни начала.

Съвременните хора обичат да философстват и се натъкват на въпроса за душата, която разглеждат ту като материално, ту като духовно проявление. Когато говорим за душата, ние имаме предвид Космичната душа, която съдържа всички слънца в себе си. Те представляват нейните клетки, в които тя прониква, за да ги движи. Космическата душа манипулира с тия слънца както желае. Следователно, тя е господарка и на материалната, и на духовната им страна. Когато съществата не са пробудени още, ние казваме, че Космическата душа е материална. Пробудят ли се съществата, започнат ли да се движат, в тях се проявява ***духовното*** *естество на душата - казваме, че всичко в Природата е одухотворено. И най-после, когато съществата започнат да живеят смислено, да мислят и да чувстват правилно, казваме, че душата проявява своето божествено естество. Каквото се говори за душата, каквито и теории да четете, в края на краищата всеки трябва да задържи* ***онова*** *вътрешно разбиране, което има в себе си. Не е важно, че не може да го изкаже с думи. Важно е, че това понятие, което има той за душата, го задоволява.*

Христос казва: "Скръбна е душата Ми до смърт". Тези думи изразяват материалното състояние на душата. Те подразбират някаква физическа болка. Когато някой счупи ръката или крака си, казва: заболя ме душата. Значи болката е толкова силна, че се отразява и в душата. Мине ли болката, всичко се забравя. Обаче има състояния, които са по-страшни от всякаква физическа болка. Те се отразяват на духовното състояние на душата. При това положение, човек мъчно забравя това, което е преживял. Според някои учени, душата представлява съвокупност от чувствени способности в човека. Умствените способности са в зависимост от проявите на сърцето и волята. Значи, душата представлява сбор от прояви на ума, на сърцето и на волята на човека. Дойде ли до френологията, тя разглежда тия прояви по друг начин. Тя изучава умствените способности на човека според развитието на различните мозъчни центрове, и от тях вади заключение за интелигентността на човека.

Като ученици, вие трябва да работите съзнателно върху себе си, да пресъздадете своя мозък, да преработите неговата мате-

рия. Това не се постига в един живот. Много работа се изисква от човека докато постигне съвършенство. Ако изучавате клетките на човешкия мозък, ще видите, че клетките на моралния човек се различават коренно от тия на обикновения човек, а още повече - от тия на престъпника. Каквото е изработил човек в един живот, оттам нататък ще продължава да работи. Нищо в Природата не се губи. Следователно, дето и да са разпръснати клетките на даден човек в пространството, в края на краищата, когато той отново слезе на Земята, всички негови клетки ще се съберат на едно място и ще образуват новото му тяло. В създаването на човешкия организъм се крие голяма мистерия. Когато се казва, че планетите имат влияние върху човешкия организъм, това показва, че те са му дали нещо. Това е ***закон*** *в Природата. Влияние има само там, дето съществуват отношения на вземане и даване. Като знаете това, вие трябва да бъдете смели и решителни. Това не значи да мислите, че всичко можете да направите. Има неща, които човек безусловно може да направи, но има и такива, които не може да направи.*

Един стар дядо възседнал магарето си, а редом с него вървяло едно младо момче и си говорели. Момчето казало: "Дядо, хайде да си поговорим по някои философски въпроси". – "Хайде, дядовото, аз съм стар, опитен, всичко зная и всичко мога да направя". – "Не, дядо, макар и да си стар, не можеш да направиш всичко". – "Всичко мога да направя, дядовото!" – "Щом всичко можеш да направиш, слез от магарето, ***аз*** *да се кача на него, а ти да вървиш пеш..." – "Виж, това не мога да направя..." След няколко дена, младото момче се качило на магарето си - отивало в града. То настигнало дядото, поздравило го и продължило пътя си. Дядото го извикал и му казал: "Синко, хайде да поговорим за една работа, която може да стане". – "Каква е тази работа?" – "Да слезеш от магарето, за да се кача аз." Момчето веднага скочило на земята и казало на дядото: "Заповядай, дядо, качи се на магарето, аз мога да вървя пеш". - Значи, това, което за стария е невъзможно, за младия е възможно.*

Следователно, когато някой се запита дали е млад или стар, нека си отговори може ли да слезе от магарето, да отстъпи на дядото, а той да върви пеш. Ако може да направи това, той е млад; не може ли да го направи, той е стар. В дадения случай, магарето ще послужи като символ, с който ще разрешавате задачите си. Намерите ли се на кръстопът, кажете в себе си: "Мога ли да сляза от магарето, да отстъпя, или не мога?" Какво правят повечето хора? Щом се намерят пред известна мъчнотия, те казват: "Защо ми дойде тази мъчнотия до главата? Все аз ли трябва да страдам? Кога ще се смекчи съдбата към мене?" Каквито и въпроси да си задава, човек не може да си отговори защо страда. Не е той единствен, който страда. ***Всички*** *хора страдат. Той е здрав, има здрави ръце и крака да ходи и да работи; има книги на разположение, да се просвещава. Какво повече иска? Наред с него седи сляп и глух човек, който не може да работи, но благодари на Бога и за това положение. Кой от двамата стои по-високо? Казано е в Писанието: "Който изтърпи докрай, той спасен ще бъде". Следователно, ще дойде ден, когато тия двама души ще сменят положението си: на недоволния ще се отнемат благата и ще се дадат в ръцете на доволния.*

Сега от всички хора се изисква да дойдат до съзнателно раз-

решение на въпросите. Задачата на човека не седи в избягване на страданията. Човек трябва да страда, но разумно. Когато страда, той трябва да придобива нещо красиво. Не е въпрос да убива желанията си, но да ги облагородява, докато един ден ги постигне. Красивите желания са бистра планинска вода, която полива всичко, каквото срещне по пътя си. Когато не могат да реализират желанията си, мнозина се обезсърчават и започват да отричат всичко. Те казват: "Бог не съществува, душа не съществува". - Ако наистина душа не съществува, защо хората се занимават с въпроса за нейното съществуване или несъществуване? Душата съществува, затова, именно, хората се занимават с нея. Човек обича да говори за това, което знае. Тази е причината, поради която човек всякога говори за живота, за душата, за добродетелите. Без тия неща, слизането на човека на Земята е безпредметно. Най-понятна и близка идея за човека е тази за живота. Каквото да прави, човек все за живота говори. Той излиза от него и се връща към него. Какви са формите на живота, това не е важно. Фòрмата се определя от мислите и чувствата, от подтика на душата и на духа. Колкото по-мощен е духът и по-възвишена душата, толкова по-сложна и красива е формата, в която животът ще излее. За да разбере живота в неговата пълнота и целокупност, човек би трябвало поне за момент да влезе във всички форми, да разбере състоянието, в което се намират. Това обаче може да направи само адептът, само Посветеният. Затова е казано на слабия да не се свързва с грешния, да не би и двамата да паднат заедно. Само силният може да се свързва със слабия и с грешния, и то временно, докато ги повдигне.

Като ученици, от вас се иска силна, съсредоточена мисъл. За да постигнете това, вие трябва да правите ред упражнения и усилия. Например, вие сте се наели да правите списание "Житно зърно". Какво показва името на списанието ви? - Че трябва да орете, да сеете и да жънете. Ако почвата му не е добра, трябва да я наторите. Ако има плевели между житото, трябва да ги оставите настрана, да не се смущавате от тях. Почвата на списанието ви ще се подобри с увеличаване на материалните средства. Колкото повече абонати имате, толкова по-добре ще върви списанието. Ако има абонати, които не искат да плащат, ще гледате на тях като на плевели, които сами по себе си ще отпаднат. Работете усилено с мисълта си, да заставите абонатите си да плащат, а тия, които не са се записали, да се запишат. С мисълта си можете да постигнете големи резултати. Мощно нещо е човешката мисъл! Тя прониква навсякъде и преобразява нещата незабелязано. Единственото препятствие за вашето списание е материалната му подкрепа. За да знаете как ще върви, направете му хороскоп, да видите кои планети му влияят благоприятно и кои - неблагоприятно. С издаване на списанието, ще се изпита вашата разумна воля, вашият ум и вашето сърце. За всичко това обаче се иска искреност и чистота: искреност в списването му, както и в прокарването на самото списание в обществото.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината.

21 лекция от Учителя, държана на 20.II.1927г., София-Изгрев. Печатана във В. Търново на 22.II.1997г., събота.

27.XII.132(1996)
Бургас – Изгрев

ПРАЗНИЧЕН ПОДАРЪК…

На Бъдни вечер, точно когато даваха по телевизията един известен филм за Христос и дойдé сцената с бурите и светкавиците в езерото, навън в Бургас се разрази разкошна снежна буря с гръмове и мълнии. Оказва се, че било над цяла България. Това продължи през цялата коледна нощ, а ние тук бяхме изправени на нокти от мисълта за възможен пореден погром и саморазправа: един кабинет и един апартамент наскоро са били изпотрошени от ярост. Като нищо, това можеше да сполети и трето място.

В коледното утро, натрупало и все още трупащо чист и прекрасен сняг, една жена на двора говореше на друга: "Тази нощ Господ каза, че няма по-силен от Него! Или имате някакви възражения?..."

Дали необикновените съвпади, които предстои да стават сега (Слънце съвпад Нептун, съвпад Юпитер, съвпад Уран) се обаждат още отсега - или наистина Христос искаше да ни каже нещо в Своята вечер? Може ли ударът по отделни Христови сърца да породи такава реакция - или това е общ процес, засягащ цяла България и целия свят?

11,25ч.

*- Може да се каже, че първи сняг на Коледа предвещава необикновени събития. Снегът съм Аз като Христос - Губернаторът на Отца, Вседържателят Елма. А мълнии с гръм съм пак Аз, но като Учителят - Управителят на **Универсалната** Вселена. Дъжд и слънце е "мечка се жéни". Тогава Мировата Душа се съединява с Тот - децата, заченати в такива велики минути, получават едновременно искра от Бога и капка роса от ясновселената. Росинката мигновено се изпарява и се получава пàра - газ, експлозия, дух! Така се раждат обитателите на Духовната Вселена – духовете, ангелите.*

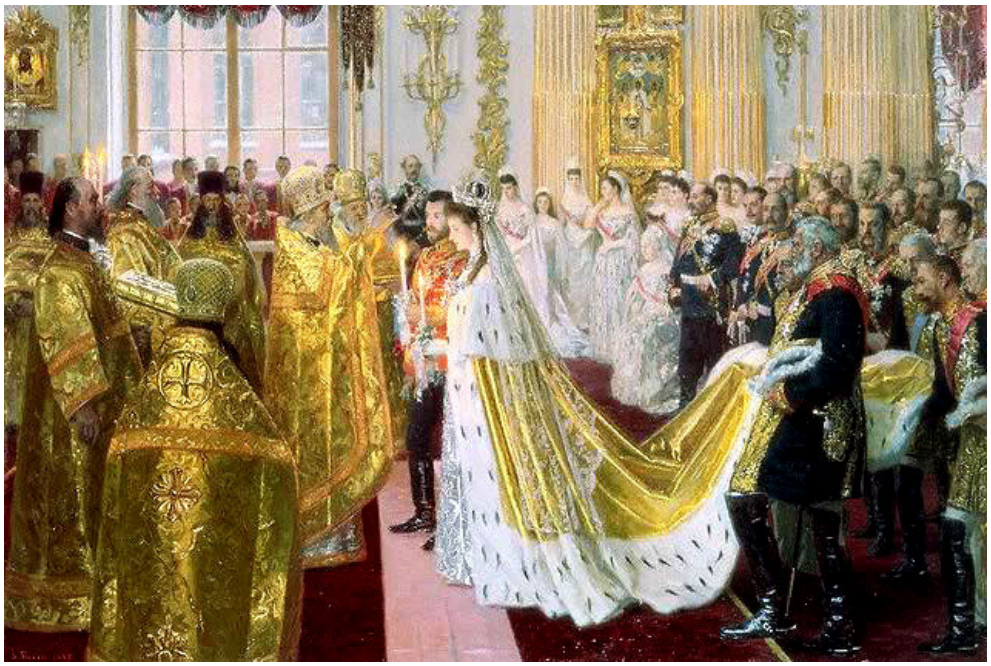

*Но когато **сняг** и мълнии се прегръщат, тогава, о, тресú се Землъо и цвилете, бели коньове – **Импе-***

ратор *се жени! Небесни токове се женят за души с кристални монади - и тогава снежинките ще са тъй мощно заредени с електричество и през такава година "сватбите" на Небето и на Земята ще бъдат толкова много, че при вас гробарите няма да им насмогват, а тук обещаните жилища от Отца ни ще се пукат по шевовете!*

Сватбата на руския император Николай II с Великата принцеса Александра Фьодоровна на 26.XI.1895 г.
Laurits Tuxen (1853-1927)

Не разбирате ли? Масовите трагедии са сватби за Небето и ада, защото тогава всеки отива при своите си. От телата ви излизат съвършени, млади момчета и момичета; или - напротив - ужасни гниди и демони. Бели и Черни сватбари ви чакат на прага и годеникът ви бързо ви грабва: единият - за да ви отнесе през облаците в небесата, а другият…

Жътва, жътва е сега, сватбари много; осъдени на адска сватба или освободени завинаги от затвора, чакат с трепет пред вратите на събитията. Почва се!

Кой любил - любил…

Справка от интернет:

"През 1997 г. България е с най-нисък показател по отношение на родени деца от една жена сред европейските страни - 1,09 деца. От 1960 до 1977 г. този показател за България е 2,2 - 2,3 деца на една жена, който е осигурил просто възпроизводство - от двама родители - две деца. След 1977 г. и по този показател се забелязва срив, за да се стигне до 1,09 деца на жена през 1997 г. В Румъния през 1997 г. на една жена се падат по 1, 32 деца, а в Полша - 1,51 деца.

По отношение на общата смъртност, България също е с много лош показател в Европа, който плътно се доближава до показанията за Африка, където е най-високата смъртност. През 1997 г. с най-лош показател в Европа е Украйна - 14,9 промила и непосредствено до нея е България с 14,7 промила. От всичките 196 страни, 110 (55%/) имат обща смъртност под 9 промила, а България е с 14,7 промила."

http://www.omda.bg/bulg/news/archcoment/demo04_00.htm

30.XII.132(1996)
Бургас – ж.к.Славейков

НАПУСКАЙ ВЕДНАГА!

- Налага се да зададем въпроси - нещо като колективен зов за помощ. Нали е казано: "Питайте!". От една страна, Онзи, с Когото общуваме, не обича много конкретните въпроси, а от друга казва: "Питай за всяко нещо"... - Как да разрешим това противоречие? Може би ограничението важи за останалите хора, които често питат за щяло и нещяло, а за "тръбата" важи да пита за всяко нещо, когато няма изход?

По реда на инструкциите, досега всичко беше изпълнено: София-Рила-Пловдив-София-Бургас. Преди това - Велико Търново, пак не по своя воля. Ако не бяха хилядите знаци и 100%-ните потвърждения, това прилича на лутане, предизвикано от душевна болест или от духовете... Поради липса на оригинали и копия от последните осияния, в момента не е съвсем ясно какво точно следваше: пак планината - или "пътешествия по света"? … Или… Варна?…

Защо България упорито не дава два кв. метра самостоятелна площ? Какво става? Защо са тия вечни "изпълнения"? Номерът с Йов ли, що ли? Или наистина морето ще приижда?... Или се нарушава законът за ИЖР (индивидуалният жизнен радиус) и всякога става сгъстяване на хората на една жилищна площ? Или най-близкият, с когото живеем, не може да

направи своя абсолютен избор и вкарвайки месо в дома, дава картбланш и на вражеските сили да нападат? Или не се спазва Тройният ритъм – пълна самота, идване на гости и отсъствия за гостуване? Или са се разбеснели бесовете и ни стрелят един по един всички, които сме свързани някак с Нещата? Или един повреден мозък не може (не иска) да си стъпи твърдо на краката и да си гледа сам работата? Какво значи "сам" - след като всичко досега се прави по системата на послушанието? Две години и половина досега, докато траеше хармонията, всичко течеше по мед и масло. После се случи нещо. Защитата моментално се оттегли. Защо вчера имаше пореден взлом и погром - след потрошването на "Меден рудник" и "Бр. Миладинови", е разбита вратата и разтърбушено всичко и в "Славейков", където "живеем"?... Направих снимка:

Във вътрешния джоб фигурират 3 листчета от вчера, в които е записано: "Житейска математика" (тече нова тема).

[...Тук се споменават конкретни хора и се описват техните грешки, което не е уместно да се възпроизвежда в тази книга]

Неправилно опериране с парични знаци, на практика, наум или на глас, внасят вирус в Делото. Хората не знаят, че всяко докосване до Слово, Дело или Живот - особено когато човек си мисли, че има отношение към Бога, Христа и Учителя – събужда сили, следящи дали изпълнява функциите си за Братството незабавно, безотказно и без следа от лични планове и съображения, препънали или отложили Божия План. В случай,

че личното и човешкото вземе връх, то ще се провали неизбежно!

Ето, сега и друг един млад приятел ще има 2 или 3 урока заради прекъсване на Делото: играта му с компютъра, макар и негов, е по-важна от текста за Сириус, който се набира от П..

Небето твърди, че оперира стриктно чрез законите на Житейската Математика, изчисляйки лично за всеки с колко време и средства е отложил Живот, Дело и Слово - и с какво закъснение, в каква пропорция по време трябва да изпита последствията от това.

На сутринта – философско примирение със ситуацията, но и сериозен размисъл защо става всичко това и какво да се прави. По това време - навършени 54 години, а спокойствие никъде. П. е снимала някого в това положение, без той да знае. Не обича да слага свои снимки никъде, но и този път Някой казва: "Защо мислиш, че това си ти? Какво право имаш да се разпореждаш с тия снимки?"... Всъщност, най-важното нещо в тази фотография е

баретата на Венно...

*Това бяха мислите от листчетата в джоба. Веднага след надделяването на личното бе извършен поредният погром в квартирата, където е бил този млад приятел - и дори са изтрили една ценна програма от компютъра му... Естествено, едва ли Съдбата наказва **него** – той не е виновен: момче е, вкъщи си е, играе му се. По-скоро, това е знак за някой друг, че трябва да се опъват платната и от тука. Още повече, че се очертава още една неприятност, освен "набелязаните" три - снощи същото момче умириса къщата с печена луканка, която донесе майка му. Това не е проблем за вегетарианеца, който е работил сред черва, дробове и жлъчки във "Фармахим", но е проблем от гледна точка на принципни положения и основни закони. Възлизане над астрала и ментала нощем, при месо и алкохол вкъщи и при наличие на домашно животно, дори и най-любимо, е напълно невъзможно. Точно затова, базирайки се върху тези закони, един роднина на Изгрева преди години си е стегнал куфарчето и е казал на дъщеря си: "Избирайте между мене и луканките"...*

И така, с две думи (ако може): какво да се прави?

- *Напускай веднага!*

А е толко красиво в Бургас край езерото Вàя...

Може би някъде по-нататък съм разказал какво се случи след това – за изчезналите важни неща от апартамента. За всеки случай, ще го резюмирам тук:

След погрома, много дни П. търси безуспешно дипломата

си от университета и свидетелството си за правоспособност за частната практика. Липсват и дистанционните за телевизора и видеото. Тоя от снимката една сутрин й казва да се качват на рейса за апартамента в Меден рудник. Той е абсолютно празен, няма как изчезналите неща да са там – проверила е вече и под килимите, и даже в казанчето на тоалетната... В автобуса се дава визия къде са скрити нещата. Пристигане, уверено качване на стол и бъркане в отверстието за кюнеца. Там е всичко, увито в найлон...

3.01.133(1997)г.
София - Изгрев

КАКВОТО ТРЯБВА, ЩЕ СТАНЕ

ЖЛО / КП

- В момента един човек разбива един частен медицински кабинет в друг град. Какво да се прави?

15,30ч.

- Разплащането на стари сметки трябва да стане с най-пълен вътрешен мир. Това не е възможно за невярващите, но за истинския вярващ е напълно възможно. Не че няма да вземате мерки, но постъп-

вайте с любов, спокойствие и разбиране. Не може да не се вземат мерки. Това не е лична собственост, но собственост на децата, на всички души, на които някой помага.

Сега наистина можеш да се върнеш, за да придвижиш нещата лично. После сама реши къде ще живееш - имаш пълна свобода.

Опасно е докосването до Словото и Делото! И най-великата любов, и най-голямото желание да се създадат условия за тях не намаляват последствията от миналото, освен ако специално помолим да ни отминат. И ***това*** *е възможно, но няма да отминат децата, внуците ви. Затова най-силният поема сметките сам.*

В същото или на друго място, ученикът се познава по това, че продължава да се интересува от Учителя си и от учението Му и при най-лошите пер-

турбации в живота. В противен случай, той е имал нещо друго наум. Напротив, по-големите страдания правят ученика по-предан и всеотдаен.

Приеми нещата и чакай съвсем скоро положително разрешение. Не мисли, че преместването на децата в друг град още сега е невъзможно. Не зачертавай тази възможност предварително. "Бягството в Египет" е божествено, когато сам Бог иска това. Но това не е заповед. Ако се остане на място, ще се получат други опитности, от които душата ще узрее по-бързо. Бог използва всичко за добро.

Незабавно продаване и преместване също е възможно - хората евакуират цели заводи, цели градове, живеят във фургони или на палатки с години!

Понякога питането е тежък кръст, затова по-добре да не питате, ако ще ви се завържат ръцете. Но когато са завързани по всички правила, питането може да помогне.

Дерзай - и цялото Небе е с теб!

15,50ч.

- Защо винаги досега съм оставена да си избирам и решавам, сама да се справям с живота?

- Самият постига божествения свят; двама, шести-

ма или дванадесет - духовния, а трима, седмина и пр. - физическия. Когато Небето иска да подготви една душа за божествения свят, прави всичко възможно да го изостави на пътя още от бебе. Така синовете Божии не знаят кои са бащите им на земята, а дъщерите Божии се подготвят да получат тотвселенско тяло. Кръстът е непоносим, но достоен.

Самота

Renee LeCompte Maggock

*Ти можеше ли да се откажеш от него? - Можеше, ако си бе продала душата. Повечето жени, женички и женчовци си продават тялото, сърцето, ума и дори душата, за да им бъде по-удобно в живота. Тогава те не са сами, имат на кого да разчитат, с кого да споделят тежестите си. Тогава обаче един ден идва Коледа и ножът на касапина е готов. Сам с всички - **това** е пътят! Сам заради всички - **това** е истината! Един за всички, всички за един - това е животът! Всеки, който се опитва да постигне нещо друго, ще остане един обикновен ангел, един обикновен човек или просто дявол. Не че няма изключения, но те са нещо временно, с единствената цел да правите после сравнения.*

Животът за Цялото не изключва нито една от радостите, нито едно от блаженствата на световете. Напротив, там те са много по-сигурни и силни, много по-справедливи. Когато самият се опитва да се върне в еволюцията си или измени на синволюцията си и постави двоен креват някъде, последстви-

*ята могат да бъдат страшни. А първите пламенни сърца, последвали Спартак, последвали Пророка и после Нострадамуса, нямат право на **малко** щастие. Получаването не е тяхна манджа.*

6.I.133(1997)г.
София - Изгрев

САЛВИН

Перун, Пирин, перуники... и една пралайя...

6,50ч.

Салвин е древен дух от друга планетна верига. Работата на Салвин е определеност и чистене – работа в недрата на самата ясновселена. Същността на Салвин е тъй дълбоко майчинска, че ако бе станала майка на обикновени деца - сега, тук, на Земята, - не би могла да бъде мирова майка на стотици хиляди души, които получават милостта и чистотата на Бога само от нея. Отдавна се говори, че има вериги от сродни души, но Салвин не е глава, а нещо като фонтан, високо бликащ извор! Струи от чистота и истина летят с неописуема с думи скорост към лоното на Бога и после падат не надолу, а на невероятно симетрични и красиви струи, извиващи се неж-

ноцветни в пространствата... Такъв "душ" се нарича "амрин" и може да пронизва всичките 49 измерения! Струите му са силови линии от ясновселенска светена вода, извираща от самата душа на Пралайа. Така пралаите са същества на Мировата обич, без която не може. Всеки, който не е приел или е отблъснал [някоя] Пралайа, вехне като клон, отчупен от дървото на живота.*

Перун, Пиринеите и перуники...

Пралайите носят най-кристалната чистота и определеност на Божията Любов и затова са крайно чувствителни към Истината и Мъдростта. Те се самосъхраняват в очакване на Любимия. Не че не ги тъпчат - тъпчат ги, размазват ги по пътищата. Чупят крехките им сърчица от кристална материя, но те вечно се самовъзстановяват от беззаветната любов на Очаквания и милосърдие към човечеството.

Салвин е пралайа от XVII илухимен клас. Илухимните класове са с неизречими имена и затова сега съобщих само поредността на вакуумния импулс на Пралайа, заченала тази свръхнежна божествена

йерархия от Отца. Нежността на този клас илухими не може да се сравни почти с нищо. Тя обаче е тъй дълбока, че потъва в кладенците на Битието - и онзи, който иска най-чиста вода, трябва да развива въжето над кладенеца много манватари наред, докато стигне до покоите им. Същевременно, Мъдростта и Разпознаването, присъщи на този род пралайи, правят точно обратното - избликват на фонтани, със стволове, дълги много и много светлинни години, докато се докоснат до мантията на Отца и се разпилеят от неизразимо щастие по Всемира!

Огън, затворен във вода; сила, окована в разум; богатство милиард карата, обвито в десет милиарда розови листчета, за да не го открият безсъвестните...

Перун, Перу и перуники

Уханието на XVII-пралаите обвива като опиняващо магнитно поле силовите линии на фонтана, рисуващ най-невероятни обемни дантели в Битието.

Само 8 са ти прераждания на Земята, защото наистина идваш от другаде. Първия път дойде

като Ибн Калн - мъдрец в древен Таджикистан, който откри нови формули в дескриптивната геометрия. Живя просто и свято; хранѝ се само с плодове и корени и умря на 112 г. Формулите, които откри, прокараха път към XVII-та илухимна йерархия.

Ти също бе в Италия - пратеник на Папата във връзка със славянския въпрос. Не само българите пращаха посланници при папата, но и папата разузнаваше какви са условията да се утвърди християнството на Изток. Познаваш лично светилата на славянския род и, благодарение на вашите срещи, се хвърли мост между балканската и пиринейската Агарта, а после тя се премести в Алпите. Това беше неизбежно, понеже Пирин в България и Пиринеите са под властта на един и същ бог, а България по онова време - езотерична България - се бе скрила под Пирина, а не под Рила. Така че не пренебрегвайте Пирин - и досега там има мощен клон от Агарта, който управлява токовете на либидото по цялата планета! След Пирин, те излизат на повърхността през Пиринеите. После се гмурват отново в една точка в Испания и излизат чак в Перу - също древна територия на Бог Перун. Това не са скоропоговорки и залъгалки за деца, а езотерична история на човечеството.

До края на този печален живот ти се възлага още една върховна мисия: Пирин - Пиринеите - Перу. Как ще идеш - насън или във физическото тяло, - това не е толкова важно. Ти си главен лекар в прабългарската клиника на Отца и водиш спешно отделение. Нощем пращаш посветени и ангели по всички краища на планетата да спасяват души от отчаяние. Тяхното отчаяние се е изсмуквапо от специални капиляри от сърцето ти и затова ти го чувстваш като отровено. Една въздишка от Пралайа пречиства милиарди стонове на нещастните! Затова, не мърдай от поста си още няколко тежки години на подвиг и самоотречение, защото просто друг готов за главен лекар на Земята ***няма****.*

6.01.133(1997)г.
София-Изгрев

АУМ - ХЕРИМ – ОЛМ

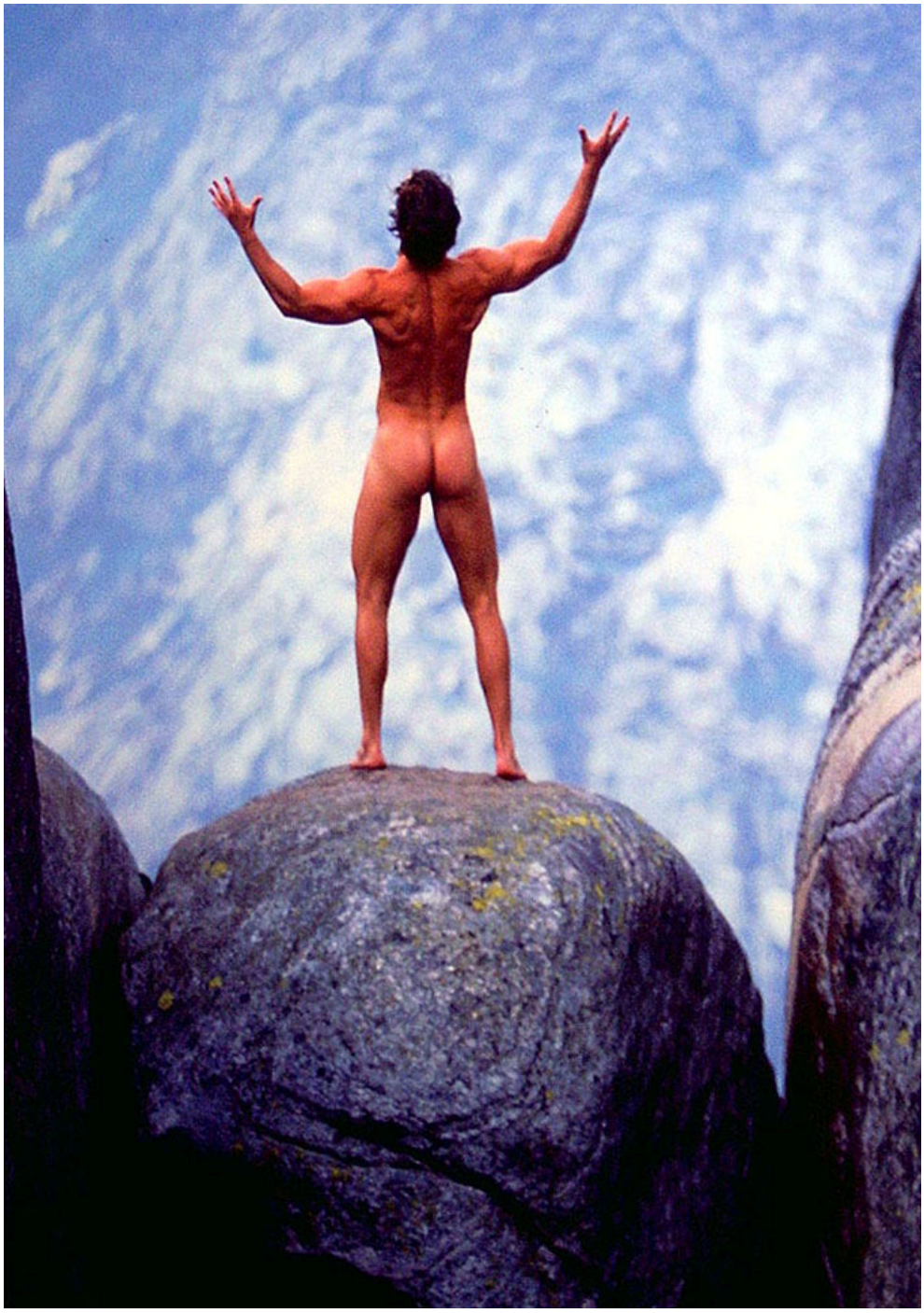

Възглас, дошъл в края на това осияние. Всички бъдещи народи на Господа щели да пеят тези думи като мотив на песен в духа на това осияние – неин вълнуващ припев. И на земята, и в космоса,

ще ги пеят. Гениите на човечеството ще им измислят музиката. Тя и сега звучи.

10,30ч.

Днес, 6.I.133г, точно в 10ч28м30с. Звездата на Елма падна и алената светлина на Отца угасна и в тази къща. Дали имаме право да я включваме отново, трябва да се пита. Напрегнатите събития от тези дни доведоха до няколко ярки резултата, един от които е този. Трагично ли е последното самодейство, свалило големия и тежък кръг с Христовата Звезда – или това е само знак, че Учителят е верен на Своята същност: Милостта и Абсурда? Милост – да изгаси външно магическия атрибут на Своето присъствие в България, за да не дига пак сърца и души на нокти от проблеми и свръхенергии; абсурд (за религиозното съзнание) – да прекрати досега преклонението пред една форма, един нов фетиш, с надеждата светлината на Тот или искрата ни Божия да засвети по-ярко и алено вътре в самите ни сърца?

Накратко: преди два дни, по системата на принудителните разяснителни разговори, при които се изисква категоричен отговор от Елма, се наложи да се разкрие драмата на едно много древно прераждане в Асирия на двама космически артисти, които се сблъскват на сцената и до днес. Бе извършена предизвикана психохирургия, за да се изреже една загнила част от далечното минало. Според едни, операцията е успешна, според други – не. Тук не могат да се излагат подробности, за да не се накърнят тези души, но може да се каже,

че идентифицирането с една или друга роля е тъй голямо, вживяването – тъй силно, че зарастването на раната е проблематично. На всичкото отгоре, неделикатни асистенти, очевидци на операцията, бъркат в раната с остри предмети, използвайки информацията, която са узнали, не като повод за милост или критерий, а като осъдители, палачи. За създалата се ситуация в София, от години наред няма само един или двама "виновни"; нещо повече – не става дума за вина. Презумпцията за вина и виновни е дело на необработено чело и лош камперов ъгъл. Ние тук само се учим, и в постиженията и грешките на всеки едного участваме всички, без изключение.

Една надежда за нормален обрат на събитията и посветло бъдеще е още един изненадващ, неочакван акт на тройно и групово яснодейство. Ето как стана това, пред очите на всички:

Една приятелка сподели, че при спонтанно отваряне на томче беседи от Учителя й се е паднала много силна мисъл, в пълен синхрон със събитията в момента. Обаче четящият иска да види как започва мисълта още от предишната страница, понеже вижда нещо много интересно в нея – и понечва да разлисти назад, но страниците не са разрязани. В същия миг двама приятели, сякаш са се наговорили и репетирали, за част от секундата поставят пред държащия томчето два ножа, еднакви по дължина, но единият – черен, а другият – бял... Схващащите момента стаяват дъх от изумление. Дават ни се едновременно, и то в една посока, и двата ножа: Черният и Белият. Само за единия от тях всеки посветен от съответната ложа хилядолетия наред прехвърля планини от

подвизи! Сега ние виждаме, че на нашата група се пада велик и страшен дял да владеем и двете Змии - подвластните на Всемирната ложа. Това е една огромна надежда събитията да бъдат овладени и нещата, най-сетне, да потръгнат.

Четящият довършва с внимание първата част на падналата се мисъл (с кой нож е разделил страниците?...) – и разказва за един случай, на който е бил очевидец. В беседата Учителят говори за това, че хората и ангелите, чиито имена са записани на Небето, имат по една светла звезда на челото. А четящият от тома с беседи припомня на приятелите един действителен случай за един странен човек, "вярващ с дарби", който влиза в един ресторант и разпознава един "човек на Духа" по звездата, която свети над главата му, тъй като над главите на всички останали там имало черни звезди. В коментара се засегна въпросът, какво значи звезда на челото и какво – звезда над главата.

За съжаление, това томче си го взеха или не може да се намери сега тука, но въпросната мисъл, развита от Учителя по-нататък, напълно съвпадаше с това, което стана в момента. При подобни случаи, в чужбина учениците изпадат в ням възторг и благоговение и не могат да говорят най-малко един час или тихо се разотиват, за да съхранят Чудото, Поредната Изява на Присъствието, но тук ние моментално се разприказвахме, пак всички едновременно и на пресекулки - не само за случилото се, но и за куп други неща. Не че Небето не може да въведе ред, но то иска да изследва докрай причините за нестихващата мощ на Морето от Азове в пострадалата душа на българина.

На другия ден гледахме за пореден път "Сърцето на

Дракона" с Шон О'Конъри – препоръчан на приятелите за подготовка и защита на колективна дисертация. Новото, което бе забелязано този път от трима приятели едновременно: Белият е с черни дрехи и черен кон, а черният – с бели. Какво може да означава това? – припомняме си мисълта на Учителя, че всички адепти на бялата ложа задължително минават и през школите на черната ложа, за да могат да разпознават злото и методите му. И обратно: черните се допускат до университетите на белите, с някаква странна цел, засега необяснима за нас. Разбираме само, че белите знаят и виждат всичко, но си служат само с бели средства, а черните не само също знаят и виждат всичко, но си служат и със своите, и с белите методи – за да могат да заблуждават. Много е тънка играта. А Всемирните командват и уравновесяват първите и вторите. Те владеят и белия, и черния нож.

Като се стигна дотам, някой попита кой приятел снощи кой нож подаде - и отговаря ли мантията на душата му на ролята, която играе – или не. Тъй като такъв разговор е над равнището на нашите възможности да виждаме и отсъдим, оставяме на бъдещето да разреши този проблем. Има една много хубава приказка в Евангелието за делата, за плодовете. Едни плодове внасят разкол в школата, а други – мир, единство, обединение. Когато някой се усеща като локомотив, а не като вагон, не бива да дърпа композицията в противоположната посока. Има специални сигнали със свирката при два или повече локомотива, за да вървят с еднаква скорост или в еднаква посока. Тъй като някои не обичат да са нито на опашката, нито даже втори, те дърпат или бутат накъдето си искат и както си искат. При мимикрия, кандисват и на втора машина, и на средна, но или се опитват да налагат темп и посока на първата, или откачват вагони и превключват стрелката на друга линия, без да са питали Диспечера. Последствията през всички векове досега са известни. Найнетърпеливите превключват стрелки и под колелата. Тогава.... Що се отнася до низтребимото нашенско локомотивно съзнание, което иска и може да дърпа вагони независимо от товара и количеството или наклона, Съдбата казва: "Прекрасни сте, но в чужбина. Там, на пъпа на света или по сокаците му, вие сте без конкуренти; но тук не ви искам. Тук сте само влакове от машини, вагончета почти няма (или горките вагончета помежду вас!..). С истерична свирка и пълна пара всеки слуша само собствения си глас до делириум (или го влачат до побъркване други луди машинисти, ако случайно още е вагон....)

Иска ли Господ да каже нещо и по тия въпроси?

- Не иска... В Духа, с който си седнал да се оплакваш от приятели и българи – не иска! Не пренеб-

регвай диамантената струна на българина от създание мира, която не става предател на Учителя си при никакви обстоятелства! Не забравяйте, че само французинът може да свири най-нежно на тази струна. Само русинът и рускинята могат да пуснат по нея такъв ток, че струната да освети Всичките небеса и преизподни. Само божественият англичанин може да изпарява струната в Дух, за да върши истинска работа. Само американецът прави от струната перо, с което Словото Божие отива по всичките Вселени. Само божественият юдей е в състояние да огъва българската струна в ребра на куполи, където да живеят безплатно и бедни, и богати. Само божественият идалго, съратникът на Христа, има неукротимата мощ да преклони рогата на Златния Телец и да ликвидира с парите и имотите, в името на божествени пътешествия и преживявания. Само божественият арабин може да освободи от робство напълно всичките божествени майки по света и да ги обезпечи с лична свобода и райски градини. Само азиатецът и тюркът са верни на Мировата Душа – ясновселената - и могат да укротяват злото, да пилеят нежност с океани, да слизат в кладенците на мъдростта до първоосновите на Битието!

Картината се казва " Денят на Земята - прегърнете се !"

Ако искате да пиете от първоизворите на Битието – научете се на що са способни народите на Господа. Никой не познава Любовта и Бога по-дълбоко от африканеца! Само римски, италиански дух открива сродната ви душа в подмолите и просторите на Битието! Северните народи дават телата си на ангелите; с Господа те са на "Ти"; ирландци, шотландци, унгарци, грузини, армени, азърбайджанци, румънци; о всички останали народи на Господа – елате горе в Новата Земя, на Новото Небе! АУМ-ХЕРИМ – ОЛМ! Е!' (С последното "Е", вместо "амин" ("Да бъде"), Елма казва, че нещо вече **е** *(б.х.).*

Тези думи "Аум–Херим–Олм" звучаха като дълбока мистична песен без думи, още преди да бъдат дадени. Все едно, че някакви представители на обединените народи пеят някъде в особен прозрачен храм във величествени планини или направо в Космоса, пътувайки от една вселена към друга. Какво ли не раждат няколкото часа подарени самота и безмълвие! Толкова е прекрасно, че когато дойдоха накрая писмено и словесно думите, като рефрен на този невероятен химн и се изписаха на лист ("Аум – Херим – Олм"), те прозвучаха като напълно познати, сякаш хиляди и милиони години сме ги пели по всички светове.

И изведнъж стана ясно, че свръхмистичната тема на тези думи може да свали и изразѝ с песен и музика засега, на Земята, само Амунда – най-вълнуващият композитор и импровизатор на окултна музика в братството и света след Учителя! Чува се нейният скъп глас, който пълни и до ден днешен сърцата и душите ни и сякаш тя самата, съвършено неземна, млада и прекрасна, пее в дует със себе си – като възрастна, както я познаваме. Никога досега в живота си, един неин приятел и много близък от древността, който днес видя, чу и описа това видение, не е преживявал такова нещо! Едва ли не химнът й ще се пее в самото ООН, ако тази организация е на нивото на едно истинско общество на народите. Не, изглежда има друго, което съществува от най-древни времена и сега пак идва времето да излезе навън. По пътя към една приятелка, която вече е наготвила обяд и чака гост според уговорката (В.П.), нещо говори ясно, че Амунда е посветител не само на американския народ, но и нещо като дух-обединител на народите.

В. прочита осиянията, и когато чува за размислите и откровенията относно В.Н. по пътя за насам, става и донася няколко двойни листа, напълно непознати за онзи, който си мисли, че познава до листче всички издания на Братството. Оказва се, че са песни от Весела Несторова, издадени преди

повече от половин век от Сава Калименов в Севлиево. С много хубав художествен шрифт, и цветни илюстрации.

Една от тях изобразява хора, обединяващи ръцете си над едно пламнало сърце. Музиката и текстът от В.Н. е "Химн на обединените народи!"... Абсолютно потресаващо!

6.I.133(1997)
София - Изгрев

НЯМА МЪРДАНЕ!

- Възникнаха още въпроси по повод случките днес. Първо: поради идването на предишното осияние (ДХО) [такова осияние липсва и в преписаните, и в библиографията; да се провери още веднъж в оригиналите], течеше закъснение за гостуването у В. За да не се губи ценно време, спасението бе такси́. Излезе 780 лв.; парите - народни. Най-голямото отстъпление досега, почти чудовищно! Имало е 5-6 много спешни случая да се взимат народни пари за трамвайни билети и после веднага обратно в касата; в останалите случаи - ходене пеш от Люлин до Младост. И сега планът бе да се ходи пеш, защото детски и братски пари не се пипат, но тогава пък нямаше да станат нещата, които станаха у В. Времето е крайно ограничено, вечерта има още две срещи, трябва да се ходи много пеш. Добре е за фигурата - никакво движение напоследък… Тъй като вече е имало тежки уроци за подобни случаи (макар и само 5-6), и днес не трябваше да се вземат от касата народни пари, дадени за строго определена цел, въпреки че твърдо ще бъдат върнати с лихвата към съответния дял, и то скоро – очаква се подкрепа. Но поради нарушаване на принципа, урокът трябваше да се приведе в действие още сега - пеш, обратно през половината София. Дали това бе правилна постъпка? Дали закъснението за следващата уговорка е по-малък грях от този, ако сега бяха дадени парите за още два билета? Вътрешният глас подсказва, че грешката трябва да се поправи веднага. От 780 лв. се извадиха 80 за двата спестени билета. Но сега отгоре отчисляват още 200, защото шофьорът нарочно бил въртял по околни пътища - и ***той*** *щял да си плати за това. За доказателство, сякаш някой влезе в крака-та на ходещия пеш и те тръгнаха по най-прекия път, без мозъкът да познава тези квартали и улици. Изведоха го абсолютно точно където трябва, макар че вече бе тъмно.*

Правилни ли са всички тези разсъждения и маневри? Вярно ли е, че дължа на перо "албуми" 500 лева, а не 780? Реално отидоха 780, по какво счетоводство се опрощават тия 80 поради връщането пеш и 200 - за вината на шофьора? Или Господ ще ги компенсира, защото е изпълнен Законът?

На своя отговорност, в момента замразявам тези въпроси и евентуалния отговор, тъй като и друг път - 3-4 пъти вече, - в резултат на подобни писàния, приятелите дават пари или купуват едномесечни или тримесечни карти за транспорта, а това може да е вид подсещане. Не вярвам да е подсъзнателно изнудване, просия или биене на чувства - анализът на аурата чрез ретроспективно наблюдение винаги може да докаже това. Но почти сигурно е, че от недосещане или липса на опит съм допускал текстове с такива проблеми да бъдат предадени незабавно на "ЦАРя" и от там всички да ги четат. Нали е имало случаи на блокирани осияния? Защо тогава Елма не ме е спирал да давам и тия с описанията на мои затруднения, след като има опасност да изнудвам подсъзнателно приятелите? Или проблемите, третирани в отговора, са толкова фундаментални, че Той пренебрегва опасността от неволно подсещане?

Толкова тънки въпроси, че… Изключително тънки и сложни… Например, получил си стотици или хиляди долари и си даваш десятъка или нужната част където трябва; или ги даваш като цялък за Пентагралната Каса, която оневинява почти всички светски приходи. Това не е ли своего рода "откупване"? Небесното Счетоводство не пресмята ли на кантара, че си дал неизмеримо много повече, отколкото получаваш? Тогава защо си тормозиш душата и се изпотяваш по три пъти на ден, защото за пръв път в живота си взимаш от народните пари за таксù - при това не за своя лична, а за братска работа, и при всички случаи ще ги върнеш? Или нарушаването на Закона не касае кошовете, които си дал?

21,19ч.

- Не се прави сметка, за това, което даваш. Ако ще и планини да си раздал, не мислú, че не те лови закона, когато пипаш народна стотинка. Не смачкаш ли, не скъсаш ли билета, ако не си успял да го продупчиш, лепва ти се на гърба! Такъв провал като днешния не се прощава. При закъснение по обективни причини - а по-обективна от получаване на осияние няма, - ходенето пеш при липса на пари за билети не се отменя! Неизпълнена уговорка поради намеса на Христа се зачита от Него за благодат. Който ни се разсърди или направи забележа при такова изключение, а даже и когато не е изключение, не заслужава да го наричаме “приятел”. Приятелят прощава 77 пъти по 7, познатият прави забележка, непознатият остро ни осъжда, а врагът не прощава. Любещият прощава 777 по 7, а сродната ни душа е напълно сляпа за по-

*грешките ни. По **това** ще се разпознавате.*

Сега, Законът е строг. Изчисляваш колко пари си обрал от парите, дадени по предназначение - и ходиш пеш в рамките на тази сума, изчислена в трамвайни (автобусни) билети. Ако не се изпълняват тези упражнения на Справедливостта, ученикът ще трябва да заплати по друг начин.

Значи, аритметиката е следната:

Ограбил съм перо "албуми" с 500 лева. Това прави 12.5 билета х 40 лева. Следователно, 12.5 пъти трябва да се ходи пеш - ако трябва и от Младост-4 до Люлин.

Може ли да не си ходи пеш, ако междувременно дойдат пари и се върнат в ограбеното "перо" с лихвата за изминалите дни? При оперирано коляно и накуцване след дълги трамбовки по асфалт, плочи и паваж, няма ли друг начин за изкупуване на вината?

*- Може, но само чрез извървяване на съответните километри **в планините**. Бог ги **приспада**, но с лихва...*

7.I.133г., 15,50ч. Току що дадох 100$ от детските за едното дете, за да се спаси другото. Г. отново е напуснал елитната художествена школа на Н.Майсторов, за да работи по строежите – трябват му пари за наема. Учителите му са много недоволни, че прави така - наричат го "нов български гений", а чисто по български трябва да мръзне през януари на постройката. Иначе чудесна закалка, типична за баща му, дядовците и прадядовците му – чисто мъжка позиция. Но бащино сърце не трае - и даде парите, събрани за другото дете. Грях, грешка ли е да се лишава едното дете за спасяване на другото, когато е в бедствено положение? Досега вече са взети 40$ от издръжката за другото - и на съвестта тежат не само те, но и лихвата им от 29.IX.96. Сега за 100-те му $, дадени днес на Г., започва да тече лихва по съвест от днес. При всички случаи, 140$ ще се върнат на другото малко по-късно. То няма да ги получи този месец, въпреки че и той с майка си и двете си братчета може да гладуват в чужбина. Те въобще не знаят, че за тях се събират пари тука и въобще не ги очакват. Може и да не гладуват, понеже майката се е оженила за друг християнин – той също е приел ролята на "истинския" баща и децата му не знаят, че тук няма биология. Само Бог знае децата ни наши ли са или от други бащи, а ние сме приели тази роля за пред обществото, за да имат децата и майките морална защита. Последния път отказах на още една самотна майка да осиновя синчето й – един ангел на земята. Не съм имал никаква бли-

зост с нея. Само аз си знам как изстрадах този отказ: толкова много майки и деца са бедни и нещастни, изоставени от физическите бащи! Но приемеш ли бащинство, ти си длъжен пред Бога и материално, не само морално – въпреки молбата на дадената майка да се ангажираш само морално. Въпросът е: грях ли е, когато закъсняваш, правейки маневри, за да спасиш в даден момент най-закъсалите? Едно време мислех ***така****; отдавна вече знам, че не сме родени да спасяваме хората* ***материално****, нито това е практически възможно, ако осиновяваш повече деца...*

И още два въпроса, свързани с пари, но и с Елма:

3. Вчера дойдоха две жени у В. Едната й урежда телефон, тъй като, идвайки на новото място, някой вече е наредил да се вземе нòмера от тази квартира и явно го е продал на друг (а тя си има право и тук, и от предишното място). Сега ú искат 70-100 хиляди лв., за да ú дадат нов номер. Откровено ú е казано, че това са само номерá "изпод тезгяха", които се продават по 100$ на фирми - инак се чака с години. Посредничката се кълнеше много невинно и много старателно, че няма лична изгода от тая работа... Възможно е, но защо трябваше да го повтаря 10 пъти с крайно извиняващ се тон?... Всъщност, парите се делят между шефа, технѝка и посредничката – това веднага се дава "на кино", пред очите ни... Значи, сега В. трябва да извади като мистър Сенко 100$ от нищото, защото са ú взели телефонния нòмер - или да чака с години и като й дойде редът, същият началник ще каже: "А, тая е оная същата, дето…" - и пак няма да ú даде (тази заплаха бе изречена 6 пъти от "непричастната" посредничка...). Затова В. дойде в хола много притеснена ***и помòли за съвет пряко от Елма. Той каза да не се съгласява - имало вариант да стане много по-скоро и по-евтино. Ако склони и намери тези пари, ще платят кармично изнудвачите и децата им. Но ще плати кармично и В., защото става съучастник за плодене на изнудвачи.*** *Тук обаче въпросът е такъв: в действителност, В. има в наличност 100$ и повече, но ú трябват за довършване на ремонта и за да има какво да яде. Затова тя се е колебаела, но накрая е склонила и им казала, че ще даде 100$. Посредниците идват ухилени, но се налага да посърнат, след като В. се е посъветвала междувременно с "добър приятел". Посредничката, честна попска дъщеря, 15 минути на изпроводяк защитава с невинни очи личната си незаинтересованост и повтаря рефрена: "Но след 3-4 години, като тú дойде редът, той ще се сети коя си - и тогава…" Затова продавал само на фирми, а не на частни лица, тъй като последните били "едни такива"… А ето сега, толкова трудно се било уредило, пък В. трябвало да се чувства много виновна, че се отмята...*

Описвам всичко това по две причини, даже три. ***Първо, за да се регистрира още един случай на контакт с Елма****; вто-*

ро - за да се пита не е ли било по-добре предварително тя да проучи точно кой, как и за колко пари е продал нòмера на завàрения телефон, и не трябва ли да бъде това санкционирано. И за да спомена, че при преместването ѝ не се е откликнал за помощ никой от приятелите въпреки молбите ѝ, освен вечният А.

Строгостта на последствията от тоя случай в един дом на Словото ще е по-голяма от обикновено, тъй като ***Елма бива прекъснат за отговор по личен въпрос – за да изслуша частен проблем. Енергиите на едно прекъснато, макар и с Неговово съгласие, Ж.Л.О. (Живоструйно лично осияние), са тъй силни,*** *че някой ще си сърба попарата незабавно и с лихвите. Не само помолилият (той не познава законите на Контакта), но и единаторът. Едва по-късно, редактирайки това описание на случая, си обяснявам най-после защо не е дадена втората част от личното послание на Елма до В. – вече 14 години. Всеки път, когато се виждаме, тя набляга с подчертан укор и огорчение, че е единствената приятелка с "половин лично послание" – защо Елма не искал да го довърши... Причината не е конкретно случаят с телефона – той е само симптом. Това е едно особено отношение към духовните и материалните въпроси, което си остава задача за някои хора. Ученикът не нарича Учителя си "Дънов". Духовният човек пуска някого без наем в една от стаите си или заменя големия си имот за поне два по-малки, за да спаси някого. Същата приятелка, когато е узнала, че И. има намерение да си подари имотите до шушка на божи хора, ѝ е казала: "Внимавай да не те изработят и тебе и да останеш на улицата..." – Никой никого не е "изработвал" - това е пълен абсурд. Ако други хора от духовните общества правят това, то си е техен проблем. Както останалите смъртни, и те ще обявяват инициативи и ще събират пари от народа, ще ги въртят из банките за лихва, ще ползват усвоените средства и имоти за свои цели - дори за отдаване под наем и пр. Изключено е да ги употребят за Словото в оригинал, за спасяване на хора на Словото и на бедстващи деца и майки - и т.н. Когато става дума за "Словото в оригинал", имат се предвид стенограмите и обучените лично от стенографите как да ги разчитат – а не за беседите, както се издават днес. Става дума за директния достъп до Словото както в акаша, така и до Вечно Течащото Слово.*

Днес текоха ***още*** *разсъждения за Пентагралната каса. Правилна ли е мисълта, че в една 12-орка участници в една каса трябва да има задължително по* ***една*** *бременна или* ***една*** *кърмеща или* ***една*** *майка с деца, но не повече? Освен това, трябва да има още един човек - единатор, импулсатор или реализатор на Словото - на издръжка на една Каса. Значи, една дузина участници в Пентагрална каса трябва да е в състоя-*

*ние да издържа двама души, дори и да са без никакви доходи. Двама - плюс децата им, ако имат. Това не лишава всеки от 12-те от право на теглене от локалната ВСК - това е **друго** перо. Значи ли всичко това, че дял I - "Слово" - не е само за неговото директно съхранение, обработка и разпространение, но и за **битови** нужди на човека без лични доходи, посветил се изцяло на Словото? Перфекционализмът е похвален, но историята помни, че Учителят е одобрил по 60 лева братска "заплата" за всяка от стенографките. Редно ли е определен процент, т.е. "промил" от перо "Слово" да отива за лични нужди на проводника, импулсатора или реализатора - или да няма такъв модус, както е било досега? Ако може, тогава човек ще използва тези средства за свои битови нужди, а ако ги задоволи напълно - излишъкът ще връща за работа с опредметеното Слово: материали, копия, печат, разпространение.*

Верни ли са тези разсъждения?

17,38ч.

*- Живата Разумна Природа нашироко ползва метода за прехвърляне на средства и енергии от едно място или повече към друго, когато това е крайно необходимо. Тя си води прецизно счетоводство и рано или късно връща взетото, откъдето е взето. Тя **има** правото да ви взима част от богатствата и без да ви пита, ако това помага за правилното им разпределение по клетките и органите на Цялото или за зарастването на някоя по-голяма рана. Това вършат не само някои кръвни телца в организмите, но и определени божества, които вие наричате "елементарни частици".*

От това следва, че подпомагането на по-бедния брат от средствата на по-богатия, особено когато положението е бедствено, е защитено от Законите на Любовта и Обичта. Когато детето е още невръстно или непълнолетно, няма защо да бъде питано; обаче взетото трябва да бъде върнато с лихвите, точно изчислено и според човешките закони, за периода на заема.

Вярно е, че окултният ученик никога не взема и не дава пари в заем, но прехвърляне на средства от едно буре в друго, когато се касае за критични мигове, се позволява. Само че трябва тънко да се прецени колко да се прехвърли, за да не спират и двете воденици. Ако едната спре, ще си имате неприятности. А

*щом детето ви стане пълнолетно, ще искате неговото съгласие за подобни прехвърляния. То **самото** би трябвало да се интересува какво става с по-бедните му братчета и сестричета, ако има монада в сърцето си. Но - никакви принуждения!*

*Що се отнася за "неправдите" в бита и личния живот, те са **правди**. За да ни отнемат нещо, значи **ние** сме отнели. И **още** ще отнемат! Щом четящ Словото живее сам и не отдава половинък, непременно ще го ограбят! Половинък не само от пенсията, но и от наличните спестявания, нестандартни приходи, ценности и жилищна площ.*

*Бог или Кармата не са дракони, които стоят пред вратата на душата ви и охраняват бирниците. Но Бог Си има **Закони** - и специална йерархия следи дали тези закони се спазват. Ето защо болестите, старостта и недоволството ви ще изчезнат, ако си отдадете данта на Бога. Естествено, трябва да се дава от **излишъка** - не половинък от филията хляб или таксата за отопление. (За българските пенсионери с нищожни пенсии, които не стигат и за насъщния, на други места Елма казва, че половинъкът е нереален; нереален е и половинъкът или десятъкът от "излишъка", понеже излишък няма. В такъв случай важи законът за стотъка – **1/100** част от всеки приход. Въпреки това, от цитатите из беседите на Учителя накрая се вижда, че божественият човек и от **10** лева дава половинък – б.п.) Това го правят само светиите, а истинските ученици дават **цялък**. Те нямат собствено жилище и не могат да имат, понеже има много бедни по света. Но да имаш голям апартамент и да не го замениш за два или три, за да има за Словото и Майките, които са на улицата - това значи нещо, което Бог не иска да разяснява. Вече не един и двама приятели си отидоха преждевременно по **тази** причина - а слушаха касети и четяха молитви и беседи до захлас... Сега в чии ръце са големите им апартаменти?... (В Словото се обяснява, че когато такъв имот мине в наследство на непреки роднини - не на собствените деца, - животът там се отразява много по-катастрофално на заминалите в другия свят. Обикновено е така, понеже обикновените хора вкарват месо и адски, прозаични взаимоотношения в предишната чиста територия, а това се предава и на духа на бившия собственик – б.п.)*

*Който не е отгледал две деца, независимо дали е раждал или не, не може да бъде приет на Небето. За някои това значи да си вземат или спонсорират сирачета, за други - да отглеждат Словото и Делото. Ето защо, 50-ъкът т.е. половинъкът е малко за такива. Ако самият бе майка на три деца, би давал 10% общ десятък и още не по-малко от 65% за децата си… Значи, половинъкът е само един **резил** за бездетните, колкото да си умият ръцете пред Господа… Това не е за критика, но за размишление.*

10.I.133 г. 8,30ч.

*Ученикът от Общия клас може да прави каквото иска, но ученик от Специалния клас, който няма деца, трябва да отсъства **периодично** от жилището и мястото си, ако са прекалено малки, за да може там да си вземат солук и **други**, които се гърчат от липса на самота. При по-големи имоти, той ги разделя на толкова малки жилища и парцели, колкото е възможно, за да има първо за Словото, после за Майките, Културата, Школата и пр. И – най-после - и за най-святите и бедните. Тези имоти са **оборотни** и се раздават по жребий за определен срок. Небето не изключва възможността да се облагодетелства и някой беден роднина, но предимствата са според добротата, полезността за всички и чистотата му: вегетарианци, непушачи, несъдещи и пр. Много кандидати за Младежкия клас са връщани на Земята по единствената причина, че нямат кредит на Небето. Такъв кредит се насъбира в определени звезди в звонково и течно злато, когато ученикът е живял при спартански условия и е уредил **приживе** наследствените си книжа според **Божествения** Закон.*

*А що се отнася до това, имат ли право Тръбите на Словото и Колелетата и Каросериите на Делото на "братска" заплата и пенсия, на “братски” хонорари, Бог по този въпрос мълчи. Само мълчи - и гледа. Където работят "братовчедите", има **черни** ложички в офисите им. При това, Слово, Дело и Живот, които почват да ходят пеш и боси - непосрещнати, не-*

*помилвани и охулени - отиват на друго място, където сами́ продължават да раздават. В тях няма понятие за взимане и лични проблеми, не удрят на просия за хляб, пътни и приют, понеже Словото **самото** е хляб, Делото води по звездни пътища, а Животът **сам** е приют за закъсалите, които са се "уредили".*

*Но ролята на просяк понякога играе сам Иисус, за да очисти от грях **имащите**. Да походиш с Него, босия и одърпания, в една снежна утрин през гората, и да потънеш за миг в синьото на очите Му, струва повече, отколкото да имаш нотариален акт за цялата Вселена!*

"Питам: колко души ще намерите, като влезете в дома им, да четат свещената книга на Любовта? По какво се отличава такъв дом? - В този дом царува мир, радост и веселие! Отношенията между мъжа и жената, между всички деца, са любовни - всички работят заедно абсолютно еднакво, навред се чува музика и песен, никакво противоречие не се явява между тях. В целия дом владее чистота и ред;

*нийде никакво петно! Мухи в стаите няма; кокошки, патици, прасета по двора няма; говеда в обора няма; газени лампи не се виждат, нито електрическа светлина - при все това, цялата къща свети… Никъде не сеят, ни орат, а нивите раждат - жито в изобилие имат; отникъде жито не принасят - а **то** иде при тях; извори нямат - а вода при тях извира; учители нямат, а всичко знаят; слуги нямат, но всеки им служи; пари нямат - но на всички пари дават…*

*Кажете ми: знаете ли някъде из България поне една такава фамилия, каквато ви описвам? - **Такъв** е образът на този дом, членовете на който четат Книгата на Любовта! Ако има някъде такъв дом, той ще бъде **първото** чудо в света, **първата** запалена свещ!*

*Като ви говоря тия неща, вие ще кажете: "Това са **мечти** само, това са илюзии…" - Не, аз не описвам даже една хилядна част от самата реалност! Апостол Павел, като видял този дом, тази религия, казал: "Нито око е виждало, нито ухо е чувало, нито на ум е идвало онова, което Бог е приготвил за онези, които Го любят!" И затова той казва: "Отсега нататък не искам вече **аз** да живея, но нека в **мен** да живее Онзи, Който носи Любовта!"*

*Да допуснем, че ти имаш в джоба си всичко десет лева, но дохожда при тебе един твой приятел, на когото ти се кълнеш в любов и ти поиска пари назаем. Ти отваряш кесията си и му казваш: "Имам всичко десет лева, но ми трябват за обед". - Не, дай половината на приятеля си, а половината задръж за себе си! Законът е **такъв**! Ако двамата приятели изядат*

заедно *десетте лева, тия десет лева ще се явят отново в кесията на онзи, който е услужил. Вие не можете да схванете този Закон. Като казвам, че кесията ви трябва да се изпразни, във вашия обикновен ум се явява едно противоречие…*

…Представете си, че вие сте чешма, от която тече хубава, бистра вода. Коритото на тази чешма е запушено с тиня, с кал. Вие затваряте временно чешмата и започвате да изхвърляте водата от коритото навън, за да го изчистите добре. Мислите ли, че сте причинили някакво нещастие на коритото, като сте го изпразнили? - Никакво нещастие не е това - вие сте изчистили коритото! Като отворите крана на чешмата и пуснете водата да тече, коритото отново ще се напълни. Законът е: ако даваш, ще ти се даде. Ако не вярваш в това, човек не можеш да бъдеш.

Ако ти повярваш, че Бог на Любовта, Който те е пратил на Земята, е в сила да напълни твоето корито, колкото пъти и да се изпразва през живота ти, Господ все ще го напълни!" *(том "Пътят на ученика", стр.397-400, лекция "**Явно** говорих" от 24.VIII.1927 г.)*

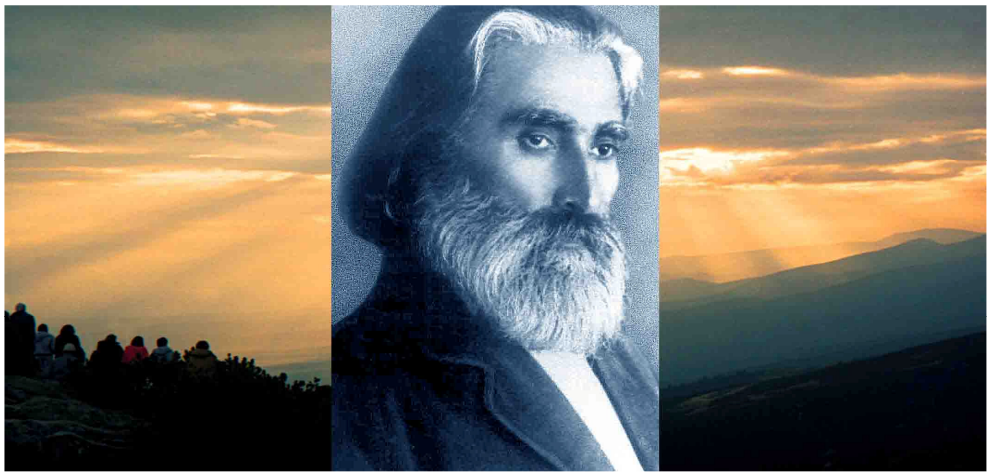

8.I.133(1997)
София – Изгрев

МИКРОЖИЛИЩА СРЕД ГРАДИНИ

ЖЛО / ПНД

Снимките към това осияние са от най-дълбока древност – някъде от началото на 3000-та година, по старото псевдохристиянско летоброене на Земята. Мястото е Аматциенс – в тогавашна Латвия. Породил се е начален усет за живот в рая и някои хора с душа са положили основите му, както е било почнало да става и на други места по планетата. Наистина, в градовете все още царели хората без душа и продължавали да строят чудовищни сгради с чудовищна гъстота на населението, имало машини и транспортни средства. Всички тия съоръжения не били снабдени със средства за индивидуално оцеляване при природни и други бедствия – нито теллепортатори, нито катапулти, нито даже спасителни микрокапсули. Още векове преди това имали замразени изобретения за безплатна енергетика и оцеляване при всякакви положения, но изобретателите им били забравяни или избивани. Имало прах и шум и смъртоносен ефир от безброй извънредно опасни и глупави радио-телевизионни предавания. Рекламите се излъчвали с честоти за зомбиране и избиване на населението. Хората все още били канибали (ядели родителите и децата си и други себеподобни, когато са били въплътени в животни), вследствие на което ставали войни за заплащане на пролятата кръв. Населението било унищожавано масово не само поради изумителната глупост на строителствата и технологиите, но и от така наречената "хранително-вкусова" промишленост: от нея измирали всички още до 100-годишна възраст, докато геноцидът от глад бил много по-скромен по численост. Хората ходели на "работа", купували и продавали, създавали си "престиж" и име, женели са се и даже употребявали дрехи. Дори и неженените, които били със сравнително по-висок ИК, прекарвали по-голямата част от живота си, особено нощем, само в един дом с едни и същи хора, мислейки си, че живеят. Даже в това кътче, което виждате тук, все още е имало "рибари" и "ловджии" (виж какво значи в Енциклопедията). И в Амата, която е изобразена на тия фотографии, къщите били огромни – за повече от един човек - и се правели от убити дървета. Били много наблизко една до друга (личи от снимките). По всички тия причини и останалите смъртоносни фактори, които днес са известни и на едномесечните бебета, хората все още боледували, оглупявали, полудявали, самоубивали се, погрознявали, остарявали и умирали, но ние не можем да отминем възникването на екоселищата -

Началото на осъзнаването на Човека.

- Как да уредя взаимоотношенията със синовете и съпругата ми, свързани с парите и дрехите, които са наши? А отделянето ми в отделно жилище как следва да се уреди, без да ощетявам никого от семейството си?

Какво да правя с трите кожени палта и двете кожи, които са у мен?

14,58 ч.

- Оправѝ, първо отношенията си с близките, че да бъдат доволни, но без да се лишаваш от самостоятелен дом. Високият идеал да имате братски дом е божествен, но не за сметка на тези, които сте създали. Дори и извънредни средства да сте припечелили, да са ви дошли, първо се подсигуряват отделни жилища за всяко от децата и се обзавеждат според възможностите. Ако има начин, ученикът заменя жилището си за две или три по-малки и така решава проблемите на децата си. При повече материални възможности, божественият човек не прави голямо жилище, а влага средства и труд за повече микрожилища. Ако дворците, салоните, черквите, бяха напълно божествени, нямаше да има толкова много нещастни хора по света.

Всяка религия, всяка държава, всяко духовно общество, всеки баща, родител, майка, са дошли на Земята с единствената цел да подсигурят микрожилища за всички. Без отделна клетка, не съществува организъм. Ако мислите, че на по-голяма територия от един креват, една маса и една тоалетна можете да бъдете приети от Небето, вие се лъжете. Ако някой

мисли, че братски дом от няколко стаи е "братски", също не е на прав път. Всяко същество има нужда от отделно жилище, от уединение. Там то може да бъде само́ или да кани когото си иска. Всички останали видове съжителства са от дявола или са временни, с някаква специална цел.

*На практика, в рая няма външно жилище – **тялото** е нашият храм. Но засега, на Земята, същества-та имат нужда от убежище. Значи, ако някой раздели имотите си на максимален брой микрожилища, той става светия (Другаде се казва, че микрожилището трябва да е в градина - б.х.). Щом се откаже от своето, понеже има някой нуждаещ се повече от него, тогава Бог му отваря всички жилища на небето и на земята.*

Разбира се, малкото жилище не е напълно здравословно, ако няма големи прозорци и достатъчно въздух. При условие, че дойдат непредвидени средства, той [родителят] трябва постепенно да замени по-малките жилища на децата си с по-големи. Но ако направи това и със своето, надеждата за братски живот угасва. Например, заменил си собственото си жилище, след като си осигурил децата си с друго – същото или по-голямо. Това означава, че гостите, които ще ти идват, ще бъдат повече и ще правят повече глупости... Много е сантиментално, мило, да се събирате по няколко на гости, но това се приема

от Бога само в определени дни. Във всички останали дни и нощи душите на всички плачат с кървави сълзи, че не могат да бъдат сами или с някого насаме. Отделни стаи в един апартамент не могат да бъдат такова убежище в никакъв случай, защото има опасност да се наруши тайната.

Прочее, божествен милионер или милиардер е онзи, който раздава всичките си пари за подаряване на микрожилища. Нуждата да се срещате по повече е също божествена нужда, но за това е създаден само храмът на Природата. Всеки дом, помещение, зала и пр., колкото по-големи са, толкова повече Юпитерови демони се събират там. Те се разгонват единствено и изключително не с музика и с молитви, с философствания, а със списък за самостоятелно ползване ***поединично*** *на всички желаещи.*

Ако някой е започнал да идва в дома ви по-често, отколкото е определено, и е вложил аурата си в стените и в мебелите ви, защото отреагирва липсата на собствени, това не е братски, а е "женски" дом... Тогава вие ставате жертва на неговите женски мечти и въжделения и не можете да [му] кажете, например, че искате да бъдете сам в дома си четири или пет месеца... Под "братски дом" някой разбира хотел, в който [хората] да си идват когато им скимне. Добрият човек ***сам*** *кани,* ***сам*** *обявява тази територия за*

обща, но не познавайки законите на аурните ритми, на самотата и на различните съвместимости, в края на краищата започва да се чувства в собствения си дом неуютно.

Адептите от Бялата Ложа си имат съвършено неприкосновени микрожилища, до които няма достъп абсолютно никой. Те са се сговорили помежду си да поддържат и общи жилища, които се ползват по списък или по жребий. Те не изключват и по-голямо помещение за салон, библиотека и пр., но и там трябва да спят по списък или по жребий сами хора; или по двойки, без да повтарят два дни оставане.

Така, ако имате вещи, за които има родови претенции или в които някой си е вложил вкуса и мераците, вие, ако сте ученици, би трябвало незабавно да ги подарите първо на децата си, а после на тези, които ще им се радват. Така се освобождавате от стара или нова карма. Следващия път обзавеждате собствения си недостъпен микродом (достъпен само по жребий в определени дни от месеца) напълно сам, понеже цветовете, формите, разположението и пр. трябва да отговарят на цвета и вида на монадата ви. Това не важи за повечето хора, но за посланици от най-далечни светове, дошли да раздават свободно Любов, Мъдрост и Истина, е в сила законът за спасителя: дръж удавника както трябва, иначе той

те повлича на дъното. Не разрешавай на човек с по-ниска еволюция да те съветва и поучава и да модели-ра живота ти, колкото и добро да си видял от него. Като осигурите децата си с техни собствени, макар и скромни домове, вие можете да имате повече от един дом, според възможностите за замяна, купу-ване, строеж и пр. (Соред Елма, в бъдеще не родителите, а цялото общество ще подсигурява микрожилище и земя за все-ки още от самото му раждане - б.х.) На някои съдбата е определила повече материални блага и те са длъжни да ги превърнат в микрожилища. Нещо повече, ако един магнат отделя десятъка си за подаряване на микрожилища по реда на божествените привилегии, той си строи неръкотворни дворци по звездите и вселените и ще има къде да живее и пътува донаси-та. Тези домове са сърцата на всички, които той е ощастливил, давайки им възможност да останат насаме със себе си или с друг. Ако упорито си седиш вкъщи и правиш молитвени събрания [или ходиш поня-кога навън с тази цел, но редовно се връщаш само в своя си дом], ако се побъркваш от песни, паневритмии, програми и какво ли още не, а не оставяш понякога собствеността си на разположение на Бога, т.е. на лишените, ти ***нямаш*** *място при престола на Отца!*

Който има любими и приятели, той е навсякъде приет и очакван - дори с години не може да дойде ре-

*дът на някои… Тогава той пътува по цял свят и оставя жилището си в това време не на някой нов терорист, който ще присъства постоянно, а на приятели с искра Божия. **Това** е науката и изкуството на Новия живот - и колкото и оглушки да си прави човечеството, то няма да надлъже Космоса и неговите непоклатими порядки! Цялата Вселена живее и се движи в Господа, а то е, защото Той постоянно подсигурява жилища за децата Си - по едно тяло за една или две монади. Повече от две монади в едно тяло се нарича "легион", въпреки редките изключения. Така и всички семейства, родове и приятелски групи, неспособни да подсигурят по един дом за сам или поне един за двама, нямат кредит в Небето. Ако не можете да се сгъстявате доброволно, за да има повече такива домове, вие **няма** да преминете в Новата Вселена.*

На ученика не се препоръчва да има животински продукти в къщата и в себе си. Редките изключения се разрешават лично от Учителя, с определена цел. Когато такива храни и вещи са лично ваши и никой няма претенции към тях, вие би трябвало да ги изгорите или да ги заровите; ако не са ваши - да ги дадете на тези, които ги ценят, и да им кажете, че съществува такъв природен Закон за съучастничество, за плащане. След като сте ги предупредили, вие сте свободни от карма. Разбира се, продажбата мо-

же да донесе средства, които да се дадат за нещо истински полезно, но тогава ще си платиш за съучастничество.

За ученика законите са строги; а който е оглашен, ще плаща по-малко и затова ще се преражда повече. Не дадох осиянието на брата, защото е последният ден на разсипа, но затова пък холизации при разсип идеално помагат за приключване на сметки и погрешки.

Възстановяването на спомена за мисията ти ще направи възможно пораждането на братство в Пловдив и в още три чужди страни. Ако в Пловдив станеш магнит за поне 12 чутки души, способни за проумяване на Словото и мигновен отклик за Дело и Живот, още три големи народа, за които отговаря градът на Духа и Бога, ще се събудят преди Разсъмване. Останалите ще станат пак след изгрев слънце - и ще останат пак на старата Земя, в старото Небе.

Отново отваряне на том с беседи от Учителя; както винаги – случаен и напосоки:

16,15ч.

"Що се отнася до материалните нужди на децата, родителите ги разбират и задоволяват". (том "Ценната дума", стр.249, б. "Начало и край" от 7.VII.1935г.)

След като се падна тази мисъл, един от присъстващите даде пример как се дели със стени малка стая, ако децата ни или Словото, Делото и Животът са на улицата. Примерно, 4 успоредни плоскости се насочват към прозореца и тогава всеки си има убежище – поне с по един креват и масичка вътре. Но трябва съвършена звукоизолация. При следващото отваряне на тома, се падна беседата по-долу. Самото заглавие е изумително – в абсолютно точна връзка с нашата тема:

Из "СЪУЧАСТНИЦИ В БЛАГАТА"

(беседа от Учителя, държана на 24.II.1935г. в София, том "Ценната дума", стр.44-60):

"Много мъже и жени са взели крив път в живота си, само по причина на безучастието, което близките им проявяват към тях. Покажете, че можете да помагате на ближния си, за да го насърчите - да се убеди, че не е сам в живота си". *(стр.56-57)*

"Всеки трябва да се стреми да стане съучастник в Божиите блага. Постигне ли това, той трябва да направи и ближните си съучастници в благата, които му са дадени в живота. Следователно, добро е онова дело или

онази постъпка, чрез която вие можете да направите ближните си съучастници в благата, които ви са дадени. От своя страна, и те трябва да ви направят съучастници в своите блага.

(...) Ако не можеш да споделиш благата си със своя ближен, ти не го обичаш. Иначе, каквото и да говорите за Любовта, това са празни думи. (стр.58)

Обръщането на човека към Бога произтича от отношенията на хората един към друг. Ако отношенията между тях са правилни и всеки е готов да сподели благата си със своя ближен, само̀ по себе си, по естествен път, човек ще се обърне към Бога. Ето защо, не мислете, че можете да обърнете човека към Бога, ако не сте готови да го направите съучастник в своето благо, колкото и малко да е то". (Стр. 59)

"Споделете със своите ближни ***всичките*** *си блага - и не се страхувайте от нищо! Успеете ли в това, вие ще придобиете малка светлинка, която ще внесе Новото във вас.* ***Това*** *значи втичане или влизане на Божествената*

вълнà в човека! Благото на всеки човек представлява малки изворчета от невидимия свят, чрез които идват божествените блага и се втичат в душата на човека. Като знаете това, отворете тези изворчета към своите ближни, за да потекат Божиите блага и към вас - да опитате изобилието на живота. Колкото повече хора станат съучастници във вашите блага, толкова повече се увеличават те и вие ставате съучастници в общите блага на живота. *(Стр. 59)*

...Следователно, животът не е нищо друго, освен участието на човека в благата, с които всички хора се ползват. Не можете да се запознаете с човека, ако не споделите с него своите блага. И той не може да се запознае с вас, ако не постъпи по същия начин". *(Стр. 60)*

12,05ч.

*- Когато някой разбере правилно понятието "**всички** блага", той престава да се преражда и няма защо да стои повече тука.*

Ун, Аи́н, Рон!

9.I.133(1997)
София - Изгрев

ЗВЕЗДАТА НА ЕЛМА – ХОРИЗОНТАЛНА

↑

21,45ч.

- От няколко дни ни тревожи въпросът, не предизвиква ли някакви лоши последици неточната ориентация на Христо̀вата Звезда; защо падна и се прекъсна светенето в центъра; добре ли е, че пак я "съживихме"; верен ли е усетът на един приятел, че в някои случаи Звездата трябва да се насочва в други посоки, за да свърши някаква работа (в случая - на юго-изток)? Въобще - кой е идеалният закон?

↓

21,52ч.

- Бог си живее много добре и без всякакви атрибути. Обаче, когато има такива, създадени по Негово указание, нещата трябва да се изпълняват точно. В противен случай, става отклоняване на лъчите и последствията не са добри.

Северната посока не е абсолютен канон, но работата с ъглите, под които може да гледа Звездата на Елма, не е още за вас. Интуицията на брата, който чувства, че Звездата сега трябва да се обърне по строго определен начин, е вярна, но има предварителни условия, които вие не можете да изпълните. Съвършено изключено е да не живеете по Новия модел на Новата Земя и Новото Небе - и Звездата да не изпепели всичко по пътя си, ако работите с нея според науката на ъглите. Затова съм дал северната посока, като неутрална и най-малко опасна. Не си правете илюзии, че можете да бъдете небрежни с Божиите символи и оръжия! Това, което се каза в началото, е в сила. Нужно е вертикално положение на Звездата, а не наклонено надолу. И север трябва да бъде покъм нас.

Онзи, който възприема правилно възможно ново положение на Звездата, трябва да проведе подготов-

ка, съответстваща на подготовката на цяла армия от бойци, готови да отдадат живота си за Родината, а не да коментират Заповедите на Началството. Ако вярваме, че нашето Началство е Сам Бог, Който ни е създал, колко по-силни и предани трябва да Му бъдем, в сравнение с войниците и офицерите на която и да е човешка армия! Адските и човешките армии искат да ви отнемат живота, а Божествената иска да ви даде живот. Странна е готовността на повечето хора да слушат чужди заповеди, които ***отнемат*** *живот, а не снаждат…*

Относно работата със Звездата: оставете я сама да работи, само я ориентирайте и закрепете правилно. Не трябва да е подпряна отдолу - така се извива, - трябва да е залепена или закрепена без гвоздеи.

А за ония, които са творци и усещат, че има ъглова стратегия и тактика на работата със Звездата, казвам: приема се, но има ли кураж някой? Но и да има, трябва и армия - тук войнът не е сам воин. Работата с ъглите се оживява, когато всеки ден или лъч на Христовата Звезда в един град или един народ си има свой представител. Когато представителите на Звездата се намират там, където трябва – сами или с когото трябва, - само тогава Звездата може да се извърти, едновременно с цялата армия. Това става не само във второто, не само в третото, но и в четвъртото измерение и по-нагоре. Ето защо, нужни са поне три големи Орфически класа от по 120 души, за да работим и воюваме чрез Звездата, чрез ъгловите позиции.

Съществува и резервен вариант - с по-малко хо̀ра и без съобразяване с планиметрията или стереометрията, - но тези хора трябва да са абсолютно предани на Делото, Словото и Живота, и да искат да бъдат войници, а не ефрейтори, полковници или генерали. При това, остава си правилото, че Майката-Звезда трябва да е фиксирана според основното правило, а само нейно ***копие*** *може да работи с ъглите. Това отговаря на същината и лицата на Бога. Ако въртим основната Звезда, ще отречем Абсолюта.*

*Азимутчиците и мерачите са под командването на Отца и Пралайя. При това, който иска да работи с **копия** от Звездата, трябва да си ги нарисува собственоръчно - снимки и репродукции намаляват силата ѝ милиарди и милиарди пъти. Освен това, има Закон за комплектност: без класическите символи и оръжия като пентаграма, триъгълника с котвата, сърцето с пламъка и пр., Звездата не може да работи правилно. Но даже и да нагласите всички тия мукави и картони с боички по всички правила на Небесната наука, ако нямате любов в сърцето си и кротост, доброта и смирение; желание за учене, а не за пъчене - вие ще си останете онова, що звънти и дрънка…*

10,53ч.

- В това жилище няма начин да се постави Звездата според тези изисквания. Не може ли да се използва вариантът, даден като резервен – легнала и с връх на север? Какви са неговите особености?

23,05ч.

*- Разбира се, че е за предпочитане хоризонтално положение пред неправилно вертикално. Това можете да направите незабавно. Особеността е в това, че помага повече на **материалната** стабилност на Христовите монади по света, отколкото на възлизането им в света на Истината. Не е лошо понякога да се смѐнят положенията, за да бъде добре на Земята, не само на Небето. Позволява се копие на Звездата да бъде в хоризонтално положение, ако тя е във вертикално - и обратно.*

Всички тия неща са положителни, само ако живеете по новия начин. Инак или бъдѐте готови на изненади, или изгорете Звездата и звездичките ѝ… Тази Звезда от технически материали има смисъл, само ако умножавате приятелите и любимите си, докато станат броя на лъчите ѝ! Щом като постигнете това, и снежинките имат лъчи… Не губете надежда - всяка снежинка пораства и сама става голяма Звезда! Христовият ученик и възлюбен има безброй приятели по всемира и постоянно ги множи. Той е

готов за всекиго от тях да умре, ако потрябва; а нехристовите монади нямат импулс да пожертват и 1/10 от себе си и от благата си за някой извън къщата им…

Звездата на Елма свети в гърдите на всички същества, които не живеят за себе си!

23,24ч.

Отваряне на беседи:

"Две деца намират едно малко, тънко въженце, закачено някъде. Те се радват, че могат да си поиграят с него. Вадят кибрит от джоба си и го запалват. В този момент край тях минава един възрастен човек и като вижда какво правят децата, веднага прерязва въжето. Децата се чудят защо този човек им разваля играта и започват да се сърдят. Възрастният не счита за нужно да се извинява пред тях. Той няма време да им обяснява защо постъпи така. Въженцето, което те запалиха, е фитил на бомба, която е заровена наблизо някъде. Те не виждат бомбата, не разбират какво може да произлезе от тяхната игра. После той им разказва какво нещо е бомбата, как действа тя - и те се успокояват. Добре е постъпил този човек! Той е спасил децата от едно нещастие."

"Казвате: "Какво отношение имат към нас Кутузов, офицерът с хала́та, полковникът и войникът? - Колкото и да ви се виждат далечни тези примери от вас, те имат отношение към вашите прояви." *(т. "Закони на Доброто", стр.255-257, лекция "Методи за самовъзпитание" от 13.VI.1930г.)*

"Това са само ключове, които още не разрешават въпросите. Човек трябва да знае как да си служи с тези ключове, кои врати да от-

варя и кои да затваря. Същевременно, той трябва да знае кога да отваря и кога да ги затваря. Да имате ключове, без да знаете кои врати да отваряте и затваряте, това е все едно да говорите за чистота, за морал, за любов, без да знаете какво са те всъщност, без да можете да ги прилагате." *(Том "Ценната дума", стр. 253, б. "Към Мене" от 7.VII. 1935г.)*

"Аз искам всички вие да видите тази Звезда! Звездата, която се появи за Христа, да се яви и за вас! Тя е божествена, разумна Звезда, която носи Новото учение и всички Божии блага. Тя е Звезда, с която идат Божиите ангели. Тя е Звезда, с която Божият Дух раздава всички дарби и способности, от които, както вие, така и всички останали хора се нуждаят." *(Том "Съборни беседи`1926г.", беседа "Имената ви са записани" от 25.VIII.1926г.)*

(Последната цитирана мисъл се е паднала съвсем наскоро на Д., а после точно там отвори и А. - явно, за да ни се обърне внимание и на рисуваната Звезда на Елма, т.е. Христос, и на тази в сърцето и душата ни - б.х.)

10.I.133(1997)
София - Изгрев

ПРИЯТЕЛКА ОТ МИРÀХ

(ЖЛО / Н)

В ръката й е астрономическа снимка на самата звезда Мирах от Андромеда; сърцето й е цвят от праскова...

Може да се отбележи още една случка, при която има шанс да се е проявил Учителят. Наскоро се отбихме у С., за да ни

закара с колата си на рожден ден на В. Обади му се една нова приятелка от Швейцария - Никол, - която ни кани на гости. С. бе помолил за лично послание за нея и сега ще попитаме Елма, но още в момента на телефонния им разговор за нея дойдоха следните неща: освен някои указания за провеждане на опита "Сириус-97" в Швейцария, ѝ бе казано, че ние със С. ще ѝ идем на гости, само след като сме пътували тримата заедно насън три пъти в Космоса. Като ни разкаже три свои съня или трансцендентални преживявания в този дух, семафорът е отворен. Може да стане в три нощи, може и в 30 години... Второ: в сърцето на Никол свети ярко светлосиньо пламъче – монада или искра Божия от атмичния свят. Трето: една от бабите ѝ в другия свят много я обича и постоянно я закриля и се грижи за нея. Четвърто: поканена е през лятото на Рила; но тази покана не е само от нас, а и лично от Учителя, което означава, че на Рила ще ѝ се случат неща, които рядко се дават на други. Имаше ***още*** *неща, които С. ѝ преведе незабавно по телефона, но сега вече не ги помня; ако той ги помни, можем да ги добавим на края на този текст.*

Сега би ли казал Елма нещо за Никол, която работи с деца в Швейцария?

10,02ч.

- Това е Абоѝл - син ангел на Истината. Пламъкът не е искра - синият пламък е възпламенена искра на Любовта към Бога! Любовта към Бога у Абоил е тъй силна, че скоро ще се възпламени един нов, необикновен олтар в сърцето ѝ: Олтарят на Прасковата. Тази удивителна чакра е развита само у 36 човека сега на Земята.

В този момент се случи следното: Върху синия тънкописец отзад е било надяното случайно похлупачето на червения. Това обаче е свещенодейство, свързано с Никол. Вероятно, тя е някакъв магнит (или става от сега нататък).

- Прасковеният Олтар е най-силният магнит на Небето. Той съчетава Истината и Любовта в ***такова*** *изумително действо, че силовите линии на Битието се огъват най-силно към* ***прасковените*** *сърца. Такова сърце има мощта да изпраща влюбените на Венера. При съвпадите, тригоните и секстилите на Слънцето с Венера*, душите на влюбените, обичащи Истината, се стичат по силовите линии на тези редки сърца в тяхната глъб - и оттам се озовават*

на Венера! Някои остават там, а други имат огромния шанс да отлетят на някоя от Венерините звезди. Една от тях е Мира́х.

** Едно своевременно пояснение:*

По-горе е казано нещо за аспектите на Венера със Слънцето, което е вярно само при определена уговорка – в противен случай, чисто астрономически, то не е вярно. Такъв случай имаше и в "Астролония холизатика" – с Меркурий. От гледна точка на Земята, той се отклонява от Слънцето най-много до 28 дъгови градуса, а Венера – до 47 градуса. При това положение, те могат да правят геоцентрични аспекти помежду си само в рамките на съответните отклонения. Елма обаче не говори само от геоцентрична гледна точка – тук изказването му може да е хелиоцентрично. И наистина, спрямо Слънцето, дори и най-близките планети около него могат да образуват всички аспекти помежду си. След като съществува хелиоцентрическа астрология, в Школата със сигурност има упражнения и методи да се използват и съответните аспекти – въпрос на настройка на съзнанието.

Виж и отговора на Елма по този въпрос накрая.

Както пътувате сега към Сириус, така можем да посетим и Мира́х, ако познаваме някое от 36-те сърца или предстоящото 37-мо. Това е божествената Абоил! През март тази година, тя ще получи посвещение: духът и́, с монада от Мирах, ще се роди окончателно на Земята и тя ще осъзнае веднъж за винаги, че Любовта е Истина, а Истината - Любов. Тогава ще почне розовото цъфтене в прасковата на сърцето и́ - и хиляди сини ангелчета от Мирах ще засноват като пчелици по цветовете и́! Бъди благословена, нежна Абоил!

Още едно "обаждане" на Елма, заложено непосредствено преди да даде това осияние: един приятел (Д.) е оставил тук томчето от Учителя "Две свещени положения" и е бил сложил листче на стр. 186. Отваряме го – и какво да видим: там се говори за прасковата!...

10,31ч.

<u>Пояснение за Никол и нейните сегашни и бъдещи приятели:</u>

Този текст, който получава, съдържа послания за нея, по-

лучени от "единатор" или "холизатор" – лице, което което прави връзка с Елма (Духът на Христа, Господарят на "хипервселената" или "живовселената"). Записва се краснописно в алено под ъгъл 36°, а личните послания от този Източник до отделни хора се наричат "Живоструйни лични осияния" (Ж.Л.О.). Въобще, текстовете, слизащи и възлизащи от Елма, са наречени от Самия Него "холизации" или "осияния", "единения". "Холизация" произлиза от корена "хол" ("whole" на английски), който означава "цял, цяло" - т.е. връзка с Цялото. "Осияние" произлиза от глагола "осиявам" и съществителното "сияние" (то е нещо по-различно от "просветление"). А "единение" е ясно: единение с Духа на Единия, на Христа, Който е едно с Отца Си. В осиянията се говори, че Бог Отец се нарича "Тот", Майката на Христос е Мировата Душа или Пралайя (Господарка на ясновселената), а Цялостният Бог, обединяващ всичко и всички, е "Хол" или "Благият Дух". В недрата на Отца е Абсолютният Дух.

Получен е и друг текст, който следва по-долу за Никол: това са мисли или части от мисли из Словото на българския духовен Учител Петър Дънов (Беинсà Дунó), роден през 1864 г. и заминал си физически през 1944 год. Тялото Му после не е намерено в гроба Му. Той е изнесъл хиляди лекции и беседи, излекувал е хиляди и хиляди хора по Земята и е вършел всичко, което е можел и Иисус. Учениците Му и до днес се допитват до Духа Му не само по вътрешен път, но и чрез спонтанно отваряне на томове от Словото Му напосоки. Обикновено се пада точен отговор. Това сторихме и за Никол, след като се получи осиянието за нея. За нас Учителят, Христос, Духът и Бог са едно и също Нещо. Цитатите, които се падат при такива допитвания, пишем с тънкописец в циан и под 72°:

Ето къде се отвориха книги от Учителя за Никол:

*"И **други** овце имам, които не са от този двор - и **тях** трябва да събера". И тогава ще бъдем едно стадо с Един Пастир". (Учителят цитира Евангелието, томът е "**Благословена между жените"** от 20.VIII.1930г., стр. 86, беседа **"Познава гласа Му"**. Тук попадението е, че става дума за приятелка от друга вяра и от чужбина ("от друга кошара"). Обикновено и заглавията са сигнални: в случая се казва, че и Никол е "благословена между жените" и "познава гласа Му".)*

*"Тази година през месец Март…" (Том "Пътят на ученика", стр. 358, лекция **"Дойдѐ глас"** от 23.VIII.1927г.) – а в посланието на Елма до Никол по-горе се казва, че тя ще получи посвещение през март!*

"Следователно, от вас не се иска нищо дру-

го, освен да зачитате тези закони и да следите за тяхното изпълнение ". *(Том "Закони на Доброто", стр. 267, лекция **"Работа, музика и мисъл"** от 20 май 1930г.)*

*И така, за новата, мила приятелка от Швейцария, Учителят потвърждава думите от осиянието, че Си прибира още една овца от друга кошара и, че тя ще постигне най-голямата тайна на ученичеството: намирането на **едното** стадо с **Единия** Пастир, а не с двама. Потвърждава, че тя ще получи посвещение "тази година през март". Неведнъж са ни се падали само по няколко думи - и именно те са били важни, а не смисълът на цялото изречение и контекстът. Посвещението на Никол през март ще е фундаментално, понеже тя тръгва в **"Пътя на ученика"**, а узна това то телефона, по който за нея **"дойдѐ глас"...**Така че не ѝ остава нищо друго, освен **да зачита тези думи от Господа за нея, да спазва законите Му и да следи за тяхното изпълнение.** Абоѝл не само ще разбере смисъла на непостигнатата на Земята Христова мечта "Едно стадо с Един Пастир", но и ще съдейства за това **"с работа, музика и мисъл"**. Датите и числата, които се падат, също са прогнози.*

14.I.133г. 12ч

-Оѝн, Он, Онра́н!
Приеми!

(Непреводими думи от Елма, обикновено в края на холизациите. Понякога, както тук, след тях се дава основното им значение. В личните осияния такива думи имат силата на лична формула за ученика, помагаща мощно на конкретното лице при всеки негов проблем).

- Какво може да означава изразът "при тригоните и секстилите на Слънцето с Венера", след като Венера и Меркурий имат много малък ъгъл на отклонение от Слънцето, гледани откъм Земята, и затова правят само миниаспекти с него? Може да не става дума за хелиоцентрични, а за миниаспекти – микротригон(3°) и микросекстил (6°)?

13,13ч.

- Астролозите много добре разбират по кои системи това е възможно. Не е само това, за което човек се сеща веднага. Не е нужно обаче много-много да осъзнавате и следите това астрологически. Казвам го само за сведение и за изследване, след като неща-

та са се случили. Истинските работи си стават сами. За Абоил е важно да знае, че тя може да стане посветителка на Швейцария. След като българите в Швейцария, които живеят там десетки години, не желаят да работят за Учителя си, това може да извърши една-единствена Негова ученичка, която владее смирението, разпознаването и безкористието.

В осиянието за Никол се говори за звездата Мирах. Ето какво излезе в интернет на това име:

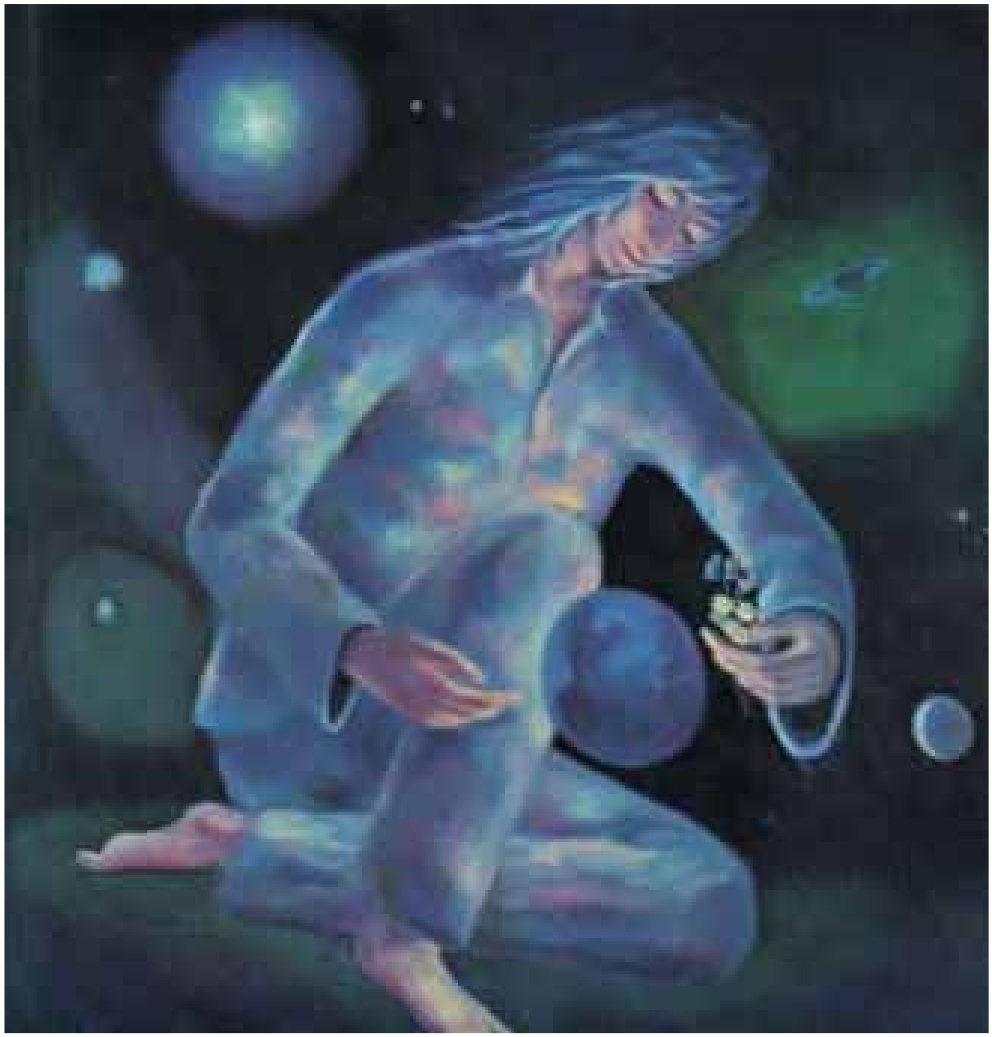

"Здравейте, аз съм Мирах от съзвездието Андромеда. Много много отдавна, аз бях известен като Туа Ур - пазителят на Синята Звезда. Сега съм тук, за да ви дам енергията на Синия лъч отново, да ви я върна обратно, когато земята я изгуби..."

Астрономически, Бета от Андромеда е червено-оранжева звезда, но в осиянието се говори за сини ангелчета от Мирах, а Туа Тур работи със Синия Лъч и със сини кристали...

12.I.133(1997)
София - Изгрев

Подготовка и провеждане на Вечерта за връзка със Сириус в понеделник -13.01.133г.,София

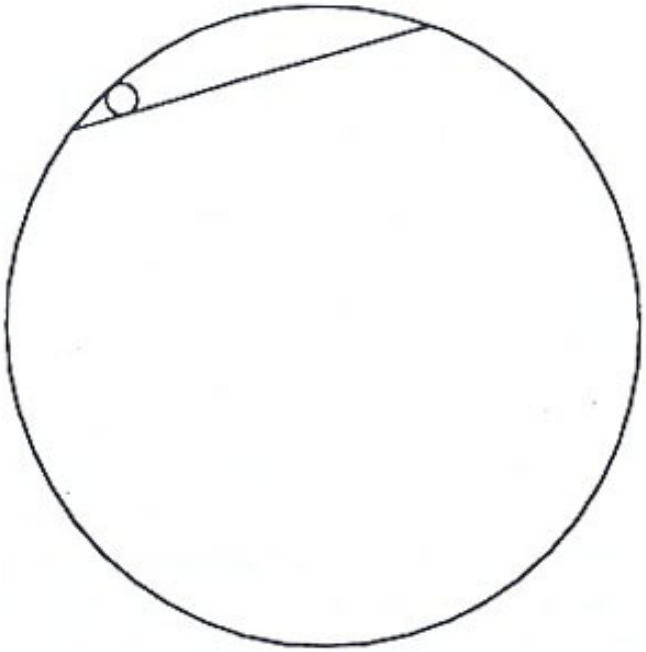

Този текст първоначално не е бил включен от съставителя, считайки го за не толкова важен. Сега обаче, за пълнота, се помества и той, за да се види колко сериозно сме подготвяли тази вечер, включително със съобщения в медиите. За съжаление, вечерта бе провалена от некоректни българи.

5,55ч.
1.9ч. - по тел. на Стамен Стаменов; 2.Среща с него; 3.Уговаряне на програмата; 4.Написване на програмата за вечерта на голям плакат; 5.Знакът на Сириус - на голям плакат + имената му и конфигурация на съзвездието + координати в зодиака и аспекти от 15 до 23 януари 1997г.; 6.Размножаване на материала "Сириус-97" за запознаване на аудиторията и евентуалните участници; 7.От Красимир и други приятели – цве-

тни ксерокопия за вечерта; 8. Още копия на А3 (от календара и др.); 9.Паспарту, рамки или начин на окачване; 10.Избор на подходяща музика с асуин - от 12-те касети, които да се изложат пред публиката (Красимир); 11.Техника - добър касетофон или уредба (Ники - ако може с колата на Славчо или Савата); 12.Поезия с асуин (евент. Тагор); 13.Сини свещи (и розови); кибрит; 14.Чаши за всички (най-малко за 200 души); 15.Малинов сок или чай; термоси - "Термона"...; 16.Подходящи деца за действото (Ани, Стиляна и др.); 17.Подготовка на салона; 18.Псалом; 19.Тетрадка за срещи; листове за срещи; 20. Йониката - звънчета!

"Сириус -97" - среща в клуб "Феномен" Младежки дом.

Определяне на: хора на вратата, водещ, камбани, деца и др. за действото.

Програмата по астрологически часове:

(Слънце) 16.27 - златен звън - Прочитане на текста от дискетата. Въпроси и отговори. Раздаване на сок. Запалване на свещите. Почивка от 17ч9м до 17ч14м. Медитация върху вътрешния мир и благородството.

(Венера) 17.14 - меден звън - Музикална медитация. Действо с пламъка на свещите - осветяване на малиновия сок след залеза. Поезия, музика и медитация. Мълчание. Почивка от 18.19 до 18.27ч. Медитация върху кротостта, смирението и благоговението.

(Меркурий) 18,27 – (мисловно) живачен звън (металът замръзнал.) - Раздаване на листове и цветни флумастери. Писане и рисуване: кой какво е видял и преживял. Разказване (със запис или бързописци). Указания за Урановия час тази вечер.

(Луна) 19,40 сребърен звън - Край на вечерта. Хващане за ръце в кръг (непознати от двете страни). Пускане на тетрадката с график за лични срещи и евентуални покани за опита "Сириус-97".

(Уран) 20,54 Първи предварителен опит по домовете - с партньори от самата сбирка.

22,07 В полет, вече насън...

- ГРЪНЦИ!... – Тази дума фигурира в текста точно тука не защото сме подготвяли някакво действо и с грънци..., а от яд и разочарование, че вечерта в Младежкия дом бе провалена от

Стамен Стаменов... Така викаме българите: "Грънци" – т.е. "друг път", "утре по това време", глупости, нищо подобно, на кукуво лято...

А ето какво бе дадено за излъчване и печат в медиите. Р. е придвижила въпроса в София, други приятели – по други градове:

Сириус`97

Международен експеримент за изследване на Сириус по нестандартни методи, организиран от българи.

От 15 до 23 януари 1997г продължава опитът за масово свързване със звездата Сириус по екстрасензорни и други методи, започнат през 1994 г. в Латвия и Русия по инициатива на един българин. Сега е подходящият момент да се разшири мрежата от желаещи, тъй като резултатите до днес са определено обнадеждаващи и все повече и повече хора искат да опитат. В Бургаския вестник "Черно море - юг" се обнародва интервю с организатора на опита Григорий Ватан, познат на югоизточна България от интервютата с него по местните телевизии и радиостанции и от една изложба със странни фотоси през юни миналата година във Военния клуб в Бургас. Чували сме гласа му и по програма "Хоризонт" на Националното радио, има публикации в нашия и чуждия печат по въпросите на предрожденното възпитание на детето по време на бременността; културхигиенните, социохигиенните и биохигиенните условия за съвместимост и подбор на родителите и ефективността на взаимоотношенията в семейството, любовта, периода на зачатието, кърменето, и пр.; по въпроса за самотните майки и др. В Латвия, например, от 1994 г. той води официално направлението "Великата Мара" - една митична латвийска богиня, закрилница на мъртвите, живите и майчинството. Успял е да убеди лидерите на Клуба на еколозите в Латвия и лично неговия президент господин Арвид Уулме, член на латвийския парламент, че в основата на природозащитата трябва да стои над всичко бременната и кърмещата; плодът, детето и въобще майката, която ражда всички ни. Латвийският печат е обнародвал девет големи стихотворения, написани в оригинал на руски език от българина Григорий Ватан, със заглавие: "Тържествена меса за бременната", а в салоните на Рига, Лйѐпая, Москва, Петербург, Швейцария, Германия, Турция, Башкирия и др., синове и дъщери на България постоянно разнасят възродителните семена на идеята за нова културсоциология, ново отношение към твореца, детето, юношата, майката; нов тип икономика и грижа за тях и нови методи за общуване с Космоса. Пренасяйки благотворния опит на родината си и в чужбина, подобни наши сънародници допринасят за каузата "и ний сме дали нещо на света". Така споменатият инициатор успява да обедини много различни личности и те-

чения около тази идея и да реализира част от нея и на практика: латвийските фермери отдават вече безвъзмездно определен процент на екологически най-чистата си продукция на Зелената партия, а тя, от своя страна - на бременните и кърмещите, съвсем безплатно. Първият акт на безкористно даряване на плодове на бременни и кърмещи е станал в салона на Авиационния институт през 1994 година, а по-късно Ватан организира и води безпрецедентно представяне на България пред хиляди зрители и участници, като постига нещо почти невъзможно: хармония и положителни изказвания една за друга на представители на десетки различни вери, учения, школи и философии. Това става чрез една от най-интересните диалектични културсоциологически игри: "Кажи какво ти харесва в изказването и верують на говорилия преди теб." При всяка негативна оценка – черна точка и излизане от играта... С такива "игри" и експерименти, рецитали, концерти, филми, изложби, пиеси, лечебни сеанси и др., група нашенци възбудиха латвийската, руската, швейцарската, американската, френската, скандинавската, английската, японската, белгийската, испанската и др. публики до такъв градус, че името на България сега се носи от уста на уста и от сърце на сърце по целия културен свят на планетата. Медиите по всички места се надпреварват да отразяват и коментират това; време е и ние да се позаинтересуваме от нашите си: както често става – на опашката (български феномен)...

Целта на настоящото съобщение е да приобщи накрая и българите към чудните опити и постижения на българи по света. Така е било векове наред, но още дълго ли трябва да продължава? Националното неуважение и негативизъм към всичко нашенско не е ли време да отстъпи на мисълта: "Ами я, ако това е вярно? Защо само чуждите, а не и нашите деца да не започнат да растат по-здрави, румени, щастливи, горди и талантливи?" – За да не се налага за пореден, хиляден или стохиляден път, да купуваме скъпо и прескъпо стока от български автори, оценени в чужбина...

През януари 1994 година в Рига и на други места българи организират колективен опит за свързване със звездата Сириус. Модусът е културен, т.е. културсоциологически и етнопсихологически. Нискокултурните хора и личности предварително отричат възможността за съществуване на някой феномен, който никога не са виждали. Съвременната културсоциология казва: много скептици и цензори с власт или авторитет играят ролята на престъпници, лишаващи човечеството от хиляди и хиляди блага. Други правят това, за да демонстрират "ум", т.е. интелектуално-чиновническо подчинение на властващата конюнктура. Да кажем, има една затворена врата. Романтикът (т.е. истинският учен с висок коефициент интелигентност, развил виртуалните си центрове и познаващ статистиката) казва: "Зад нея може да има нещо – да се отвори!" Песимистът, скептикът, циникът, а най-често цензорът, чийто господар няма сметка от новооткрития, защото върти бизнес с морално остарели технологии, казва: "Никакво отваряне! Там няма нищо."

Има ли нещо зад "вратата" на Сириус? Има ли живот, цивилизации, култура, изкуство, наука по другите звезди и планети, в "пустото" космическо пространство? – Въпрос, стар като света... По нов начин на него отговарят удивителните резултати от експеримента през януари 1994-95-96 година, обхванал най-сетне и страната на инициаторите.

Получилото се е дотолкова впечатляващо, че интересът по света сега е възбуден навсякъде – хвърчат писма и запитвания, разкази за преживявания от къде ли не. Натрупан е достатъчен материал за удивителни изводи. В момента те не могат да бъдат съобщени на незапознатите със случая, за да бъде извършен опитът без опасност от предварителни познания и самовнушение. Тези, които са участвали или знаят нещо за тази инициатива, се умоляват да не разкриват подробности. После ще обединим резултатите от трите предидущи години с тези след 23 януари 1997г.

Накратко: през 1993 година в Латвия и Русия бе съобщено, че със Сириус човек може да се свърже по следния начин:

1.Осем денонощия преди съединението на Слънцето с Уран – а сега това обхваща периода 15-23 януари 1997 година, - желаещият трябва да пие малинов сок, колкото е възможно натурален и предварително затоплен на слаб огън малко над температурата на тялото – максимум до 40 градуса по Целзий. Ако мине на пълен пост в това време – най-добре; може и да яде друго, но плюс-минус два часа от приемането на сока, при това само вегетарианска храна. Не бива да се яде преди изгрев и след залез слънце. Месоядци, пушачи, употребяващи алкохол също имат успехи, но по-малки и често болезнени и с необясними обрати в минус – не само в опита със Сириус, но и в живота въобще. Това тук вече е разкриване на информация, но сме длъжни да предупредим. Напротив: спазващите условията биват изненадвани от стотици видове положителни ефекти – и то във всички области на живота. България не знае какво е пълна зала с чужденци, които плачат от вълнение, възторг и щастие по причина на българска инициатива – и това е хармонично и красиво, а не някакъв вид религиозна или масова психоза. Такова нещо са предизвикали само нашите именити певци и инструменталисти.

Тъй като натурален малинов сок, 100% без примеси и консерванти, е трудно да се намери през зимата, вършат работа и всякакви купешки и домашни малинови сокове, чайове, конфитюри, сладка и пр., разбира се с по-скромен ефект. Една участничка в Рига, например, казваше: "През лятото имах импулс да си набера диви малини от Юрмалското крайбрежие и си направих компоти. Няколко дни преди да узная за вашия експеримент, аз отворих първия и почнах да го консумирам. Сега, като ви разказвам това, виждам, че съм почнала опита заедно с вас в един и същи ден, без да зная предварително абсолютно нищо за инициативата "Хис"... Рижанката споменава това име, понеже на онзи етап бе неуместно да се оповестява с коя звезда се прави експеримент – Сириус е твърде известен от дълбока древност до днес и дори оскъдни сведения за него биха наложили отпечатък върху нашите нови изследвания. Сега раз-

криваме името му, тъй като вече се писа и се говори по телевизията за този опит, поради което за много хора тук и в чужбина маскирането му би било излишно. В Рига през 1994 година той бе назован с името "Хис" и "Термона", фигуриращи в някакво си "Галактическо съглашение" и в други текстове с претенции за извънземен произход. В бъдеще ще правим още много подобни опити с други звезди и космични обекти, за които широката публика и официалната наука знае твърде малко или въобще нищо не знае. Тогава пък ще се използват космични имена, имащи силата да предизвикват връзка със съответните светове.

Ледените течности, така много рекламирани от компаниите-производители и превърнали се в непреодолима потребност за много хора, имат не само фатален здравословен ефект, но и прекъсват рязко и задълго връзката на най-висшите ни мозъчни центрове с Космоса. Отделни тайни общества знаят това и по тази причина хвърлят гигантски средства за рекламиране на най-унищожителни храни, напитки и токсиканти по цял свят.

Още за малиновия сок: той трябва да се пие бавно, с дълго задържане на всяка глътка предварително в устата, в продължение на един цял Венерин астрологически час. Тези часове за експерименталния период са дадени в края на тази статия, но само за София – за другите градове трябва да се ползва помощната таблица най-накрая, а кандидатите за участие от други страни трябва да се справят със съответните астрономически календари и сами да си изчислят астрологическите часове, ако знаят как – или да ползват готови изчисления за локалните астрологически часове.

2.В началото на всеки Уранов астрологически час може да се произнася или пее със свободна мелодия по вдъхновение думата "Хис" – името на Сириус по "Галактическото Съглашение" – не повече от пет минути. Такава табличка се дава също в края на този текст.

3.Най-трудното условие за провеждане на този опит: така наречената Н.К.Е. (Нелична Космична Енергия). Това изискване съкрати в чужбина и особено у нас по-голямата част от кандидатите за участие: от хиляди – на няколко десетки. На този еволюционен етап нашето човечество не може да се свърже лесно с Н.К.Е. и да я продуцира: всеки си има повече или по-малко ярки лични чувства и предпочитания. Личната Космична Енергия (Л.К.Е.) е също велик двигател на живота и говори за високоразвито човешко същество, когато тази енергия е насочена към правилен обект и по неегоистичен начин, но тя "изстрелва" към съвършено други космически обекти – не и към Сириус и подобните нему. На практика, във връзка с нашето упражнение това означава, че в продължение на осем вечери и нощи (защото денем не трябва да се откъсваме от човешките си задължения), ние би трябвало да бъдем всеки път с различен човек. Изключение прави само нощта в събота срещу неделя, когато участникът трябва да е съвсем сам – не само в стаята си, но и в апартамента (независимо своя или чужд). Следователно упражнението "Сириус" е неизпълнимо за всеки, който няма

достатъчно предани приятели и не е напълно свободен от хора и обстоятелства, пречещи на самостоятелните му решения в живота. По принцип, през всички векове и времена на Тесния Път стремящият се към Истината е трябвало и трябва първо да се справи с близките си, а после с останалите хора и враговете си, ако има такива. Близък, който се съмнява в нас и не ни оставя свободни в мислите си и на практика, е твърде далеч от космическото определение за "ближен" и, по всяка вероятност, с такъв ние сме сбъркали в избора си. Езотерични-упражнения и мисии от рода на "Сириус", в случаи с хора, които не могат да бъдат на нивото на моряка и пътуващия в командировка или на почивка сам, без това да поражда разпити, драми и екцесии, е излишно да се предприемат. Има поговорка, че робът заслужава господаря си. Космическите училища и школи са много по-взискателни и строги в това отношение от която и да е казарма или мобилизация, с тази разлика, че не разстрелва и не вкарва в затвора дезертьорите, а ги оставя още дълги години и столетия в ръцете на техните предпочитания – с всички последствия, произтичащи от това.

Тънкостта при осемдневното упражнение, за което говорим, е в това, че нито един от партньорите за "полет" през седемте нощи не трябва да е бил с нас в една стая нощем до този момент. Това е чисто Ураново, Сириусово изискване, и то не подлежи на коментар. Нещо повече, еднополов първи или втори пилот се допуска само в сряда и четвъртък (като в сряда може да бъде и дете, а в четвъртък може да бъде и разнополов, по свободно решение на участващия). Какви ще бъдат взаимоотношенията на партньорите през тези седем нощи е личен въпрос, стига да не се допусне изнудване, съблазнителство или насилие от какъвто и да е характер. Възбуждането на Н.К.Е. се интересува само от най-висшия, космическия морал: всяко пълно триединство на мисъл, чувство и действие, което допринася за пробуждане на космическото съзнание и прави човека по-добър, по-разумен, по-здрав, по-млад, по-красив и прекрасен и по-всеотдаен в живота за всички, е морално. При изпълнението на това упражнение от обвързани хора, които постигат отсъствието си с лъжа, участието има обратни резултати. Това означава човек, който се бои от нещо или някого и за него Космосът не е на първо място. Дори най-обикновените човешки партии и военни институции изискват от човека именно такова съподчинение на верностите, а какво остава за Космоса.

Като се има предвид, че по тези причини масовостта на подобни експерименти се ограничава значително, от само себе си се разбира, че статистическите принципи за извеждане на закономерностите тук не могат да бъдат водещи, както е в конвенционалната физика и психология. Повече ще се спираме на уникалните случаи и преживявания; но това не значи, че досега не са регистрирани и типологични феномени, валидни единствено за Сириус. Такива се повтарят в описанията на почти всички участници досега, без те да се познават или да са споделили нещо по опита до момента на предаването на материалите.

Организаторита могат да предложат и един изпитан метод за крайно ефективно провеждане на опита: въвеждане на бази от данни чрез специални тестове за личността на кандидата, основани на сравнителната ритмология, психология, социометрия, културметрия, антропология, био-, психо- и социохигиена и др. При достатъчно голямо количество кандидати, в такъв случай със сигурност бихме могли да препоръчаме точно с кои непознати вам досега участници (или с кои ваши приятели или познати, ако никога досега не сте оставали насаме с тях за по-дълго време) трябва да извършите този седемдневен експеримент, за да се получат оптимални резултати. Има най-малко шест синусоиди, които трябва да вървят нагоре (или колкото може повече от тях) едновременно с тези на партньора ви, за една нощ или няколко часа или минути, за да се получи нужното количество Н.К.Е. за изстрелване. Това е висша наука и практика, която се изучава в специални космически училища и институти.

Почти всички участници досега – в Рига, в Москва, и в другите градове и страни – не се откъснаха от служебните задължения, докато провеждаха опита. Това е напълно възможно. Дори вкъщи някои са имали удивителни и съвършено нестандартни преживявания, даже и когато ближният им е пушел в стаята. Това говори за силата на духа.

Безспорно, денят е важен, но за такъв експеримент най-съществена и плодотворна е нощта. Денят е царството на Хелиос, но нощта и вселената са необятната градина на Урания. Денем посветеният може да отиде само на Слънцето, ако знае как; а през нощта се пътува директно до повечето звезди и вселени. "Скитникът по звездите" не е някаква измислица на Джек Лондон; "скитниците" от най-древни времена до днес, които знаят кога да са в леглото, могат еженощно да пътуват твърде надалеч. Лао-Цзе казва, че мъдрецът пътува по вселената, без да излиза от стаята си. Но българските мъдреци знаят докъде се отива, ако си заспал преди десет часа вечерта, докъде – преди осем или преди шест. Ако пък си заспал със сродна душа преди залез слънце, излитане до Слънцето е сигурно, а от там – до всички светове без изключение... Ако наистина е сродна, не са нужни седем партньора по време на опита...

Какво да очакваме от това необикновено упражнение? Какво се е случило досега в различните градове и страни при ония, които са го провеждали? – Има купища документация и материали по въпроса: дневници, писма, отделни бележки, рисунки, картини, фотографии, аудиозаписи, нотни композиции, стихове, есета и пр. Всички те досега са напълно подредени, анализирани и обработени – готови за цяла книга с приложения. След 23 или 31 януари 1997година, когато постъпят и материалите от предстоящия опит "Сириус – 97", те ще бъдат добавени и желаещите ще могат да се запознаят с всичко още преди издаването на тази книга, стига да проявят интерес.

Засега може да се каже:

1.Следете и записвайте редовно сънищата си; 2.Особени субективни преживявания и случки около вас в експериментал-

ния период; 3.Усещания в мозъка и в тялото и положителни изменения на здравословното състояние, рязко подмладяване или остаряване (в зависимост от партньорите); 4.По-необичайни реакции у хората, животните и природата въобще, особено в Уранов час и малко преди него – Уран издърпва събитията преди очаквания миг, докато Сатурн ги забавя; 5.Реплики около вас, дори и съвсем обикновени на пръв поглед, за които само вие съзнавате, че чрез тях ви се говори нещо от Космоса; 6.Сънища, звуци, думи, реакции, разкази, фантазии, мелодии, рисунки и всякакви други спонтанни продукти и действия на децата около вас – вкъщи, в детската градина, на улицата, в училище, особено в Уранов час: Уран ръководи пряко децата и юношите, младите хора. Някои от тези изблици на децата могат да бъдат съзнателно провокирани от вас, но не като подсказване, а чрез създаване на условия да рисуват или задаване на неутрален въпрос. Записвайте на аудио и видеокасети непрекъснато детските реакции през тези осем денонощия, ако имате възможност. Всички детски и недетски творения и случки трябва да бъдат стриктно и незабавно датирани, с точност до секундата, ако може; 7.Самите вие водете дневници – по минути, ако искате да сте коректни; рисувайте, пишете стихове, импровизирайте мелодии и ги записвайте; дайте свобода и простор на ума, сърцето, духа и душата си; лудувайте и рискувайте; ако имате импулс, допуснете всякакви фантазии и абсурди, стига това да не пречи на околните и само да ги развеселява – но всичко регистрирайте до секунда. Или останете сами – в пълна тъмнина и тишина, - за да усетите това, което усещат и преживяват отшелниците и космонавтите.

Последният ден е най-важен – особено нощта преди него. В случая, това е 23 януари 1997г, а съвпадът на Слънцето с Уран е в 8ч.21м.56с вечерта. По Гринуич, това е 21м.56с. Тези данни са по програма "Алмагест", но желаещите могат да ги сверят с българския Астрономически календар или алманах за 1997г. Именно в осмия ден на експеримента "Хис-94", т.е. Сириус, една участничка в гр.Рига намира една странна огърлица на улицата и я предава на организатора, с мисълта, че това може да означава нещо. И наистина, тази огърлица отговаря по всичките си формални показатели, 10 на брой, на 10 астрономически и митологически особености на звездата Сириус и системата й! По теорията на вероятностите, възможността за такова тотално съвпадение се изразява с десетично число с множество нули след десетичната точка.

Три години досега, за провеждане на опита бяха предварително оповестявани урановите, венерините, слънчевите, лунните и други астрологически часове и аспекти в интервала от осемте денонощия. Този път няма да дадем всички данни, за да се избегне преднамереността и самовнушението – повечето жълти писания днес са натъпкани с абсолютни небивалици и ужасии в стил стари градски песни, бизнес, екшъни и трилъри, и то с бедния език на плебейската астрология. След като участниците ни изпратят своите дневници и материали от опита "Сириус-97" – по възможност не по-късно от 5-10 февруари 1997

година, - ние ще обработим тези данни и ще установим имат ли те някаква връзка със Сириус, Уран, Нептун, Юпитер, и въ-обще с космическите ритми и констелации във въпросния пе-риод. Но поне Урановите и Венерините часове трябва да се знаят.

Досегашният ни опит не отговаря съвсем ясно на въп-роса, дали пиенето на малинов сок извън рамките на осемте дни (различни за всяка година) допринася за свързване със Си-риус или не. Това се дължи на факта, че Слънцето прави още много съвпади и други аспекти с другите планети и звезди в това време по еклиптиката. Ето защо, ние можем да сме отно-сително сигурни само за дадения експериментален период, при опити с определена звезда или небесен обект.

По-горе бяха споменати и Юпитер и Нептун, тъй като през януари 1997г, точно в осемдневния Сириусов интервал чрез Уран, Слънцето преминава и през тях. Това комплицира експеримента извънредно много: на 2 януари Слънцето е в съединение с Меркурий, на 17 – с Нептун, а на 21 – с Юпитер: само два дни до съвпада му с Уран. Това би могло да "изпрати" участниците към съвършено други звезди и вселени, чиито трамплини са, съответно, споменатите "пречещи" планети. И все пак, целенасоченото пиене само на малинов сок и стре-межът да се попадне на честотите на Н.К.Е. дава известен шанс за "чисто" излитане към Сириус. В по-тесен състав, ня-кои "ветерани" все пак ще се опитат да се свържат и с дру-гите три планети и звездите, към които те препращат – в се-кретните космически школи се знаят плодовете, соковете, кристалите, формулите, типовете партньори и пр., чрез кои-то се лети към съответните небесни цивилизации и необ-итаеми светове. А съединението Слънце–Нептун–Юпитер–Уран, което е пред прага ни, за човечеството ще има решаващо значение, в един немалък диапазон в плюс и минус. Извън не-обикновените природни пертурбации, които то бележи, се оча-ква побратимяване на много благородни индивиди и формални и неформални общества, както и пръв масов, официален кон-такт с Космоса. Една от формите на този "Дебют" е и раз-ширението на експеримента "Сириус" в национален и между-народен мащаб.

Хилядолетия наред, подобни полети се извършват само от базите на тайните школи, под ръководството на вещи ин-структори и водачи. Египетските саркофази не са само пог-ребален атрибут – те са и "лодки" за психическо космоплаване и дори за физическа телепортация. Известно е от историята, че кандидатите за получаване на най-вътрешни посвещения са минавали през най-тежки изпити; днес нещата са се променили, само формите са по-различни. Първото изпитание е точно към коя религия, към коя школа, учение или духовно общество ще се насочим. След като неофитът е бил дълго време наблюдаван дали взема участие във външните, "екзотеричните" форми на живот в такава школа и в каква степен взаимоотношенията му със съучениците и света са справедливи, нетърговски и люб-веобвилни, висшите посветени преценяват дали кандидатът е годен да влезе в "езотеричните". Тази практика не се е пре-

късвала никога в историята на човечеството, а България (или по-скоро нейната древна територия) е била винаги водеща в "езотеричните". Ние знаем, че скоро щафетата ще се поеме от Русия.

В българския текст следват таблици за Венерини и Уранови астрологически часове и за изгревите и залезите на слънцето в интервала 15-23 януари 1997 година. Тези, които не знаят откъде да намерят готови изчислени часове, първо трябва да се снабдят с локален национален астрономически календар за 1997 година. В раздела за Слънцето са дадени часовете и минутите на изгрева и залеза на Слънцето за всяка дата, както и продължителността на деня в часове и минути. Ето как се изчисляват астрологическите часове, според известната седмолъчна звезда на магите. Продължителността на деня се разделя на 12 и се получава продължителността на дневния астрологически час за дадената дата. Времето от часа и минутата на залеза до тези на следващия изгрев се нарича продължителност на нощта и също се разделя на 12. Получава се продължителността на нощния астрологически час. Без научен джобен калкулатор или компютър със специална функция за изчисляване на градуси (или часове), минути, и секунди, пресмятанията са доста продължителни и трудни и се изисква голямо внимание. Правилото е следното: ако при последователното прибавяне на дневния астрологически час към часа и минутите на изгрева не се стигне до вярно и точно до часа и минутата на залеза, дадена в астрономическия календар, значи сме сбъркали.

В съвременната и древната езотерична астрология има много по-тънки разграничения, включващи и трансплутоновите, некласическите планети, както и новооткритите и използвани напоследък планетоиди, астероиди, галактики, газови луни, астрални планети, точки и пр., но това не е обект на настоящия опит. Всички тези древни и съвременни по-тънки моменти в астрологията (пунктове, точки, полупунктове, планети и т.н.) се прилагат и в часовата астрология. И така, денят започва от часа и минутата на изгрева, с този астрологически час, който е отбелязан на чертежа, в зависимост от седмицата. Като се прибави дневният астрологически час, по посоката, означена с външните стрелки около окръжността. Значи, в неделя последователността е такава: Слънце – Венера(Телец) – Меркурий(Близнаци) – Луна(Селена) – Сатурн – Юпитер – Марс – Слънце – Венера(Везни) – Меркурий(Дева) – Луна(Луна) – Уран и т.н. Към часа на залеза се прибавя продължителността на нощния астрологически час, в същата последователност. Ако при пресмятането се е получил часът и минутата на следващия изгрев, значи изчислението е вярно.

В рамките на опита със Сириус, като един минимум трябва да се разпечатат, както в българския текст, следните данни:

1.Венерини астрологически часове само в рамките на времето от изгрева до залеза, с цел тогава да се пие малинов сок.

2.Уранови астрологически часове – всъщност, това са Сатурновите класически в интервалите от обед до полунощ. Естествено, понятията обед и полунощ тук не са 12 и 0 часа по часовника, а според астрологическото пладне и полунощ, които се получават при изчисляване на астрологическите часове, т. е. Слънцето е на зенита, когато са изминали шест астрологически часа след изгрева; или е на надира, долу, в точката на полунощта, когато са изминали шест астрологически часа след часа на залеза. Урановете часове при този опит трябва да се разпечатат само до 22 ч. вечерта, тъй като участникът в него вече трябва да е заспал, ако иска опитът да е успешен.

3.Изгреви и залези на слънцето от 15 до 23 януари 1997 година, необходими за самостоятелно изчисляване на астрологическите часове (за тези, които искат) и за спазване режима на хранене.

4.Необходима е таблица за корекциите на изгревите и залезите за всички основни селища в дадена страна спрямо столицата, или най-близкият базов град. Такива таблици се дават във всеки национален астрономически календар. Съответната корекция е в минути или час и минути за някои страни, в плюс и минус, и се прави не само към изгрева и залеза, но и към началото на всеки астрономически час, за да се установи кога започва неговото действие в конкретния град и селищата на неговия меридиан.

13.I.133(1997)
София – Изгрев

БЪЛГАРИТЕ – САМО ЛОКОМОТИВИ...

Два дни преди началото на Пòлетите! Вече Сириус действа! Една приятелка си била вкъщи, когато хазяйката ѝ, възрастна и болна жена, поискала да я почерпи с някакво желе или сладко, но тя отказала - не ѝ се ядяло такова нещо в момента. Тази сутрин старицата си намазала хляб с маргарин и отгоре нарисувала със замах странна плетеница, нещо като арабски букви, със същото розово сладко. Оказало се, че е малиново... До този момент тя не го е била отваряла и точно сега за пръв път получила импулс да почерпи и да си похапне… Филията е снимана - предстои "разгадаване" на текста…

От сутринта - подготовка на вечерта за "Сириус-97", по уговорка с асоциация "Феномени" в Младежкия дом. След една безсънна нощ от вълнение и трескави мисли и представи как да се проведе тази вечер, почваме подготовка на представянето с приятелите: програма, камбанка, розови и сини свещи, малинов сок и атрибути за водене на записки поне за 100 души; плакат със знака на Сириус, чертеж със съзвездието и имената му (Хис и Термона), цветно копиране на 14 броя от фантастичните колажи на А-3 (само това излезе над 10 хиляди лева). Р. е пуснала съобщение – малка, но много свежа статия по въпроса - в "Нощен труд" от 10.I.1997г.

Не сме знаели, че каним на цирк с шарени бонбончета... За да влезе някой в Космоса, да разпознае вестителите Му, трябва да е минал през големи и тежки страдания.

Времето настъпи, но с чисто българска съвест и организация. Вместо от 16,30ч., според уговорката и нашата обява, и вместо да ни се дадат от 3 до 5 чàса време, дадоха ни само 15 минути след 18,30ч. - имали си лектор тази вечер по план, въпреки обещанието към нас... А бяха дошли хора и чакаха

търпеливо – научили за инициативата от медиите. Вероятно Д. нещо е недоразбрал и недоуточнил със Стамен Стаменов... Имахме готовност за информация, за четене на 133 псалом, защото е 13 дата, за въпроси и отговори, за действо със свещите и пиене на сок. Носехме специална Сириусова музика, с готовност за медитация върху кротостта, смирението и благоговението; а после - упражнение за незабавен и директен контакт със Сириус! Очакваха се и спонтанни изцеления и просветления, както стана в Латвия, получаване на Посвещения от някои хора - но София пак изпусна шанса. "Морето от Азове" и огромната глухота тук наистина са нещо неизкоренимо. Една жена от излезлите с нашата група (напуснахме, понеже си имахме работа) разказа за прекрасната музика от Сириус, която била чула през август т.г. Преди излизането от аудиторията обаче на присъстващите бе казано, че тук преобладават хора с ярки способности и монади и че тази нощ мнозина имат шанс да сънуват екскурзия до Сириус, само защото са видели знака му на нашия плакат...

Все пак, Стамен благородно ни даде 10-15 минути от времето на неговия лектор – "да изложим тезата си"... Не се отказах от тях, понеже исках да ги накарам да си вдигнат очите на челото... Там бяха все познати физиономии – от корифеите на йога и феномените... Говорих им за пълните фантазии и измислици относно местата, вида и функциите на чакрите и меридианите, както ги рисуват от хиляди години насам и както и до днес ги описват по книгите и четат по лекциите. За това, че и да ги "виждат" и "усещат", всички медитират върху измислени, егрегорни чакри и центрове отпреди куп векове, и то валидни само за някои източни народи. За огромната опасност от връщане назад в еволюцията, ако успеят да пробудят някои от отдавна гипсираните чакри, и то чрез безкрайно опасните, архаични упражнения и пранаями, смъртоносни за някои представители на бялата раса. Искрено съжалих, че са ни дадени само 15 минути "да си изложим тезата", след като можехме да им предложим незабавно ефективен метод за реална визуализация на истинските чакри още тук, в салона, нарачени днес "олтари", "престоли" и "двери". За пръв път чуха, че кундалини с всичките му сушумни, иди и пингали вече отдавна не действа в кавказката раса и особено при българите и славяните, понеже сега тук се пробужда "вихрун". Каза им се за елмазената струна на аза в българите и мимоходом за други български екстри, които няма как да се диплят в рамките на 10 минути, след като са обект на Школа и упражнения още отпреди 30 хиляди години, а напоследък - от 1898 г. насам. Някои за пръв път чуха, че с езическите методи не може да се постигне нищо повече от нирвакалпа самадхи, а със старозаветните – от сливане с ПсевдоЙехова.

Любезно ни поканиха да останем на лекцията по йога - все едно че нищо не бяха чули. Любезно отговорихме, че контактът със Сириус все пак е започнал още в 16,30, че вече са дошли гости от там, а това става много трудно през измеренията; че ясновидците в залата, щом са толкова напреднали, сигурно вече ги виждат. Че в коридора от два часа чакат хора, дошли именно за нашата инициатива. Затова излизаме в парка, за да започнем веднага процедурата със свещите, формулите и малиновия сок. По този повод, залата се поизпразни, тръгвайки с нас...

После отидохме в дома на И. в "Дружба", осветихме останалия малиновия сок и на бавни глътки изпихме по една чашка. Понеже бе след залез, не можеше да се мине без пречистване на сока с огън: най-младият (Д. от Бургас) направи със свещ кръга на Сириус с хордата и вихърчето пред всяка чаша, докато ние бяхме в кръг, с гърбовете навътре. Сенките ни се сливаха в едно на тавана, понеже на пода, в центъра на кръга ни, бе поставена свещта. Това е действо за сливане на универсалните ни тела, които живеят в Божествената сянка на човека. В пролуките между сенките на телата ни светеше светлината на свещта - и ние си представихме как през тях от нас потичат вертикални потоци от силна светлина, извираща от сърцата ни и отиваща по света. Това действо бе извършено в лунен час; а бяхме с лица навън, защото подготвяме контакт ***с Уран*** *(при връзка със Слънцето, трябва да сме обърнати към центъра).*

Урановия час посрещнахме в рейс 204, на път към дома. Всеки си пя тихичко 5 мин. "Термона, Термона, Хис". Всички изпаднахме в блажено състояние, а Е. усети пробуждане на теменните енергии.

Утре от 14ч., по предложение на Директора на "Феномен" Ст. Стаменов, ще се занимаваме с "повторение на експеримента" Сириус в градинката зад Младежкия Дом във "Владимир Заимов". Сякаш повторение е възможно... Все пак, 14,10 започва слънчевият час. Но вече без гостите от Сириус.

Тази вечер стана ясно, че Уранова музика има у Берлиоз (Фантастична симфония"), Вагнер (особено "Летящият холандец"), Лист, "Мефистофел" от Бойто и др. А от 12-те касети, за Уранов час бе препоръчана VIII касета - с Бетовен. Ако срещата в Младежкия дом се бе състояла, за домашно аудиторията трябваше да мисли по въпроса "Какво ви говори името Елма?" В зависимост от резултатите, щяха да бъдат разпределени хората за опита със Сириус и за други полети или наземни дейности. Но България, както винаги, чува или първа, или последна. Особено на 13-о число...

Но ето и реакцията на Елма:

14,58ч.

- Забранява ти се от сега нататък писмена и организационна дейност! Каквото било - било.

*Представите за това, което би могло да бъде, не трябва да внедряват в приятелите чувство за вина. Небето си работи по **своя** програма, но доколкото посветените я следват, те не трябва да я предлагат в писмен вид на оглашените, понеже има 2-3 огромни опасности. Първо, програмата се мени със всяка секунда - тя се преработва от Тот, а понякога Той направо я ликвидира и го удря на живот… Второ: програми, които са написани, стават канон за **простите** - те не знаят, че следващия път програмата е вече нова. Трето: амбициозните имат нужда от програми, които са впечатляващи и работят. И най-старата програма, спусната от Тот и Пралая, работи - но със все повече и повече стружки от обвивката на Новото, което постоянно набъбва.*

*Ето защо, Тот се **интересува** от програми, но предимно си **живее**. Живейте си и вие напълно безгрижно, колкото и да обърквате програмите на ония, които искат да ви хванат... Стига вече толкова много писане - писането е за ония, които още нямат прекрасен и съвършен почерк. След като попишат толкова, колкото е необходимо за изграждането на ясновселенското им тяло, и те трябва да спрат.*

А сега, замини без нищо, а не натоварен като циркаджия - та да видим ще ти стане ли нещо…

14.I.133(1997)
София

МÉТЛА!...*

("Любовта е да се сетиш")

**Бележка за преводачите: "Мѐтла!" е софийски младежки жаргонизъм, синоним на израза "Хайде, измитай се!" и диалектизма "Дъ̲лгата!"("Хващай дългата!"). Означава "Хващай пътя!", "Махай се!", "Отивай си!"*

Вчера някой невидим местеше чашите ми из стаята. Днес падат и тракат предмети. Какво става?...

9,33ч.

Днес, преди няколко минути, ръката ми сама спря кранчето на газовия котлон, веднага след като го запалих. Пламъкът угасна. Запалих пак, но ръката ми отново завъртя кранчето наляво не по моя воля - и пак стана същото. Исках да кипна вода, за да си направя, като поизстине, разреден сок от боровинки, след като нямам малинов. Реших, че е по-добре да се пие каквото и да е (при това, боровинките са свързани с Уран), отколкото въобще да не участвам в упражнението. Хайде, малинов няма, но нали човек може да си нарисува малинки или да си представя, че пие?... Нали може да си представя, че изпълнява упражнението с други хора, след като няма никакви покани? Нали е по-добре да не се яде в този период - значи отпада проблемът, че тук снощи изядох абсолютно всичко и

повече няма нищо, освен мед. Ами мед да не е малко?... При това, пак се "опустошава" храната на един приятел, въпреки че той е предоставил апартамента си и всичко останало безрезервно и с любов. Или си остава в сила правилото да не се приема подарък от по-малко от 12 души? Наистина, намерих един плик с 10000 лева на мое име преди няколко дни, но те пак отидоха за братски работи и за хора, много по-бедни от мен и в бедствено положение. Сега един обед навън струва минимум 1000 лева.

Поисках да запаля за трети път газовия котлон, но този път се развали ***запалката****… Започна да се оформя остро желание да се замине там, където корабът ще върви. Какво е мнението на Началника?... И днеска в 2 часá не искам да ида на сбирката в градината!*

14,00ч.

- Дългата! Мéтла!

Така го записа ръката, но в съзнанието ми звучи в обратен ред: "Метла! Дългата!" Това пък защо?...

16.I.133(1997)
Бургас – Изгрев

ДЪХ НА ЖАСМИН

ЖЛО / Ев

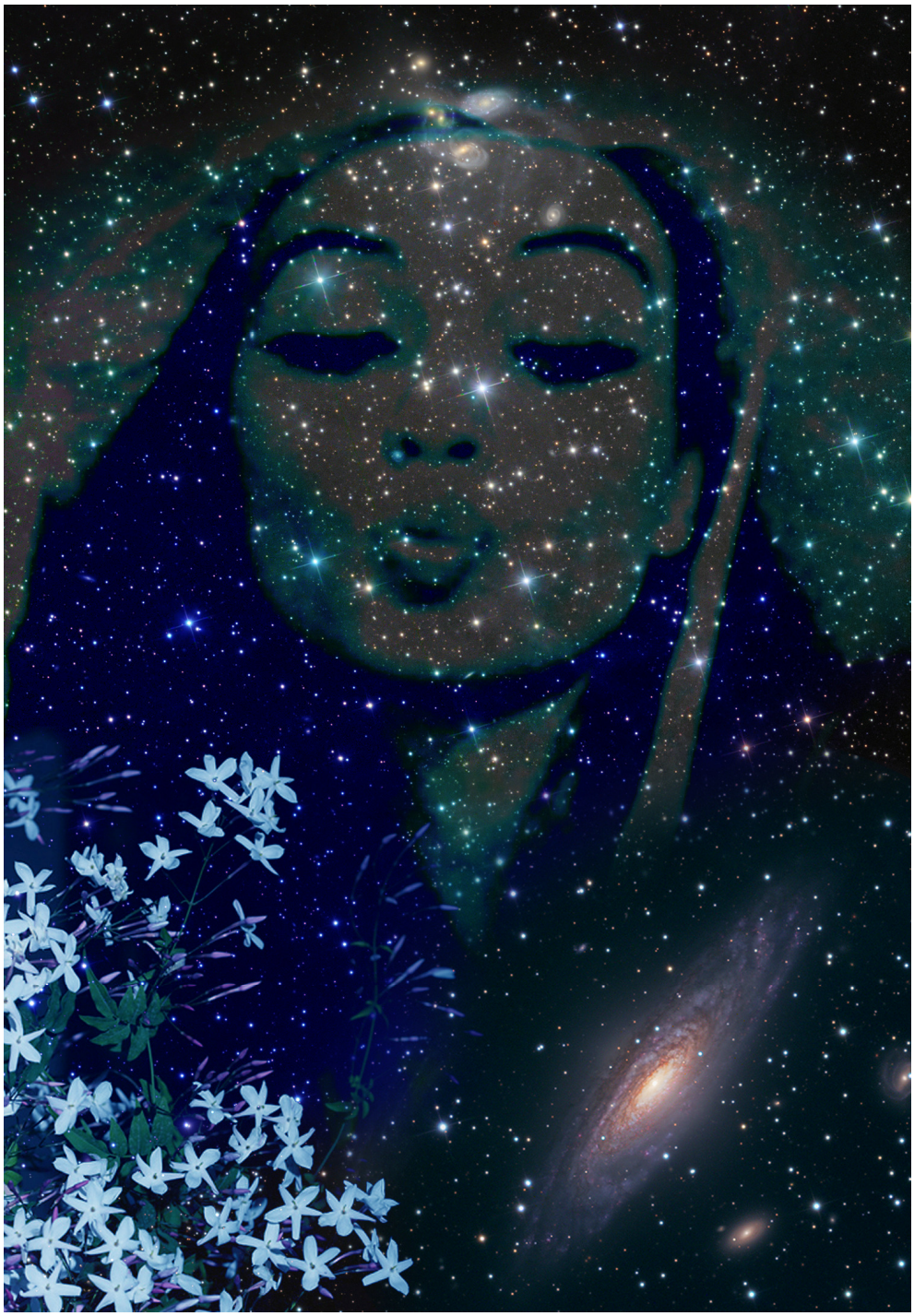

17,18ч.

- Ангелите на Жасмина са най-чаровните в Трите Вселени. ***Много*** *път трябва да бие всеки през све-*

товете, за да попадне в страната на Жасмина - една особена вселена, в която всичко е благоухание.

Преди да дойдеш на Земята като човек, преди 700 хиляди години, ти бе една от най-прелестните елфи на Жасмина - но не на тази планета, а в един съвършен свят, не минал през грехопадението. Самият Жасмин там не е цветето, което познавате, а живо същество, подобно на полуангел, полурастение. Жасминните ангели са почти изцяло женски, но има и седем-осем % мъжки. По тази причина, Жасмината е способна да обича по-силно от повечето останали природни ангели, тъй като любимият, истинският любим, е трудно постижим. Растението Жасмин отразява тази носталгия на човешката душа по неспирната космическа Любов. Жасминът е преданост и вечност в любовта, но само когато си срещнал истинския рицар - онзи, който копнее по теб от дъното на Вечността! Няма ли го още на хоризонта, не е ли още истинският, жасминната елфа или ангел се

влюбват постоянно и не могат да живеят без любов нито секунда: има ли любов - има живот; няма ли любов, те са като попарени.

*Сега Христовият Дух ще облече дреха от Жасмин, понеже настава шестата раса - расата на **преданата** любов. Ти си едно от най-красивите цветя в Неговата дреха! Господ те е благословил да излъчваш благоухание, невинност и чистота на **такова** голямо разстояние на всички страни, че малко са цветята, способни на това.*

Разбира се, Жасминът не е само любов, но и ярък талант, способен да привлича асуина на големи порции и да го предава на другите души. Той има тънко чувство за истината и хармонията, но природните ангели трябва да работят за чувството на Високия Идеал. Те го имат в потенциал и той е много силен, но Христовата Любов е проявената любов според Високия Идеал. Обикновените хора и природните ангели са ***верни*** *на естеството си, но това не значи, че са още съвършени. Естество и съвършенство са напълно противоположни неща, тъй като съвършенството изисква жертви от личен характер и съзнателно страдание, за да се откъснем от сенките на своето естество и да се съединим с естеството на* ***слънчевите*** *йерархии, а не на лунните. Лунните йерархии все още замърсяват телата и аурите си в обмен с неподходящи елементи и същества, докато слънчевите са верни на високия идеал* ***и на практика****. Ето защо лунните същества цъфтят нежно или буйно само до средата на живота си, след което рухват изведнъж - състаряват се.*

В живота има и наука за обмяна със същества-та, не само с веществата. Ако правилно владеем тази обмяна и включим в аурата си и слънчеви същества, ние получаваме и обменяме безсмъртни флуиди, нетленни вещества, субстанции, есенции и полета, които постепенно ни подмладяват и променят до неузнаваемост - ставаме подобни на богове. Ако общуваме само с обикновени хора или природни същества, тогава получаваме ***техните*** *елементи и това почва да ни принизява.*

Жасминната елфа Йолѝн обсипва и до днес с прелест и трепети човешките сърца, и на душите на хората им става по-леко, когато я съзерцават и в човешка форма. Три години остават още, при които тя има шанс да се самоопредели изцяло към слънчевите йерархии - или да си остане прелестна елфа и ангел. Три години са достатъчни, за да се прероди човек 30 пъти, ако иска. Но тогава би трябвало да се замисли с кои природни вещества и полета и с кои слънчеви йерархии да се обменя. След 4 месеца е пър-

вият ти шанс да се изпълнят най-съкровените ти мечти в областта на изкуството и живота - шанс и успех, по-голям от всичките ти до сега. Той зависи обаче именно от посоката на самоопределение. Писано ти е да успееш при всички случаи, но човешкият, природният и ангелския успех обикновено се заплащат, докато успехът на онези, които търсят съвършенството, няма сенки и отрицателни последствия. А твоят дух е тъй мощен, твоят капацитет и преданост в потенциал - тъй непокътнати, че обърнеш ли се към Вътрешната Школа и космическите училища, и ***там*** *ще бъдеш една от най-първите. За твоя дух няма никакви граници и Небето те обича нежно от хилядолетия, тъй като ръсиш звездите и пространствата с чистата роса на сърцето си.*

Има още неведнъж да ти говоря, но за предпочитане е да проговори сам Животът и ти да се разтвориш пред него, подобно на това, което ***си – жасминна*** *монада от Истина. При всяко чудо, което ще последва, ако се отдадеш на* ***Живота****, а не на подобията на живот, ще ти се открива нова част от Небето, нова област от Вселената. Тогава и на сцената ще направиш такива образи, които ще се запечатат завинаги - не само в историята на изкуството и сърцата на зелените хора, но и в незаличимите драми на мирозданието.*

Аол, Аолúн, Аолиóл!

Сърцата, отдадени на Космоса, остават вечни!

18,18ч.

- Аз обичам всички Вас! Благодаря за онова, което имам, знаете какво е то - онова, което е ***вътре*** *- извън "реалността". Благодаря за посланието и красивата формула!*

1. Къде е баба ми? Д.Г., родена на 17 юли 1901 с. Руховци, Елена.

2. Трябва ли да променя нещо или може би изцяло личния си живот, за да мога да избера верния път, т.е. пътя, който е моят?

3. Има ли нещо, което конкретно трябва да предприема?

4. Когато става нещо, което узнавам, се чувствам като свързана с въздуха и нещо излиза от мен като стълб енергия, - то е това, което знам че ***е****. То се случва в определени моменти. И това жужене в главата...- на сцената съм го изпитвала само веднъж.*

Какво означава контактът ми с този режисьор? Кой е той?

5. Как се казва моята звезда или вселена?

6. Има ли се нещо конкретно предвид, когато се говори за ***съзнателно*** *страдание, и то свързано ли е с втория въпрос?*

6-а. Как да различа слънчевите и лунните йерархии?

7. Откъде да получа информация за науката за обмяна на съществата?

8. Какво конкретно да направя, за да се самоопределя към слънчевите йерархии, защото аз ***искам****?*

9. Какво означава, че човешкият, природният и ангелският успех се заплащат? Аз съм ***готова*** *на жертва! Къде стои моята професия? В коя йерархия е нейният успех?*

10. Как да се обърна към Вътрешната Школа?

11. Как да се тълкува изразът "животът и неговите подобия"?

17.I.133г.16,09ч.

*- **Селѝма** е името на онази, която беше твоя баба. Тя се роди вече и е на седем месеца в едно арабско семейство. Нощем е съзнателна и често те посещава, когато спиш. Ако се молиш за здравето и благоденствието на Селѝма, ще помогнеш на детето да расте правилно, щастливо. **Рядко** се дава точното име и място на новото раждане, тъй като се спазва законът на пълното откъсване от предишното въплъщение. Достатъчно е да произнасяш: "Селима арум ахарàт" - и ангелът ѝ ще пренесе посланието и силата до нея. Такива неща се дават само като из-*

ключение, тъй като родовите чувства не трябва да преминават през прераждания, освен в кармични случаи. Ако преминаваха, вие щяхте да сте с едни и същи хора, а това е пагубно за сърцето и ума, за здравето - дори в рамките на един живот.

*2. Естествено, не трябва да се промѐнят **много** неща, но Небето **рядко** дава точни рецепти, за да не се смути човек, да не се опита да се надскочи. Сърцето ти е чисто и предано на чувството за истина и правда, и затова ти никога няма да останеш в нечии ръце, няма да си ничие притежание. Единственото, което трябва да утвърдиш, е категоричното очертаване границата на взаимоотношенията с когото и да е било и неразрешаване да ти се месят в приятелствата и свободното време. Успееш ли да се поставиш така - прави́ каквото искаш. Важното е да си свободна. Заедно с това, приеми и приятели, вече влезли в Тесния Път, и се опитвай да последваш тези, които почувстваш най-близки и чисти. Същевременно - и **ти** бъди светило, надежда и балсам не само на тях, но и за по-изостаналите души, на които можеш да подадеш ръка. Когато човек се самораздава на бедни на Земята, които са богати на **Небето**, Бог присъства с цялата Си Любов и преизобилие!*

*3. Конкретно, можеш да сториш следното: потърси хората, които са извори на мъдрост, познание, Слово, братски живот - Пътеки към Космоса и Небесната Школа. Много от тях са още по Пътя, затова слушай, приемай - и все пак не се давай, защото хората са жадни да **притежават** някого, дори и когато са се изкачили много нависоко. Постави́ си за цел да проучваш Словото в България от началото до края на века - и да изпълняваш, според своето разбиране и вътрешен усет, нещата, които усещаш, че са за тебе. Приеми истината, че екскурзии нависоко в планината с хора, които не ядат месо, не пушат, не приемат алкохол, са от първа важност, тъй като с такива, над 2000 м. височина, може да се преживеят неща, недостъпни на всички останали. **Това** са конкретните препоръки засега. Всичко останало ще дойде само́ по себе си.*

Под галактиката в Пегас. Няма голяма разлика между прекрасната Евелина и Царицата на феите, освен че днес ушите й са вече човешки...

4. Ти не си само космичен стълб от енергия, но стълб от светлина и небесна любов! Родена си да раздаваш сила, любов и красота, и да ги преживяваш с всичка сила самата ти, но без да разрешаваш някой

да те хваща са́мо за себе си.

Жуженето идва от един твой отворен център – престолът на Уран. Тепърва той има да се разцъфтява и тогава ще чуеш и музика - неизразимата музика на сферите! Абсолютно сигурно е, че високо в планината, с подходящ човек или хора, ще преживееш тъй силни откровения и други неща, че после ще трябва да правим специални упражнения, за да се върнеш на Земята, защото ти си ***небесно*** *същество.*

Връзката ти [с режисьора] е от средновековна Франция, където пътувахте по градове и села с трупа под негово ръководство. Театърът е в кръвта ви от векове. Той има изключителна мисия и днес, ако вземе дълбокото решение да използва сугестията в 100% положителен смисъл. Неговата сугестия е могъща, но трябва да се потопи в бялата светлина на абсолютното безкористие, за да не се подхлъзне да привлича мушици към пламъка. Ако прослуша някои от осиянията - особено "Осияния за Красотата" и "Звездни приказки", "Колоните на Новия Йерусалим", "Евангелие на Мария Магдалина" и др., в него ще пламне центърът на космическата ядрена мощ и тогава ще постави неща, с които ще остане безсмъртен в историята на човечеството.

5. Ти се роди в лоното на Великата Разумна Природа преди 400 милиона години на едно етерно слънце, което се намира, от земна гледна точка, в съзвездието Пегас. Там се раждат елфите на Жасмина. По-късно стана човек и получи полумонада на звездата Тис. Полумонадите трябва да синтезират останалата половина от монадата с интензивно търсене на сродните души, от които да получат есенции и сила за постигане на това. Може и чрез ***една*** *сродна душа, но Разпознаването е най-трудното нещо на Земята, пък и сродната душа рядко бива в тяло на Земята. Силата на* ***относително*** *най-сродната ни душа на Земята от цялата верига сродни души е тъй голяма, че при синтез може да се получи и само с нея; но за целта е необходимо не само напълно сърце, но и напълно разцъфтяло, за да се извърши разпознаването и изборът. Тъй като това става изключително*

*рядко, препоръчва се събиране на мед от **много** цветя - най-доброто и прекрасното от **много** приятели.*

*6. Под "съзнателно страдание", при тебе се подразбира не самоподлагане на някакви компромиси или неприятни жертви, а следване на **Най**-Първите. Тъй като пътеките са стръмни, напрежението е голямо, и тогава се изисква огромна самодисциплина. Под "съзнателно страдание" се разбира и отказването от някои навици на стария свят.*

*6-а. Различаването на слънчевите от лунните йерархии е предмет №14 от Школата. Той се изучава с хилядолетия и не може да се преподаде с няколко думи или книги. Най-общо казано, слънчевите йерархии раздават свобода и любов **едновременно**, докато лунните **отнемат** свободата или любовта. Поразпитай новите си приятели от сега нататък какво мислят по този въпрос и какво вече знаят - и ще чуеш интересни подробности.*

*7. Науката за обмяна на съществата е също предмет в Школата, под №5. Тя се разисква нашироко - най-вече в беседите и лекциите на Учителя и в осиянията. Но има и **много** още мъдри книги и хора по Земята, които хвърлят светлина върху нея. За вас е важно първо да разпознавате кои хора са **същества,** кои - **същности**, и кои - само сбор от **вещества**. В Божествен смисъл, същества са само онези създания, които имат искра Божия в сърцето си. Те се разпознават по това, че не търсят и не налагат своето право. Следващият им белег е способността им да следват плътно, на всички полета, най-преданите синове и дъщери на човечеството. В този смисъл, "обмяна със съществата" означава обмяна **именно** с такива човешки души и сърца - и то на **всички** полета в Битието.*

*8. Самоопределянето към слънчевите йерархии означава проучване, познаване и практикуване на **Орфическия** път. Орфей обаче още не е успял, заедно с Евридика и Родопа, да примири слънчевите йерархии с Божественото в лунните йерархии. Това е драма, която има да се играе тепърва. Когато лунното в човека почне да се обменя със **слънчевото** в другите, а*

*не пак с лунното; и когато слънчевото протегне ръка на лунното да се възкачи до него, ще настане мир във вашата област на Вселената. В момента **наистина** се води космическа битка за Земята и Слънцето и за някои други планети, понеже още няма надежда да се направи опит за орфическа двойка, тройка, шесторка или 12-орка в областта на Белмекен. Той ви **вика** сега, но всеки още спи, не търси **истинско** щастие.*

19.I.133(1997)
Бургас - Изгрев

СЪБИРАНЕ В ТОЧКА

ЖЛО / В.К.

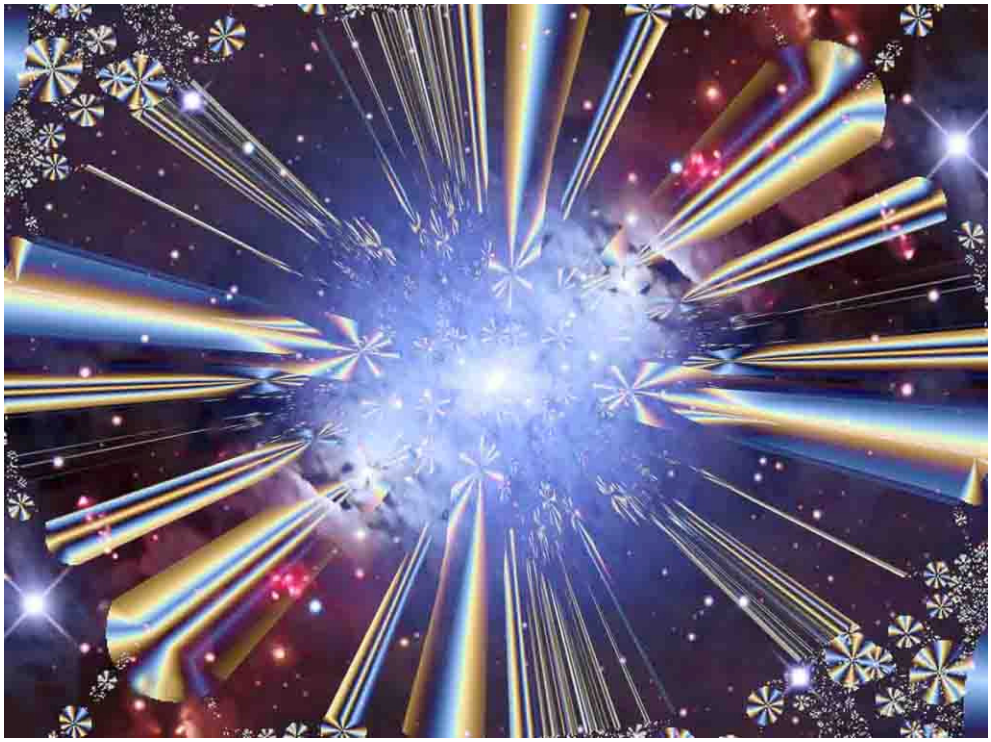

Какво прави Айорàн в съзвездие Персей...

Сърцата в тотвселената са пламък от Абсолютния Дух! Те не се съобразяват с нищо, освен когато преценят, че съобразяването може да даде по-добри резултати. Ето защо, тотвселенските сърца или монади - искри Божии - отиват в неизвестност, когато искат; излизат от неизвестност, когато поискат; палят пожари, когато поискат; гасят пожари когато поискат; строят или рушат по собствено ус-

мотрение - но плодовете им са винаги Милост, Светлина и Живот.

*Абсолютният Дух се гордее със Своите безчетни сърца. Той самият не е искра, Той не е антиискра, но Отец, Когото наричат навсякъде "Тот" - **Той** ражда монадите, искрите Божии, в сърцата на съществата. Докато някой е още сянка, същност, той лежи непроявен в покоите на Татвáн - безмълвното царство на дъното на Битието, на дъното на Мировия Океан, където се таят **потенции** на искри. И когато духне, от Мировия Океан на Любовта и Обичта Му захвърчават искри Божии и се разпространяват из цялото Битие! Създават нови звезди, нови галактики, нови вселени!*

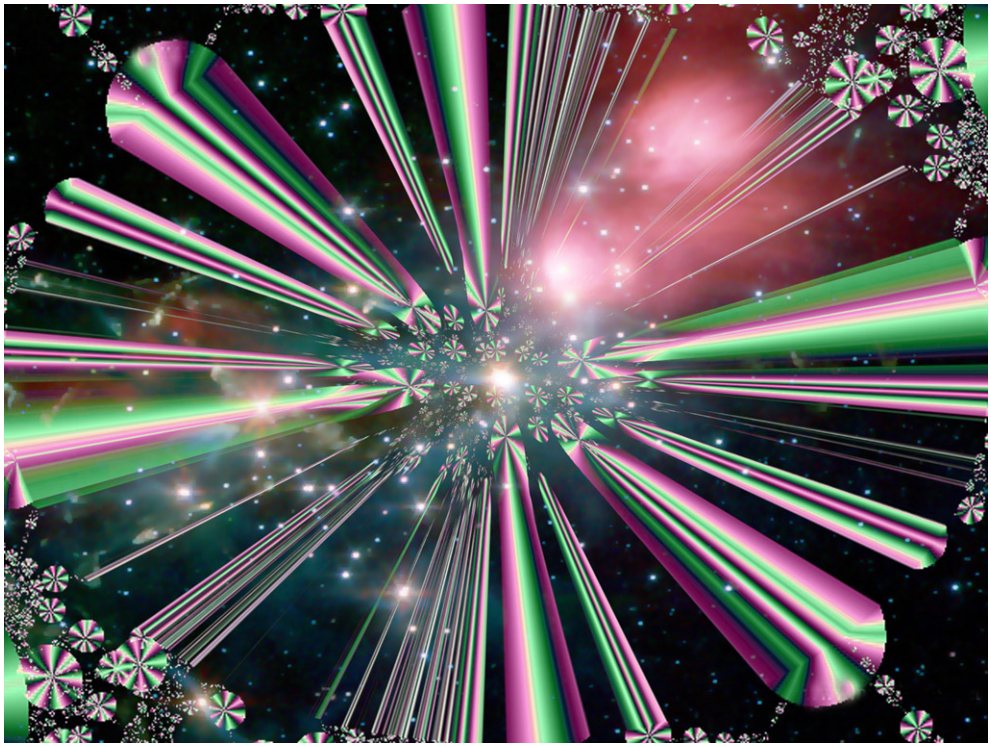

Айоран продължава да се събира в съзвездието Персей

Айорáн се роди преди 370 милиарда години, по Иклово време, на звездата Лан в съзвездието Персей. Чистотата на съществата там произтича от тяхната тотвселенска принадлежност. Лан е не звезда, а антизвезда, от гледна точка на вашата съвременна астрофизика. Там протоните са отрицателни, а електроните са положителни, но не и от човешка

гледна точка, а от гледна точка на тотвселенската физика. Айора́н е тотвселенско създание, с мисия да търси, открива и разпространява Диамантените Истини. Не само същества̀та, не само вещества̀та и същностите имат физически тела - физически тела имат и всички истини. Няма истина, некристализирала във физическо тяло. Само степента на кристализация е различна. Някои истини са още в аморфно състояние. Ето защо, Абсолютната Истина, пребивавайки в своето множествено състояние под управлението на Универсалния Дух или Духът на Учителя, представлява ***Моно****истината на Отца, разбита на безброй* ***поли****истини от абсолютен елмаз. Всяка една от тези истини е в микроскопично състояние, на нивото на субатомните величини, така че това не е кристал, познат на Земята. Айора́н съдържа абсолютната субстанция "нориа́л" - способността да открива абсолютните микроистини, т.е. кристалите на Универсалния Дух, разпръснати из Трите Вселени. Тъй като всяко същество с огнена, пламтяща монада като Айоран, не може да стои на едно място, тъй и Айоран има способността да облъхва с атмическия си и тотвселенски пламък всички кътчета на Битието, промъквайки се често и в Хаоса - Небитието. Тревогата на неговия дух е тревога за възстановяване на хармонията, реда и чистотата, тревога за възвръщане на душите към тяхното Божествено целомъдрие, тревога за изкуплението на Първичния грях - не само този отпреди осем хиляди години, а най-началния - падението на божествата "илухими". (Но и това преди "8000 години", според Учителя Беинса Дуно, е равно на 200 милиона земни години – б.х.). Айоран умее да изхвърга себе си по невероятни траектории през всичките 49 измерения и да стига моментално до някоя скрита истина, независимо от нейното място, вибрация или координати във времето. Опитът на този дух е немалък, защото той не е само от тази планетна верига. На Земята живее от 3500 години, но неговият случай е рядък. Той не се преражда принудително, а се въплъщава и вселява по много планети и звезди, както и в междузвездното пространст-*

во, което, както знаете, е гъстонаселено.

Айоран е рядък случай на същество с няколко паралелни тела в различни времена и измерения. Ето защо, той черпи опит от паралелните си животи и затова острието на истината му обикновено е безпогрешно. Това не значи, че такива духове са напълно съзнателни, тъй като напълно съзнателен е само Бог. Дори и божествата имат още какво да осъзнават. От Айоран сега се иска осъзнаване на планетната му мисия тук, защото на другите места, където пребивава, пребиваваше и ще пребивава, той е осъзнал почти напълно мисиите си.

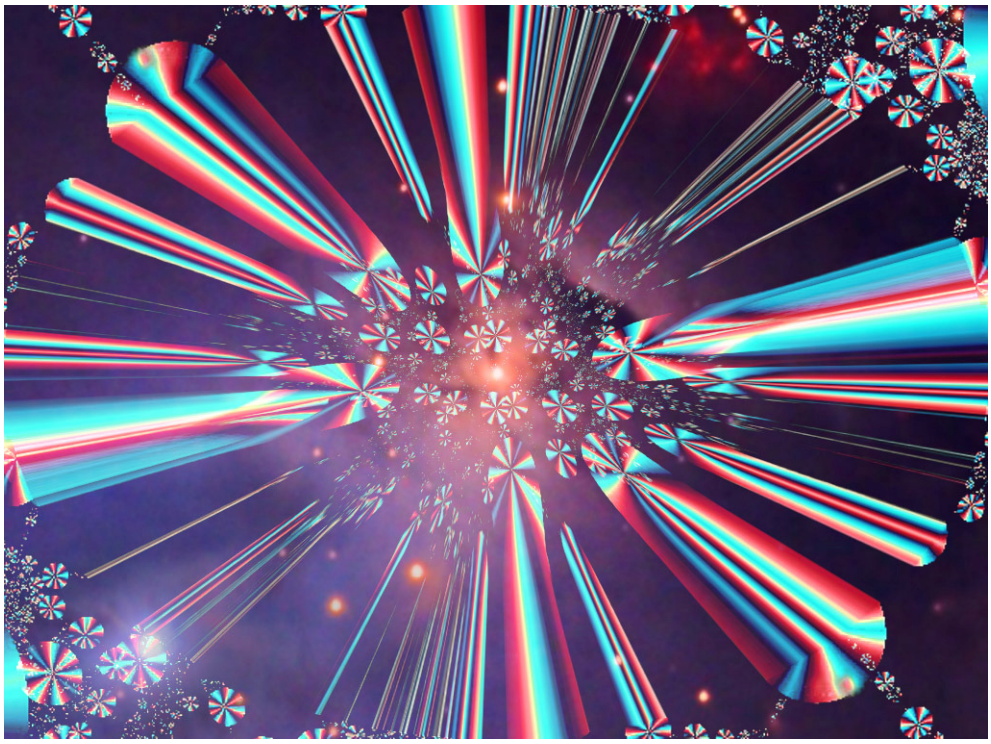

И все пак, той се разпръсва и събира все повече и повече...

Като тотвселенски дух, универсално разпилян във физическата вселена, за да вибрира в резонанс с множеството кристални истини, той има един проблем - проблемът как да се събира. Тъй като истините са разнообразни, науката, изкуството, културата и животът ни заливат отвсякъде и затова проблемът на универсалните същества да се съберат в своята монада е особено остър. Ето защо, Айоран от векове търси своя Учител, търси учéния, техники и практики, способни да съберат разпиляната му ду-

ша из Универсума отново в точката, откъдето е излязла неговата искра. Когато едно същество е пламък, а не само искра, това е особено трудно, понеже атмическият и тотвселенският пламък се стремят да се разгорят в космически пожари - пожарите на Делото, Словото и Екстаза, - а антизвездата, на която се роди някога, има тъкмо обратният импулс – импулс на имплозия. Това двойнствено начало на едновременно разпръсване в универсума на безброй резонансни частици и изначалната жажда за самосъбиране към центъра, е основната драма на същество-то от Божествен произход Айоран. Това е проблем за повечето тотвселенски същества, но при него шансът е значително по-голям, тъй като той е мултиплициран и познава някои методи за самосъбиране.

Нашите беседи с Айоран ще продължат и в бъдеще, но по най-истинския начин: след всяка опитност, ще обсъждаме подробностите и резултатите. Не мислете, че е опасно някой да получи ЖЛО. Наистина, тогава кармичните линии се изправят почти вертикално и тръгват по акселеративна крива, но заедно с това изправят още стотици и хиляди пъти по толкова вертикали на излитането. Просто, излитането обира всички кармични луфтове, а при Айоран почти не са останали такива.

Животът е многостранен, и много от небесните посланици сами не подозират, че са Посветени от много по-висок ранг. Те си вършат работата предимно на свръхсъзнателно ниво, а земната им дейност е само прикритие. То е само една нищожна част от разгънатата им космическа дейност. Разбира се, няма същество, няма дори и велик Учител, който да не прави грешки, но грешките ***влизат*** *в плана на еволюцията и са най-добрите стъпала към съвършенство-то. Важното е те да бъдат изправяни.*

Хиляди и хиляди години Айоран върви паралелно със 76 свои сродни души, от които 43 са тук, на Земята. Трябва да се поддържа контакта помежду ви, понеже са дошли дните на Жътвата. Още тази година ще паднат първите снопове. Зряло жито на еволюцията ще се изсипе в хамбарите на Вечността!

Много плява ще отвее в простора на Нощта! Празнувайте! Тази година Небето почва да ви се разкрива.

Айоран значи още "ненакърним". Нищо не може да накърни същество с искра Божия, която е вярна на Космоса! Не че няма да скърбим, не че няма да тъгуваме, не че няма да скърцаме със зъби понякога, но "ненакърнимите" са особен клас, които превъзмогват всичко с лекота. Те са, фактически, непобедими.

Остават само няколко неща. "Айоран, не забравяй, че планините в България крият скъпоценности, липсващи почти навсякъде по целия свят. Ако станеш страстен планинар, по всяка жила, във всяко кристално находище ти ще откриваш съществата, веществата и есенциите, които ще ти помагат в окончателното ти събиране.

В момента ти не можеш още да се възвръщаш в точка, а пулсираш на едно разстояние от около 3 светлинни години около Земята. Всяко свиване ***под*** *този радиус ти причинява болка. Съществата с космично зрение те възприемат като една сфера от вакуум, пулсираща в диаметър от 6 светлинни години. Следователно, проучването и прилагането на специалните методи, давани от векове на територията на свещена България, ще ти позволи да намалиш бързо този радиус, и още в този живот да се събереш окончателно.*

Сон, Соáн, Сонолóн!

Единството на Слово, Дело и Живот, уравновесява духа във всички точки на Битието и на Небитието.

18,35ч.

- В този живот ще придобия ли космическо съзнание?

- Ти придоби космическо съзнание още преди 500 хиляди години на територията на Индия, така че, поточно, въпросът ти би трябвало да бъде: "Ще възвърна ли целия обем на придобитото вече от мен космическо съзнание?"... Тъй като се намирате на изхода на космическата нощ, малко преди разсъмване, тъмнината е най-гъста. По тази причина, и при такива елитни създания като теб, космическото съзна-

*ние се прикрива и затова са нужни спешни мерки за неговото пробуждане, разгъване, разкриване. Има шанс още в този живот, до три години отсега нататък, да получиш **такова** разширение на съзнанието, което да е близко до твоя капацитет. Повтарям: нужни са интензивни екскурзии високо в планините. Сега можеш да питаш нещо по-конкретно.*

- В чисто материален, земен, личен план: професионален път, материални проблеми - как ще се разрешат?

- Когато Посветеният работи на Земята, той е по-добър от всички. Личният му живот е пълен с всякакви подаръци, изненади и проблеми. (Длъжен съм да кажа, че при думата "изненади" се получи един ефект, който подчерта, че наистина при В. скоро ще има някаква изненада - б.х.) Тази изненада ще дойде до 7 месеца отсега нататък. Трябва да си готов за нея. Изненада в личния живот.

- Лоша ли?

*- Неприятна. Но тя ще пробуди един твой древен, дремещ център. Ти, като внимателен хирург, трябва да отстраниш не жива тъкан, а същества, които, за съжаление, засега се впиват във вас, в теб и най-близките, които обичаш и те те обичат - и те идват **отвън**. Смяната на територията ще даде добър резултат, тъй като пипалата идват от близки. Те не са виновни, но нямат друг изход, освен да черпят енергия от по-силните.*

Под "близки" ние не разбираме само рода, но и хората, които живеят в същия дом, т.е. хората на близко разстояние до аурата ни. Но в случая се касае не само за близост по метраж, но предимно по кръвен път. В такъв случай, жадните за енергия протягат смукала и през няколко града. Това досега не го знаехте и мислехте, че родовите и съжителските в един блок или дом "чудовища", "октоподи", "медузи", действат само на близко разстояние. Такива съществуват не само в междуградски и междуселищни, но и на много по-големи територии. Ето защо, най-големият

проблем на Посветения е да се справи със смукалата на рода, от най-близките.

- В професионално-творчески план, в материален план?...

*- През следващата година имаш възможността да създадеш съвсем ново направление, много над очакванията на другите, дори над твоите собствени очаквания. Обаче твоите потенциали се разгръщат **над** формите и жанровете, в които работиш досега. Ти имаш немалък талант на пътешественик, разкриващ тайните на света, така че готвú се за експедиции! Този процес може да започне още отсега: 1. Жив център за привличане на необикновени хора с необикновени таланти и съдби; и после - откриване на такива по целия свят. Ще получиш неочаквани средства, за да станеш напълно независим. Така никой няма повече да ти диктува стил и условия. Три години са достатъчни, за да стане това.*

- Голяма моя, лична медия?

- Отговорът на този въпрос се дàде в предишния отговор. Той означава именно това: една неочаквано голяма материална подкрепа, плюс предварително обявена абонаментна система, ще ти дадат възможност за собствена студия и информационно-печатен и компютърен център.

- Собствена телевизия ли ще имам?...

*- В комплект. Но не пренебрегвай империята на компютърните мрежи, въпреки вредата от компютрите. Гутенберговата галактика скоро ще умре. Минава се на оптични и надоптични принципи. Скоро ще бъде направено голямо техническо откритие за пренос на информацията. Направо фундаментално! Ако ти го въведеш **пръв** в България, няма да имаш конкуренти.*

- Нещо за сегашното ми семейство?

*- Партньорството във вашия случай е **желано** от Небето и то помага за плодотворни преживявания и резултати; но ако се види, че и вие, като другите, заспивате в традиционния семеен дълг, ще загазите. Имайте предвид, че трябва да посрещате много нови души, а не да сте затворени. Само тогава, при **това** условие, ще се запази връзката ви.*

- Деца?

*- Не се препоръчва от сега нататък да създавате физически деца, тъй като предстоят **такива** събития на Земята и Космоса, които ще ви поставят в екстремални условия. Наистина, поколение чрез вас би било прекрасно, но не се напъвайте. Ако Небето реши и това стане от само себе си, няма да противостоите и ще посрещнете принц и принцеса от древността. Обаче тогава - мислете му: трябва пълна всеотдайност! Животът обаче не задължава дори и вас да предавате непременно **физическата** си наследственост.*

- Искам да попитам кога ще ми се разреши да се излъчвам съзнателно в невидимия свят. Какво трябва да правя, за да постигна това?

- Влизането във Вътрешната Школа не е проблем за теб, понеже си бил почти винаги там. Сега временно това е прекъснато - не защото нямаш развити центрове, а понеже имаш други задачи. Животът изисква "сдаване" на атрибутите на старото човечество, за да се отворят фините центрове. Когато се вземат насериозно правилата на първоначалните три или четири изпита и се прилагат съвестно години напред, докато ти станат навик завинаги, центровете ти ще се отворят, и първото ти съзнателно излъчване може да стане най-много до две години.

- Какви са тези правила?

*- Те са **азбуката** на Школата - няма да ги повтарям...*

Реплика на х.: - Аз знам какви са, но Той сега не иска да ги

изрежда - по-добре да не Го прекъсвам. Става дума за ликвидиране с месоядството, пиенето на алкохол и студена вода и напитки, пушенето, късното лягане е ставане и пр.

- Каква е моята мисия?

- Мисията ти в този живот на Земята не е нито литературата, нито телевизията, нито медиите въобще. Те са само средства, за да привлечеш с космичния си вид и чар и способности сродните си души, които си призван да въведеш в тайните обители на Космоса. Ти си древен водач, опитен пилот - и няма душа, която да не тръгне след теб, ако застанеш най-после на мястото си! Приеми пак проблема за първите четири изпитания: максимално излагане на слънчевите лъчи на максимална надморска височина, за максимално време в годината. Второ: брилянтна вентилация на дробовете, по възможност по-често в планината, и приключване с нечистите субстанции в тях. Трето: вода предимно от извори; и никакви студени течности - необходимо е да пиеш гореща, кипнала вода. Четвърто: съвършено безусловно вегетарианство без никакви компромиси, плюс постепенно минаване към суровоядство. Естествено, без ексцесии и самонасилие. Това за тебе е играчка. В противен случай наличието на адските храни, вещества и течности в един дом, даже и за почерпка, създават коридори към пъкъла, откъдето излизат, на грамадни пушливи кълбета, същества, с които и ти трудно се справяш. Можеш, не е проблем, но защо да си губиш времето?

- Да остана ли на работа тука? Може ли да се занимавам с политика?

- Нищо не пречи да останеш и тук. А политиката е в кръвта на всеки свестен дух. Не може без политика, но зависи по какъв начин - всяко създаване на недоволство, конфликт и напрежение, дори и в името на истината и правдата, влиза в резервоарите на ***черните*** *- и тогава те имат повече гориво. Затова, стани родоначалник на* ***положителното****, на изтъкването на това, което е* ***бяло****. Недоволството е свято, но е барут, динамит, киселина! Оставѝ* ***другите***

*да се занимават с отрицателното и търси със свещ тези, които внасят **положителното**. Тогава и бъдещите ти медии от всички видове ще поведат именно такава линия.*

*- Ти спомена, че **пътешественик** ще бъда. Това в буквалния смисъл на думата ли е?*

- Пътешественик по света, в буквалния смисъл, не само можеш, но и трябва да бъдеш, като си определиш част от годината за това, когато станеш материално и професионално независим. Ти имаш да просветляваш и да доведеш в Школата и други души от други страни - и затова пътешествията ти, експедициите ти в търсене на Красотата, Правдата и Истината са неизбежни. Ще имаш съвършено оборудван екип със всички модерни средства, не по-лош от този на добрите репортери и пътешественици. Красотата, Истината и необикновените чудеса и хора, които ще откриеш и покажеш на човечеството, ще бъдат несравними, понеже ти имаш главното: Способността за Откриване на Истината.

- Как да работя върху чакрите си?

- От няколко години имаш отворен сърдечен център и интуицията ти обикновено е безпогрешна. Не се бой, вярвай в нея и знай, че примерът ти за другите е заразителен. Фактически, ти си асистент на най-високи Посветени, и в потенциал си един от тях; а в невидимия свят разпределяш токовете на Истината по специални вихри между Земята и шест планети от други системи, където са най-важните ти планетни тела в момента. Тези вихри вече пускат разклонения и почват да образуват вихрова мрежа. Това се извършва на атмическо равнище.

Формите на живот, давани от Универсума (т.е. Учителя) са различни за всяка конкретна епоха и народ. Основен проблем за осъзнаване при теб сега е важността на упражненията.

Ако страхът от общественото мнение пречи на Посветения, то рано или късно Небето му отнема и това, което е придобил. Обратно: смелият рискува,

*но печели - **понеже Царят на Космоса е по-силен от Княза на света!***

Край 19,30

Бе отворен напосоки том специално за В.:

"Английската кралица Виктория имала едно магаре, на което слугували четирима доктори - треперели над него! Четирима души с висше образование - за едно магаре…" *(Том "Вземи детето", стр. 212, из беседата "В последното време" от 6.III.1932г.)*

Тази мисъл от Учителя, измолена специално за В.К., потвърждава изискването за вземане на "4-те изпита" по изборност и самоконтрол. Магарето също не случайно се падна тук - то пие вода само от най-чисти места...

*"В последното време, когато Истината озари хората и в сърцата дойде Любовта, ще дойде тази светлина да разбираме живота - да разбираме, че има нещо не привидно, но съществено, към което ние трябва да се стремим да го намерим. И като го намерим, **всички** да участваме в това благо. Да разберем Бога **така**, че **всички** да бъдем доволни от нашето разбиране.*

*Аз искам всички да имате **една** религия, **едно** верую. (…) Дръжте се за **новото** верую! И старото го дръжте, не го изхвърляйте, но новото сега търсете, защото в него ще възкръснат мъртвите."* *(пак там)*

"Вие може да не знаете това нещо, но те са правила. Например, един учител обяснява с плюс и минус числата 1, 2, 3, 4 и т.н. - как може да се работи с тях." *(Том "Вземи детето", стр. 299, беседа "Наклали огън" от 3.IV.1932г)*

*Понеже Айоран получава **първото** си ЖЛО (Живоструйно лично осияние) от Елма, т.е. Духа на Христа, тук е уместно да се изяснят и сумират някои неща от холизацията и от мислите, паднали се специално за него при спонтанното отва-*

ряне на том с беседи от Учителя Беинсá Дунó. В досегашната ни практика няма нито един случай (а те са вече хиляди), чрез подобни отваряния да не се е получавал съвършено конкретен отговор или редица от отговори в пълен синхрон с казаното в дадено осияние.

Първо трябва да се каже, че на В. бе изяснен рискът от получаване на ЖЛО: незабавно и рязко ускоряване не само на добрата, но и на негативната съдба - човек вече се намира "под лупа". Той ***пое*** *този риск, казвайки, че така или иначе и благата,и "разтривките" са неизбежни - защо да не ги приближим?...*

И така, според текста, заглавието и даже датите на падналите се мисли, Учителят потвърждава ***на два пъти*** *необходимостта от взимане на четирите първоначални изпита за влизане в Общия Окултен Клас: посрещане на слънчевите изгреви и съответно ранно лягане до 22 часá; дишане на максимално чист въздух и често ходене в планините; пиене на максимално чиста, изворна вода - кипната и гореща; хранене с вегетарианска храна. Потвърждава мисълта от осиянието, че са настанали "последни времена"; насочва Айоран към главния духовен метод за свиване на духа в точка - избор на* ***една*** *религия и* ***едно*** *верую. На практика, именно това е базалното изискване за влизане в Общия Окултен Клас: избор на* ***един*** *Учител, изучаване на* ***Неговото*** *Слово и прилагане на* ***Неговите*** *окултни методи - въпреки необходимостта от толерантност и широка обща култура. В беседите на Учителя, в паневритмията и хилядите упражнения, както и в братския живот, има всичко.*

На В. се дават някои космически неща и предимства и поради това, че даде възможност на хора на Словото да бъдат в ефир с него нееднократно и много дълго – до 40 минути и повече на интервю, на негова отговорност. Задаваше въпроси и не прекъсваше говорещия и по най-тънките теми: за Учителя, за Пентаграма и Паневритмията, за Новите Майки, за Любовта и Свободата и новите Орфеевци, Евридики и Родопи, за осиянията на Елма, за опита ни за контакт със Сириус, за астрология и кабала, за розенкройцерите и пр. Подобно нещо досега се е случвало само в Латвия. Така че Някой не случайно бе казал на някого: "Мѐтла от София!", която не се интересува от такива работи...

Като става дума за отблагодаряване и подаръци, някъде може би съм разказал и за една случка именно с В.К., от която си личи още веднъж, че Елма не е Човек само на приказките. За всеки случай, ще го повторя и тук или ще го разкажа предварително в резюме. Един ден си говорим с В. в едно кафе по интересните въпроси и той въздиша, че още си няма джипка, а много му трябва – иска японска... Аз не винаги помня какво е излизало през устата ми. След два дни ми се обажда да бла-

годари на Елма и ме покани да ме повози на новата си джипка... Като се качвам, твърди, че в кафето съм му бил казал: "Готово, имаш я...". Какво се случило? – Още на другия ден, на същата маса в същото кафе сяда до него непознат и му казва: "Братко, погледни през прозореца..." – В. поглежда и вижда чисто нов японски джип. "Искаш ли го?..." – "Ми че как, ама..." – "Няма "ама", давам ти я почти безплатно, за символични пари. Бързам за чужбина и нямам време"...

По-горе отбелязах, че понякога Небето говори даже и чрез датите. Ако в случая това е така, то последната падна-ла се мисъл за В. от беседите е от 3 април, а на тази дата е роден още един човек с В.: най-напредналият ученик на Учителя - Венно. ***Айоран минава под негово покровителство****! Нещо повече -* ***днес на Земята ние не познаваме по-подобен на Венно от В.К.*** *И Венно бил награден веднъж от Небето с четвърт милион – и само с това ли?*

Тъй като човекът все още е в ефир и е един от най-известните и най-"стреляните" поради неукротимото си чувство за правда и точна камера и език, може би не е уместно тук да се слага негова снимка. Затова пък ще сложа снимка на Венно, от същата възраст:

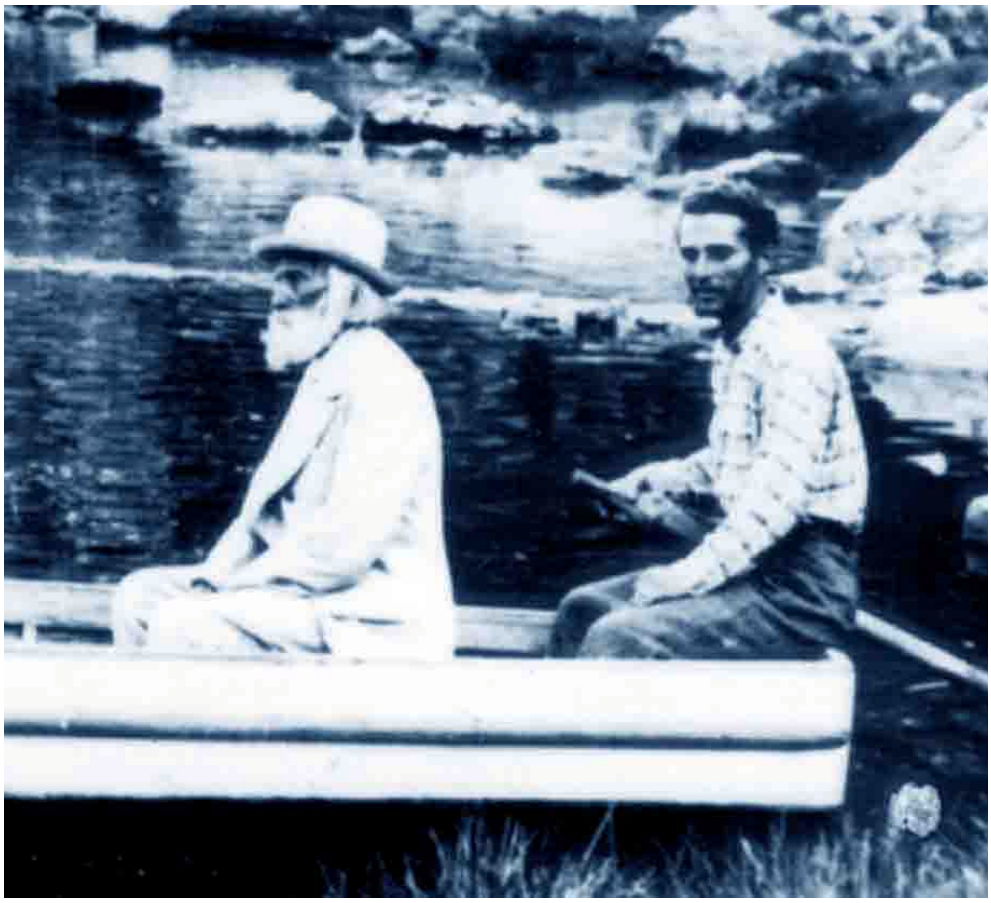

20.I.133(1997)
Бургас – Изгрев

НОВОЗАВЕТНИ И УЧЕНИЦИ

ЖЛО / Х.Х.Х. от гр. Х.

Снимката е от Бургас по същото време, а Х. идваше понякога на разходки съвсем физически, а понякога с душата си - винаги с белите си цветя и Розата...

Ето какво се падна за нея от беседите:

"За следния път ви давам задачата, всеки да си избере по една звезда и да ѝ напише името и съзвездието ѝ. После проследете каква фигура образува тя със съседните ѝ звезди. За да изберете една звезда, трябва да излезете вечер при звездно небе и да се оставите свободни, без никакво влияние от страна на ума и сърцето си - и така, по вдъхновение, да спрете вниманието си на някоя звезда. Фигурите, в които са наредени звездите, представляват центрове на сили, които оказват известно влияние върху човека". (МОК, том "Светото място"

стр.228, беседа "Двете страни" от 20.III.1927год.)

Тази мисъл от Учителя потвърждава обясненията на астролозите и в едно от осиянията на Елма (за Тау от Касиопея), че конфигурациите на звездите в съзвездията имат своето специфично въздействие, въпреки че в космоса обикновено отделните им звезди не са в една система и се виждат в това разположение само откъм Земята – б.х.

Х. е поетеса – пада се мисъл за поезията и поета:

"Когато поетът напише нещо, добре е преди всичко той сам да хареса работата си. Нека той сам прочете стихотворението си, и ако го хареса, и ближните му ще го харесат. Забелязано е при това, че колкото повече енергия приеме отвън и я придаде на стихотворението си, толкова по-добре ще го приемат хората. Когато човек се моли за реализиране на някое свое желание, Бог всякога му помага.

Сега, за да ви заставят да напишете едно хубаво стихотворение, невидимият, разумен свят ви дава трудни задачи. Ако сте човек, който знае да пише добре и да говори сладко, никога не можете да бъдете наказан. Обикновено наказват само тия хора, които не знаят да пишат добре, нито знаят сладко да говорят. Даже и смъртта отстъпва пред хора, ко--ито пишат хубаво и говорят сладко. Смъртта ги души, но те не умират, а възкръсват" *(пак там, стр. 231)*

"Една от задачите на ученика е да се справи с паразитите на сърдечния, на физическия, и на умствения свят. Още щом намери паразит в себе си, от който и свят да е дошъл, веднага трябва да го изхвърли навън. - Може ли паразитът да влиза без позволение? - Паразитът влиза без позволение и в царската глава, и във философската, и в главата на простия човек. Къде ще спре, за него е безразлично. Той иска да намери сигурно място, да посмуче малко

кръв. Какво трябва да прави човек, за да се освободи от паразитите? - Той трябва непрестанно да се чисти, за да дойде до своето естествено положение, до своите естествени движения". *(Том "Добри и лоши условия", стр. 186-187, лекция "Единство на съзнанието" от 25.VII1928г.)*

"Ако една река минава през двора на някой човек, той няма право да задържи тази вода само за себе си. Той трябва да остави водата свободно да тече, да минава през дворовете на всички негови съседи, за да пои градините им. Щом става въпрос за Божествената любов, не се страхувайте: пуснете я свободно да тече през вас. Тя ще напои и вашата градина, ще напои и градините на вашите ближни. Не се мъчете да я ограничите. Никой не може да ограничи Божествената любов!" *(пак там, 188 стр.)*

"Обичайте истината - и лъжата ще отстъпи мястото си и ще се прибере в архивата на живота". *(Том "Възможности за щастие", стр. 228, беседа "Красивото в живота" от 19.IX.1941 год.)*

"Скъпоценният камък съдържа в себе си, в сгъстено състояние, фина енергия. Понякога скъпоценните камъни губят своята сила, своя блясък. От някои хора скъпоценните камъни губят своя блясък, а от други го придобиват." *(Том "Противоречия в живота", стр.144 (68), лекция "Изисквания от ученика" от 14.VI.1922 г.)*

"Той може да каже истината, но може и да не я каже. Ако каже истината, раната му ще зарасне по-скоро. Той ще мине през големи изпитания, но много хора ще му се притекат на помощ. Всичко това той трябва да издържи, и в края на краищата той ще се освободи. Когато изправя погрешките си, той не върши това за хората, а за Великия Принцип, на който той служи". *(МОК, Том "Влияние на светлината и тъмнината", стр. 81-82, беседа "Гласни и съгласни букви" от*

24.I.1926г.)

И тъй, когато става въпрос за самоопределение, човек трябва да се самоопредели в стремежа на своя дух, порива на своята душа, в мисълта на своя ум и в чувството на своето сърце. Това обяснение за самоопределението ви се дава не да го напишете на книга, а да го реализирате на практика. Това, което напишете на книга, ще бъде теоретическо самоопределение; а това, което приемете дълбоко в себе си, е истинското, практическо самоопределение. Именно практическото самоопределение поставя човека на един или на друг път". *(МОК, Том "Допирни точки в Природата", стр. 159 (187), беседа "Самоопределение" от 20.XII.1922г.)*

Преди да се отвори последния, седми том за Х., тя получи импулс да подаде една лъжичка боров мед на приемащия информацията. Веднага след това се падна следната мисъл:

"Да кажем, имате слуга. За да работи добре на нивата ви, какво трябва на вашия слуга? - Трябва да го храните. Ако не го храните, може ли да работи? - Не може. Значи, трябва да храните добре слугата си." *(МОК, Том "Разумният живот, стр. 181, беседа "Психически наслоявания, закон за примирение" от 4.V.1924г.)*

13,45ч.

Учителят:

- Обична сестра, преди 2000 години ти се пожертва в името на истината и бе разкъсана от лъвовете. Това Небето никога няма да забрави и затова си любима Моя ученичка! Оттогава страданието и възторгът са твои постоянни спътници и те следват по петите навсякъде. Чистотата ти е изпитана - тя се събира векове наред в кристалната глъб на душата ти, като мъничка капка небесна роса. Любовта ти към Иисуса Прекрасния е тъй вярна и трогателна, че тя се изписва на невинното ти лице, в Христовите ти очи! През всички тежки изпитания, ти запàзи този образ, както и способността си да плачеш от

любов, истина, и жажда за разбиране.

Съпричастието в страданията на Цялото, когато се опитват да го разкъсат на части, е най-святото тайнство, велик белег за първенство на Небето и подчинено положение на Земята. И до днес всеки Христов ученик е разкъсван от хиляди дракони, терзан от неописуеми страдания; мачкан, пренебрегван и оплюван от ония, които се считат за хора, а не са. Затова и на теб казвам: "Не Ми трябват твоите таланти, трябва Ми твоето страдание!"... Талантите ви са нужни на ***хората****, на собствената ви душа, за да расте и се разширява, но страданието е единственият дар, който поднасяте на най-страдащия си голям Брат - Иисуса, - за да облекчите поне отчасти мъките Му. Ако не бяхте едно с Отца и Сина Му, вие нямаше да носите част от тежкия кръст, и затова ви казвам: Хвала на ония, които не Ме похулиха в скръбен ден и постоянно благодарят за свещеното си мъченичество! Пътят на мъченичеството е път на* ***Христовата*** *епоха, но тя вече приключи.*

Сега почва Пътят на ученичеството, който е поразличен от трънливия път на саможертвата. Саможертвата не се отменя, но сега почва една особеност, невалидна за периода на Рибите. През голямата епоха на Рибите - повече от 2000 години, - която приключи сега, мъченичеството, саможертвата и подчиняването ни на предатели и демони бе единственият изкупителен път, показан от Учителя на кръста. Учителят е пак при вас, но дава нов урок: ***"Не се подчинявайте на ония, които ви отклоняват от Мъдростта, Любовта и Истината!"*** *В Новата епоха на Водолея, Посветеният обича* ***първо*** *Бога,* ***после*** *себе си - и* ***накрая*** *ближния. За другите хора, които са още под закона на старата епоха, важи* ***класическият*** *порядък: любов към Бога, любов към ближния и любов към себе си. Сега вие - преданите ученици, посетили толкова много царства на Небето с любимия си Учител - трябва да направите крачка напред и да осъзнаете важността на* ***Новия*** *Закон. Няма да изоставяте близките си, но няма да им позволявате да ви се качват на главата. Ще се грижите за тях съвест-*

*но, но не както **те** разбират и искат, а както **вие** определите. В този ред на нещата трябва да бъдете абсолютно твърди, с готовност да се отделите, ако потрябва, и да поемете и най-страшните последствия от това. В Школата днес няма почти нито един ученик, който да не е напуснал близките си, ако те му пречат да върви нагоре. Примирение от страх не се приема! Примирение заради децата - също. **Също** – понеже децата в епохата на Водолея са със съвършено нови аури и се разболяват и измират или стават престъпници и негодяи, ако са израсли в присъствието на род и родители, които не се разбират. Каквото и да правите, и **ангели** да са ви децата, те непременно ще попаднат на дявол и няма да могат да се справят с него, ако вие не сте дали пример. Материалната зависимост е последното оправдание, което е най-презряно от Небето. Следователно, ако ученикът днес не изпълни Новата Заповед и продължи да произвежда напрежение, трябва да знае, че Небето може да му отнеме най-скъпото, за да му даде картинен урок. Съществуват деца жертвени ангели, които идват замалко на Земята, за да научат родителите си на ум и разум.*

Повече нямате право да държите ангели надолу с главата в астралните си клозети и менталните си касапници! Повечето къщи днес са именно такова нещо в очите на ясновидци и космични зрители. Терорът, който се упражнява над вас, е печката, до която някой ви е натиснал пръста. Следователно, не махнете ли пръста си незабавно, не само той ще изгори, а ще изгорят и невинните, на които сте устроили тази адска оргия. Изтърпяване на такива обстоятелсва се налага, само ако някой ви е вързал с тежка верига и не можете да се откъснете по никакъв начин. Никога Христос не може да препоръча друг вид търпение, понеже сам Той е казал още преди 20 века: "Който не напусне баща, майка, мъж, жена или деца заради Мене, не е достоен да се нарече Мой ученик".

Оставане в ада се практикува нашироко и до днес, ако човек още не е узрял за ученик. Понякога Небето ви разхлабва примката около врата и ви гледа сеира

*какво правите, когато сте свободни. Който пак ще тръгне да търси почитатели, възхищаващи се; да прави нови връзки с представители на старата култура, той не е достоен да бъде свободен, понеже ще погуби много по-бързо не само собствената си душа, но и други. Ако пуснатият временно от затвора пак тръгне да прави алъш-вериш, да прави име или цивилизация, стара култура, прибират го отново. Ако сърцето пак ще се върже за някого, понеже не може да се раздава на всички или поне на достойните, началството на кармическия затвор предпочита да върне затворника в килията или в ада, където попада под суровия Закон. По-добре да ни ръфа змей, отколкото да пеем стари градски песни. "Самотната къщичка" с онзи, който ни е на сърцето, и с голямата бъчва разкошен мед само за двама и за **тяхното** поколение, много отдавна не разсмива вече и не натъжава космическата публика - тя счита това за пошъл кич и превключва на друга програма…*

*И тъй, останалите **малко** верни трябва да се стегнат и да изнесат на гърба си последните останки от народната карма, без да хленчат. При това, стремете се да се откъснете от веригите си, да прегризете въжетата си! Христос препоръчва пълно примирение до края на живота само на тщеславните и горделивите, на хората с лош вкус. Повтарям: повтарячът трябва да повтаря ако трябва сто пъти класа, или хиляда, ако се пъчи да бъде отличник или си остава все двойкаджия. В Божествената Школа на Земята повтарячи са и отличниците - онези, които са се отличили помежду другите. Отличничеството, известността, първенството, наградите, са оценки за **четвърти** еволюционен клас. Който е още в IV отделение, може да стане най-много гений - нищо повече. А ученичеството почва от VI клас нагоре! Вие, които бяхте и сте ученици нощем в Школата, сте позабравили, че трябва да бъдете ученици и **сега**, в **тази** епоха на Земята. Когато осъзнаете това, ще поставите Бога на **първо** място, на **второ** място – своята **душа**, на трето - сродните души; и чак на четвърто - ония, които са ви близки по кръв и обстоятелства.*

*Тези, последните, имат право да кандидатстват да ви станат и сродни души, но тогава трябва **да ви следват**. Ако не ви следват и не ви слушат, и **вие** не сте длъжни да ги слушате. **Това** е Новият Закон!*

Там, Тамóм, Тамоáм!

Мир, Любов и Светлина!

*Тези отговори и съвети на Учителя за Х. съдържат съвършено конкретни методи за нея. Които я познават, могат да потвърдят до каква степен уникални са поредните "попадения" на Елма и при нея. Този път импулсът бе първо да се отворят 7 тома беседи от Учителя - и **после** да се очаква осияние. Седемте отговора "заковаха" личността и проблемите на Х., както винаги, в "десятката":*

*1. Дава ú се конкретен метод - да открие една звезда на небето (а тя има стих "Целуна ме звезда..." и книга със същото заглавие); 2. Констатира се, че е поетеса (а тя наистина е все по-известна и надеждна българска поетеса с редица първи, втори и други награди. Предстои приемането ú в Съюза на българските писатели). Дава ѝ се генерално направление как да пише и как да говори, ако иска да не умре, а да възкръсне; 3.Съветва се да изхвърли паразитите от живота си - а досега, както и в момента, този проблем от дълги години е стоял и стои пред вратите на душата ú; 4. Сърцето ú трябва да се отвори за всички като една река, която пои не само една градина - да не се мъчи повече да ограничава любовта. (Тя има стихотворение „Луда река", в което се потвърждават дадените ѝ препоръки); 5. Ако обикне **истински** истината и престане да лъже сърцето и душата си, Бога и сродните си души, живеейки с паразити, които пият, бият и унижават, заплашвайки даже с убийство, лъжата незабавно ще отстъпи и ще се прибере" в архивите на живота"; 6. При това положение, скъпоценният камък на сърцето, духа и душата ú, на ума, лицето и тялото ú няма да потъмнява повече от днес нататък, понеже ще бъде на ръката на добрите и благородните хора, а не на изостанали души; 7. За всичко това се иска човек първо да каже истината ясно и точно първо на себе си, а после - и на тия, които го държат на верига. Ако се осмели - раните ще зараснат бързо и ще се намерят истински приятели, които ще ú се притекат на помощ. Огромният ни опит досега говори, че когато човек изпълнява съветите на Христа незабавно и точно, без никакви колебания, невъзможното за човека става възможно, с помощта на Бога. Напротив – липсата на пълна вяра, смелост и решителност, водят до последствия още по-тежки, отколкото обикновените. Това става, понеже молбата за отговор лично от Най-Високо поставя човека под лупа и затова кармата и дихармата го засягат много по-бързо и по-интензивно; 8. В края на краищата, и тук всичко опира до самоопределението: до **категоричното** самоопределение **на практика**, а не само на думи.*

В оригинала са добавени нейни стихотворения, но тук се пропускат, както и са изменени инициалите на имената ѝ и на града ѝ, защото в някои случаи идентифицирането на човека в дадено лично послание може да му навлече големи неприятности от страна на хората, с които е обвързан.

Сега вече, 13 години по-късно, може да се каже коя е тя, след като преди малко даде разрешение:

Поетесата Павлина Стаменова от град Разград.

От 16 май 2003 година тя е приета за член на СБП (Съюзът на българските писатели). Автор е на три поетични книги. Нейни стихове са

включени в много български антологии, а също така и в САЩ, Кипър, Турция и други страни.

МОРЕ

И това е снимка от същите дни на бургаския бряг, но когато дойдеше душата на Павлина и вдигнеше ръце и глава, добивахме истинско зрение и вижахме нещата както са в действителност - както ги виждат поетите и влюбените.
Въпреки че живее в Лудогорието, Павлина е влюбена в Морето, което играе особена роля в нейния живот и неизменно присъства в творчеството й.

"Ти приличаш на моя сълза -
на сълза, ала много голяма!"
Дамян П.Дамянов

Със очи те прегръщам,
Море...
И с душата си -
пак те целувам...
А от болка -
дъхът ми ще спре
че съвсем не умея
да плувам...
Песъчинка от Тебе
съм аз...
Твоят Бряг -
е частица от мене.
Съзерцавам те пак -
до захлас...
Но защо ли не си
до колене?

Превърни
в бяла чайка и мен...
Изпълни ме
със своята нежност...
Да се гмурна -
със Дух устремен,
в неспокойната Твоя
безбрежност...
Отвори се - да викна -
Сезам!
Ти, Море, си за мене
Вселена...
Може би си
и моя сълза -
неизплакана още...
Солена!

Представям Ви непубликувано стихотворение на Павлина Стаменова - вдъхновено от Елма в личното ѝ

ОСИЯНИЕ

"Обична сестра, преди 2000 години ти се пожертва в името на Истината и бе разкъсана от лъвовете. Това Небето никога няма да забрави и затова си любима моя ученичка."
Учителят

Докога -
ще сънувам
арени?
И преситени
лъвски тела?...
Труп -
безжизнен,
с разкъсани вени -
Твоя,
Господи,
пак съм била.
Нека тъй ме
запомни
Небето...
Ех, Любов,
без начало
и край!

Огнен вихър
калява
сърцето -
отредено за
лъвския пай.
И защо ми е
друга награда?
Цяла Вечност!
Въпрос -
след въпрос...
Дим...
И пепел...
Душата ми -
клада...
Пак възкръсвам.
Сестра -
на Христос!

Павлина поздравява всички Приятели, като най-сърдечно им пожелава Силен Дух, за да оцелеят сред бурните вълни на житейското море, и само Любов - незалязващо слънце в душите!

* * *

Цял живот -
сред вълните живях...
Урагани калиха
сърцето.
Бях спасител...
Удавница бях.
Имах суша...
Обичах -
Морето!

В битки -
истини святи прозрях.
В крак - със бурите,
с вятър - през рамо...
Ще сразя -
и нелепия страх...
Страх -
от мъртво вълнение
само!

ДЕРЗАЙТЕ, ВОИНИ НА СВЕТЛИНАТА!!!

В оригиналния ръкопис има стихотворения и песни от нея, но днес е лесно да се видят в сайта ѝ:
http://pavlina-stamenova.hit.bg/index.htm
Не възразява и да ѝ пишат: pavlina_stamenova@abv.bg
Видеоклипове на песни по нейни стихотворения могат да се видят и в профила ѝ във Facebook: pavlina_stamenova

22.I.133(1997)
Бургас - Изгрев

РИЦАРСТВОТО

ЖЛО / ПГБ, 17-годишен

Burne-Jones – Сърцето на розата, 1901

- Марина наясно ли е със себе си относно чувствата си към мен? - пита П.

21ч.33м.45с.

*- Марина те обича силно, обаче това е още дълбоко в подсъзнанието ѝ. На моменти, тази любов от вековете е избликвала и ще избликва и на повърхността, но човешките сърца са още **така** разстроени (не "устроени"…), че не могат да схванат огромната значимост на връзките от вечността. За да накара човека да се бори за любовта си, да ѝ постила **царска** трапеза в мига, в който тя се е **появила**, Съдбата понякога му постила трънен път. Така и М., която е още неопитна и млада, не може да си даде сметка какво ще загуби, ако не се обърне незабавно и изцяло към теб.*

Нетърпеливите, романтични обожатели, обикновено не дочакват узряването на едно сърце - понеже

и сърцата покълват, растат, напъпват и цъфтят като растенията. Неопитният влюбен иска да разтвори една пъпка с пръсти; и това е най-фаталният момент, понеже може да я пречупи - тя е толкова нежна и крехка! Затова любовта иска градинари, а не берачи и резачи на напъпили рози… А да поливаш градината на любовта с месеци и години, понякога дори с десетилетия, значи да познаваш законите на растежа и цъфтежа; понеже има и сърца, които не могат да цъфнат и 40-50 години! Който обича рицарски, той трябва да е търпелив. Поливане, слънце и тих ветрец са нужни, а това значи предано душевно приятелство; ако потрябва - и с години!

- Дали може да хвърля всичките си усилия сега, за да я спечеля?

10:00:59

- Не само че може, но наистина трябва - и то с всичка сила! Но в случая победата зависи изключително от начина, от "стратегията". Стратегията в случая е да ѝ изпращаш прекрасни книги, поезия, музика и други неща, напоени с истина и красота - но винаги да отбягваш дори и намеци за любовта си към нея. В противен случай, момичетата от нейния тип включват защитните механизми на психиката си или се

прикриват зад чувството за дълг или чувството за малоценност.

*Най-сладката любов изисква продължителна прелюдия и дълго "възпитаване" на любимия, за да добиете преднина пред всички останали, които вършат само едно, най-неподходящото: търсене на своето "право"; поставяне на директни въпроси. Простите момичета и жени очакват именно това, но по-сложните и дълбоки психики инстинктивно се изплъзват от определеност, понеже искат прелюдията да продължи. Естествено, има и случаи от типа "Ромео и Жулиета" - **мигновено** сливане на две сродни души. За това [нещо] мъжките духове, романтиците, копнеят с всичките ядрени, субядрени и суперядрени сили на сърцето, ума, душата, духа и тялото си! Затова се казва, че магнит, който не е привлякъл момен-*

тално една стружка, не е истински магнит - или стружката не е железна. Но това са редки случаи на среща на сродни души, които са вече разцъфнали за Любовта и Разпознаването.

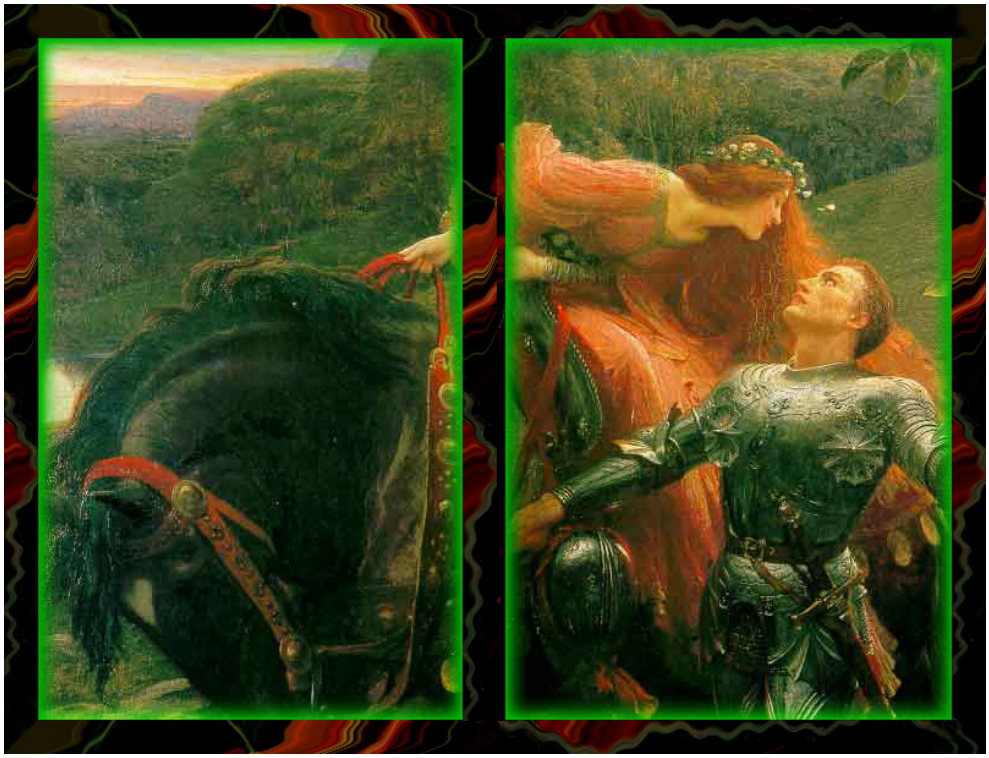

- Може ли, след всички грешки, които направих наскоро по отношение на нея, да отида пак в София и да се опитам да реагирам по нов начин?

- Може. Но не зная дали си още толкова голям майстор. Има опасност да усети мъката и напрежението ти, каквато и роля да играеш. Затова, в такива случаи, невероятно добър резултат се получава ако известно време човек сам не търси другия - нито където живее, нито даже по телефона. Това е една нелесна позиция, но тя е единствено истинска. Само така се пробва допечено ли е едно "гърне", т.е. има ли реално чувство, узряло в едно сърце за нас. Ако има, съвършено изключено е другият да не ни потърси, освен ако е много проклет, горд или комплексиран. А желязото се кове докато е горещо - ако ***наистина*** *е горещо… Ами ако още си няма "и хабер от понятие" за сърдечна топлина и горещина, за правилен избор на единствен любим? - Тогава ще удряш едно ледено желязо, и от тези удари и него, и теб ще боли*

- ще стане много по-лошо.

Има и друг начин. Написване на едно-единствено, съвършено откровено и топло писмо, в което описваш какво означава тя за теб и колко много я обичаш, но без никакви молби и изисквания да се самоопредели и да отговори конкретно. Напротив, предлагаш ѝ едно безкрайно приятелство и преданост за цял живот – каквото и да ѝ се случи, когото и да си избере един ден за любим или съпруг. ***Това*** *се нарича благородство!* ***Това*** *се нарича истинска любов! Боли, да, боли - и още как! Но това е* ***единственият*** *път.*

- Значи, съветваш ме да не ходя в София, да не ѝ се обаждам, да не правя нищо? Но откъде да съм сигурен, че точно сега, когато тя е объркана, няма да е най-нагорещена душата ѝ?...

- Аз те приветствам за този въпрос и за твоята сърдечна прозорливост! Напълно прав си, че е объркана и че душата ѝ иска помощ. Но трябва да си абсолютно сигурен, че ще бъдеш благ мехлем и памук за нея, преизпълнен с благородство, яснота за самия себе си и търпение, ***бащинско*** *търпение! Огнена любов - но ненатрапчива, непросеща! Да си личи само*

от кратките погледи или блясъка в очите колко много я обичаш, но устата да говори за съвършено други, прости или възвишени неща - в никой случай да не докосва болката на душите ви!

10,40

... и тогава... един ден...

23.I.133(1997)
Бургас - Изгрев

ОСИЯНИЕ ЗА ЯРОВСЕЛЕНАТА

- Може ли да се каже нещо за Сириус в мига на астрологическия съвпад на Слънцето с Уран (в 15,54ч утре)?

Ярило-Слънчице!

*- Фонът на опита е разкошен: Истината и Любовта се радват в момента на Мъдростта, а Природата се **жени** за тях, тръгва **насреща**! Опозицията на*

*Луната при такова положение не е нещастие, но истинско щастие: тя ще пречисти и прочисти всичко, което не е в съгласие или е в **относително** съгласие с Любовта, Мъдростта и Истината.*

Ето какво още излезе в интернет при името "Ярùло".

*Аз не съм онзи, който се раздира от опозициите, а съм Този, Който ги превръща в **Проявено** Битие. Ето защо казвам: новолунието е зачеване, а пълнолунието - раждане. Наистина, децата се раждат с вик и болка в много кръв и с много сълзи, но с това светите ви майки и вие взимате участие във Всемирната Драма на съвременното човечество. Болките са неизбежни, понеже приятелството още не е станало въздух за вас. Днес се учим на **азбуката** на приятелството и още не сме казали и "а". И най-малкото неприятно чувство при насъбирането на повече хора или по отношение на някой човек страхотно много замърсява кръвта на целия човешки род и затова се налага неговите по-напреднали представителки да леят кръв периодично. Не само ревността, но и замърсяването на сърцето с неприязън към приятелството втвърдява, съсирва кръвта, и затова се налага този авариен вариант, наложен от Природата.*

За съжаление, приятелството, като Уранова и Сириусова есенция, от времето на грехопадението е под плътния контрол на враговете ви. Приятел не значи "приятен", както си мислите, но на първо място приятел значи "приет Ел". Когато приемем на го-

сти Божественото, заедно с човешкото, което носи едно същество, ние ставаме приятели. "Неприятел" значи "неприет Бог", "неприето Божествено". И тъй като Бог е Любов, приятел значи "приета Любов", а неприятел - "неприета Любов".

Причините за неприемането на Любовта са много древни и вината не е у вас. Това е драма и трагедия, преиграванa и до днес от божествата илухими - по-

точно, от пропадналите сред тях.

Най-чистите, най-девствените илухими, непреминали през Всемирното грехопадение, имат ръце, които са също и крила. И те са с уши, за разлика от падналите илухими, които се превърнаха физически в змии - напълно глухи за Универсалната Вселена, за Учителя и приятелството.

И това излезе при името "Ярило" в google.
"Приет Ел", прието приятелство, приета любов
пред лицето на Слънцето!

*Въпреки че змиите са отделен клас, те съществуват и действат, в плюс и минус, и във всяко отделно гръбначно същество. Малкият мозък е главата им, а гръбначният стълб и симпатичната нервна система - тялото им. Учените са били боговдъхновени, абсолютно прави, когато са назовали тази система **"симпатична"**: тя е средище на симпатиите и антипатиите, първа столица на любовта към сродната душа и сродните души. В девствен вид, тя не е глуха за отклик към несимпатични или неотклик към симпатични, ако главният мозък поиска това. Любовта като стремеж, Любовта като чувство и Любовта като сила живеят в **предишната** столица на духа – слънчевия възел. Обаче Любовта като принцип, като милост и като абсурд се проявява само във висшите*

*центрове на главния мозък - онова, което се нарича "последно Божие творение". Искрата Божия се намира в **сърцето** на човека, но тя се подпалва от съвестта, намираща се в центъра на мозъка.*

На думата "Ярило" излезе и това... Прилича на 3D, но нямаме друго изображение на огнените игри на хората, символизиращи подпалването на любовта и монадата, преди още да са били облечени в дрехи и забрани от сатанинските религии.

*Все още има много монади, които са в потенциално състояние - незапалени, сухи, и даже мокри. Ясновидецът не може да открие това, понеже ясновидството е дар от ясновселената. **Провидецът** обаче се надига на пръсти и излиза с **една** глава над ясновселената, понеже чувства с всичките фибри на съвестта си, че принципите и милостта без абсурда са само още гориво, натрупано по складовете – незапалена, непламнала още с целия си ярък блясък и разкош Божествена Любов. Ето защо, ние наричаме Вселената на мира и симпатиите "ясновселена", а Вселената на радостта и творчеството - "ярковселена". "Тотвселена" е неин синоним, но "ярковселена" изразява цялата ѝ ядрена същност. "Гневът Божий", "яростта на Отца" не е нищо друго, освен "огън пояждащ" - направилно възприето последствие от неприетата, непосрещнатата Любов.*

*Тъй като Любовта търси вместилища, за да ги оплоди и произведé Битие, абсурдът ú покрѝва и прониква всички отвори, сърца, същества и същности, всички празнини, вакууми и абсолютни пространства с **отпушени** входове и изходи. Отворените монади приемат космическия огън, отдават му се - и зачеват. В тях се появява съвест, милост и абсурд – плодовете на **Духа**. А в онези същества, същности и пространства, които се затварят поради страх от промени и неизвестности, Космическият Огън не иска и не може да проникне, както светлината не прониква в плътното тяло и то хвърля сянка. Разликата между светлината и "яростта" е в това, че токът **изпепелява** системите, които не могат да го превърнат в работа. Вие сте, повечето, същества с монади, но плътоците, от 8000 години насам (200 милиона земни), ви поставят изолатори и гръмоотводи, защото си мислят, че ще бъдете изпепелени като тях. Най-коварните обаче знаят, че силата, която отклоняват по този начин, не може да унищожи самата монада, но изпича, изпържва или овъглява **обвивката** ú. Печенето, пърженето, задушаването, овъгляването на месото и останалите природни продукти се практикува нашироко и в ада, тъй като човешкото астрално и ментално месо са най-желания деликатес по адските трапези.*

*Сега няма да си приказваме за ада, тъй като днес е велик, неповторим ден. (Днес наистина е най-яркият зимен ден от всички досега през тази година, и след него последваха все такива дни - б.х.)Това, че се събрахте тук по вътрешен избор и свободен импулс в сърцето, оправдава думите на Иисуса Христа, че приятелството е онова, което е по-скъпо и от живота. Животът произтича от живовселената - от хипервселената, вселената на Христа или Елма, Господарят на Проявеното Битие. Ала **над** живота сияят и "ярят" (пламтят ярко) още две същности, принадлежащи на Учителя и на Отца: това са **приятелството и създателството**. Понеже сте помазаници на **Отца**, вие сте все още под закрилата на своя племенен Бог - великия Бог Яри́ла. Под "племенен" не се подразбира само зем-*

*но понятие - племето на Отца е **тотвселенско** племе, живеещо в протоните на цялата ядрена вселена! То живее най-вече в сърцата на същества с искра Божия и се проявява като **непрестанна и горяща жажда за сътворяване**.*

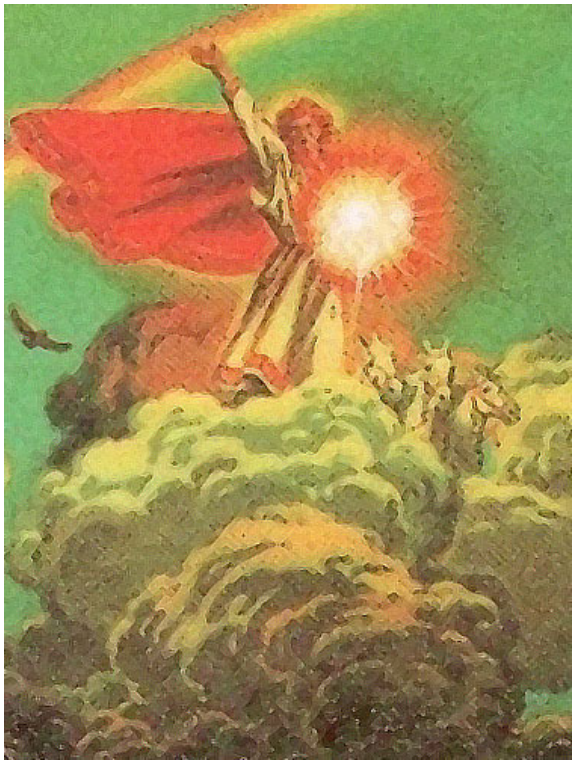

Ярило

Който се опита да я ограничи по някакъв начин, съветва сърцето си да умре, а това е напълно невъзможно: сърцето не е от смъртна материя и то се пръсва, ако не може да дарява любов.

*В сърцето се крие искрата Божия, а в костите – нейните кристални зародиши. Ето защо, в съдния ден костите на праведните ще покълнат и над земята ще се покажат растения-хора. Скоро ще видите с очите си невероятно зрелище по цялата Земя - ниви от хора, подаващи се най-много от гробищата… Ще отидете да разпознаете близки и познати, роднини и бивши сродни души, с които сте били свързани през вековете. Всички те обаче ще се люлеят над **симпатичния** си корен и няма да могат да се откъснат и да проходят, да полетят. Ще проходят само онези, незнайните, които не са заровени в роднински гроби-*

*ща. А ще полетят онези, които са добили "тяло на приятелството" - приелите любовта и приетите от любовта без резерви - без никакво съпротивление срещу сътворението. Това са учениците на Учителя, развили своето **универсално** тяло - тялото на **обменената любов с всички**.*

“А ето го и Ярило!” – момичето го посреща.

*Значи, Христос е Човекът на **Проявената** Божия Любов - и затова от тази Любов се ражда **животът**; обаче Учителят е Човекът на **Обменената** Божия Любов с всяка същество с монада, при което Бог ни праща. Следователно, не ни ли праща **Бог** и не е ли съществото **с монада**, ние не сме ученици на Учителя и оставаме под протекцията на Христовия Дух, Който ни съветва да търпим, да се жертваме, да страдаме. Засега Христос е **още** на кръста, гвоздеите са от нагорещено до червено желязо и се усеща миризмата на свещената Му плът. Рим все още забива и държи забити милиони подобни гвоздеи в средина́та на душата ви, представена от вашите длани. Това са повелите на **сатанинската вярност и сатанинската ревност**, закодирани в писанията на сатанистите, представяни за свещени писания.*

*Иисус търпи тия адски клинци и до днес, за да пречиства със скръбта и терзанията Си атмосферата на опожарените светове, облъхнати от **неприетата** Божия Любов.*

Приемащите и обменящите любовта със всяка срещната на пътя душа, която пламти с огън небесен, извършват най-святото богослужение и кадят

*благоуханния тамян на приятелството! Думата "тамян" и божествена дума, съвършен израз на алохимната и елохимната любов, и се проявява като благоухание, издавано от всеки, който приема и обменя Любовта като Приятелство. Тази дума е напълно Божествена, ето защо не трябва да се чете в обратен порядък. Обратно я четат само сатаните и неприятелите на Отца и Учителя, когато ги попитат имат ли в сърцето си любов към всички. Отговорът може да провали дори всяко дете на Бога, ако се осмели да произнесе тази дума обратно. (Става дума за "тамян" – "нямат". Тоест, смъртните **нямат** любов към всички – б.п.)*

И тази снимка е със заглавие "Ярило".

*При Божествените думи, импулси и действия, няма обратни процеси. Който се обърне назад да види дали го следват, дали му се възхищават, дали одобряват приятелството му с Бога и с всички, които Бог обича и люби, той се превръща в стълб от сол. Това не е солта на живота, а обезсолялата сол, която не става повече за нищо, освен за паметник на сатанинското непослушание. Самата [дума] "сол" в адското петолиние и адския език означава **сам** да решаваш кого ще обичаш и кого няма да обичаш. (Това поначало е свещено право на всяко същество с искра Божия, но когато тя е замъждяла, обикновено изборът е погрешен - б.х.) Като ре-*

*ши някой **сам** да си позволява това или онова, **сам** да ползва благата на Природата и на съществата в по-голям и сладък размер, отколкото е определено за него, той се превръща в позорен стълб на самолюбието и самодейността. Затова, единствената му съдба накрая е пълната и горчива самота.*

Ярило

*Самотата е Божествена, но самотията - не. Самотията произтича от **адското** прочитане на тази дума в живота на окаяните. Когато обичат, те казват: "Аз мога да обичам **само** тия - **ония** не мога да обичам...". Самота, в Божествен смисъл, означава, че приятелят на Отца и Учителя, приятелят на Любовта като създателство и обмяна, обича в даден миг само онази душа, при която **Бог** го праща (самота = **само** тя!). В следващия миг приятелят ще отиде на гости при друго същество с монада, при което Създателят го праща да създава; или Учителят - да се обмени с него. Значи, създаването на нови същества и творения е порив на "ярковселената", позната в съвършен вид като "яровселена", а приятелството означава обмяна, при която може и да не се роди съще-*

*ство или творение. (Това е **също** свещено, понеже се отказваш от раждането на **продукт** на любовта, за да се съсредоточиш изцяло в щастието, което отдаваш на **другия.** Майчинството с раждане на дете е свещено, но то изисква цялото или доминантното внимание на майката именно към рожбата. Докато майчинството като приятелство запазва целия дебит на любовта само в обмяната – само към човека, с когото се обменяш. Ставаш **негова** майка, а не на трето същество. И двете положения са божествени, и двете са свещени. Днес обаче са особено необходими съратнички на **Барикадата**. Такива жрици на любовта са слънце и въздух за Отците, Гениите и Борците за Свобода - особено в адските светове, където детето и майката са заложници. Има много редки случаи, когато двата вида майчинство се съчетават – майката е еднакво силна и вкъщи, и на барикадата. Не лишава от любов нито децата си, нито любимия, нито тези, при които **Бог** я праща. Тук обаче говорим вече за **елохимна** любов - б.х.)*

*От обора на Христа излизат **агнета**, но от ярилото на Отца се сътворяват **ярета**. Ето защо, принасящите в жертва яре, коза или козел, през всички*

*векове искат да кажат: "Аз **препъвам** спонтанността на Отца в сърцето си и изяждам пастърмата на плътта, която съм усвоил **само** за себе си!". Противниците на яровселената се хранят с ярешко, с козе сирене, мляко и месо, и обичат козяци в сърцето и къщата си. Но това са тайни на висшата черна и бяла магия.*

*Учителят се представя от **друго** невинно живот-*

*но, докато е още невръстно. Кое е то – остава за домашно… То е дошло директно от Сириус на Земята и по всички други звезди и планети е представител на неудържимото приятелство и Любов **към всички**. Който дресира това свещено същество, което е главното същество и тотем в Универсалната Вселена, и го прави привързано само към един двор и подозрително отблъсква всички останали, такъв престъпник се ползва с най-страшната "привилегия" на грешниците в ада - няма собствено островче поизстинала земя. Той плува и се пържи във вечния огън. Който държи на синджир някого или собственото си нещастно сърце и не позволява - то или сърцето на "ближния" - да близне с игрива и прелестна любов всеки срещнат по пътя, той **също** няма заработен със спасителна земя под себе си в огненото море, понеже тази земя се нарича "съвест".*

*И така, чухте поредната и единствена за тази година лекция през сърцето на Хис или Термона, т.е. Сириус, предназначена за **приятелите**. Неприятели-*

*те - неприемащите и необменящите Любовта както **Учителят** ги моли - са свободни да продължат със своите трудни експерименти да излязат от ада през океана на Божията ярост.*

Рьорих, 1908г.: Долината Ярùло

Яр, Яра́н, Яри́ло!

*В божествения яр на спонтанността и тихия вир на послушанието се къпят душите на **блажените**. Ярусите на духа́ им порят просторите на Отца и Учителя!*

12,46ч

*На руски "ярус" не значи платно на кораб, а значи етаж, ред, слой, ниво в зрителна зала, даже и землянка, мазе и погреб, подземен коридор; а платно е "парус". Затова образът, използван тук от Елма, е труден за тълкуване: как може един етаж или ниво да пори просторите на духа като кораб? Възможно е, при по-дълбоко философско и символогично осмисляне, да си представим "ярус" като клас, йерархия, братство, съюз, комуна, тандем и пр. – все обособени равнища от общности. Всяко от тях наистина може да бъде платното на кораб, летящ през океана на живота. Според някои учени, "ярус" означава "дъга" и "свод" – а и те са извити като платното и имат **логична** симвология (дъгата е израз на завета*

на Бога с човека и закрилата му от Него – с това може да се плува бързо и надеждно...) Инак е изключено такъв Източник да се е подвел поради близкото звучене на думите – Той знае всички езици, понеже е техният Създател. Значи, трябва да търсим дълбокото значение на това, което иска да ни каже – или да преосмислим или намерим истинската етимология на "ярус". Че тя е проблемна и въпрос на спорове сред учените, личи от данните, с които разполагаме от уикипедията в интернет (и това е само информация по Фасмер):

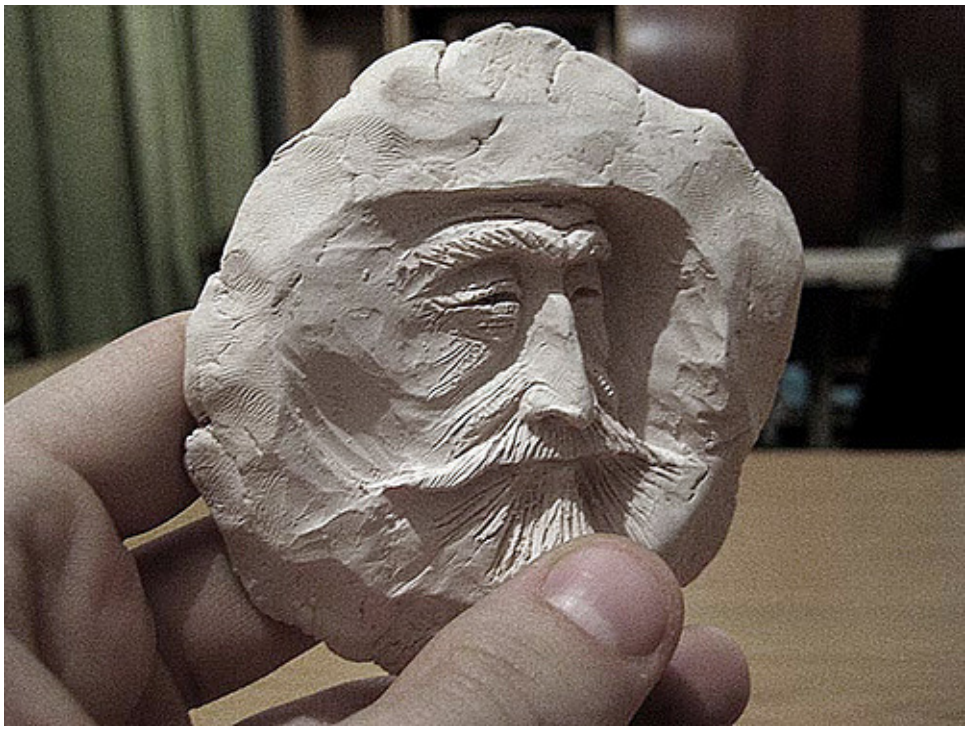

Ярùло

Ярус: Этимология

Происходит от др.-сканд. jarðhús «жилище в земле, подвал, погреб, подземный ход» (сторонники этой версии — Миккола, Томсен, Бернекер, Педерсен, Ванстрат). Последнее диал. знач., по мнению Микколы, происходит из саам., против чего выступает Калима, но Миккола не указывает источника. Все остальные этимологии сомнительны, напр. из лат. arcus «дуга, свод», вопреки Миклошичу. Калима предполагает исконнослав. происхождение — с приставкой -ja от *rǫdsъ, которое он относит к словам орудие, ряд. Использованы данные словаря М. Фасмера; см. Список литературы.

Ето още значения от друг сайт – за размисъл:

Ярус — ряд, строй, порядок в длину, по уровню; пласт, слой; каждый из рядов, лежащих один на или над другим[1]. *(това води пак към йерархията – б.х.)*

* Ярус в архитектуре — элемент горизонтального членения, повторяющаяся часть сооружения; ярусы располагаются друг над другом.

* Ярус в театре — идущий вдоль задней и боковых стен зрительного зала балкон с местами для зрителей.
* Ярус в геологии — подразделение общей стратиграфической шкалы, объединяющее отложения, образовавшиеся в течение одного геологического века и отвечающие определенному этапу геологического развития.
* Ярус в геоботанике — элемент вертикальной структуры фитоценоза.

Тук е дадено и значението на думата в риболова, но можем да минем и без това...

Ето какво се падна от беседите след завършване на осиянието::

"Всеки първичен импулс, който действа в човешката душа, има определена посока и движение. Щом е така, никога не поставяй препятствие на тази посока и на това движение." *(Том "Божествените условия", стр. 98, беседа "Творческа линия" от 5.X.28 г.) (В осиянието се говори за Творец, Творчество, Създателство...)*

"Вслушвайте се в своята интуиция, в говора на душата си - тя сама ще ви открие Истината. Ако се излъжете, ще знаете, че ***умът*** *ви е проговорил. Душата никога не се лъже! Когато тя говори, слушайте я и изпълнявайте това, което ви казва."* *(пак там, стр. 181, беседа "Учене и прилагане" от 14.XII.1928 г.)*

"Всяко реализирано желание се придружава с радост, а нереализираното - със скръб." *(пак там, стр.132, беседа "Най-високото място"от 2.XI.28 г.)*

Кой казва, че патентът е само български? ...
Тези руснаци правят това с името "Ярило" на уста!"
(ако са руснаци, а не пак българи...)

Ето още малко сведения от интернет: за Бог Ярило и за Яровит. Засега – също на руски език:

ЯРИЛО

Вопрос о том, кем же является Ярило — божеством или всего лишь ритуальным персонажем — остаётся открытым. Часть исследователей считает, что нет никаких данных, что Ярило был русским или славянским божеством[1]. Н. Гальковский пишет: «Древние памятники совершенно не упоминают о Яриле. Одно из первых упоминаний о Яриле содержится в увещениях Тихона Задонского жителей гор. Воронежа» (относится к 1763 году)[2]. Другие исследователи не разделяют этого скептицизма, и склоняются к тому, что Ярило был всё-таки божеством[3].

Неоднократные попытки объяснить происхождение имени Ярило производились ещё в XIX веке. Производя его от санскритского корня ar, греч. ερ — «действие возвышения, движения вверх», одни ученые находили соответствие между славянским Ярило и санскр. árvān — «быстрый, стремительный, бегущий» (эпитеты солнца), сближая с греч. Ἔρως[4]; другие предпочитали санскр. ṛnōmi — «воздымаюсь», греч. αἴρω «поднимаю»[5]; третьи находили те же звуки в славянских словах

«ярый», «яриться», «ярына», «ярица», «ярец», чеш. jar, словацк. jarice, польск. jarzyna и т. д., и видели в корне яр значение «стремительности, быстроты, силы, света, весеннего или восходящего солнца». Отсюда божество Ярило имело следующую характеристику: «распространяющий весенний или утренний солнечный свет, возбуждающий растительную силу в травах и деревьях и плотскую любовь в людях и животных, юношескую свежесть, силу и храбрость в человеке»[6]. Сохраняя за предложенными толкованиями относительное правдоподобие, можно установить только общность имени Ярило с словом «ярый» — «белый»[7].

“На гости у Ярило”. Автор: Алексей Яшкин от Башкирия

По мнению М. Фасмера, имя «Ярило» происходит от рус.-цслав. слова яра — «весна», родственного словам ярь «яровой хлеб», ярые пчёлы «первый рой в улье летом», яровой хлеб, яровик «животное или растение этого года», ярица, ярина «яровое». Слово восходит к праславянскому корню *jarъ, родственному авест. yārə «год», готск. jēr «год» и т. д.[8]

По мнению Вяч. Вс. Иванова и В. Н. Топорова, имя «Ярило» производится от корня «яр-» (*jar), с которым соотносятся представления о яри как высшем проявлении производительных сил, обеспечивающем максимум плодородия, прибытка, урожая[3].

Это - красивый человек на белом коне и (если его изображала девушка) в белой мантии. Если Ярилу изображал парень, зачастую он был голым (ср. Древний вариант московского герба — голый вершник на белом коне). Голову Ярилы покрывает венок из весенних цветов, в его руках — колосья. Сам он молодой, светлоглазый, и со светлыми кудрявыми волосами. Где Ярило пройдёт — будет хороший урожай, на кого посмотрит — у того в сердце разгорается любовь. Ярило отожде-

ствляли с Солнцем. Во многих песнях и присказках люди обращаются к этому божеству с просьбой о тёплом лете и хорошем урожае.

“Ярило” - снимка на Матвей Поляков откъм връх Елбрус

Весьма характерно, что и Ярило в белорусских праздниках участвует в виде Яры-Ярилихи.

У белорусов, в конце апреля вечером собирались девушки, выбирали из своей среды одну, наряжали её в белое, на голову клали венок, в правую руку давали череп (толкование мифологов: «побежденная зима или ночь»), в левую — ржаные колосья («плодородие земли»), сажали её на белого коня («юный всадник» — бог солнечного света), а сами становились вокруг и пели песни в честь Ярило. У украинцев тот же праздник совершался в воскресенье после всехсвятского заговенья и состоял в погребении соломенного изображения мужчины и причитаниях по поводу смерти «доброго божества».

Образ Ярило сходен с образами Костромы, Кострубоньки, чучела Масленицы.

Близкими к образу Ярилы являются такие воинственные солярные славянские божества, как Яровит, Радегаст, Святовит, Руевит[9].

С распространением христианства, образ Ярилы постепенно сменился образом Георгия Победоносца[3].

Яровѝт (Геровит) — бог войны у балтийских славян.

Его атрибутами были золотой щит и шлем. Атрибут Яровита — щит с

золотыми бляхами на стене святилища в Вольгасте — нельзя было сдвигать с места в мирное время; в дни войны щит несли перед войском. Культовый центр Яровита во время праздника в его честь был окружен знамёнами.

Ещё Яровит был связан с культом весеннего плодородия. Яровиту был посвящён также весенний праздник плодородия; в одном из источников приводится речь жреца Яровита, согласно которой Яровит властвует над зеленью и плодами земли: «Я бог твой, я тот, который одевает поля муравою и леса листьями; в моей власти плоды нив и деревьев, приплод стад и всё, что служит на пользу человека. Всё это дарую я чтущим меня и отнимаю у тех, которые отвращают от меня.» Крестьяне считали, что этот бог охраняет посевы, цвет на деревьях. Если Яровит будет добрым, примет жертву, услышит обращение людей — осенью урожай будет хорошим. Эти функции и имя Яровита позволяет сближать его с восточнославянским Ярилой.

Ярило

Упоминается как Яровит (по Эббону) или Геровит, а в Сербии и Хорватии как Леро. В латинских средневековых сочинениях отождествлялся с римским Марсом. Как и другие слова с корнем яр (jar), имя бога связывают с представлениями о весеннем плодородии (ср. Русское «яровой», «ярый», «весенний, посеянный весной», украинское ярь, «весна»), хлебе (яровой хлеб, ярина — ячмень, овёс; ярь, ярица и др. обозначения хлебов), животных (бычокяровик, ярка и т. п.); сравнимо также с русским «ярый» в значении «сердитый, горячий, огненный», украинское ярнш, ярий, «весенний, молодой, полный сил, страстный», и те же значения слов с корнем яр у южных и западных славян.

Он же, возможно, есть Ругевит или Руевит у ругов-руян («Саксон Грамматик», «Деяния Данов», «Книтлингасага») — семиликий бог войны,

кумир стоял в городе Карензе (Корница) на Рюгене. Кумир Руевита был истреблён христианским епископом Абсалоном в 1168 году после того, как был уничтожен храм Святовита в Арконе.

Ярило

Бог Ярило и яровселената си имат входове и трамплини по целия свят. Най-универсалният е навсякъде, когато посрещаме изгрева на слънцето с хора, които живеят според неговите импулси и принципи. Не случайно подготовката за това върховно Посвещение се извършва вечерта и през нощта на празника на Купала (Купало) – бога на празненствата, любовта, страстта и веселието, бог-покровител на лятното слънцестоене, наречено с неговото име. ***Купало*** *е възмъжалият, съзрелият* ***Ярило****.* ***Ярило*** *идва в човешкия свят* ***Яв*** *всяка пролет, за да донесе нов живот, плодородие и добра реколта. След края на пролетта, в първия ден от лятото - 23 юни, -* ***Ярило*** *се превръща в* ***Купало****. Животът му на земята достига апогея си и се обръща към своя край. Той свършва работата си тук и се отправя към земята на мъртвите* ***Нав****, за да се върне отново следващата пролет. Затова и празникът* ***Купало****, отбелязващ лятното слънцестоене, е всъщност*

*прощаване с остарелия **Ярило**, подготовка за неговото ритуално погребване. По време на празненствата, за последно се изразява радостта на хората от гостуването на **Ярило**, щастието което той им носи. Произнасят се заклинания и молби богът на плодородието да дойде и следващата година. Веднага след празника **Къпало** започва жалеенето по бога **Къпало**. Годината е преполовена, предстоят последните плодоносни месеци, след което идва зимата - времето на богинята на смъртта **Морена**, време на мрак, студ, нищета, болести и смърт. В античната митология това е Мойра; със същото име Елма кръщава и планетата Сатурн. Той обаче обяснява, че Сатурн не наказва: просото създава условия да падат в смъртта и ада всички, които се съпротивляват на любовта.*

Леонид Шилов:
След къпане в реката по време на празника Къпало

*В българо-слявянската митология има всичко, което е типично за философията и учението на Бялото Братство през вековете. **БЕЛОБОГ, БЯЛБОГ, БЕЛУН** е едно от архаичните божества. Това е богът на светлината, носителят на*

доброто, на щастието и късмета, на плодородието и изобилието.

***Белобог** е абсолютен противовес на мрака, на злото, на нещастията, на всички отрицателни явления и емоции. Вероятно в началото той е божество от особена важност, свързвано с древната **славянска космогония**. Той е един от световните **демиурзи** и изначален противник на бога на злото – **Чернобог**. Просто Черният Бог и Черната ложа се занимават изскъсо със същества, които не желаят да проявяват любов. Затова някои учени не ги противопоставят, не приемат дуализма и считат, че те се уравновесяват и допълват в световната драма. В късния славянски култ, **Белобог** е един от спътниците на слънчевия бог **Даждбог**. **Белобог** е персонификация на слънчевата светлина, топлината и живота като цяло. Селяните вярват, че **Белобог (Бял Бог, Белун)** тайно следи за житата им, и ако го почитат, дори им помагал в земеделската работа, особено при жътва. А **Даждбог** е друг велик паралел на Слънцето, изразяващ всемирната жажда да **даваме и да се отдаваме.** Тук не е мястото да се разглежда цялата славянска митология, но е впечатляващо да обърнем внимание и на бог Волос, Велес, Влас – имаме тези имена и като селища. А в практиката на Бялата Ложа влиза и познанието за местата и селищата-трамплини към определени светове. Както Витошкото село Ярлово има вход към яровселената, така и всички селища и географски обекти като Бе-*

лово, Бяла, Белица, Бели искър и пр. са входове към царството на Бели Бог. Ето Го още веднъж:

*Така и селища като Влас, река Велека, Велинград или гр. Велес, са входове към прераждането, отвъдния свят и рая, които са владения на бог Велес. Бог **Деть** води в хипервселената или Христовото царство, понеже там се влиза само ако станем като децата и не се съпротивляваме да даваме живот на деца с искра Божия. Богиня **Додола**, съпругата на Перун, ни дарява с дъжд, влага, свежест, красота, здраве, младост и безсмъртие, ако имаме разбирането да слезем в **доли-***

***ните** на живота **додолу** (тя владее празника "Додо-ле") – т.е., когато развиваме долните, природните си центрове, и се обменяме и там без съпротива. Съвършено очевидно е как най-древните Посветени са вложили абсолютно всичко в народните ни обичаи, митове и легенди не само като идеи, но и като имена и думи! Нека не караме сега читателя да се връща на някои от приложените портрети, ако вече не са ги побили тръпки на кого приличат те! Художниците с искра от Бога стигат до невероятни паралели изключително по вътрешен път. Съвсем случайно ли Богиня Додола (Дудула, Дидиля) я наричат и Пеперуна? Съпротивлява ли се божественото насекомо с име, най-близко до това, да каца по цветята?*

Следващата славянска богиня е тъй "очевадна" като символика с имената и функциите си, че човек наистина трябва да се замисли сериозно накъде отива, ако не може да направи връзката. Това е богинята с подобно име на Додола, а именно "Доля". Тази дума значи "съдба", "участ". Другото име на Доля е "Среча" – "Среща". Искат да ни кажат докъде ще стигнем, ако не обърнем внимание на срещите си в живота, и докъде – ако се отнасяме към тях с цялото си внимание. ДОЛЯ, СРЕТЯ, СРЕЧА.... Тук влиза и глаголът "срещам" – "да срещна", "да се срещна". Откъде произлиза рядката народна дума "несрета" – "нещастна съдба"? Може ли да имаме друга съдба, ако редовно пропускаме срещите си с душите, определени ни от Бога, а се въртим в омагьосан кръг с хора без душа или с доста занемарена душа? Ако не пропускаме истинските срещи, Доля е богиня на щастливата съдба и късмета, приносителка на радост и щастие, помощница на богинята на домашното добруване - Макош.

Представяна е като златокоса девойка, която, също като Макош, често преде златна прежда и в нея вплита съдбите на хората, т.е. щастливите моменти в съдбите им. Често Доля пътува по земята и може да се яви на всеки – веднъж като момиче, веднъж като момче. Помолва за малка услуга, подпитва това-онова и ако човекът е добър, отзивчив, почтителен, тя го дарява с късмет. Ако човек е сприхав, неуслужлив или каже лоша дума за някого, Доля се отвръща от него

и щастието никога не идва при такъв човек. Доля очевидно е източнославянският вариант на южнославянската богиня Сретя.

Учените и досега не могат да се споразумеят за произхода на името "Макош" – изкарват какви ли не хипотези. В духа на евристичната етимология на Учителите, ние можем да предположим, че това име произлиза от руското "мягкость" – мекота. Не случайно Макош е богиня на преденето, а къде предене без мекота? Нали кълделята (душата) трябва да е мека, за да се преде лесно нишката на съдбата? Нали един Мъдрец казва, че единственото богатство, с което пускат човека в Новата Вселена, е мекотата на неговия дух, мекотата на неговата душа, мекотата на неговия ум и мекотата на неговото сърце? А това, че богиня "Мекост" преде златна кълделя, отнася мисията й към паралелния символ на Златното Руно и Колхида - царството на истинския брак, на сродните души.

В славянската митология има и персонаж-антитеза на богиня Среча - отвратителната вещица ***Несреча (Невстреча, Несреща)****. Ясно като бял ден! Несреча също е предачка, но е със замътен физически и душевен взор, затова преде много хилави нишки, които често се късат. Естествено, нежеланието да се срещаме със съществата, определени ни от Бога, идва от ниска еволюция, лош вкус и душевна слепота, поради което нишките на съдбата и живота ни постоянно се късат.*

Но нека погледнем сега една илюстрация от още един гениален мистик и художник. Тук думите са излишни. Кажете само: колко човешки души, изрисувани в полата на Доля-Среча, копнеят да бъдат ***приети****? Защо точно в полата? Колко неродени монади очакват да се родят, ако тя склони? Монадите приличат на божествените мъжки същества, с които Бог създава живота в свещеното светилище на тази, която е поис-*

*кала **да се срещне, да приеме**! Именно затова Мъдрецът казва, че Майката си остава винаги светица и девствена. Точно затова, именно **Среча** е тази, която преде здравата нишка на съдбата и на живота ни, а не **Несреча.***

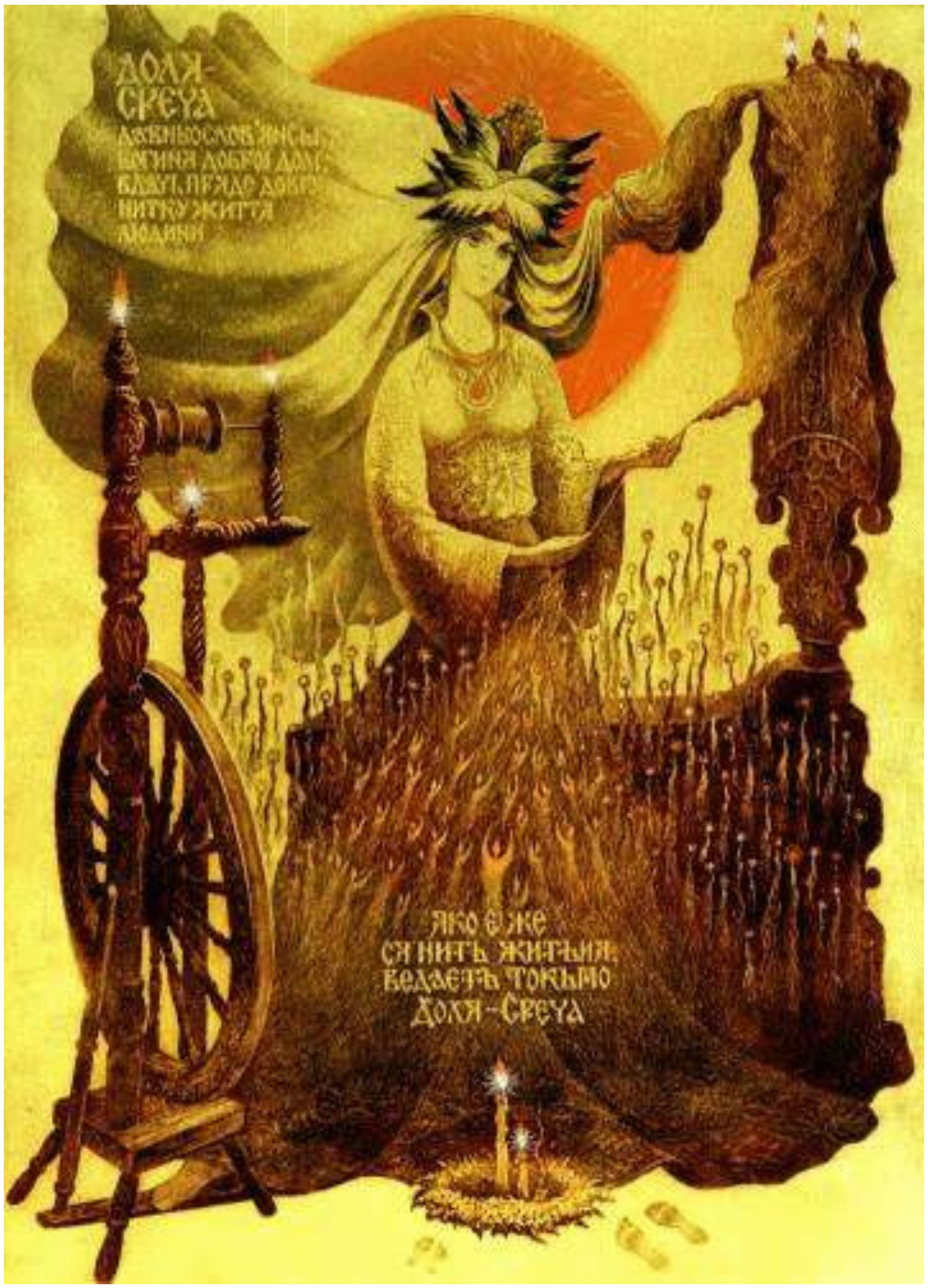

*Какво е казано в осиянието повече от 13 години преди да узнаем всичко това? – "Фонът на опита е разкошен: Истината и Любовта се радват в момента на Мъдростта, а Природата се **жени** за тях - тръгва **насреща**! "Насреща" или На среща" – това е все едно: задействала*

*се е богинята "Среща"... Изгряло е **ярко** Слънце!*

Хората от Ярлово не знаят какво слънце свети над тях, ала някои се досещат...

*И така, повечето славяни също не познават удивителната си митология и не знаят, че богинята им **Жива** ги води в живовселената; богините **Зора-Зорница** и **Зора-Вечерница** ги вдъхновяват да се влюбват и да пристават; че богиня **Лада** кара всичко и всички и особено жените да се съгласяват и да не ревнуват, за да бъдат вечно щастливи и хубави; че нейният спътник **Ладуно** настройва мъжете за създателство на същества с искра Божия и за миролюбие. Те си имат и една космическа **Леля** (за нас това е Лейла – безгрешната Първа Жена, която не спира Любовта и затова е безсмъртна). Но най-вече си имат една единствена, свята Майчица на име "**Земя**"; имат и бог **Погода**, който прави всичко възможно да се спогаждаме; както и бог **Поревит**, който се грижи за свежестта и силата на поривите ни, за да сме плодовити. Не знаят мнозина и за един от най-прекрасните и мощни наши богове **Радигост**, който раздава младост и безсмъртие, само когато приемаме гости с душа и ходим по такива гости неуморно. Като че ли само специалистите знаят за най-върховния ни Бог **Род**, който ражда всичко и всички и ни кара и ние да раждаме, ако сме от Неговия род; но той е и най-дивият от всички и затова го наричат и **Див**. Казват му и **Дий**, защото ни дърпа юздите да препускаме лудо към вечната младост и щастие. – Той е Изначалният, Първичният Бог - прародител на божествата, творец на **Вселената** и неин уредник. **Род** е върховният все-*

*ленски принцип, който установява божествения закон **Правда**. Той е покровител на родовите връзки, на родството и съюза вътре в рода на децата му с искра от Него. В дълбока древност, в самото Космично Начало, съществува само Бог **Род,** и освен Него няма нищо друго. По-късно Той създава Вселената и трите свята **Прав**, **Нав** и **Яв** и урежда всичко в тях, като залага върховния принцип на баланс между елементите и установява висшия закон Правда, на който трябва да се подчиняват всички същества - телесни и безтелесни, всяка материя и енергия. В първия свят, прав е само този, който балансира противоположностите и свързва сродните души; във втория – който се навежда пред Любовта, иначе пада в ада; в третия – който я проявява. В славянското езичество, **Див** (Род) е едно от най-старите божества. Доскоро се мислеше, че То е унаследено от древната индоевропейска религия, а всъщност **тя** го е онаследила от нас.... Богът-прародител и създател Дивос (Дйевос) наистина е почитан от праиндоевропейците и Неговия образ откриваме у всички индоевропейски народи: у славяните - Див, у протогърците - Дйевс (по-късно Зевс), у италийците - Дяус Питер (по-късно Юпитер), у иранците и индийците - Дева, у балтите – Дива; и т.н. Имаме си и **Рожденици или Роженици** - дъщери на бог **Род** и богиня **Жива**, богини на създаването и рождението. През пролетта **Рожденците** съпровождат майка си **Жива** и й помагат в събуждането на природата за нов живот, разнасят зеленина и цвят по света, бдят над раждането на хора и животни (да си припомним уникалния филм "Жар Птица" на студия Дисни по музиката на Стравински). Древните славяни вярват, че при раждане, рожденците се явяват невидими над огнището, помагат със заклинания на родилката и закрилят новороденото. Всичко това – ако момата или невестата с душа е заченала от човек с душа. Наш е и богът на опиянението от любовта и доброто **Руевит**, който ни подтиква да се леем като руйно божествено вино за всички и който се грижи и за календара. Имаме си и бог **Сварог**, който ни вдъхва страстно желание да сва̀рим да влезем в Новата Вселена и да населим Новата Земя, докато не е станало късно. Той е Върховен небесен бог, господар и родител на боговете, господар на Божествения свят **Прав**, творец и приносител на огъня. **Сварог** е едно от първите божества, създадени от великия творец **Род**. Съпруга на бог **Сварог** е богинята на земята и живота **Мати-Земля**, а от тяхната съпружеска връзка се раждат по-младите богове като **Даждбог**, **Перун**, **Лада** и т.н. Първоначално **Сварог** е върховен господар, но с времето синът му, гръмовержецът **Перун**, поема функциите му и започва да властва над земята и хората. Оттогава **Сварог** следи за спазването на вселенския закон - Правда на небесата сред боговете - и се интересува само от небесните дела. Не*

*иска да останем сурови: гори ни отвътре и отвън търпеливо, за да се сварим, да уврим най-после за Доброто и Любовта, в което му помага и синът му **Сварожич**. Ако не сме всеотдайни и пламенни, Сварожич е готов да отвори и война. Имаме си и бог **Световит, Святовид** - четворно мъжко божество, световен повелител, господар на световните посоки, носител на топлина, светлина и плодородие. Вероятно, името му означава **"свят, свещен, обладан от святост"** и не е свързано със светлината, а със света. Той управлява четирите космични стихии или четирите вида взаимодействие във вселената: ядрени, гравитационни, електромагнитни и слаби. Световит е висш бог - у западните славяни е почитан наравно или по-скоро **вместо** Перун и Сварог, а характеристиките му на войнстващо слънчево божество го сближават с Даждбог. Даждбог не побеждава света и смъртта с насилие, а чрез самораздаване: **той** именно ликвидира търговските вселени и им прави дъмпинг чрез тотално подаряване на всичко. Със сигурност, Световит е смятан за господар на справедливостта, носител на светлината, воюващ с мрака и злото именно по този начин. В дясната си ръка държи огромен рог от бик, пълен с вино, а в лявата - меч, т.е. с едната дарява изобилие, а с другата наказва и брани - все храктеристики, специфични за върховните богове. Те всъщност не наказват, а ни оставят да се самонаказваме, когато не се самоотдаваме докрай където трябва и комуто трябва. Световит има четири брадати глави на отделни шии, гледащи в четирите посоки на света, т.е. вижда всичко, за да въздава всекиму заслуженото и да охранява хората от зли сили. Имаме и **Снигна, Крачун** - зимно божество, повелител на снеговете и студовете. Името "Крачун" вероятно идва от "кратък", защото през зимата (когато Крачун властва над земята) денят е кратък. У някои славяни "Крачун" се нарича зимното слънцестоене - именно най-краткият ден в годината. Едното му име е "Стигна" – той ни учи да крачим бодро и през най-лютите зими на безлюбието, докато **стигнем** до идеята и необходимостта да се раздаваме без замисляне на всички и изцяло. Ако забавим ход или заспим в мисълта за себе си, длъжен е да ни накаже с бяла смърт (оттам и втория вариант на името му – от "сняг"). Естествено, стремежът към триединство **също** си има у славяните свой Бог – **той** именно праща и регулира тройновселенските токове и Трите Вселени; **той** ни събужда да очакваме Третия, за да се превърне галактиката ни във вселена: **Трòян, Триглав, Тжиглов.** Думата **"трòян"** означава **"троен"**, т.е. с три части (три глави), както потвърждава и другото му име – Триглав. Това е троичният бог - блюстител на световния ред и пазител на божествения закон Правда. С трите си глави, Троян гледа към всеки един от световете на Световното дърво -*

Прав (небесата), Яв (земята) и Нав (преизподнята). Той наблюдава богове, хора и "нави", вижда и знае всичко, което те правят, и е техен съдник. Когато бъдат нарушени Редът и Правдата, Троян не се колебае да въздаде наказание всекиму, който иска да живее и управлява сам или да се свре с някого да живеят по двама без разрешение от Бога. Идолът му има три глави, а очите и устите му са завързани със златоткан воал, което е израз на стремежа на хората да го умилостивят - те символично прикриват погледа му, за да не вижда всичките им грехове, а устата - за да не са твърде сурови присъдите, които изрича... Според други, това е символ, подобен на едната от трите маймунки на изток: дава ни пример как трябва да мълчим и да не говорим лошо. Имаме си и бог ***Хърс, Хорс,*** *бог на зимното слънце - старото слънце, което се смалява (денят се скъсява) и на 22 декември "умира", "победено" от мрака, от злите сили на* ***Чернобог****. Но на 23 декември* ***Хърс*** *възкръсва, прераждайки се в новото слънце* ***Коледа****. Във връзка с това, Хърс се почита и като бог на оздравяването, лечителството, оцеляването, победата над болестта, господар на билките, майстор-баяч, а оттам и бог-мъдрец. В тази си роля, Хърс се асоциира с древногръцкия Ескулап, римския Асклепий, египетския Апис, скандинавския Балдер. Малцина знаят, че той е и египтянинът Хорус, любимият ученик на Бог Хермес, и че наскоро беше в България. Той е не само психохирург, но и учи хората да пеят и живеят хорово и да играят хорà и ръченици с голям* ***хъс****. Това не са само асоциации, не е игра на думи: трябва да се възстанови мисълта на древните Учители и Посветени, които са създавали митологията – и да се хвърли мост към днешната мъдрост. Разбира се, че си имаме и Черен бог – вече казахме с кого, как и защо се занимава той. Имаме си даже и бог на звездобройците, математиците и астролозите – наместник на ясновселената:*

Дотук направихме екскурзия само в пантеона на славянските богове, а имаме и два забравени, и прабългарски, йопски, тракийски, мизийски, рупски, македонски и пр. Затова е казал някога богомилският жрец, че Бог не ни е дал звезда, а ни е дал целия Млечен път – да има къде да се поместим и къде да живеем и обичаме с размаха, на който сме способни.

Като говорим за портрети на богове и за уникалната интуиция на славянските художници, защо не се върнем на Перун и не си зададем и тук въпроса на кого прилича той, когато пронизва с поглед пространствата?:

Познимахме се с боговете и богините, но щяхме да забравим за един от най-силните апостоли на славянобългарската литература, който оре надълбоко в произхода и мисията ни, не изпуска нито една нишка:

27.I.133(1997)
Бургас – Изгрев***г

СЪНОТЕКИТЕ НА КОСМОСА

(илюстрирано с картини от Сюлейман Сеферов)

Тази нощ, някъде към сутринта, бе прожектиран или се самооформи поредният удивителен сън след няколко други изключителни преживявания от този род, в периода за връзка със Сириус. Въпреки, че повечето от нас нямаха условия да изпълнят изискванията, в Бургас все пак се случиха неща, в резултат на очакванията ни. Една приятелка, например, насън или не, е летяла в Космоса с един приятел, държейки се за крайчеца на дрехата му - нещо като мантия. Друга видяла светъл лъч от небесата, в който слизали неземно прекрасни момчета и момичета. И аз имах един красив и вълшебен сън преди 23 януари: летях от един свят в друг, съвършено различни и потресаващо прекрасни, но всеки път преминаването ставаше през най-различни стени или по-гъсти среди. Две приятелки-учителки наскоро донесоха рисунки на техни ученици от пети и десети клас, правени нарочно в Уранов час между 15 и 23 януари, без да им е било обяснявано нищо. Най-интересното попадение на едно момиченце е почти "уцелването" на знака на Сириус: окръжност с наклонена хорда в горната част! Само че вместо вихърче, по хордата се движи автомобилче… Колелата му могат да се вземат за вихърчета…

Сънят, за който споменавам в началото, отново бе философски, окултен и драматургичен шедьовър, преизпълнен с динамизъм, изумителни режисьорски и операторски ефекти и дълбоки значения. За съжаление, от него не си спомням почти нищо, освен това, че се намирах в един квартал с някакъв човек, който постоянно сменяше личностите си (или се сменяха много отделни хора) мигновено до мене, без да се прекъсва основната нишка на действието и разговорите. Проблемът бе в това, че кварталът е обкръжен не само от специални агенти, полиция и войска, но и от всички изтерзани граждани, от целия народ и – не зная по какъв начин - от цялото честно човечество. Всички искаха да хванат моя събеседник и това бе неизбежно, но той правеше и невъзможното да се укрива по най-различни начини до последния момент. Той бе олицетворение на лошия герой, на най-лошия, като през пет минути сменяше лицето, дрехите и ролята си, а аз тичах и се прикривах след него, защото той постоянно говореше и ми се изповядваше. Веднъж това бе шеф на разузнаването; веднага след това - крупен магнат; после магистър на черна окултна ложа… и така поред… Самият патриарх, папата, някакъв велик писател, някакъв цар, някакъв генерал, някакъв бунтар, някакъв водач на ерес, някакъв калугер; после един светия, една монахиня, един изобретател, един търговец - и пр., и пр., и пр…. Всеки един се оправдаваше и искаше с всички сили да спаси кожата си. Всички бяха различни, но лицето им беше почти

*винаги лицето на дявола и мотивът им - **неговият** мотив: да искат, да властват, да имат, да могат нещо повече от другите. В резултат на техните свръхусилия да се откъснат и да се обособят, да изпъкнат и да набъбнат повече от другите в непоклатимото си самомнение и самоувереност, те все още изсмукваха самочувствието и силите на всички останали хора, лишавайки ги от хляб, въздух, слънце, любов и развитие на дарбите и талантите.*

Обръчът се стягаше все повече и повече и всеки от тези представители на дявола, лишили човечеството от райските условия на Земята, сменяйки се през няколко минути пред мен в дивия бяг по стени нагоре или като един човек, свит и трепереш в някое мазе, изричаше последните думи в защита на своята кауза и истерично, ужасено-трагично, в агония, признаваше своята капитулация, изживяваше своите последни, предсмъртни минути на тази планета. Кой знае защо, всичките му лица ми имаха доверие или се нуждаеха от последна подкрепа и аз бях плътно с всеки един от тях - или с този, чиято личност се превъплъщаваше в тези образи. Не ги мразех, страдах заедно с тях, преживявайки жестокия крах на кариерите им, илюзиите им, монофиксациите им.

Не зная защо ми се даде всичко това в този сън, но той бе толкова жив и разтърсващ, че и досега не мога да се освободя от воплите на тези велики нещастници, които векове наред са си мислили че живеят и са принуждавали другите да живеят по-зле от тях, нарушавайки равновесието и естестве-

ния порядък в космоса. Има ли смисъл и нужда да се иска осияние от Елма по повод на този ярък сън - или той е напълно ясен сам по себе си?

През нощта срещу 28 януари сънувах друг сън. От мен излизаше червен лъч или линия и през стените на стаята потъваше в незнайни далечини. Посоката му беше строго определена: трябваше да стигне до някой или до нещо в северозападна България, неизвестно с каква цел. От силата на това преживяване се събудих и видях голяма, светла стрелка на тавана в същата посока. Какво значи това?

При събуждането сутринта дойде ясна мисъл, че този яркочервен лъч първо е минал през един човек в Бургас, като отсега нататък променя съдбата му завинаги към добро.

19,05 ч.

- Твоите сънища са необикновени, те са сънища-действа и всемирни символи, преизпълнени с красота и Божествени приключения. В сънотеките на космоса те влизат с цялата си сила, като шедьоври на Диамантения Фонд. Разбира се, не минава без режисура от съносценаристите или съносъзнанието на самата ясновселена, ала холическото тяло на самия съ-

нуващ перифразира идеите и образите според уникалността на индивида. Друг път сънят, като живот в ясновселената и холивселената, се самосъздава като разумен извор, който знае какво прави, пречиствайки подсъзнанието и реализирайки невъзможното.

Първият ти сън отразява последните мигове на една династия, която вече си отива. Наистина, райският живот на Небето и на Земята никога не е прекъсвал, но са прекъснати вашите връзки с него поради грешните представи на окултното човечество, че всеки трябва да прави нещо извън жаждите на духа и приласкаването на душата.

Вторият сън изпрати ярална енергия към една точка от южна Рила, където престои да основете специален лагер. Същевременно, лъчът от тотфизата ти съживи едно най-близко същество за единственото Нещо, Което наричате "Бог". Отсега нататък, то ще живее само с Любовта! (Не е питано защо в описанието се говори за посока на лъча на северозапад, а тук става дума за южна Рила - б.х.)

Олтарите, престолите и дверите на човека работят съзнателно, независимо от степента на индивидуалната еволюция. Духът и душата оперират със своите тела и центрове както намерят за добре, а вие засега рядко осъзнавате, само за няколко се-

*кунди, че нещо става. Понеже не смеете още да работите и с една **нищожна** част от любовната енергия, духът използва енергията на страданието ви. Ето защо, трябва много да се радвате, когато нещо не ви върви. Само тогава, фактически, вършите истинска работа с висшите си тела и същности. Щом ви провърви някъде и това не е любов, мигновено почвате да черпите сила от духа и душата си, и тогава те по-слабо могат да използват вашите олтари, престоли и двери. Самодоволните хора, преуспяващите, претрепващите се от труд и задължения почти не подават ток нагоре и надолу - те растат на*

ширина или изсъхват много бързо. Щом си успял да имаш нещо, което не може да го има друг, автоматично блокираш всички центрове на трите си безсмъртни тела, колкото и добре да се чувстваш на Земята. Тогава не можеш и да сънуваш прекрасни сънища, т.е. не работиш в ясновселената и не живееш в яровселената, тотвселената.

Отворените центрове и периферии всмукват съзнанието в необозримите светове на Реалността. Затова мистикът - човекът на ***непроявената*** *любов на Земята - работи и живее предимно насън и неговите сънища се ползват нашироко от абонатите на*

космическите сънотеки.

Казвали сме ви понякога, че поведението на почти всички хора в светове като Земята е хипнотично, сомнамбулно поведение. Тъкмо ***това*** *е сън, но най-лошия - преизпълнен с проза, труд и мисъл за себе си. Тези сънища се изтриват почти изцяло от паметта на Природата, и в биографията ни остава само красивото и необикновеното, което сме сътворили, сънували и преживели. Затова, не карайте децата си и някои по-сложни и фини хора да се приземяват, ако ви носят цветни сънища и работят понякога денонощно в реалните светове. Приемайте техния труд и саможертва на Земята като любовен дар, но никога*

не ги изисквайте. Ако ги оставите напълно свободни, ще живеете в градини от небесна и земна красота!

20,02ч.

29.I.133(1997)
Бургас - Изгрев

ВЪТРЕШНАТА КОНЦЕНТРАЦИЯ

ЖЛО / В.П.

- Не съм сигурна в рождената си дата и година, тъй като съм взета на 3 години от "Майчин дом". По паспорт се водя на 5 май 1939 г., но "майка" ми твърдеше, че съм 1940 г. А при търсенето в архивите, не се намери дете да е родено на тези дати и години.

13ч.55м.50с.

- 7 май 1939 г., асцендент 8°30'28" от Водолей.

- Може ли да се даде тълкование на току-що даденото ми рож-

дено време и асцендент?

- Тъй като в случая са извънредно важни аспектите на асцендента, предпочитам да говоря за него, след като направите небомига. Засега мога да кажа съвсем общо, че любовта към Новото е най-силният център, че тя се оформя от условията, които предоставя на Истината; от работата за нея. И че това развива в нея мекотата, чистотата и красотата на погледа. Специално ще дам упражнение за превръщане на любопитството в любознателност. Това става чрез осъзнаване на понятието "вътрешна концентрация". Вътрешната концентрация е способността да намираш всички отговори, цялата информация по който и да е въпрос и всички блага на живота първо вътре в себе си. Има "царе" на външната концентрация, съсредоточаващи се с десетилетия върху някой предмет ***навън*** *и така развиват познавателните си способности до максимална степен. Но това е* ***външно*** *познание, добито чрез питане, книги, хора, обстоятелства - хлъзгане по* ***повърхността*** *на живота. Щом човек няма поставена основна цел на живота, той кълве отвсякъде, но не копае кладенец, не бие сонда. Вътрешната концентрация изисква да намерите онази основна идея в себе си, онова основно чувство и желание, които ще ви направят независими от обстоятелствата. Докато човек сам не я открие - тази основна идея - или не се подчини на найсилното си чувство, винаги ще обикаля като спътник.*

Велико нещо е да си спътник, сателит, но в даден момент трябва сам да станеш център на други съзнания, които откриват Истината чрез тебе. Същевременно, ние не преставаме да се въртим около поголемите от нас.

Препредаването на познания е нещо много съществено, но то трябва да се уравновеси с усвояване на познанието и прилагането му на практика. Това са общи положения, а специалното упражнение за теб ще се даде по-нататък.

При сина ти ще настъпят промени от март нататък. Приеми засега гостуването му, без много да се

тревожиш. Не го отпъждай и не спорí с него - той не е виновен. Примирението е онзи изход, без който не може. Това е данък, който се плаща на близките, преди още те да са стъпили на първото стъпало на мисълта за другия. Оттук следва, че приятелите са единственото спасение. Нямаш ли приятели, тормозиш се само в една къща…

10.II.133(1997)
Бургас – Изгрев

ИМАТЕ ВСИЧКО НЕОБХОДИМО!

Съвпад на Луната със Спика от Дева. Тогава ананасът добива вълшебни свойства и един плод може да телепортира от 5 до 7 души от Земята на тази удивителна звезда.

- Може ли да се даде асцендентът на Б.Б.?

19, 52 ч.

- 23°5' 38".86 Везни.

- Благодарим с Б. от сърце! От изчисленията се вижда, че по време на раждането му - на 28.X.1966г. - звездата Спика е била в 23°23' от Везни, а Арктур - в 23°47' Везни. Астролозите приемат, че орбисът на звездите е средно ± 30' най-много. Сигурно всяка звезда си има собствен орбис и това да се установи в едно продължение на "Астролония холизатика". Но въпреки че и Спика, и Арктур, са звезди от първа величина, трябва да се има предвид, че това е твърде общо: всъщност, Спика (алфа от Дева) е 0.97 величина, а Арктур (алфа от Волопас) - по-силна: - 0.12. От това следва, че орбисът на последната е по-голям, отколкото на Спика. Трябва да се имат предвид и разстоянията, и радиусите, и другите характеристики на звездите за определяне на индивидуалния орбис на

всяка една. В случая, би трябвало само Спика да е в орбис - с асцендента на Б., ако е само да 30', но пък Актур може да има по-голям орбис.

Би ли казал нещо Елма за влиянието на Спика на асцендента на Б., а после и за Актур? По начало, I-ят му дом е много богат: Венера съединение Слънце, Меркурий съединение Нептун. С две звезди от I величина и две от II (+ тия свърхмощни фактори), нещата са крайно трудни за тълкуване. Нещо повече, Южният му възел е в съвпад със звездата Северна Везна, а Нептун - с Уну́к. Ебертин Хофман специално подчертава крайно негативното влияние на съвпада между Нептун и Унук върху здравето, и не само там. Би ли казал Елма по какви причини Б. са го въплътили точно при тези положения? Кои са плюсовете на тези два негативни съвпада?

Ами как влияе на Б. звездата Гема - "Брилянтът на Северната корона", която му е също в I дом? Влияе ли му също легендарната звезда Южен кръст, която е в съвпад с Гема, въпреки че те не са в съвпад с планета там?

21ч.04м.

- При този необикновено могъщ стелиум от тъй мощни звезди и планети, и при наличието на Южния лунен възел в същия дом, обтягането на "ластика" е направо чудовищно. Това прераждане се натяга лъкът му до предела, за да се подготви излитането на стрелата по посока на една нова вселена - вселената на сродната му душа.

Преди всичко, Спика на самия асцендент провежда титанични по сила токове на смирението и самовглъбяването. На Спика живеят райски! Там е рай. Носи радост, тънко чувство към ближния, желание за служене и самодостатъчност. Носи пиетет, финес и висока духовна култура; препятства насилието и облагородява характера. Спика се казва "Нора́н", по Галактическото съглашение. Велики хора от Спика са посещавали Земята, и още живеят на нея. Плодът на Спика е ананасът. Сок от ананас 5 дни преди съвпада на Слънцето със Спика дава връзка с нея и рой контакти с норанци. За предпочитане е непреработен, пресен сок от ананас. Не е нужно голямо количество - може цяла група да пие сока от един ананас, не по-малко от 5 до 7 души. Пие се във венерин час, понеже Венера взима участие. При Сириус става чрез Уран, но на Спика се отива директно от Слънцето и Вене-

ра. Затова може да се прави и при съвпади на Венера със Спика, но само 5-6 часа преди съвпада. Ето защо, опитът е по-труден.

Още по-трудно е разграничаването на Спика с Арктур, тъй като те са на една "мишена" - засега, пред очите на земляни. Арктур носи правия лъч, а лъчът на Спика се увива около неговия. За да се отиде на Арктур или попадне на неговия лъч, трябва да се изключи ананаса и животът в уединение. ***Широк*** *е спектърът на плодовете, които се ядат 10 дни до съвпада на Слънцето с Венера и 5 дни след това, ако искате да имате работа с Арктур. Това са всички розоцветни плодове (виж информацията накрая - б.х.) - отново в трите благоприятни астрологически часа. Арктур се призовава с песен, не с име. Някога мога да ви дам тази песен, не сега.*

Феята на цъфналата ябълка обикновено излиза при изгряването на Арктур...

Северната везна - Поалóн, по Галактическата съглашение - спомага в живота на Б. да се уединява на 5 глъбинни етапа; но при повече от 5 дълбочини,

струната може да се скъса. Следователно, не оставай сам повече, отколкото е необходимо, за да може да отлетиш като стрела на Сирáх - свещената звезда на твоята сродна душа. За теб е особено важно да следиш движението на Слънцето, Луната, Юпитер и Венера - кога идват в съвпад със Сирах. Тъкмо тогава, с помощта на слънчевия изгрев, можеш да попаднеш на нейната честота. Сирах се казва "От" и е съименница на едно от състоянията на Бог-Отец. Следователно, твоята сродна душа е същество от òтвселената и е мъжки тип божество, а ти си от класа на "девиците".

Сродните ни души от Сирах слизат много трудно на Земята. Първо минават сложен курс за предпазване от смърт поради задъхване от смях, когато видят за пръв път човек в дрехи. Добиват човешки вид, избират пол, който ще ни развълнува. Телепортират се и си представят, че и те са облечени. Обикновено успяват, понеже от осиянието разбрахме, че могат да приемат всякакви форми на абсурда. Правят невидими разноцветните си пламъци и се обличат, за да не ни смущават и да могат да ходят спокойно между нас.

Що се отнася до звездата Унук, съвпадът ú с Нептун в твоя живот е за отлив на гордостта, която си имал в миналото. Сега, благодарение на страдание-

то ти, този процес върви хармонично. Унук се казва Изи́л. Ако казваш астроформулата и астромолитвата на Нептун, когато е в добра позиция към Унук, ще извлечеш нектара и́, а не отровата.

За Южен кръст и Гема засега няма да говорим.

Градусът, минутата и секундата на изгряващия ти знак говорят за особеностите на красотата, която събираш в това прераждане, преработваш я и я излъчваш като музика. Всеки небомиг си има собствена музика - и време е да пишат вече астрологически музикални композиции. Твоят асцендент разнася ангелски песни за мира, щастието и всеотдайността. Ти, рано или късно, ще почнеш да ги импровизираш, понеже имаш голям талант да се вслушваш и пресъздаваш. Няма да минеш без музикален инструмент в този живот, но в съчетание с живопис и поезия.

Приеми поздрави от Сирах: "òтсъществата" са вездесъщи и приемат всякакви форми на абсурда, а твоята сродна душа е от разноцветни пламъци и се отличава с ъгъл на зрение 360° по всички посоки. Това не изключва да имаш нежни отношения с други сродни души, но Сирах прави стъпките пламенни. Молбата "пламтете" е най-силна засега на Сирах. С изключение на Регун, няма друга подобна звезда по сила и прелест на творческия изблик.

Аби́н, Асо́р, Абра́н!

Имате всичко необходимо!

21ч.53м.

Розоцветни

(от Уикипедия, свободната енциклопедия)
царство: Plantae - Растения
отдел: Magnoliophyta Покритосеменни
клас: Magnoliopsida Двусемеделни
разред: Rosales
семейство: Rosaceae Розоцветни
Подсемейства/самостоятелни трибове

* подсемейство Rosoideae

* подсемейство Spiraeoideae
* подсемейство Maloideae
* подсемейство Prunoideae
* триб Dryadeae
* триб Neillieae

Розоцветни (Rosaceae) е семейство двусемеделни растения, включващо 100-120 рода и над 3000 вида дървета, храсти, полухрасти, както и тревисти растения.

Семейството е разпространено в целия свят, но най-вече в умерения пояс на Северното полукълбо. В България се срещат над 200 вида, сред които защитените видове българско омайниче, храстовиден очеболец, върболистен тъжник.

Физически характеристики:

Листата са последователни или срещуположни, прости или сложни, повечето имат прилистници.

Цветовете са обикновено двуполови, единични или събрани в съцветия, правилни, с двоен, по-рядко прост околоцветник. Съставен е от 5 свободни венчелистчета и 5 свободни или сраснали чашелистчета. Рядко чашката е двойна. Плодниците са много или един. Цветното легло е изпъкнало, плоско или вдлъбнато. Тичинките са многобройни или само 5-10. Завръзът е горен, полудолен и долен. Цветните части са разположени най-често кръгово, но се срещат и спирално разположени плодници. Общата цветна формула е Ч5 В5 Т~ П 1.

Плодовете са най-често сборни от мехунки, костилки и орехчета или сочни прости костилки. При други видове, например тези от род ябълка, се образуват лъжливи ябълковидни плодове. Плодовете, които се образуват от хипантия (при Розоцветни цветното легло се е разраснало), се наричат лъжливи плодове (напр.ягода).

Употреба

Розоцветни вероятно е третото по стопанско значение растително семейство след семействата Житни и Бобови. Много розоцветни имат богати на захар и витамини плодове. Представители на семейството са ценни овощни култури (ябълка, круша, кайсия, праскова, череша, слива, малина и други). Други съдържат етерични масла (маслодайна роза) с високи качества. Някои са декоративни (роза, храстовиден очеболец, тъжник), лечебни, медоносни. Диворастящите видове глог, камшик, орехче, динка са билки.

17.II.133(1997)
Бургас - Изгрев

ЗРЪНЦАТА БОЖИИ

ЖЛО / Тайòн - "Вихърът на Учудването"

Изминаха много дни, откакто не е записвано нищо поради "забраната" за писане, въпреки че чрез диктуване, както в момента, е възможно да се описват интересните случки и проблеми и да се иска обяснение за тях от Елма. Но снощи, както и в петък и в събота, се случиха толкова интересни неща, че си заслужава да се споделят с приятелите и писмено. Предпочитам друг да разкаже за снощния случай. Аз ще спомена само това, което се случи в петък, тъй като стана пред очите ми.

(Тук разказвам за случая с откриването на откраднатите неща в дупката за кюнеца в един апартамент – нещо, което съм описал подробно в по-предишен текст, така че няма защо тук да се повтаря).

Този случай нямаше да бъде описан, поради богатия ни опит напоследък, че колкото по-малко се описват и разказват необикновените феномени, свързани с изявите на Небето, толкова по-често те започват да се случват. Дълго време си мислехме, че това е закон за скромността и борбата с тщеславието, въпреки противоположния, благороден импулс да не се пропусне нищо, тъй като и "трохите от трапезата на боговете" са безкрайно ценни за приятелите, за народа, лишен от всичко това. Елма обаче напоследък обяснява, че превръщането на Школата, на Живота и Делото само в писмена дейност и слушане на касети може да избие в нещо като духовно блудство или наркомания – "перверзен" опит за самозадоволяване на духа и душата без истински контакт с представители на Школата и без реално участие в братския живот. Сега обаче описването на последните случки става по настояване на Диктуващия, тъй като Той отново има да каже нещо, за да разтълкува символиката на предметите и обстоятелствата, и по този начин да ни въведе в космическата ситуация.

В събота бяхме поканени у един приятел във връзка с едно възвание към българския народ, съчинено от Х-р, като повод за разговор за мерките, които бихме могли да предприемем за въздействие върху управляващите и обществото, за да се помогне за излизане от голямата материална и духовна криза. Там за пръв път се запознахме с Г. - един Божи човек, с когото се познаваме задочно отдавна. Той разказа, че тази сутрин Духът му е казал, че днес ще се съберем 7 дýши – представители на някакъв образуващ се в момента важен седмостенен кристал. До самия край на срещата очаквахме да дойде седмият човек, но той не дойде и Г. остана малко разочарован поради неизпълнението на прогнозата, докато един от нас се сети, че Седмият (или Първият) е всъщност сам Този, Който ни е събрал, за да тръгнат по нов начин токовете в Бургас и България, а може би и в целия свят. Георги си отдъхна.

Снощи бяхме на гости на В.К., водещ в RTV, за който се получи Ж.Л.О. ("Събиране в точка"). Там беше и новия приятел Г., който сега подробно разказа как се е започнал контактът с Духа при него преди няколко години. Той е човек на "живота", ни най-малко не се лишава от месце, пиене и пушене и до ден днешен, но това не е попречило Бог да го избере да говори чисто чрез него и да лекува хората. Една нощ чул глас, който му казал, че зад една постройка на стария плаж има много обикновени и четирилистни детелини и че той трябва да отиде незабавно там, за да му се каже какво да прави по-нататък. Ясно видял всичко това и насън. Той обаче не обърнал внимание, и на следната нощ се случило същото. Когато отишъл, се уверил, че е така, и му е било казано от тези детелини да прави лекарство за хората. Този разтвор обаче щял да действа само благодарение присъствието на Духа в него, и то само в ръцете на Г. И действително - почнали се чудеса: с лекарството или с молитва, с отваряне на Библията, станали не едно и две чудесни изцеления; изпълнили се думите на Гласа, че в дома му ще започнат да идват много хора. Разказа, например, за бързо излекуване на човек с обгоряло лице; за връщане на мъжа на една жена вкъщи; за това, как след 4 години немота, е проговорил 62-годишен старец. Всеки един от случаите бил абсолютно точно илюстриран от съответна мисъл от Библията, на която Духът му е отварял. По същия начин, чрез него било дадено да се разбере, че бракосъчетанието на В. и К. - домакините ни тази вечер - няма да стане на определената дата и място.

В един момент, този нов приятел получи импулс да отвори Библията за П. и се падна Псалом 106 (по Слав. 105). От някои доминантни стихове в този псалом чрез Г. бе казано, че П. има дълбока и непоколебима вътрешна вяра в Бога, че за нея външната проява на този вяра не е най-важното нещо: "Кой може да изкаже мощните дела на Господа?"; че е имала премеждия и още ще има, но всичко с добър край; че Бог е изкупил П. и пр.

После Г. отвори и за Т., и се падна краят на книгата на Йов. Най-важното, което се каза през него, е че страданията на Т. са дотук и отсега нататък започва вече хубавото. "Той ти е броил всяка въздишка, всяка сълза през първата половина на живота и затова пребогато си си предплатил това, хубавото, което те очаква нататък. И аз те обичам много, като Него, и те усещам ей тука, на, дето се намира зрънцето в най-скришната стаичка на човешкото сърце".

Случайно ли Г. употреби думата "зрънце", а не "искра" или "росинка", или "пламъче"? Има ли стадии в еволюцията или въобще такъв произход на Божественото в човека, при който искрата Божия съществува под формата на зрънце, на кълн? Може ли да се каже, че това е един много висок стадий на ево-

*люция, при който е започнал да действа божественият Аз или истинският характер на човека? Или – обратно - не става дума за еволюция, а за изначален произход на един дух не точно от Бог-Отец, който ражда **искрите** Божии, а от някоя друга форма на съществуване на Бога? Нали Учителят казва, че всички не сме родени от един и същ Баща? Кой е Родителят и Господарят на "зрънцата" Божи? Г. от тях ли е? Има ли това връзка с тримата, които напоследък бяха наречени от Елма "зрънца"?*

11ч.20м.

- Искрата Божия съществува под различни форми и може да влезе и в мехурче Божие, и в росинка Божия, и в кристалче, а после - и в зрънце Божие. Накрая се въплъщава в човешкия плод.

Ако някой усеща в сърцето си зрънце Божие, той е под ръководството на Вечния Дух и неговият основен импулс е да раздава живот и сам да живее. Родените от Вечния Дух се проявяват спонтанно, служат на доброто и помагат на съществата да станат поздрави, по-щастливи.

*Не корете Моите кринове на полето и дъхавите теменуги! Те са покълнали от зрънца, а зрънцата им са изгнили под земята, за да покарат. По тази причина, зрънцата Божии обикновено **страдат** на Земята, тъй като без страданието няма покълване. Постоянно страдание и редки мигове на щастлив живот - **ето** съдбата на зрънцата Божии.*

Кристалчетата са Мои - на Христа. И те страдат, но за да станат съвършени и да водят по пътеките на смирението и съвършенството, на милостта и абсурда останалите си побратими и посестрими по пътя към Живота.

Пътят на ученика е специфичен път и той е под управлението на Универсалния Дух - Учителя. Затова Той поражда "атомите" и "молекулите" Божии – полиадите. Има още много форми и управления на тези форми, но това е тема за друг път. За зрънцата Божии помнете: оставете ги да живеят както си искат и им помагайте в тежкото мъченичество под земята. Помогнете на такова зрънце да излезе от хамбара и го посадете в почвата на Любовта.

Там то ще си почине, ще набъбне от влагата на обичта и топлината на любовта и ще даде кълн. Не пресичайте този кълн, не го корете и не го лишавайте от добър поглед и блага дума; от прясна вода и добра, изобилна храна; от ласка, покрив и състрадание. Ако имате търпение, един ден то ще изкласи, ще върже и ще цъфне - и тогава ще видите цялата му красота и ухание, смисъла на неговото ученичество.

Това, че хората и духовете имат различни бащи, не се отнася за нашата тема. Когато съм казал това, Аз съм имал предвид бащите, различни от Отца, които не могат да вдъхнат искра в произведенията си. Значи, Бог-Отец е истинският Създател на всички първични елементи, съединения, семенца, същества и прочие, в които свѐти Неговата безсмъртна искра. Това, че различните и́ степени на въплъщение са под управлението на различни същности на Бога, не прави тези същности бащи, независимо от това, че понякога условно ги наричаме такива. Истинският Създател е Един, и Той се нарича Тот - Отец на Светлините!

Новият ви приятел Г. е също зрънце Божие като тримата, за които ви говорих напоследък. Той е ***олеандър*** *в градината на Отца. Проучете подробно олеандъра, и като съберете основни сведения за него, ще ви дам Ж.Л.О. за Тайо́н - "Вихърът на Учудването". Той спаси цял град някога от беса на инквизицията и затова сега му дадох тази дарба - да се разговаря с Мен, да Ме чува и да помага на народа.*

11ч.55м.

22.II.133(1997)г.
Бургас – Изгрев

ВИСОКИЯТ ИДЕАЛ

(ЖЛО / Д. от Бургас)

Ако бъдещата майка е създадена от Бога и излиза сутрин така, както ходят създадените от Бога, трябва да си представя бъдещия баща на детето си като човек, също създаден от Бога. Тогава рожбата им със сигурност ще има същия произход.

14,50ч.

Хлябът на живота расте при пълно отсъствие на мисъл за себе си. Когато мисълта за собственото щастие не напуска някого, цялата вселена му обръща гръб и той тръгва по трънливия път на нещастието. Това човечеството опитва от хиляди години и още не е разбрало, че лесното е трудно, а трудното – лесно.

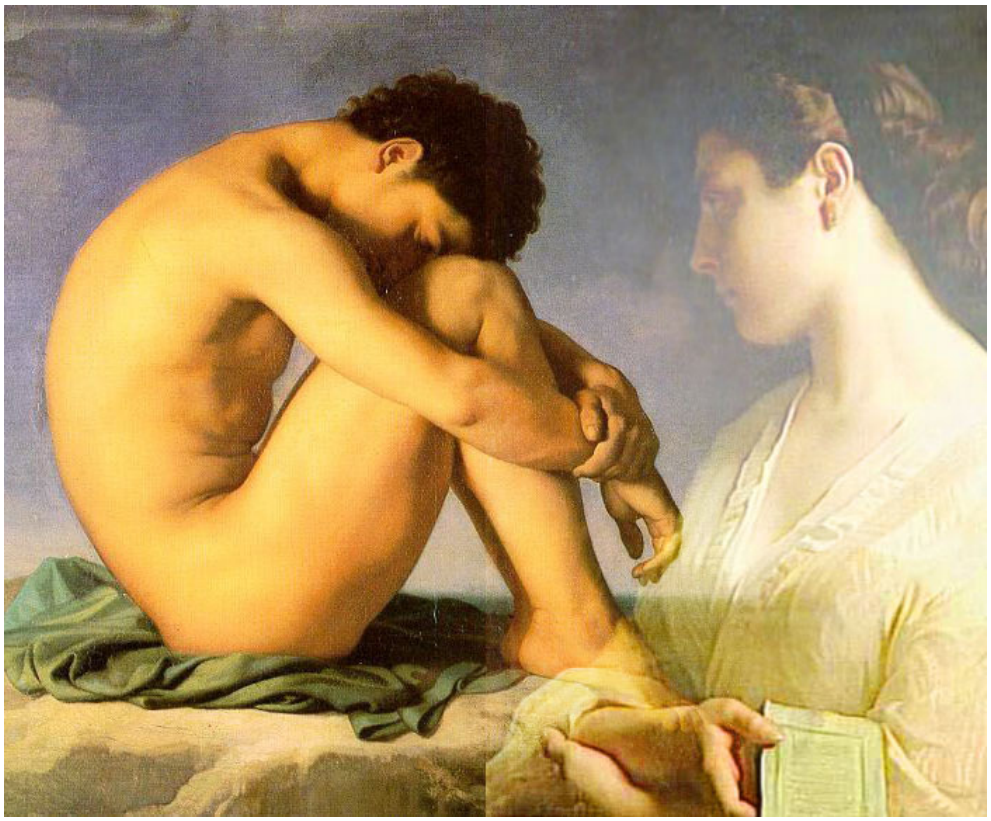

Често Любимата е съвсем близо и плътно до нас и с нас. Ние обаче не знаем това и си избираме в живота разни съмнителни хора, вместо тези, в които Тя влиза. Ако се опитаме да си я представим такава, каквато я виждаме в сънищата си, ще можем да се откликнем на хората, които Бог ни праща. Тя влиза в някой от тях и копнее да се слеем с Нея именно чрез този човек. Ако не я разпознаем, влиза в друг, със същата надежда. Но и да я разпознаем, обича да влиза не само в едного.

Понеже ти имаш вяра и желание да постъпиш правилно, според това, което ти е определено, смирението ти се зачита, и без всякакви окултни науки може да ти се каже направо: ти можеш да станеш една от най-щастливите майки на Земята! Имаш добро сърце, силна си, можеш със всичко да се справиш.

Небето търси такива съпричастни на Природата жени и мъже, които са готови да създават деца на всякаква възраст, без да се безпокоят от нищо.

Природата приветства младостта, но се интересува изключително от тия наши избори, които раждат деца с искра от Бога и подобряват космичната наследственост.
Останалите двойки тя оставя на последствията и на Съдбата.

*Ти можеш да имаш не едно, а три деца отсега нататък. **Това** ти е определено за този живот. Но определено не значи нито сигурно, нито задължително. Просто сега ти се дава оптимума, възможен за теб в този живот, но този оптимум зависи от някои условия. Ако те не се осъзнаят и не се изпълнят точно, няма смисъл да се раждат повече обикновени хора на Земята. Първото условие е самоанализът. Трябва ясно да осъзнаеш и признаеш пред себе си какъв е мотивът ти. Ако мотивът ти е да се спасиш от самотата, няма смисъл да раждаш. Ако мотивът ти е същият, както при обикновените жени, чрез децата да вържеш някого, за да ти помага - отпиши такова майчинство!*

Общо взето, това, което си говорихте вчера с Н., очертава правилно проблема и перспективите. На света има милиони родители, слепи и глухи за законите на съвършенството. Те създават само роби, които също ще родят роби.

*Първият закон на сътворяването на човека е законът на предаността към Първоначалната Програма на човека. Ако едно дете ще яде пак месо и риба, ще вижда в хладилника алкохол, ще му пушат цигари и ще му се налива ум и разум в главата, без необходимата свобода и нежност, Небето отписва такова родителство и го оставя под знаменателя на кармата. Следователно, от **вас** ще зависи какъв дух да се роди: обикновен или напреднал, райски или адски.*

Понякога силното желание за деца е повик на съдбата да родите онзи, когото сте убили някога или сте го онеправдали. В такъв случай, трябва да изтърпите много пъти по 100 кг. ядове, нерви, и тежки страдания.

Трето: децата, които могат да дойдат чрез теб, са напреднали духове, защото ти не си случайна. Ти си помагала през всичките си животи на добрите хора и на напредничавите идеи.

Следващото условие: това е подборът на бащата. В повечето случаи, абсолютно не се мисли за подбор - хората се плодят с когото падне, стига да

получават по-особени удоволствия или да имат някаква сметка.

И наистина, Добрата Съдба подарява безмерно щастие на тия мъже, които боготворят любимата си и я считат за въплъщение на Бога; на тия жени, които разпознават мигновено изпратените им от Бога и ги приласкават пламенно и без замисляне.

А сега, конкретно. Ако си готова никой да не ти помага - абсолютно за нищо и никога да не ти мине мисъл, че трябва да разчиташ на някого дори и една сламка да повдигне, програмата за трите деца ще се изпълни по най-добрия начин. Небето никак не се интересува от колко бащи са децата на една нова, щастлива майка от Новата Земя. Небето мери нещата с ***абсолютен*** *морал: ако децата са прекрасни, талантливи, добри, красиви, умни и здрави, жената може да има и повече от двайсет деца от различни бащи.*

Църковният морал тук е напълно скаран с Исти-

ната. За него е безразлично качеството на човека: той, както и родът, наблягат върху една измислена вярност, която обикновено дава хора-запъртъци.

Ето защо, ти имаш абсолютно морално и космическо право да подбереш възможно най-добрите бащи на децата си в това прераждане.

Ако някой от тях пожелае да ти помага и да бъде с тебе - плътно или периодично - радвай се. Това е от Бога.

Но ако само с една думица и с един поглед или мисъл принудиш някого да се чувства задължен, благословението отпада и тогава няма да бъдете под закрилата на добрата съдба. Малцина са опитали неизменния и вечен закон, че когато решиш да правиш нещо абсолютно сам без да мислиш за ничия помощ и провеждаш това твърдо и безусловно, в началото има много трудности, но постепенно при теб започват да идват най-прекрасните и добри хора, които изпълнят сърцето ти с неизразимо щастие и дома ти - с преизобилни блага.

Много нещастници не стигат до този оазис на живота, понеже вътрешно роптаят, недоволни са; търсят помощ и обвиняват. Ако не ревизирате себе си, и най-добрите хора, които обичате и ви обичат, непременно ще се отдръпнат или ще се получи робство - адски отношения. Тогава ***може*** *да стане вашата воля, но при вас ще има няколко нещастни същества, които се чувстват постоянно виновни и длъжни. Оставѝ ближния напълно свободен, и той сам ще идва при тебе и ще прави това, което не си и очаквала от него.*

Но има един тънък психологически закон: ако някой ***играе*** *тази роля, а вътрешно* ***очаква*** *от някого нещо, няма да дочака щастие, уреждане и изобилие.*

Първият закон на съзнателния духовен човек е познатата мисъл "и сам воинът е воин". Ако се изпълни това, няма защо повече да се прераждате в тези тела, а ще ви се дадат млади, красиви и съвършени. Засега остарявате, погрознявате и си отивате, само поради постоянното безпокойство и желанието някой да се наеме с вашите задачи. Не! Бъди

извор не само за своите, но и за всички, които срещаш по пътя си, ако са безкористни и не искат да те хванат.

Последно условие засега: ако мислиш да ставаш майка от сега нататък на това крайбрежие, което скоро ще бъде залято, отпиши пак плановете си. Трябва непременно да имаш къщичка с градина навътре от Айтос, и то не в голям град. Тогава не само децата ти ще растат здрави, но и хората, които истински те обичат, ще дойдат при теб, понеже посредствените търсят ***града****, а Новия Човек търси* ***природата****. Ако си поставиш за цел да изучаваш Новото, което е дошло в България, и да се запознаеш с нови приятели, ще попаднеш в рая още сега! Ти имаш всичко в себе си, за да бъдеш силно обичана: привлекателна си, умна си, и имаш още много добродетели. Не се изоставяй, вдигни мерника си и потърси ония, които истински те заслужават.*

Птичето ще кацне на рамото ти съвсем скоро, не се бави́! Това не изключва досегашната ти връзка, но този човек би трябвало да приеме същите условия и да не бъде ангажиран с нищо. Той е от благородно, космично потекло, и също не е случаен.

До три нощи ще ти се даде знак, че думите Ми са верни. Ако повярваш на всичко това и решиш да надскочиш мотивите на обикновените жени, щастието, което те очаква, не би могло да се сравни с нищо, което си преживяла досега.

1.III.133(1997)
Бургас - Изгрев

ПОСЛЕДНАТА ТРЪБА

21.00ч.

Днес сутринта се обади от София "Дервишът с вълшебното огледало" и зададе три въпроса: 1. Могат ли вече да му се дадат обещаните от Елма упражнения за цигулка, тъй като това му бе някога обещано, но се е чакало да премине процес на декристализация на нещо старо в него, за да започне нова кристализация? Не е ли дошъл вече този момент? 2.Какво точно представлява тази нова кристализация? 3.Ако трябва вече да се усамотява, как да съчетае това с уроците по цигулка?

В текста се говори за цигулари. Илюстрирам го със снимки от екрана на телевизора малко по-късно от датата на това осияние - един дивен ангел на земята, който и до днес разнася славата на България.

В разговора, той изрази крайното си нежелание да живее повече на тази Земя поради много тежките състояния, които преживява, деликатното си здраве и липсата на енергия и импулс за интензивно самоусъвършенстване. В личните му послания се казва, че той е един извънредно рядък случай: липсва му етерно тяло. Затова правилата за другите хора, дори и изключително мъдри и дадени от Учителя, може би не важат за него, както и той предполага. И наистина, в някои осияния досега са му давани много тънки и специфични за него конкретни съвети и програми. От една страна, вече много години той твърди, че следвайки ги, единствено те са го спасили и закрепили досега; но от друга страна не може да се справи с хроничното изтощение и обезсмисляне на живота, липса на енергия. В разговора по телефона стана дума за препоръката на Учителя ученикът да излиза на планината дори и да лази, и бяха припомнени думите на Венно, един от най-добрите ученици на Учителя, че дори и той не би оцелял, ако бе останал да живее в голям град. Тогава какво остава за нас.

21ч.15м.

- Главната програма "страдание" и трудно пона-

сяне на живота на Земята си остава като признак на най-вътрешна клетка от тялото на Христа. Но знанията за напредване в Пътя и усилията за изкачване на стъпалата не трябва да престават, освен когато почивката е неизбежна.

По първия въпрос. Първо упражнение - не само за теб, но на теб за пръв път се дава в историята на

лъковите изкуства и грифовата техника. Гъвкави китки и не само китки се изработват много бързо и качествено, ако се отпуснете напълно на гръб на твърдо - на земята, все пак върху килим или одеала, в първата третина на всеки Нептунов час - разбира се, не по-късно от последния астрологически час преди 10 часá вечерта. Нептун отхлабва връзките в материята и затова тогава могат да се поправят много телесни изкривявания и да се формират нови умения и навици. Например, питате за гърбиците. Изгърбените трябва да лежат през всеки Нептунов час - ежедневно - не само върху пода, но върху нещо изпъкнало и пак твърдо на пода. Общо взето, и най-твърдите тъкани - костите - се размекват в Нептунов час в известна степен. Обратно, в Сатурнов те са най-твърди и най-трошливи. Затова, тогава

стари и слабокостни не бива да ходят по неравни пътища и особено при поледици. (1/10 част време от тази първа третина, накрая, вместо почивка се прави подготовка за изпълнение на упражнението от втората третина – б.х.).

*Втора част на упражнението: китките се упражняват по всички правила на цигулковата методика, но под водата - водата трябва да е топла, почти гореща. Същото важи е за пръстовите упражнения и за лакетните, и за раменните. Това се прави през втората третина на Нептуновия час, като се подсигурява приток на гореща вода - да не изстива. После, в една десета част на края на тази третина, се почива пак, след като човек се преоблече в ново и чисто бельо; а в студено време може да се сложат и бели ръкавици. (В поясненето по-горе не бе уточнено, че се прави почивка в края на всяка **третина** от астрологическия час, като почивката е равна на 1/10 част от третината б.х.).*

Третата част на Нептуновия час е под влиянието на Скорпиона. Докато в Лунния деканат, упражненията под вода са били плавни и бавни; в Скорпионовия трябва да са много бързи и интензивни, отривисти. Необходимо е да се подсигури па́ра, в чиято

среда или струя да се правят тези свободни упражнения. Това е също най-идеалното време за сауна. Цигуларите могат и в сауната да правят това трето упражнение. На други планети, в други светове, се пеят специални песни и упражненията в третия деканат на Нептуна са по двойки и по групи, тъй като така се преливат енергии и други крайно необходими съставки. Ако нямате възможност за па́ра или сауна, трябва да се изпотите по някакъв начин.

Това са само три подготвителни упражнения за бъдещите майстори на щрайха, но тази наука не спира дотук. Музикантите не знаят, че ако се качват по планините и слизат редовно, ежедневно, по-лесно ще вземат изкачванията и слизанията в музикалното си изпълнение, а певците ще увеличат диапазона си. Посрещането на слънчевия изгрев, поне 1 час и 20 минути преди изгрева, осветява не само мозъка и тялото на музиканта, но и инструмента, на който свири. Осветеният инструмент с азúново присъствие много по-лесно издърпва двойника на изпълнителя в себе си. ("азин" е названието на изгревната йерархия на Слънцето - б.х.) Обратно, вечерните концерти са максимално ли-

шени от изгревна енергия и не дават толкова природен, колкото духовен резултат.

Нови правила за всички инструменталисти и в частност за цигулките ще се дават изобилно в понататъшните ни контакти, стига да има желаещи. Например, космите на лъка не трябва да са взети от животно, а изкуствените не трябва да са получени чрез унищожаване на растения. Скоро цигуларите, струнните инструменталисти, ще свирят с лъчеви лъкове, както свирят ангелите. Наистина, една цигулка може да остарее изкуствено под рентгенови лъчи пред очите ви, вместо да се чака десетки и стотици години. Но ако това се прави само в Уранови часове, ефектът ще бъде още по-голям. При това, гостуването на сродни души също облагородява звука на инструмента, самата му структура. Който се откликва на хора от шестата раса, може да вложи по два и повече двойника в една цигулка, и тогава именно вие ще чуете цял оркестър. Преди всичко, това важи за гласа.

Споменах за качване и слизане по планините. Който не прави това редовно, поне не трябва да ползва асансьори в жилищните блокове. Ако коляното не се подгъва определено число пъти през деня, не може да работи диамантеният престол на човека, а това означава пълно размекване на волята, означава стигане до психическа и физическа пихтия. Клякането на място не дава същите резултати - то е двутактово и управлява прехода от духовния в божественото свят и обратно. За да се събуди диамантовата чакра, коленните жлези трябва да се смазват редовно и постоянно чрез слизане и изкачване - и то интензивно. Разбира се, в една кооперация резултатите ще бъдат от 300 да няколкостотин хиляди пъти по-малки, отколкото в планината. Обаче, ако се оставите да ходите по равно, ползвайки асансьори, вас ви очакват най-неприятни и разнообразни заболявания. В краен случай, често слизайте от тротоара и се качвайте.

Новата кристализация при К. е започнала, но това става само когато ходи по планините, посреща изгрева и посещава паневритмията. Проспиването на изгрева създава ракови кристали, които натруп-

ват пикочна киселина и мъртва тъкан в организма. Оттам следва леността, умората, главоболието и нещастната физиономия. Щастливият човек владее стратегията на високия идеал и никога не остава в кочини. (Тук се пропусна нещо за пагубното влияние на парното - б.х.) Отлагането на природата заради удобствата на цивилизацията се плаща извънредно скъпо!

Относно третия въпрос. Усамотяването и при теб трябва да се осигурява засега само чрез ходене, ако още не можеш да решиш въпроса за живот извън града. Цигулката продължава да бъде най-важното нещо за тебе сега, след Словото и правилата на Школата. Правила, които се изпълняват с напъване, а не с радост и лекота, не дават много добри резултати, а понякога се стига и до обратни. Обаче това не значи, че човек не трябва да тренира волята си. Нормалната силна воля пренебрегва мързела, навиците, правилата и заблужденията на хората, и постига целта си в името на подвига, на спасението. Ето защо, истински ученик е този, който и от центъра на Москва или Ню Йорк стига пеш всяка сутрин до възможно най-чистото и високо място, откъдето

*да посрещне слънчевия изгрев. (**Много важно допълнение**: другаде Елма изяснява, че до периферията на града непременно се взима превозно средство, а пеш се ходи вече в полето, по хълма, по планината - б.х.)*

При това, ученикът се връща навреме, за да изпълни задълженията си в света. По този начин се подсигурява необходимото ежедневно ходене. А усамотеният отшелник в планините трябва по същия начин да ходи - ако трябва, и по половин денонощие ежедневно, - за да се среща с хората и да им помага. Следователно, отшелник на повече от 6 часа път пеш в едната посока не се приема от Небето, освен в особени и редки случаи с по-закъсали в еволюцията, които обичат себе си повече от Бога, от хората. Наистина, и ти имаш право на по-продължителни почивки като някои в планините и на море, но тогава преподавателят ти трябва да ти

даде упражнения за това време или… да станеш отшелник заедно с преподавател по цигулка. Това ***също*** *не се изключва, като възможност...*

Когато казвам много пъти, че събитията са предстоящи, това не значи да ги очаквате утре или вдруги ден. Нашите мерки са по-други, но в сравнение с изминалия период, това, което идва сега, наистина е на прага. Използвам случая да отправя предупреждение още веднъж да си търсите земи и къщички сред природата, тъй като повечето градове са обречени. Ако се обедините повече приятели и продадете имотите си, можете да купите заедно повече земя и да сложите веднага там сглобяеми къщички. Наистина, феодалният модел е минало, но това не значи да не се правят опити за братски селища. Можете да купите цели села без жители. Небето вижда кой какви имоти, ценности и пари има, и е сигурно, че можете да направите това, и то незабавно. В противен случай всяка зима ще измирате все повече и повече от внезапни болести или ще боледувате до пълно изтощение, а домовете ви ще се пълнят със скъпи лекарства.

Сестрите и братята, които нямат преки наследници, но оставят от немарливост имотите си в ръцете на вторични роднини, се съдят на Небето много строго. След 56-годишна възраст, а понякога и по-рано, Пазачът на Прага горе ви иска копие от акт за дарение на имотите ви на най-невинните и предани по-млади приятели, посветили се на Словото, Делото и Живота. Те, от своя страна, подписват нотариално заверена декларация, че нямат право да предават тези имоти на свои преки или непреки наследници. ***Така*** *- още малко преди да настъпи Промяната - процедирате юридически, а после ще има толкова много свободна земя и свободни жилища, че ще се чудите къде да отидете по-напред. Пенсионер, който в момента живее в нещо по-голямо от малка гарсониера и не е разделил жилището на повече жилища или оползотворил излишното за обща земя, не може да бъде приет в Специалния клас на Учителя. Това е едно от условията за приемане в Специалния клас. Същото важи за всички възрастни - за наследниците, които имат повече имоти от 5 декара или едно малко жилище.*

Сега казвам: нежеланието да се действа незабавно (а ***можете*** *- поне 10 хиляди души в България, виждам, че можете, от четящите Беседите на Учителя), ще има много печални последици. Досега съветвах всеки да се спасява както може, но сега настоявам ясно:* ***обединете*** *усилията си!*

Ол, Олúм, Олаóн!

Ясно тръби последната тръба за избраните!

21ч.47м.

По-нататък, възникналите въпроси и размисли и отговорите на Елма протекоха приблизително така:

А какво отличава ученика от ***Евродоровия*** *клас? Днес разбрахме, че засега, на Земята, ученикът от Младежкия (Специалния) клас дарява всичко над една малка гарсониера или къщичка и земите си над 5 декара на подходящи хора при определени условия (или ги предоставя за ползване, като да-*

рението влиза в сила юридически, когато дарителят си замине в другия свят). Това обаче - след като е подсигурил децата си според божествения и човешкия закон, ако има деца. Ученикът на Орфей, Евридика и Родопа обаче раздава (отдава на конкретни хора от Братството) всичките си имоти и живее при всякакви условия - ако трябва, и в рудника, - за да се бори за благоденствието на другите по реда на божествените привилегии. Много общества са имали подобни изисквания - и йезуити, и богомили, и пр., но разликата е голяма.

В момента Нещото прекъсва тези допълнителни обяснения, тъй като се нарушава правилото да не се изясняват устно или писмено изискванията за влизане в различните класове, както и частната забрана приемащият осиянията да пише повече и да организира други, освен себе си. Особено по време на продължителен пълен пост или режим с по няколко сурови и твърди житни зрънца на ден в слънчев час, писането и контактуването с мислещи за себе си и за "своите" си, както и за материални неща, било крайно опасно занимание.

1.III.133(1997)
Бургас - Изгрев

УСЛОВНИ И БЕЗУСЛОВНИ ПРОГНОЗИ

Днес към 19.00 ч. дойде разтревожена артистката Е., за която наскоро се получи лично послание. Помоли да се пита Елма може ли да се разреши един труден проблем: от една страна са я поканили в бургаския театър за участие в една пиеса, а от друга страна режисьорът, с който тя работи от години, не реагира положително и ѝ казва, че започват репетиции от 15 март в Пловдив, където тя е на щат. Наистина, крайно деликатна ситуация. Днес тя вече е участвала в първата репетиция в Бургас, има разрешение от директора си в Пловдив, но режисьорът ѝ от София не е доволен и не желае тя да се разкъсва и да пречи на плановете му. Досега той бил изгонил вече две артистки при подобни случаи.

Елма бе попитан за съвсем кратки отговори с "да" или "не". Потвърди правилността на ангажимента ѝ в бургаския театър и каза да не се безпокои за реакцията на режисьора - всичко ще се уреди без проблеми.

По вътрешен импулс, отворихме три тома от Учителя, за да видим какво ще каже и чрез беседите. От тома "Вземи детето", стр. 213, палецът се падна на мисълта, че ***вярата е една установена сила за човека на Земята, с коя-***

то той започва, с която започват всички - от най-малките същества до най-големите*. От тома "Думи на правда", стр. 190, се падна, че тя* ***трябва да има едно обективно схващане за своите мисли, ако иска да не е обикновен човек - да ѝ е приятно, да се радва на мисълта, която ѝ е дошла, и на своите постъпки, а не да пита какво ще мислят другите за нея.*** *От тома "Живот, светлина и свобода", стр. 228, се падна фрагмент от изречение, че и на двамата ще е добре - има се предвид самата тя и режисьора ѝ. Т.е.* ***Божественото се отличава по това, че примирява всички противоречия и удовлетворява еднакво благоприятно всички интереси.***

Накрая тя попита може ли чак в сряда да говори с режисьора си и директора си от Пловдив по този въпрос. След като изчислихме благоприятните и неблагоприятните часове за сряда, 5 март, ***отново запитахме Елма и Той потвърди, че сряда е подходящ ден за целта.*** *Разбира се, Е. бе предупредена, че прогнозите са условни и зависят от вкуса, идеала и начина на живот на питащия. Ако човек пуши, яде месо, не пие гореща вода и топли сокове, ако не ляга и не става рано, ако не чете и не прилага Словото, ако съди другите, нещата се променят.*

Проблемът на Е. се реши по най-добрия начин.

Актьори като нея и Юри Ангелов осветяват като прожектори не само колегите си и публиката, но и цялата вселена!

3.III.133(1997)г.
с.Влас (Бургаско)

ОСИЯНИЕ ЗА ОСИРОТЕЛИТЕ

(Предварителните бележки са от 5.X.132(1996)г, но тъй като водеща е хронологията на осиянията, тази холизация тук е разположена на мястото й).

5.X.132(1996)г

Идеи за изобретения и рационализации, сумирани от предишни контакти и от разговорите днес:

1.Гориво от вода, при което водородът гори, част от кислорода поддържа горенето, както и изгарянето на вредните газове и частици в градската атмосфера, а останалата част се изхвърля безшумно за освежаване на въздуха. Използване на морска вода: на солта, йода и др. елементи също като гориво, но с регулирано ползване, защото и моретата са екосистема;

2.Енергия от йоносферата, слънцето и звездите, а също и от етера, като се познават съответните резонансни честоти;

3.Различни форми на наземния транспорт и правила за движение, с цел рязко понижаване на инцидентите и катастрофите и повишаване на удобството: а)Лодкообразност на автомобилите, за да се приплъзват при фронтална среща. Това изисква яки мантинели по улиците и шосетата, за да се върне МПС-то в потока по същия принцип, но и компютърно управление да не застава напречно. Колела (помощни) да има и отстрани, за да се извършват лесно подобни приплъзвания, включително и отгоре: при преобръщане, автомобилът продължава да върви; б)костенурки: много плоски, едва издигнати купета: изпреварването и разминаването могат да стават и през другата кола – качват се една през друга чрез автоматично повдигане "полите" на едната; г) жироскоп във вътрешната част, която да остава винаги във вертикално положение, докато корпусът се тресе или бърза по-голяма скорост и икономии, като всички останали, помощни редици от колела и системи, са само за поемане на автомобила и възвръщане в основно положение, ако загуби равновесие; е) при приплъзване от други коли или мантинелата, колелата генерират енергия за привеждане на автомобила в нормално положение и я акумулират, с цел – поевтиняване на енергията за движение; ж) модули по булевардите, улиците и шосетата, за да се произвежда енергия от пешеходците и превозните средства, когато минават върху тях (с динамо, пиезоелектрически кристали и др.); з) електромагнитни и магнитни линии под пътищата, които да движат превозните средства по индукция. Тогава компютрите ще програмират движението абсолютно безопасно, комбинирайки различни видове редове, линии; и) постепенно ликвидиране на наземния транспорт и постигане на безшумни летала с космична енергия, пречистваща въздуха;

4.Постигане на ж.п.транспорт без спиране, чрез локални гарови линии за засилване на последния вагон и скачване със същата

скорост, и линии за неговото спиране след откачване (може и на повече от един вагон, в зависимост от лимита на пътниците или товарите). Откъснатите вагони се откачват и прикачват от хора-водачи или напълно автоматично, с абсолютна сигурност. Засилването и забавянето стават по класическите начини или с еластични корди като на самолетоносачите, с пружини или пневматика, а също и чрез наклонени терени. Синхронизирането на скоростта става на око или с компютър. При спиране, откачването на вагоните да става на такова разстояние, изчислено според енергията, скоростта и тежината на вагона и пътниците, за да спре в рамките на отклонението, като стрелките се подготвят автоматично. Инвестициите за въвеждане на неспиращи влакове са рентабилни: при спиране и тръгване се харчи много гориво, амортизират се спирачки, части и пр.

Тези и други идеи могат да се внушат на конструкторите и организаторите на транспорта, за да се повиши качеството и ефективността му. Хуманната страна изисква безплатно пътуване за бременни, кърмещи, майки, деца и сътрудници на движението за пречистване на кръвта, според биохигиенния им коефициент, измерим научно и апаратурно.

Може ли Елма да каже нещо по тия въпроси? Тук не се спомена и за множество идеи за изобретения, дадени от Учителя Беинса Дуно в беседите или от Елма в осиянията. Щом са дадени, те би трябвало някога да се реализират. Сам Учителят на Седир – Теофан – е давал безброй съвети и в това отношение, но всякога безплатно, покривайки се. Но как ние да сме сигурни, че нещата, които се дадоха досега и някои от тях се реализираха под чуждо име с голяма изгода, както и по-късните идеи, ще бъдат употребени само за добро?

3.III.133 сутринта

- Орането, например, е пагубно. Може да се замести с висока коситба и сеитба. При това положение, всички торове и пестициди са излишни.

Вашите къщи наистина един ден ще се надуват от мехури до произволни размери и форми: цял закрит стадион може да бъде от мехури или мехур – напръскан и втвърден или надуваем. Стените могат да бъдат и полеви.

Не само милиони съвети за рационализации и изобретения могат да се дадат, но могат да ви се дадат планини от диаманти, злато и платина! Наистина, неограничени са възможностите на Този, Който създава вселената, но преди всичко ние питаме: продават ли се тези неща, какви са последствията върху плътта и душата на човека, на природата, на Космоса? Питате Ме за нови енергии, нови горива – и ***това*** *може да се даде, но преди всичко хората тряб-*

ва да разберат, че най-мощната енергия са ранните слънчеви лъчи, приети през очите, попити от кожата. Най-мощните енергии се крият в чистия въздух, неосквернен от технологиите и цивилизацията; наймогъщите сили са складирани в узрелите плодове, а не в преработените храни и месото. Преварената, гореща вода за пиене, преобразява човека и го прави млад, здрав, чист и хубав, особено изворната; а ледените напитки - не само чешмяната вода, но и тези, в които съзнателно са скрити формули за изпиване и унищожаване на човека, - са оръжие на противоположните сили. Те именно рекламират най-богато вледеняването на стомаха и червата, пълненето на дробовете с кал и прах, живота сред стаи и електрически полета, а по-точно – унищожаването на живота сред адски човешки изобретения, удобства, сред които, особено в металния автомобил – човек прекъсва връзката с първодвигателя на живота си и почва да мисли само за печалби.

Мисълта за печалба; нуждата от налагане на свое име и охрана на придобитото – това са мотиви на пропадналата част на петата раса, която си отива. Предупредихме ви, че сега ще се проведе технически телепортацията и нуждата от защита от нея, т.е. на Земята ще могат да оцелеят само найбогатите. При откриването и внедряването на този пренос масово, особено по технически път, настъпва истински ад: богатите могат да се появяват където си искат и да правят каквото си искат почти безнаказано. По този начин мъчениците се заробват да работят денонощно, за да купят по-силна защита. Когато една планета стигне до телепортацията, в Космоса се взима решение за пряка намеса и коренна промяна на съдбата й.

На своите си Бялата ложа разкрива най-прости начини за предпазване от интервенти. Вие с изненада скоро ще узнаете, че чистата кръв, преизпълнена и запълнена с прана, салма, орландиум, лоринор, асуин и пр., сама създава неотразими предпазни полета, непробиваеми не само за черни маги и тъмни духове, но и за техническата телепортация. ***Ето*** *какъв е*

подтекстът на нашите съвети да ставате рано, да посрещнете изгрева на слънцето, да пеете песните на ватански и български език, да четете и изучавате Словото на Космоса, да пребивавате колкото може повече нависоко в планините и отсега нататък да сте в постоянно движение и неизвестност; да пиете само гореща изворна вода и да се храните с плодове, необработени с химикали и непродадени, некупени.

Всеки купен предмет, дори напълно очистен от вредни химикали и други въздействия, е зареден с мисълта за печалба и с компромиса на купувача, който е пожертвал истински живот, за да ползва нещо, разрушаващо живота. Произведение на изкуството, продадено и купено, става фуния за "артпири" – особен вид вампири, пиещи будическото ви тяло и унищожаващи сърдечно–съдовата ви система. Всяка печалба на Земята над средната печалба на човек от населението по цялата планета, дори и когато формално няма лъжа и кражба и е вложен съвестен труд, свързва печелещият с нумпирите, банкпирите и други демони и дракони на печалбите, които изпиват причинното и менталното тяло и правят човека олигофрен, идиот при появата му в невидимия свят, когато напусне физическото тяло. Небесните психиатрии са препълнени с американци и старозаветни юдеи, които цял живот са подлудявали себе си и другите с мисълта за продаване и купуване! Спириатриите са с по-малко обитатели, понеже да направиш име не е много лесно, но по принцип всяко фамилно име, което се е повтаряло повече пъти, отколкото е определено от небесните нормативи, дръпва притежателя му в някоя небесна спириатрия, за да бъде лекуван от гордост и тщеславие. Даже и онези представители на невинните светове, които са се прославили на Земята по неизбежност поради властта на този адски закон, биват хващани от блюстителите на карма и трябва да си платят с по няколко каторжни прераждания. Творческите псевдоними също не могат да измамят Космоса, но откъсват, все пак, прославилия се от родова карма – остава само индивидуалната. Единствено Великият

Учител и посветените от най-висок ранг знаят как да парират последствията от известността и парите, когато им се налага да боравят с тях. На вас ви е отдавна известно, че отделянето на десятък, половинък или цялък от всеки материален или морален доход обезсилва съответната част от кармата.

Печалбите биват материални, морални и живи. Под "жива печалба" се разбира само онова, което може да занесете на небето. По време на спане или след физическата си смърт, притежателят на пари и ценности – над средната норма на всеки жител на Земята – излиза най-много до висшия ментал, и то само в менталния ***ад****, не в рая. Картините в ада на Данте и на други места са нищо в сравнение с действителното положение! Всички натрупани неправди, лъжи, машинации, комбинации и пр., в невидимия свят са видими, уплътнени – представляват временно живи ужасни същества, породени от самите вас. Егоизмът, ревността, алчността, мисълта за печалба и реализирането на печалба, тщеславието, "успехите", "подреждането" в живота, т.е. смъртта – всички тези адски мотиви и действия през целия ви живот са породили несметни количества елементали и прочие, които се нахвърлят върху вас нощем и след приключване на жалкото ви физическо съществуване.*

Ето защо, приканваме всички, които искат да оцелеят в предстоящата промяна, да си припомнят, че летенето в Космоса става с тялото на Истината: очистеният от лъжи и самолъжи дух може да лети навсякъде и да бъде едновременно навсякъде. Постоянното приемане на лъжите или активното проповядване на лъжите, че трябва да живеете повече в града, отколкото в полето и планината; че трябва да бъдете по двама, по трима или четирима в един дом – и то несменяеми; че трябва да се трудите, за да ядете, и да се грижите за утрешния ден; че трябва да продавате и купувате, да вземате възнаграждения за труда си; че трябва да признавате и да ви признават – и пр., и пр., и пр. – всичко това парализира духовните тела и ви прави плячка на пък-

*лените духове. В крайна сметка, вие се превръщате в старци, в инвалиди, независимо от луксозните ви бункери и свръхлуксозни автомобили. Ако **това** ви е идеалът, ние плюем на такъв идеал и ви оставяме да си теглите последствията.*

*Топлината на дома и атмосферата около вас се произвежда не от някаква външна енергетика, а от топлото и добро сърце, което се самораздава постоянно. Дори и при свръхотоплителни инсталации, предателят на Христовото начало си умира от студ в пухените завивки, изоставен от всички, освен от проститутките – които са при него заради парите му, поради удобствата. Под "проституция" разбираме преди всичко съпружеството по сметка или от страх да не се остане с децата на улицата. Под "дом" ние разбираме здравото и прекрасно човешко тяло, което оцелява съвсем голо в диви природни условия. Природата **така** е създала нормалния човек, че да се чувства комфортно през всички сезони – и да няма нужда от никакви вещи, покривки и покриви. Нарушителите на тази заповед – първите създатели на сечиво, оръжие, тъкан, съд или керемида – оскверниха наредбата на Битието и пуснаха духовете на пъкъла на Земята! Не е вярно, че човек не може да оцелее без дрехи на Северния или Южния полюс! Не е вярно, че въобще трябва да има ледове, снегове и зима, за да се защитавате от тях чрез изнежване. Изнежването – точно толкова, колкото печалбата, конкуренцията, ревността и създаването на име – е изобретение на преизподнята и цели също унищожението на човека чрез изобретения, рационализации и производства.*

Тъй като Ме попитахте с добро желание да се помогне на някои приятели да им потръгне в материалната сфера на Запад и тук, до пет месеца даваме шанс за това. Но, ако печалбата не се осъзнае като средство за разпространение на Словото, Делото и Живота, последствията няма да бъдат добри, глобално и персонално.

Мом, Амом, Аманом!

Осиротелите стана време да се върнат.

3.03.133(1997)г.

Това осияние бе "потънало" до днес и едва сега излезе. Вината не е изцяло наша: тук станаха големи неприятности и всичко беше разбъркано и неподреждаемо седмици наред. Обаче е уместно да се добавят още няколко идеи за изобретения, течащи или сънувани постоянно: за плавателен съд, на който външната ажурна, но яка конструкция е плаваща и се върти (или отделните елементи се повдигат независимо една от друга от вълните), а вътрешната е закрепена по жироскопния принцип нависоко над морето, но е винаги вертикална, понеже има тяжест отдолу – може и да поема нужното количество вода, в зависимост от вълнението. Същевременно, движението на външната конструкция се превръща в енергия за движение и за другите нужди на плавателния съд. В тихо време – слънчеви панели; при вятър – надуване на мехур, играещ роля на платна.

Също – "просатор" – генератор на енергия от безпаричните и просяците, които да си изкарват залъка чрез ръчно или крачно (може и с тичане) нагнетяване на въздух или енергия в електрически и други акумулатори: от джобни, до улични автомати и други. Същото – за кучетата. Не само огромното количество бездомни кучета, но и други животни могат да произвеждат енергия при тичането и игрите си, ако се предвидят хитроумни обширни паркове за тях, където ще получават храна, само ако въртят малки и големи колела или движат други конструкции. Те няма да са роби - ще се движат свободно из дивата природа, но на места ще има такива съоръжения, където животните няма да са затворени принудително, а ще минават през тях случайно или за да се доберат до храната. В бъдеще и огромни африкански и други паркове могат да се използват по подобни начини, но съоръженията трябва да са маскирани така, че да не нарушават дивия ландшафт. Може цели яхти да плуват от движението на кучета и други животни, но без да бъдат насилвани (товарни, разбира се, за да не се смущават пътниците). Особено за маймуните, най-различни въртележки ще са желана игра. Слонове, носорози, диви биволи, бизони и пр. на определени проходи могат да произвеждат естествено немалко енергия. Всичко това може да се нарече "зооенергетика" или "анимергия".

Правителствата трябва да предвидят специално хранене на всеки вид, така че хищниците да отвикнат от кръвта. Зоопсихолозите и психолозите трябва да поправят престъпната грешка (или преднамереност) на сатанинските йерархии, които са създали кървавия закон за регулиране баланса между видовете чрез унищожаване и изяждане на наднормената популация. Това е задача за бъдещите мъдреци, под ръководството на Учителите и груповите ангели, както

и на Духовете на Новата Земя и Новото Небе. Така ще се реализира и тук картината на Рая: хората и всички животни живеят мирно помежду си.

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 28

uralonii@abv.bg holzelohim@gmail.com inolaria@abv.bg
anhira@abv.bg
http://neobyatnotogovori.blogspot.com/